

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน
ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษานครพนม

วิทยานิพนธ์
ของ
อดุลย์ วรรณะปะกะ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มีนาคม 2566

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงาน
ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษานครพนม

วิทยานิพนธ์
ของ
อดุลย์ วรรณะปะกะ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มีนาคม 2566
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

DIGITAL LEADERSHIP OF ADMINISTRATORS AFFECTING THE OPERATIONAL
EFFECTIVENESS OF STUDENT ASSISTANCE SYSTEM IN SCHOOLS
UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA
OFFICE NAKHON PHANOM

BY

ADUL WUNNAPAKA

A Thesis Submitted to Partial Fulfillment of the Requirements for
The Master of Education Degree of Educational Administration
at Sakon Nakhon Rajabhat University

March 2023

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา นครพนม

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ อุดุลย์ วรรณะปะกะ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการสอบ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์)

กรรมการสอบและ
ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

(ดร.เพ็ญพกา ปัญจนะ)

กรรมการสอบ

แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ดร.ปัทมา จันทพันธ์)

กรรมการสอบและ
กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

(ดร.ประภัสร สุภาสอน)

กรรมการสอบ

ผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร)

ประธานหลักสูตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 31 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2566

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประกาศขอบคุณประการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์ ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ปัทมา จันทพันธ์ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้ความกรุณาเอาใจใส่ ดูแล ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในการตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ ส่งผลให้วิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพใหญ่ รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ นายภคิน ลดาตกจิรานนท์ นายชานาญศิลป์ สุวรรณไตร นายไกรศรี ภิรมย์ นายเฉลิมเกียรติ คำไพ ดร.ณัฐพล วรรณศรี นางสาวสาวิตรี ปารีพันธ์ และ ดร.อังสนา เข้มไคร ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้แนวทางการพัฒนาจนทำให้งานวิจัยครั้งนี้ลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบคุณครอบครัวของผู้วิจัย ที่เป็นกำลังใจจนทำให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี รวมทั้งผู้บริหารและคณะครูโรงเรียนมหาชัยวิทยาคม เพื่อนพี่น้องนักศึกษา ปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา รุ่นที่ 22 ทุกท่าน ที่ให้การช่วยเหลือด้วยดี ตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่บิดา มารดาของผู้วิจัย และบูรพาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนจนผู้วิจัยสามารถดำรงตนและบรรลุผลสำเร็จในปัจจุบัน

อดุลย์ วรรณะปะกะ

ชื่อเรื่อง	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม
ผู้วิจัย	อดุลย์ วรรณะปะกะ
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์ ดร.ปัทมา จันทพันธ์
ปริญญา	ค.ม. (การบริหารการศึกษา)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา เปรียบเทียบ ศึกษาความสัมพันธ์ ศึกษาอำนาจพยากรณ์ และหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม การวิจัยในครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlation Research) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ในปีการศึกษา 2565 จำนวน 325 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน และสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ คุณภาพของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.943 และค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.341 – 0.810 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร และประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด
2. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารและประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน

และขนาดโรงเรียน พบว่า โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. ความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร (X) กับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Y) โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = 0.845$)

4. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่สามารถพยากรณ์ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล และด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล โดยมีอำนาจพยากรณ์ร้อยละ 71.1 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ± 0.19910

5. การวิจัยครั้งนี้ได้นำเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารทั้ง 6 ด้านที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ด้วย

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำดิจิทัล ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

TITLE	Digital Leadership of Administrators Affecting the Operational Effectiveness of Student Assistance System in Schools under the Secondary Educational Service Area Office Nakhon Phanom
AUTHOR	Adul Wunnapaka
ADVISORS	Asst. Prof. Dr. Jinda Lapho Dr. Pattama Chantapan
DEGREE	M.Ed. (Educational Administration)
INSTITUTION	Sakon Nakhon Rajabhat University
YEAR	2023

ABSTRACT

The purposes of this correlational research were to examine, compare, and determine the relationship, identify the predictive power, and establish guidelines for developing digital leadership of administrators affecting the operational effectiveness of the student assistance system in schools under the Secondary Educational Service Area Office Nakhon Phanom. The sample group, obtained through multi-stage random sampling, consisted of school administrators, teachers in charge of the student assistance system, and classroom teachers in the academic year 2023, yielding a total of 325 participants. The sample size was also calculated using Krejcie and Morgan's formula table. The tools for data collection were a set of questionnaires with the discriminative power ranging between 0.341 – 0.810, and the reliability of 0.943, and structured interview forms. Statistics for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, One-Way ANOVA, Pearson's product-moment correlation coefficient, and Stepwise multiple regression analysis.

The findings were as follows:

1. The digital leadership of administrators and the operational effectiveness of the student assistance system were at the highest level.
2. The digital leadership of administrators and the operational effectiveness of the student assistance system, as perceived by participants with different positions,

work experience, and school sizes, overall, showed differences in the .01 level of significance. However, there were differences at the .05 level of significance in terms of participants' positions.

3. The overall relationship between administrators' digital leadership and the operational effectiveness of the student assistance system had a positive relationship at the .01 level of significance with a high level ($r_{xy} = 0.845$).

4. The digital leadership of administrators was able to predict the student assistance system at the .01 level of significance consisting of six aspects: Leadership and digital vision, digital personnel development, digital learning integration, ethics for digital technology (DT) use, digital learning workforce creation, and support for digital use in measurement and evaluation. The said variables achieved the predictive power of 71.1 percent with the standard error of estimate of ± 0.19910 .

5. The research has also proposed guidelines developing the digital leadership of administrators based on six aspects affecting the operational effectiveness of the student assistance system.

Keywords: Digital Leadership, Operational Effectiveness of Student Support System

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามของการวิจัย	7
ความมุ่งหมายของการวิจัย	8
สมมติฐานของการวิจัย	9
ความสำคัญของการวิจัย	10
ขอบเขตของการวิจัย	10
ขอบเขตของเนื้อหา	10
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	11
ตัวแปรที่ศึกษา	12
กรอบแนวคิดของการวิจัย	13
นิยามศัพท์เฉพาะ	14
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21
ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร	22
ความหมายของภาวะผู้นำ	22
บทบาทและหน้าที่ของผู้นำ	24
คุณลักษณะและทักษะของผู้นำ	27
ความหมายของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร	30
คุณลักษณะของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหาร	34
บทบาทของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหาร	39
แนวคิดองค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร	40
ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	56
ความหมายของประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	56

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ความสำคัญของประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	58
วัตถุประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	60
บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานและบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	61
แนวคิดองค์ประกอบของประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	64
การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	65
บริบทสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม	76
ประวัติของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม	76
โครงสร้างการบริหารงาน	77
อำนาจหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม	77
ข้อมูลโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม	79
ทิศทางการจัดการศึกษา	81
ผลการดำเนินงานของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นครพนม	83
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	86
งานวิจัยในประเทศ	86
งานวิจัยต่างประเทศ	92
3 วิธีดำเนินการวิจัย	101
ตอนที่ 1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผล การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม	102
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	103
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	106
การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ	108

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล	111
การวิเคราะห์ข้อมูล	112
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	115
ตอนที่ 2 การหาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม	116
ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม	190
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	217
ความมุ่งหมายของการวิจัย	217
สมมติฐานของการวิจัย	218
วิธีดำเนินการวิจัย	219
สรุปผลการวิจัย	223
อภิปรายผลการวิจัย	228
ข้อเสนอแนะ.....	240
ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้	340
ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป	241
บรรณานุกรม	243
ภาคผนวก	259
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	261
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์	265
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	293
ภาคผนวก ง คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	323

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก จ ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	329
ภาคผนวก ฉ ตัวอย่างการวิเคราะห์ผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป	337
ภาคผนวก ช แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อเสนอแนวทางการพัฒนา	345
ภาคผนวก ซ ภาพประกอบการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อเสนอแนวทางการพัฒนา	353
ประวัติย่อของผู้วิจัย	361

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	การสังเคราะห์องค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารจากแนวคิด ทฤษฎีของนักวิจัยและนักการศึกษา	46
2	ข้อมูลโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ...	79
3	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูที่ปรึกษา โรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม	104
4	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ทำงานและขนาดโรงเรียน	123
5	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูที่ปรึกษาโดยรวม	124
6	ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ด้านการมี ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล	126
7	ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล	127
8	ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล	128
		86

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
9 ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล	129
10 ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	130
11 ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล	132
12 ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ตามความ คิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลื นักเรียน และครูที่ปรึกษาโดยรวม	133
13 ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ตามความ คิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลื นักเรียน และครูที่ปรึกษา ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	134
14 ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ตามความ คิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลื นักเรียน และครูที่ปรึกษา ด้านการคัดกรองนักเรียน	136

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
15 ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และครูที่ปรึกษา ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	137
16 ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และครูที่ปรึกษา ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	139
17 ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และครูที่ปรึกษา ด้านการส่งต่อนักเรียน	140
18 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสถานภาพ	142
19 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร โดยรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสถานภาพต่างกัน	144
20 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามประเภทการทำงาน	145

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
21 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร โดยรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ต่างกัน	147
22 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามขนาดของโรงเรียน	150
23 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร โดยรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามขนาดโรงเรียนที่ต่างกัน	151
24 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ข ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสถานภาพ	155
25 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสถานภาพ ต่างกัน	157

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
26 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลการดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามประสบการณ์ ทำงาน	158
27 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลการดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามประสบการณ์ ทำงานต่างกัน	159
28 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลการดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามขนาดโรงเรียน ต่างกัน	162
29 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลการดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามขนาดโรงเรียน ต่างกัน	164
30 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัศึกษานครพนม จากตัวแปรทั้งหมด	167
31 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษากับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษานครพนม ด้านการรู้จัก นักเรียนเป็นรายบุคคล (Y ₁)	170

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
32 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษากับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการคัดกรองนักเรียน (Y ₂)	171
33 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษากับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการส่งเสริมนักเรียน (Y ₃)	172
34 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษากับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา (Y ₄)	173
35 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษากับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการส่งต่อ นักเรียน (Y ₅)	174
36 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับ ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม	175
37 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนโดยรวม (Y)	177
38 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (Y ₁)	179

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
39 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน (Y ₂)	180
40 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน (Y ₃)	182
41 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา (Y ₄)	184
42 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน (Y ₅)	185
43 สรุปลักษณะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอำนาจพยากรณ์ ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความ คิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และครูที่ปรึกษา	187
44 การสรุปแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม	207
45 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม	325

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
46	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายชื่อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม	331
47	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายชื่อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม	333

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัย	14
2 สัมภาษณ์ นายเฉลิมเกียรติ คำไพ วันที่ 17 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2566 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม	355
3 สัมภาษณ์ ดร.ณัฐพล วรณศรี วันที่ 17 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2566 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม	255
4 สัมภาษณ์ ดร.อังสนา เข้มไคร วันที่ 17 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2566 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม	356
5 สัมภาษณ์ นายภคิน ลดาตกิจรานนท์ วันที่ 21 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2566 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม	356
6 สัมภาษณ์ นายไกรศรี ภิรมย์ วันที่ 20 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2566 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม	357
7 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยา ภาวะบุตร วันที่ 22 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2566 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผล การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม	357

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
8 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร. ธวัชชัย ไพใหญ่ วันที่ 22 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2566 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม	358
9 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร. สายันต์ บุญใบ วันที่ 22 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2566 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม	358
10 สัมภาษณ์ นายชำนาญศิลป์ สุวรรณไตร วันที่ 23 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2566 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม	359
11 สัมภาษณ์ นางสาวสาวิตรี ปารีพันธ์ วันที่ 24 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2566 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม	359

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของโลกที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านวิทยาการ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้แต่ละประเทศไม่สามารถอยู่โดยลำพังได้ จำเป็น ต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีการติดต่อสื่อสารมีความร่วมมือในการปฏิบัติ ภารกิจและแก้ปัญหาต่าง ๆ ร่วมกัน ขณะเดียวกันสังคมโลกยุคปัจจุบันก็เต็มไปด้วยข้อมูล ข่าวสาร ทำให้ต้องคิดวิเคราะห์ แยกแยะและตัดสินใจอย่างรวดเร็วเพื่อให้ทันกับเหตุการณ์ ที่มีความสลับซับซ้อนมากขึ้น สิ่งเหล่านี้นำไปสู่สถานการณ์ของการแข่งขันระหว่างประเทศ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และเป็นแรงผลักดันสำคัญที่ทำให้หลายประเทศต้องปฏิรูปการศึกษา ดังนั้นคุณภาพการศึกษาจึงเป็นตัวบ่งชี้สำคัญประการหนึ่งสำหรับศตวรรษที่ 21 การจัดการศึกษาในยุคปฏิรูปการศึกษาจะประสบความสำเร็จหรือไม่ ตัวแปรที่สำคัญที่สุด คือผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งนักการศึกษาทั้งหลายต่างมีทัศนะตรงกันว่าผู้บริหาร สถานศึกษาจะต้องมีทักษะภาวะผู้นำเป็นผู้นำทีมแห่งการเรียนรู้ เป็นผู้นำทางวิชาการ มีความเป็นมืออาชีพ สามารถบริหารงานให้เกิดประสิทธิผลทั่วทั้งองค์กร สร้างบรรยากาศ ที่ก่อให้เกิดการมีส่วนร่วม สามารถเชื่อมโยงสภาพปัจจุบันและสภาพอนาคต มุ่งพัฒนา ชีตความสามารถของบุคลากรให้สามารถปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายร่วมกันได้อย่างมี ประสิทธิภาพ (กรรณิกา กันท่า, 2561, หน้า 19-20) นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วย การพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2561-2580 ซึ่งมีเป้าหมายในภาพรวม คือ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศด้วยการใช้นวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัล สร้างโอกาสทางสังคมอย่างเท่าเทียมด้วยข้อมูลข่าวสารและบริการ ต่าง ๆ ผ่านสื่อดิจิทัลเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน เตรียมความพร้อมให้ บุคลากรทุกกลุ่มมีความรู้และทักษะที่เหมาะสมต่อการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพ ในยุคดิจิทัล และปฏิรูปกระบวนการทำงานและการให้บริการของภาครัฐ

ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูล เพื่อให้การปฏิบัติงานเกิดความโปร่งใส มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม, 2565, หน้า 1)

ความรู้ในสังคมยุคศตวรรษที่ 21 มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เนื่องมาจากการใช้เทคโนโลยีเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ ของทุกภูมิภาคของโลกเข้าด้วยกันพลังขับเคลื่อนของเทคโนโลยียุคดิจิทัล ส่งผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (สมหมาย อ่ำดอนกลอย, 2556, หน้า 1) ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาตามไปด้วยอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ สถานศึกษาจึงต้องมีความตื่นตัวและเตรียมพร้อมในการจัดการเรียนรู้ เพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนมีทักษะสำหรับการออกไปดำรงชีวิตในโลกในศตวรรษที่ 21 ซึ่งส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนรู้เพื่อเด็กในศตวรรษที่ 21 ซึ่งสอดคล้องกับรัฐบาลที่ได้กำหนดนโยบายโมเดลประเทศไทย 4.0 หรือ Thailand 4.0 มาใช้เพื่อผลักดันประเทศให้ไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง ซึ่งการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับยุคประเทศไทย 4.0 ตามนโยบายของรัฐบาลนั้น ผู้เรียนต้องสามารถนำองค์ความรู้ที่มีอยู่ทุกหนทุกแห่งมาบูรณาการเชิงสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนานวัตกรรมต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการของตนเองและของสังคมได้ แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) กำหนดยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาว่า ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์ส่งเสริมและพัฒนาาระบบเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการศึกษาที่มุ่งหวังให้คนไทยได้รับโอกาสในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งตอบสนองการพัฒนาในด้านการเข้าถึง การให้บริการด้านความเท่าเทียมและด้านประสิทธิภาพ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2559, หน้า 16)

สถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษา มีความจำเป็นต้องเข้าใจบริบทของสถานศึกษาในยุคนี้ที่สภาพแวดล้อมภายนอกได้เข้ามามีผลกระทบต่อการบริหารสถานศึกษาอย่างมาก โดยเฉพาะสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีที่เป็นทั้งปัจจัยเอื้อ และปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษาในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนทั้งการเปลี่ยนแปลงในระดับต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาของไทย นโยบายประเทศไทย 4.0 ของรัฐบาลที่ต้องการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องใช้การศึกษา 4.0 ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศด้วย สิ่งเหล่านี้ส่งผลกระทบทำให้

สภาพแวดล้อมภายในไม่ว่าจะเป็นผู้เรียนในยุคดิจิทัลการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ครูในยุคดิจิทัล และเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย (สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2562, หน้า 9) นอกจากนี้การบริหารจัดการสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีการสื่อสารและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เพื่อให้สามารถที่จะเลือกใช้กับการบริหารสถานศึกษาได้อย่างเหมาะสม คุ่มค่าและเพียงพอต่อการใช้งาน (จิณฉัตร ปะโคทัง, 2561, หน้า 238) และมีภาวะผู้นำแบบดิจิทัล เป็นกระบวนการหรือความสามารถ หรือพฤติกรรมที่ผู้บริหารโรงเรียนใช้อิทธิพล และอำนาจที่มีกระตุ้นให้บุคลากรในหน่วยงานปฏิบัติหน้าที่ด้วยความกระตือรือร้นและเต็มใจ โดยที่ผู้นำมีวิสัยทัศน์ มีความรู้ ความสามารถในการนำกระบวนการทางดิจิทัลมาใช้อย่างเหมาะสมและนำทางพฤติกรรมของบุคคลไปสู่การบรรลุเป้าหมาย พร้อมทั้งจะผลักดันและสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงการจัดการศึกษาและการทำงานภายในโรงเรียนได้อย่างสอดคล้องกับสภาพบริบท (กนกอร สมปราชญ์, 2562, หน้า 181)

ภาวะผู้นำดิจิทัลเป็นคุณลักษณะสำคัญของผู้บริหารสถานศึกษาที่จะส่งเสริมให้การบริหารสถานศึกษาและการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประสบความสำเร็จ ทั้งนี้ เพราะภาวะผู้นำดิจิทัลเป็นคุณลักษณะของผู้บริหารในการมีอิทธิพล และกระตุ้นส่งเสริมให้ครูและบุคลากรดำเนินการเกี่ยวกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหา และส่งเสริมนักเรียนให้พัฒนาเต็มศักยภาพ เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามจุดมุ่งหมายและบทบาทของผู้บริหารในฐานะผู้นำดิจิทัลล้วนมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้สถานศึกษามีประสิทธิภาพในการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อันได้แก่ ทำให้เกิดการสร้างสรรค์นวัตกรรมในองค์กร ทำให้การทำงานเกิดความคล่องตัว ทำให้เกิดความมีเหตุมีผลในการพัฒนาองค์กร ทำให้ชุมชนที่อยู่เกิดความเข้มแข็งผู้นำที่ให้การดูแล ทำให้เกิดความน่าเชื่อถือ ทำให้เกิดความเป็นธรรม ทำให้องค์กรมีการเติบโต ทำให้เกิดการแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพ ในประเด็นนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาจากนักวิชาการและนักวิจัย เพื่อให้เกิดการพัฒนาด้านนี้ สมศักดิ์ จีวัฒนา (2555, หน้า ข); มลิวัลย์ ธรรมแสง (2558, หน้า 10-11); เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559, หน้า 96); ชูชาติ พุทธิลา (2561, หน้า 21); ปกรณ์ ลีสกุล (2561, หน้า 42); กนกอร สมปราชญ์ (2562, หน้า 195); Ribble, Baily, & Ross (2004, pp. 10-11); CASTLE (2009, pp. 1-3); Duickert (2016, p. 20); และ Elloitt (2017, p. 3) ที่ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จะต้องมียอดประกอบด้วยกัน 6 ด้าน ได้แก่ 1) การมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล 2) การพัฒนาบุคลากร

ทางดิจิทัล 3) การบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล 4) การสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล 5) การสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล 6) จรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งองค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ที่กล่าวมาข้างต้นสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบของผู้บริหารที่สำคัญในฐานะผู้นำด้านการศึกษา ซึ่งทำให้ประจักษ์ด้วยการบริหารจัดการในสถานศึกษาที่สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาได้ทุก ๆ ด้าน เพื่อให้การดำเนินการจัดการศึกษาประสบผลสำเร็จตามที่มุ่งหวังของหลักสูตรแกนกลางต่อไป

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 26 ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติกาลสังเกต พฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา (พระราชบัญญัติการศึกษา, 2542, หน้า 9) พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 พระราชบัญญัตินี้มีเป้าหมายในการดูแลช่วยเหลือเด็กและครอบครัวให้อยู่ในสภาพที่มีมาตรฐาน ในการดำรงชีวิตที่ดีได้รับการดูแลให้มีพัฒนาการตามวัย และเด็กทุกคนต้องมีหลักประกัน ความปลอดภัย ได้รับความคุ้มครองจากผู้เกี่ยวข้อง ทั้งเด็กที่ประสบปัญหาและเด็กที่ไม่ประสบปัญหา ซึ่งระบุไว้ดังนี้ หมวด 2 มาตรา 22 การปฏิบัติต่อเด็กไม่ว่ากรณีใดให้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ และไม่ให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ได้พัฒนาแอปพลิเคชัน School Health HERO (พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก, 2546, หน้า 1-33) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงเป็นกระบวนการหนึ่งในการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่จะดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์พร้อมด้วยคุณลักษณะความเป็นคนดี มีความรู้ ความสามารถที่จะดำรงชีพในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีคุณภาพชีวิตที่ดี ด้วยขั้นตอนวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน มีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานและการมีส่วนร่วมของบุคลากร เครือข่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา อาทิ คณะกรรมการเครือข่ายของสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร ครูทุกคน ฯลฯ โดยพัฒนาแอปพลิเคชัน MOE Safety Center (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35, 2561, หน้า 1) การลดความเหลื่อมล้ำทั้งเชิงปริมาณ และคุณภาพการศึกษา สามารถแบ่งงานการพัฒนาทางการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ การสนับสนุน ส่งเสริมหรือพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งในการนี้ต้องทำให้นักเรียน

มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น นักเรียนมีความรู้ความสามารถ และสามารถแข่งขันได้กับอารยประเทศ อีกประการคือการให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาลำหรับเด็กนักเรียน ซึ่งในด้านนี้ต้องมีการช่วยเหลือเพิ่มเติม พัฒนา แก้ไขให้ดีขึ้น ซึ่งสามารถแยกปัญหาการให้ความช่วยเหลือเป็น 2 แนวทาง แนวทางแรก ปัญหาทางด้านสังคม ได้แก่ ปัญหาความรุนแรง ปัญหาการทะเลาะวิวาท ปัญหาการล่องละเมิด ทางเพศ สื่อลามก ยาเสพติด ฯลฯ ปัญหาต่อมา ปัญหาที่เกิดจากภัยพิบัติ ทั้งภัยที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและภัยที่เกิดจากความประมาท หรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ (ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน, 2557, คำนำ) จะเห็นได้ว่าการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษามีความสำคัญในการดูแลนักเรียนให้มีความประพฤติตนให้ถูกต้องตามหลักจริยธรรม และคุณธรรม อีกทั้งยังเป็นการบ่มเพาะพฤติกรรมในอนาคตให้เป็นพลเมืองที่ดีของสังคม ขจัดหรือสกัดกั้นปัญหาที่อาจจะเป็นปัญหาใหญ่ในอนาคตได้ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่สถานศึกษาจะต้องดำเนินด้วยความรวดเร็วทันเวลา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม มีบทบาทและภารกิจหลักในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ประกอบด้วย โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตจังหวัดนครพนม จำนวน 51 โรงเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม, 2564, หน้า 3-4) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม มีโครงการพัฒนาระบบดูแลช่วยนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ มีการรายงานผลและส่งผลการดำเนินงานผ่านระบบเครือข่ายดิจิทัล ไม่ว่าจะเป็นการบริหารงานระบบสถานศึกษาปลอดภัย MOE Safety Center ของกระทรวงศึกษาธิการ กล่าวคือเป็นระบบมาตรฐานความปลอดภัยในสถานศึกษาโดยใช้หลัก Digital Based Management เป็นรูปแบบ วิธีการ หรือกระบวนการในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา ให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ มีความสุข และได้รับการปกป้อง คุ้มครองความปลอดภัยทั้งด้านร่างกายและจิตใจ รวมถึงการเสริมสร้างทักษะให้ผู้เรียนมีความสามารถในการดูแลตนเองจากภัยอันตรายต่าง ๆ ท่ามกลางสภาพแวดล้อมของสังคม นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา หรือประชาชนทั่วไป สามารถเข้าถึงระบบ MOE Safety Center เมื่อมีความรู้สึกไม่ปลอดภัยและมีความประสงค์จะร้องทุกข์ ร้องเรียน หรือเตือนให้ทราบว่าสถานศึกษาแห่งหนึ่งกำลังเกิดภัยอย่างหนึ่งอย่างใดใน 4 กลุ่มภัย ได้แก่ ภัยที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์ ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ ภัยที่เกิดจากการ

ถูกละเมิดสิทธิ์ และภัยที่เกิดจากผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายและจิตใจ และระบบ School Health Hero (Health And Educational Reintegrating Operation) ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ระบบสุขภาพจิตโรงเรียน วิธีใหม่เพื่อเฝ้าระวัง เรียนรู้ และรับคำปรึกษาเพื่อดูแล นักเรียนที่เสี่ยงต่อปัญหาพฤติกรรม อารมณ์ และทักษะสังคม School Health HERO ได้ถูกออกแบบให้เป็นแอปพลิเคชันบนเว็บไซต์ ซึ่งครูสามารถเข้าใช้งานระบบผ่านเว็บเบราว์เซอร์ (Web Browser) ระบบปัจจัยพื้นฐานนักเรียนยากจน ภายใต้โครงการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อหลักประกันโอกาสทางการเรียนรู้ ของสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นระบบที่คัดกรองและให้การช่วยเหลือนักเรียน ทางการเรียนรู้เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม และแอปพลิเคชันบนเว็บไซต์ที่ทางสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ได้ให้บริการเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของสถานศึกษา โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ได้จัดทำคู่มือสร้างความเข้าใจให้กับสถานศึกษาในสังกัด มีการจัดตั้งศูนย์คุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน ศูนย์คุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียนกรณีถูกล่วงละเมิดทางเพศออนไลน์ ศูนย์คุ้มครอง และช่วยเหลือนักเรียนกรณีตั้งครรภในวัยเรียนออนไลน์ ศูนย์คุ้มครองและการช่วยเหลือ นักเรียนกรณีนักเรียนมีสุขภาพจิต ภาวะจิตเวช หรือฆ่าตัวตายออนไลน์ ซึ่งระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนดังกล่าวจะต้องใช้ความรู้ ความชำนาญในเรื่องเทคโนโลยีดิจิทัล ในการใช้งานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และผู้บริหารสถานศึกษามีหน้าที่สำคัญที่ต้องเป็น ผู้กำกับดูแลระบบช่วยเหลือนักเรียนในเรื่องดังกล่าว

ด้วยเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้รับผิดชอบระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ซึ่งเป็นสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้เพื่อเป็นการกระตุ้น เป็นแรงผลักดัน ให้เกิดความตระหนัก และสนใจในเรื่องนี้มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษา ให้มีภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล อันจะส่งผลต่อคุณภาพในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ สามารถเข้าถึงปัญหาและแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้อย่างมีระบบและทันท่วงที

คำถามของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัย ดังนี้

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา อยู่ในระดับใด
2. ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา อยู่ระดับใด
3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียน มีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
4. ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียน มีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
5. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างไร
6. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารด้านใดบ้างที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา
7. แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็น ของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา
3. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียน ที่ต่างกัน
4. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็น ของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียน ที่ต่างกัน
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับ ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา
6. เพื่อศึกษาอำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผล การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา
7. เพื่อหาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา อยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา อยู่ในระดับมาก
3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความแตกต่างกัน
4. ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความแตกต่างกัน
5. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวก
6. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารอย่างน้อย 1 ด้าน มีอำนาจพยากรณ์ ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผล การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จะก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

1. ได้สารสนเทศสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ในการนำไปประกอบการพัฒนาประสิทธิผล การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. ผลการวิจัยเป็นสารสนเทศพื้นฐานสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม เพื่อประกอบการพิจารณาให้การสนับสนุนส่งเสริมทักษะเทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนาคุณภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนให้ดีขึ้นต่อไป
3. ผลการวิจัยเป็นแนวทางในการการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผล การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม และในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผล การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิดของ สมศักดิ์ จิววัฒนา (2555, หน้า ข); มะลิวัลย์ ธรรมแสง (2558, หน้า 10-11); เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559, หน้า 96); ชูชาติ พุทธลา (2561, หน้า 21); ปกรณ์ ลีสกุล (2561, หน้า 42); กนกอร สมปราชญ์ (2562, หน้า 195); Ribble, Baily, & Ross (2004, pp. 10-11); Castle (2009, pp. 1-3); Duickert (2016, p. 20); และ Elloitt (2017, p. 3) ซึ่งมีองค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัล 6 ด้าน ได้แก่

1.1.1 ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล

1.1.2 ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล

1.1.3 ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล

1.1.4 ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล

1.1.5 ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

1.1.6 ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล

1.2 ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้วิจัยใช้แนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547, หน้า 35-52) มี 5 ด้าน ดังนี้

1.2.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

1.2.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน

1.2.3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน

1.2.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา

1.2.5 ด้านการส่งต่อนักเรียน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากิจการนักเรียน และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ปีการศึกษา 2565 จำนวนทั้งสิ้น 1,712 คน จากทั้งหมด 51 โรงเรียน จำแนกเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 93 คน ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 93 คน และครูที่ปรึกษา จำนวน 1,526 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ปีการศึกษา 2565 จำนวน 325 คน แบ่งเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 65 คน ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 42 คน และครูที่ปรึกษา จำนวน 218 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยอาศัยตารางกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, pp. 607-610, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 37-43) โดยผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 45-48)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 สถานภาพ

3.1.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา

3.1.1.2 ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3.1.1.2 ครูที่ปรึกษา

3.1.2 ประสบการณ์ทำงาน

3.1.2.1 น้อยกว่า 10 ปี

3.1.2.2 10-20 ปี

3.1.2.3 มากกว่า 20 ปี

3.1.3 ขนาดโรงเรียน

3.1.3.1 โรงเรียนขนาดเล็ก

3.1.3.2 โรงเรียนขนาดกลาง

3.1.3.3 โรงเรียนขนาดใหญ่

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ภาวะผู้นำดิจิทัล มี 6 ด้าน ดังนี้

3.2.1.1 ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล

3.2.1.2 ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล

3.2.1.3 ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล

3.2.1.4 ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล

3.2.1.5 ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

3.2.1.6 ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล

3.2.2 ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

มี 5 ด้าน ดังนี้

3.2.2.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

3.2.2.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน

3.2.2.3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน

3.2.2.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา

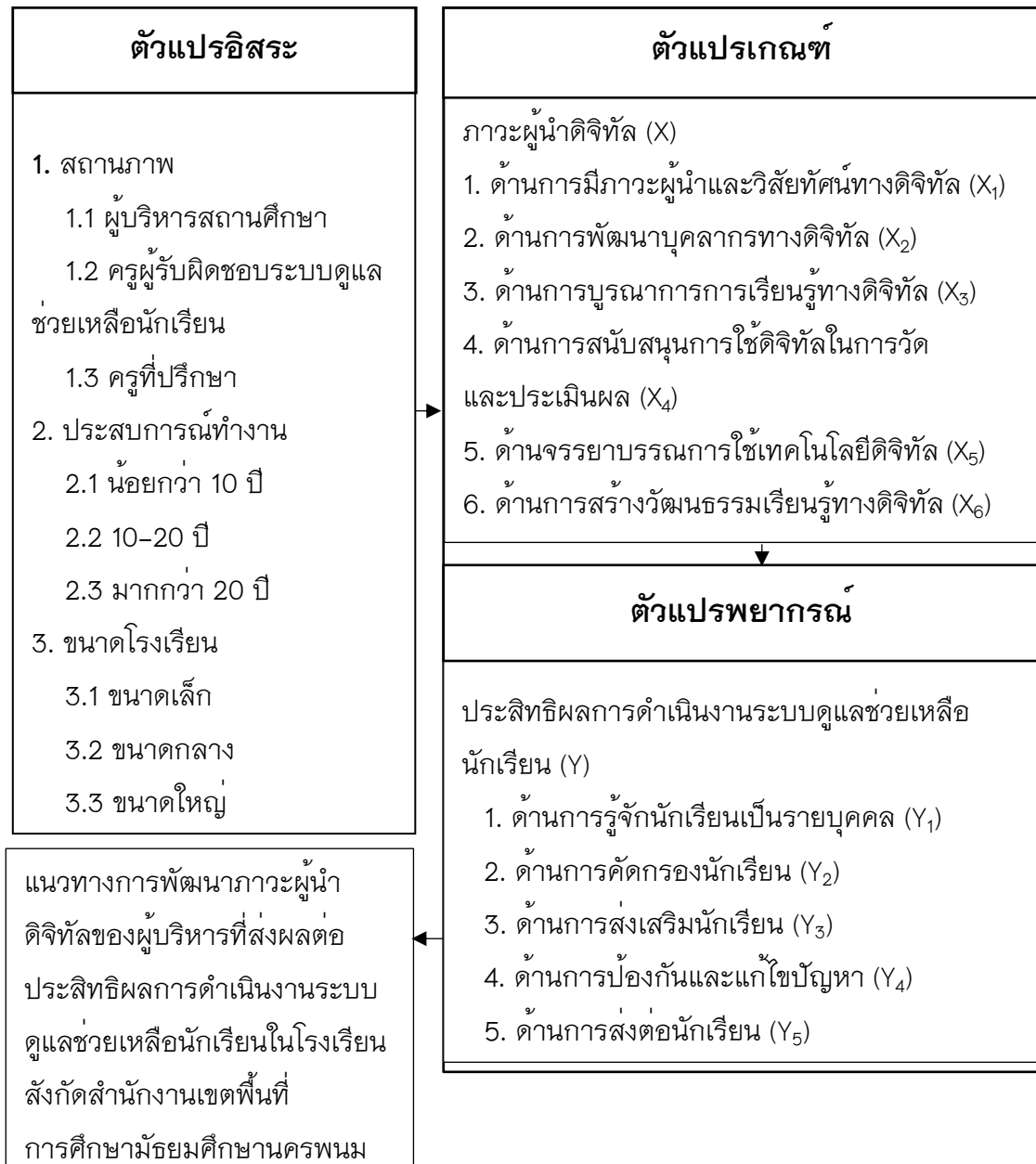
3.2.2.5 ด้านการส่งต่อนักเรียน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยที่ได้ทำการสังเคราะห์ รวบรวมเอกสารและงานวิจัย ดังนี้

1. ภาวะผู้นำดิจิทัล ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีของนักวิจัย และนักการศึกษา ดังนี้ สมศักดิ์ จีวัฒนา (2555, หน้า ข); มะลิวัลย์ ธรรมแสง (2558, หน้า 10-11); เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559, หน้า 96); ปกรณ์ ลีสกุล (2561, หน้า 42); ชูชาติ พุทธิลา (2561, หน้า 21); กนกอร สมปราชญ์ (2562, หน้า 195); Ribble, Baily, & Ross (2004, pp. 10-11); Castle (2009, pp. 1-3); Duickert (2016, p. 20) และ Elloit (2017, p. 3) ซึ่งมีองค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัล 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล 2) ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล 3) ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล 4) ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล 5) ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และ 6) ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล

2. ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้วิจัยใช้แนวคิดของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547, หน้า 35-52) มี 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน 3) ด้านการส่งเสริมนักเรียน 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา 5) ด้านการส่งต่อนักเรียน จึงสรุปเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะ ไว้ดังนี้

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่พยายามใช้อิทธิพลของตนหรือกลุ่มตน กระตุ้น ชี้นำ ผลักดันให้ตนเองและบุคคลอื่นในองค์การ

มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และเชื่อมโยง พร้อมสร้างนวัตกรรมและศักยภาพ เพื่อผลักดันโอกาสและความสำเร็จในการเปลี่ยนแปลงการทำงานในยุคดิจิทัล ในการวิจัยครั้งนี้ จำแนกเป็น 6 ด้าน ได้แก่

1.1 การมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล หมายถึง การที่ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถสร้างภาพในอนาคตขององค์กร เรียนรู้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง และนำมาใช้ในการสถานศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ซึ่งจะเป็นเป้าหมายสุดท้ายของการพัฒนาที่ต้องการให้เกิดขึ้น เกิดจากการมีส่วนร่วมของบุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคน โดยให้ความสำคัญสูงสุดกับงานวิชาการ รวมถึงการรวมพลัง การจงใจ สมาชิกในสถานศึกษา การวางแผน การพัฒนาและการสร้างนวัตกรรมทางดิจิทัล

1.2 การพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารในการพัฒนาความเข้าใจในการใช้เครื่องมือ การเตรียมบุคลากรให้พร้อมทั้งผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา ผ่านการฝึกอบรม สัมมนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ให้มีความรู้ ทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ โดยมีการวางแผน ตั้งคณะทำงานวางแผน การสร้าง และการพัฒนาระบบสารสนเทศ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว

1.3 การบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล หมายถึง กระบวนการในการพัฒนา หลักสูตรให้มีความทันสมัยตอบสนองความต้องการของผู้เรียนเท่าทันยุคดิจิทัล สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา การนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ การวัดประเมินผลการเรียนรู้ และการประเมินผลหลักสูตร เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการบริหารจัดการ

1.4 การสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในกระบวนการวัดและประเมินผล ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การประเมินผล การให้บริการข้อมูล แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมถึงผู้รับบริการ ได้แก่ นักเรียน ผู้ปกครอง

1.5 จรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง เป็นการแสวงหาออกของผู้บริหารที่เป็นต้นแบบในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ถูกต้องเหมาะสม มีการกำหนดนโยบายและจรรยาบรรณในการใช้ ทั้งการเป็นส่วนตัวและส่วนรวม ส่งเสริมการใช้และบังคับ

มาตรการใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงานด้วยความปลอดภัย และมีการจัดสภาพแวดล้อมอย่างปลอดภัยในการใช้งานในสถานศึกษา

1.6 การสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ยุคดิจิทัล หมายถึง การที่ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัล มีการส่งเสริมการเรียนรู้ การคัดเลือก การวัดและประเมินผลการทำงาน การกำกับติดตาม ทั้งนี้ในการทำงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศต้องไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร และจริยธรรม ด้วยความระมัดระวังและมีความรับผิดชอบต่อสังคม และให้มีบรรยากาศการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างแพร่หลาย มีวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลที่ทันสมัย สามารถแก้ปัญหาความขัดแย้ง และสร้างจริยธรรมองค์การและเป็นสังคมดิจิทัล

ในการวิจัยครั้งนี้ วัตถุประสงค์ของผู้บริหารได้จากแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง ผลจากกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจนโดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการดังกล่าว และมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่ปรึกษา หรือบุคคลภายนอกรวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมจากโรงเรียน กระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา และการส่งต่อ

2.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การจัดเก็บข้อมูลด้านการเรียน ด้านความสามารถพิเศษ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ของนักเรียนทุกคน จัดให้มีกิจกรรมออกเยี่ยมบ้านของนักเรียน ผ่านการพูดคุยกับนักเรียน สัมภาษณ์เพื่อนสนิท และแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้ปกครองของนักเรียน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลนักเรียนระหว่างครูที่ปรึกษากับครูผู้สอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง มีการบันทึกและเก็บรวบรวมข้อมูลด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ มีการนำข้อมูลมาใช้วิเคราะห์เพื่อคัดกรอง นักเรียน การส่งเสริม การป้องกันและการแก้ไขปัญหา นักเรียนได้อย่างถูกต้อง มีการดำเนินงานด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษา

2.2 การคัดกรองนักเรียน หมายถึง การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยสถานศึกษามีการใช้แบบประเมิน SDQ ใช้ระเบียน

สะสมในการคัดกรองนักเรียนด้านการเรียน มีการคัดกรองความสามารถพิเศษของนักเรียน จากการสัมภาษณ์และแฟ้มสะสมงาน ใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) มีการคัดกรองสุขภาพของนักเรียนจากแบบบันทึกการตรวจสุขภาพประจำปี มีการคัดกรองนักเรียนจากการเยี่ยมบ้านและการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน มีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มาทำการคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ

2.3 การส่งเสริมนักเรียน หมายถึง การสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพมีความภาคภูมิใจในตนเอง โดยสถานศึกษามีการจัดกิจกรรมสอนเสริม มีการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถให้เข้าร่วมการแข่งขันในเวทีต่าง ๆ มีการจัดกิจกรรมชุมนุมที่หลากหลาย ครอบคลุมความต้องการของนักเรียน จัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้แก่ นักเรียน มีการส่งเสริมให้มีกลุ่มนักเรียนแกนนำในระดับห้องเรียน/ระดับชั้นเรียน/ระดับสถานศึกษา มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะความรู้ตามความสามารถของตนเอง มีการบันทึกสรุปผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมทุกครั้ง และมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมและจัดทำรายงานเพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินงานการส่งเสริมพัฒนานักเรียนของสถานศึกษา

2.4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา หมายถึง ความสามารถของสถานศึกษาที่ทำโดยมีการตรวจหาสารเสพติดแก่นักเรียนอย่างน้อย ภาคเรียนละ 1 ครั้ง มีการรณรงค์ให้ความรู้เรื่องเพศวิถี และการตั้งครรภ์ในวัยเรียน มีการติดตามช่วยเหลือนักเรียนที่ติด O ร. มส. มพ. และนักเรียนที่ไม่จบตามหลักสูตรตามเวลาที่กำหนด มีการจัดหาทุนการศึกษาให้นักเรียนที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ มีการจัดกิจกรรมที่ช่วยเหลือและส่งเสริมให้กับนักเรียนที่มีผลการเรียนบกพร่อง มีการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะชีวิตรู้เท่าทันภัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมและสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้น มีมาตรการพิจารณาลงโทษและการเสริมแรงพฤติกรรมที่เหมาะสมแก่นักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

2.5 การส่งต่อนักเรียน หมายถึง การดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอนของครูผู้สอนที่มีการส่งต่อนักเรียนมีปัญหาในชั้นเรียนไปยังครูที่ปรึกษา ครูที่ปรึกษาส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาเกินความสามารถที่จะแก้ไขได้ไปยังครูแนะแนว ครูที่ปรึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาด้าน พฤติกรรมไปยังครูฝ่ายปกครอง/กิจการนักเรียน สถานศึกษามีการดำเนินการส่งต่อนักเรียนที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ไปยังหน่วยงานภายนอก มีการชี้แจง

เหตุผลแก่นักเรียนและผู้ปกครอง หากมีการส่งต่อนักเรียนไปยังหน่วยงานภายนอก สถานศึกษา มีการส่งต่อนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ เด็กอัจฉริยะ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ให้ได้รับการส่งเสริมพัฒนาอย่างถูกต้อง มีการดำเนินการบันทึกข้อมูล การส่งต่อ รายงานผลการติดตามช่วยเหลือนักเรียน และ ประเมินผลการส่งต่อนักเรียน อย่างเป็นระบบ

ในการวิจัยครั้งนี้ วัดประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้จากแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. สถานภาพ หมายถึง ตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

3.1 ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือรักษาราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ปีการศึกษา 2565

3.2 ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง ข้าราชการครูที่ได้รับการแต่งตั้งหรือมอบหมาย ให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ปีการศึกษา 2565

3.2 ครูที่ปรึกษา หมายถึง ข้าราชการครู พนักงานราชการ ครูอัตราจ้าง ที่ทำหน้าที่สอนและได้รับการแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ครูที่ปรึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ปีการศึกษา 2565

4. ประสบการณ์ทำงาน หมายถึง ช่วงเวลาปฏิบัติงานที่อยู่ในช่วงผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาหรือรักษาราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จนถึงเวลาปัจจุบัน แบ่งเป็น

4.1 น้อยกว่า 10 ปี หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ที่มีประสบการณ์ทำงานในสถานศึกษาตั้งแต่บรรจุ แต่ไม่เกิน 10 ปี

4.2 ระหว่าง 10–20 ปี หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ที่มีประสบการณ์ทำงานในสถานศึกษาตั้งแต่ 10 ถึง 20 ปี

4.3 มากกว่า 20 ปี หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ที่มีประสบการณ์ทำงานในสถานศึกษามากกว่า 20 ปีขึ้นไป

5. ขนาดของโรงเรียน หมายถึง การกำหนดขนาดโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาโดยยึดเกณฑ์ตามมาตรฐานการบริหารงบประมาณและบริหารงานบุคคล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีพุทธศักราช 2549 ซึ่งจำแนกได้เป็น 3 ขนาด ดังนี้

5.1 โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนที่มีนักเรียนไม่เกิน 499 คน

5.2 โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 500–1,499 คน

5.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 1,500 คนขึ้นไป

6. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม หมายถึง หน่วยงานทางการศึกษาที่จัดขึ้นเพื่อกำกับ ดูแล และรับผิดชอบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในพื้นที่จังหวัดนครพนม จำนวน 51 โรงเรียน

7. แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม หมายถึง การที่ผู้วิจัยหาวิธีการพัฒนาหรือปรับปรุงที่เหมาะสมในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนดีขึ้นกว่าปัจจุบัน โดยผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ไปสร้างแบบสัมภาษณ์ เพื่อสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คน เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารด้านนั้น ๆ ต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
  - 1.1 ความหมายของภาวะผู้นำ
  - 1.2 บทบาทและหน้าที่ของผู้นำ
  - 1.3 คุณลักษณะและทักษะของผู้นำ
  - 1.4 ความหมายของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
  - 1.5 คุณลักษณะของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหาร
  - 1.6 บทบาทของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหาร
  - 1.7 แนวคิดองค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
2. ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
  - 2.1 ความหมายของประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
  - 2.2 ความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
  - 2.3 วัตถุประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
  - 2.4 บทบาทหน้าที่ของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
  - 2.5 แนวคิดองค์ประกอบของประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
  - 2.6 การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
3. บริบทสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร เขต 2
  - 3.1 ข้อมูลทั่วไป
  - 3.2 ข้อมูลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
  - 3.3 นโยบายด้านการจัดการศึกษา

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร

1. ความหมายของภาวะผู้นำ

มีนักวิจัยและนักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำ ไว้ดังนี้

ไชยา ภาวะบุตร (2555, หน้า 282) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ความสามารถของผู้นำในการใช้ศิลปะ อิทธิพล อำนาจหน้าที่และพลังอำนาจที่มีอยู่ เพื่อให้บุคคลหรือกลุ่มของบุคคลดำเนินงานในหน้าที่รับผิดชอบให้บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่ตั้งไว้

วันเพ็ญ รัตนอนันต์ (2555, หน้า 23) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหารแสดงให้ผู้ใต้บังคับบัญชาในการบริหาร หรือการปฏิบัติงานเป็น กระบวนการที่ผู้บริหารกระตุ้นให้ผู้บังคับบัญชาเห็นในการบริหารหรือการปฏิบัติงาน เป็นกระบวนการที่ผู้บริหารกระตุ้นให้ผู้ใต้บังคับบัญชาที่มีความต้องการและมีความพึงพอใจ มากกว่าที่มีอยู่ โดยจงใจให้ผู้ใต้บังคับบัญชา มองให้ไกลกว่าความสนใจของตนเองไปสู่ ประโยชน์ของสถานศึกษา เกิดเป็นความภาคภูมิใจในตนเอง ผู้บริหารต้องแสดงวิสัยทัศน์ และถ่ายทอดวิสัยทัศน์ไปยังผู้ใต้บังคับบัญชา ให้มีความมุ่งมั่นและทุ่มเทในการปฏิบัติงาน ตามภารกิจกล้าเผชิญกับความเปลี่ยนแปลง สร้างเจตคติที่ดีในการปฏิบัติงาน มีการส่งเสริมผู้ใต้บังคับบัญชาแสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลายและสร้างสรรค์ สามารถวิเคราะห์ปัญหาโดยใช้เหตุผลและข้อมูลหลักฐานมีความสามารถในการ ติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล และมีเทคนิคการมอบหมายงานที่ดี

กิตติวรรณ แสนโท (2556, หน้า 28) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ คือ ความสามารถในการเป็นผู้นำทำให้บุคคลอื่นยอมรับและปฏิบัติตาม เป็นการใช้อิทธิพล หรืออำนาจให้บุคคลอื่นปฏิบัติตามและยอมรับนับถือซึ่งเป็นเครื่องมือที่จะเปลี่ยนแปลง องค์การสามารถชักนำกลุ่มให้ปฏิบัติตามจุดมุ่งหมายของกลุ่ม

รัตติกรณ์ จงวิศาล (2559, หน้า 14) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง คุณลักษณะ พฤติกรรมความสามารถ หรือกระบวนการที่เป็นปฏิสัมพันธ์หรือเป็นวิธีการ ดำเนินชีวิตของบุคคล ที่สามารถมีอิทธิพลต่อผู้อื่น กลุ่มคน สามารถสร้างแรงบันดาลใจ

สร้างความปลอดภัย ทำให้เกิดความเชื่อถือศรัทธา การยอมรับ ความพยายาม การอุทิศตัว การใช้ความสามารถอย่างดีที่สุด และช่วยเพิ่มพลังอำนาจของผู้อื่น เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย

มัทนา วังถนอมศักดิ์ (2561, หน้า 3) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ คือ กระบวนการภายในกลุ่ม ซึ่งต้องอาศัยอิทธิพลในการสร้างความเปลี่ยนแปลง สามารถชี้แนะ กระตุ้นโน้มน้าว สร้างแรงจูงใจให้บุคคลที่เป็นผู้ตามเกิดการยอมรับเชื่อถือและปฏิบัติตาม เพื่อนำไปสู่การทำงานที่บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

Bass (1981, pp. 7-14 อ้างถึงใน สมุทร ชำนาญ, 2556, หน้า 49) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ ที่จำแนกได้ ดังนี้ 1) ภาวะผู้นำเป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมกลุ่ม 2) ภาวะผู้นำเป็นการผสมผสานคุณลักษณะต่าง ๆ ของผู้นำที่ช่วยสามารถจูงใจบุคคลอื่นให้ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ 3) ภาวะผู้นำเป็นการใช้อำนาจทั้งทางตรงและทางอ้อม หรือการมีอิทธิพลต่อกลุ่มที่ทำให้สมาชิกในกลุ่มตามที่ต้องการ 4) ภาวะผู้นำเป็นความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำกับผู้ตาม ซึ่งผู้นำใช้อิทธิพลต่อพฤติกรรมของกลุ่ม 5) ภาวะผู้นำเป็นพฤติกรรมการควบคุมสั่งการกิจกรรมของกลุ่ม 6) ภาวะผู้นำเป็นศิลปะของการเกลี้ยกล่อม จูงใจ หรือดลใจสมาชิกของกลุ่มให้ความร่วมมือในการปฏิบัติภารกิจให้บรรลุวัตถุประสงค์ 7) ภาวะผู้นำเป็นความแตกต่างระหว่างอำนาจของผู้นำกับผู้ตาม 8) ภาวะผู้นำเป็นเครื่องมือที่ทำให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย 9) ภาวะผู้นำเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม ทั้งระหว่างผู้นำกับผู้ตาม และระหว่างผู้ตามด้วยตนเอง 10) ภาวะผู้นำเป็นการประสานบทบาทต่าง ๆ ภายในกลุ่ม และชี้แนะ เพื่อให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย และ 11) ภาวะผู้นำเป็นกระบวนการที่ผู้นำกำหนด ขอบข่าย และส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กำหนดช่องทางการสื่อสารเพื่อทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม

Bennis and Nrus (1985, pp. 2-3 อ้างถึงใน อนุรักษ์ ชุนจัน, 2556, หน้า 10) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ มีความสำคัญต่อความสำเร็จขององค์กรอย่างมากเพราะ ปัจจัยที่ทำให้องค์กรมีชีวิตชีวาสามารถที่จะดำรงอยู่ได้นอกจากนี้ ภาวะผู้นำยังช่วยพัฒนาองค์กรไปในทิศทางใหม่ ๆ ที่องค์กรต้องการมุ่งไปสู่ทิศทางนั้นได้

Yulk (2005, p. 5 อ้างถึงใน สมุทร ชำนาญ, 2556, หน้า 49) สรุปนิยามของภาวะผู้นำไว้หลากหลายแนวทาง เช่น

ภาวะผู้นำ คือ พฤติกรรมของเอกบุคลที่สามารถสั่งการและชี้นำกลุ่มให้ปฏิบัติตามจุดมุ่งหมายของกลุ่มได้

ภาวะผู้นำ คือ อิทธิพลของบุคลที่มีอยู่เหนือบุคคลอื่นในการปฏิบัติงานในองค์การ

ภาวะผู้นำ คือ ความสามารถของบุคลที่ทำให้การปฏิบัติงานในองค์การบรรลุผลโดยใช้ความเป็นสถาบันการเมือง จิตวิทยา ทฤษฎากรอื่น ๆ กระตุ้นให้ผู้อื่นเกิดความพึงพอใจ

ภาวะผู้นำ คือ กระบวนการในการใช้อิทธิพลเพื่อทำให้เกิดประสิทธิผลของกลุ่ม

ภาวะผู้นำ คือ ความสามารถในการใช้วัฒนธรรมจากภายนอกองค์การ เพื่อเป็นเครื่องมือในการเปลี่ยนแปลงในองค์การ

จากที่นักวิชาการและนักวิจัยได้ให้ความหมายเกี่ยวกับ ภาวะผู้นำสามารถสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการนำหรือพฤติกรรมความเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพเป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมกลุ่ม เป็นการผสมผสานคุณลักษณะต่าง ๆ ของผู้นำที่ช่วยสามารถจูงใจบุคคลอื่นให้ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ เป็นการใช้อำนาจทั้งทางตรงและทางอ้อมหรือการมีอิทธิพลต่อกลุ่มที่ทำให้สมาชิกในกลุ่มทำตามที่ต้องการ เป็นสัมพันธ์ระหว่างผู้นำกับผู้ตามซึ่งผู้นำใช้อิทธิพลต่อพฤติกรรมของกลุ่ม และเป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย

2. บทบาทและหน้าที่ของผู้นำ

มีนักวิจัยและนักวิชาการศึกษา ได้ให้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของผู้นำ ไว้ดังนี้
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2553, หน้า 84-94)
ได้กำหนดการปฏิบัติงานของผู้บริหารตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลโดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ 6 ประการดังนี้

1. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ ภาวะผู้นำ และความคิดริเริ่มที่เน้นการพัฒนาผู้เรียน กล่าวคือ ผู้บริหารมีความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลสาระสนเทศต่าง ๆ ในปัจจุบันสู่กรอบการพัฒนาผู้เรียนในอนาคต มีความสามารถในการเป็นผู้นำ มีความสามารถในการริเริ่มวิธีการใหม่ ๆ มาปรับปรุง และเผยแพร่ แนะนำให้บุคลากรในสถานศึกษานำไปปรับใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียน

2. ผู้บริหารใช้หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมและใช้ข้อมูลผลการประเมินหรือผลการวิจัยเป็นฐานคิดทั้งด้านวิชาการและการจัดการ กล่าวคือ ผู้บริหารใช้หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้ครู ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานอื่นได้รับรู้และให้ข้อมูลสารสนเทศ ให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เสนอและเลือกแนวทางประกอบการตัดสินใจ กำหนดนโยบายในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ดำเนินงาน ติดตามตรวจสอบ ปรับปรุงพัฒนา และใช้ข้อมูลผลการประเมิน หรือ ผลการวิจัยมาใช้ในการบริหารจัดการศึกษา และส่งเสริมพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

3. ผู้บริหารสามารถบริหารจัดการการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการ กล่าวคือ ผู้บริหารบริหารจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการ โดยให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการกำหนด เป้าหมายร่วมรับผิดชอบดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ มีการนิเทศ การติดตาม กำกับ และประเมินผลการดำเนินงาน และสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน

4. ผู้บริหารส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้พร้อมรับการกระจายอำนาจ กล่าวคือ ผู้บริหารมีแผนงาน โครงการ หรือกิจกรรม พัฒนาครู และบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจ มีความสามารถและมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน พัฒนาคณาจารย์ศึกษาคอบคลุมทั้ง 4 ด้าน ของสถานศึกษา ได้แก่ การบริหารงาน วิชาการการบริหารงานงบประมาณ งานบริหารบุคคล งานบริหารทั่วไป มีการดำเนินงาน นิเทศติดตาม ประเมินการดำเนินงาน และรายงานประจำปีตามแผนงาน โครงการหรือ กิจกรรมตามระยะเวลาที่กำหนด มีการนำผลการประเมินไปพัฒนาและปรับปรุงศักยภาพ ครูและบุคลากรอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ

5. นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน พึงพอใจผลการบริหารการจัดการศึกษา กล่าวคือ ผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน มีส่วนร่วมในการประเมินการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ด้านงานบริหารวิชาการ งานงบประมาณ งานบริหารบุคคลงานบริหารทั่วไป และมีความพึงพอใจในผลการบริหารการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

6. ผู้บริหารให้คำแนะนำ คำปรึกษาทางวิชาการและเอาใจใส่ในการจัดการศึกษาเต็มศักยภาพเต็มเวลา กล่าวคือ ผู้บริหารสามารถให้คำแนะนำ คำปรึกษาทางวิชาการทั้งการพัฒนาและการใช้หลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนรู้ การสร้างการพัฒนา และการเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และเอาใจใส่ในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาโดยมีการติดตาม

กำกับประเมินและนำผลการประเมินไปพัฒนาหรือปรับปรุงอย่างต่อเนื่องตามภารกิจ
อย่างเต็มความสามารถและเต็มเวลาทำการ

บุหงา วชิระศักดิ์มงคล (2556, หน้า 21) กล่าวถึงบทบาทของผู้นำว่าเป็น
การแสดงออก โดยอิสระที่มีผลดีต่อผู้อื่นหรือสังคม เช่น การตัดสินใจ การจูงใจ
ให้คนทำงาน การแสดงออกทางความคิดการพูด พฤติกรรมทางอารมณ์ การอยู่ร่วมกับ
บุคคลอื่นในสังคม ดังนี้

1. เป็นผู้ชี้้นำให้คำปรึกษาหารือในสิ่งที่จะต้องเหมาะสมและเป็นธรรม
ในสังคมแห่งความรู้มีความต้องการบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถชี้้นำหรือให้คำปรึกษา
ในฐานะเป็นผู้ชำนาญหรือผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้นำทางปัญญา ย่อมเป็นผู้รอบรู้ในเรื่องใดเรื่อง
หนึ่งที่ชัดเจนเรียกว่าระดับมืออาชีพ

2. เป็นผู้จูงใจให้ผู้อื่นปฏิบัติในสิ่งที่จะต้องตามตัวแบบหรือตัวอย่าง
ที่ดีได้ ผู้นำจึงต้องปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดี ทำให้ผู้อื่นเชื่อถือ ศรัทธา ยอมรับในบุคลิกภาพ
ความคิดเห็น และยอมรับในพฤติกรรม

3. เป็นผู้พัฒนาให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในสิ่งที่พึงประสงค์ของ
องค์กรหรือสังคม ผู้นำจำเป็นต้องมีวิสัยทัศน์ มองไกลในอนาคต และทำประโยชน์
เพื่อส่วนรวมมากกว่าส่วนตน ไม่เห็นแก่ตัวและพวกพ้องตนเอง มีส่วนร่วมในกิจกรรม
ทางสังคมและเป็นผู้พัฒนาให้สังคมอยู่อย่างมีความสุข สร้างความสามัคคี
ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่น และมีความคิดเชิงบวก มองโลกในทางที่ดี ทำตนให้เป็น
ประโยชน์แก่สังคม

4. บทบาทในเชิงวิชาการ ผู้นำควรต้องมีความรู้ ความสามารถด้าน
วิชาการที่เป็นวิชาชีพของตนอย่างลุ่มลึก จนสามารถใช้ในการให้คำแนะนำ ให้ข้อเสนอแนะ
เพื่อใช้ความรู้ในสาขาของคนเพื่อการอธิบายเหตุการณ์ และจัดสถานการณ์เพื่อให้เกิดผลดี
ต่อภารกิจ/องค์กร เพื่อป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอด ถึงสามารถให้คำปรึกษา
เพื่อแก้ปัญหาที่เผชิญอยู่ได้สำเร็จในระดับหนึ่งรวมทั้งมีผลงานเป็นที่ยอมรับ มีการพัฒนา
นวัตกรรมเชิงวิชาชีพ และมีผลงานเผยแพร่

5. บทบาทในการเป็นบุคคลที่มีความรอบรู้ เฉลียวฉลาด อารมณ์
มั่นคง มีความฉลาด มีอารมณ์ดี และมีคุณธรรมและจริยธรรมสูง มีมนุษยสัมพันธ์ สามารถ
ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เป็นทีมงานที่เข้มแข็ง มีบุคลิกภาพทั้งภายนอกและภายในงดงาม

Wall and Hawkins (1964, pp. 396–400 อ้างถึงใน ไชยา ภาระบุตร, 2555, หน้า 276) กล่าวถึง ภาระหน้าที่ของผู้ผู้นำ 11 ประการ ได้แก่ 1) เป็นนักบริหารที่ดี 2) เป็นผู้วางแผนนโยบาย 3) เป็นผู้วางแผน 4) เป็นผู้เชี่ยวชาญ 5) เป็นผู้แทนของกลุ่มในการติดต่อภายนอก 6) เป็นผู้รักษาสัมพันธ์ภาพระหว่างผู้ใต้บังคับบัญชากับผู้บังคับบัญชา 7) เป็นผู้ให้คำแนะนำและโทษ 8) เป็นผู้อนุญาตใตตุลาการ 9) เป็นสัญลักษณ์ของสมาชิก 10) เป็นแบบอย่างที่ดี และ 11) เป็นผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติงานขององค์การ

จากที่นักวิชาการและนักวิจัยได้กล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ของผู้ผู้นำ สามารถสรุปได้ว่า บทบาทและหน้าที่ของผู้ผู้นำ ผู้นำจะต้องเป็นผู้ที่มีความรอบรู้เชี่ยวชาญในการนำเรื่องนั้น ๆ สามารถชี้แนะให้คำปรึกษาและคอยดูแลผู้ใต้บังคับบัญชาให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้นำจะต้องมีวิสัยทัศน์ในการทำงาน มีการวางแผนงานเสมอ ส่งเสริมบุคลากรให้ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ตลอดจนตัดสินใจและมอบหมายงานตามความเหมาะสม

3. คุณลักษณะและทักษะของผู้ผู้นำ

มีนักวิจัยและนักวิชาการศึกษา ได้กล่าวถึงคุณลักษณะและทักษะของผู้ผู้นำไว้ดังนี้

สุทธิชัย ปัญญโรจน์ (2555, หน้า 28) กล่าวว่า บุคคลที่เป็นผู้นำมักมีลักษณะบางอย่างที่เด่นกว่าผู้ตาม บุคคลที่เป็นผู้นำมักเป็นคนที่มีความมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น ผู้อื่นยอมทำตามอีกทั้งผู้ตามยอมได้นำเอาความประพฤติ ได้นำเอาแบบอย่างในการทำงาน ผู้ตามบางคนถึงกับยอมถอดแบบผู้นำ บางคนลอกเลียนแบบอย่างของผู้นำ โดยคุณลักษณะของผู้ผู้นำมี ดังนี้

1. มีเป้าหมาย ผู้ที่ต้องการเป็นผู้นำ ควรจะมีเป้าหมายเป็นของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นเป้าหมายชีวิต เป้าหมายในการทำงาน เป้าหมายในการเปลี่ยนแปลงองค์กร เป้าหมายในการเปลี่ยนแปลงประเทศชาติ การมีเป้าหมายเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ผู้นำมีทิศทางในการเดินทางไปสู่เป้าหมาย ตรงกันข้าม หากผู้นำไม่มีเป้าหมาย ผู้นำก็จะรู้สึกสับสน เปรียบดังเรือที่ไร้หางเสือ อีกทั้งไม่รู้จะไปในทิศทางไหนเหมือนอยู่กลางมหาสมุทร
2. ความรอบรู้ ยุคปัจจุบัน เป็นยุคของข้อมูลข่าวสาร เป็นยุคที่จะต้องใช้ความคิด ความรู้ มาแข่งขันกัน ไม่เหมือนยุคในสมัยอดีตมักจะใช้กำลังในการต่อสู้หรือการทำสงคราม ผู้นำที่มีข้อมูลมากกว่า ผู้นำที่มีความรอบรู้กว่า ผู้นำที่มีการใช้ข้อมูลมาวิเคราะห์ได้ดีกว่า มักเป็นที่ยอมรับ อีกทั้งเป็นที่เคารพเชื่อถือแก่ผู้ตาม

3. กล้าเปลี่ยนแปลงหรือริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ ยุคสมัยปัจจุบันและยุคของโลกในอนาคต ผู้นำมักเป็นผู้ที่กล้าเปลี่ยนแปลง ผู้นำมักกล้าลองค้นคว้า สิ่งใหม่ ๆ โลกยุคใหม่จึงเป็นยุคสมัยของผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลง

4. กระตือรือร้น ผู้นำที่มีประสิทธิภาพ มักเป็นผู้นำที่มีความกระตือรือร้น กระฉับกระเฉง เดินไวกว่าคนปกติ ตามจิตวิทยา หากผู้นำมีความกระตือรือร้นในการทำงาน ผู้ตามมักจะมีความกระตือรือร้นไปด้วย ในทางกลับกัน หากว่าผู้นำมีความเฉยชา ผู้ตามก็มักจะทำงานด้วยความเฉยชาเช่นกัน

5. มีความอดทน งานของผู้นำมักเป็นงานที่หนักกว่าผู้ตาม เนื่องจากต้องมีความรับผิดชอบต่องาน ต่อคนที่ทำงาน และต่อองค์กร ยิ่งเป็นองค์กรขนาดใหญ่ เช่น บริษัท (มหาชน), กระทรวง, หรือประเทศชาติ ก็ต้องรับภาระที่หนักหนาขึ้น หากว่าเราสังเกต ผู้นำระดับประเทศบางคนตอนขึ้นสู่ตำแหน่ง นายกรัฐมนตรี ประธานาธิบดี มีใบหน้าที่หล่อ ดูดี มีสง่า แต่เมื่อดำรงตำแหน่งไปได้ไม่นาน หน้าตาที่เคยสง่า ดูดี กลับการเป็นใบหน้าที่ดู เกร่งเกรียด จริงจัง ก็สืบเนื่องมาจาก ผู้นำระดับประเทศผู้นั้น ต้องแบกรับปัญหาต่าง ๆ มากมายและใช้ความคิดในการแก้ปัญหาเหล่านั้นเอง

6. การบังคับตนเองหรือการควบคุมตนเอง คนที่ต้องการเป็นผู้นำ ต้องมีสติในการควบคุมตนเอง ทั้งทางด้านจิตใจและร่างกาย เช่น บังคับตนเองไม่ให้แสดงออกต่อหน้าสาธารณชนในการแสดงกิริยาอาการที่ไม่ดี โดยเฉพาะต่อหน้าสื่อมวลชน เนื่องจากผู้นำต้องเป็นเป้าสายตาต่อลูกน้องและคนทั่วไป

7. การใช้ดุลพินิจและกล้าตัดสินใจ ผู้นำที่ดีต้องรู้จักใช้ดุลพินิจ อีกทั้งเมื่อมีปัญหาที่ต้องกล้าตัดสินใจ ถึงแม้จะตัดสินใจผิดพลาดไปบ้างก็ตาม แต่หากไม่กล้าตัดสินใจ ก็จะทำให้สถานการณ์นั้น ๆ แย่ลงได้ ผู้นำจึงต้องเป็นนักวิเคราะห์ นักคิดที่ดี ในการรู้จักมองปัญหาต่าง ๆ อีกทั้งต้องมีความเด็ดขาดเมื่อต้องตัดสินใจ เพื่อที่จะนำพาองค์กรประเทศชาติ เดินหน้าต่อไป

8. มนุษย์สัมพันธ์ ผู้นำที่ดีต้องเป็นคนมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี เนื่องจากผู้นำต้องทำงานกับคน หากผู้นำสามารถครองใจคนทำงานได้ ลูกน้องก็มักจะทำงานเต็มใจ การมีมนุษย์สัมพันธ์จะทำให้ผู้นำเป็นที่ เคารพรัก ศรัทธา เชื่อถือ ของผู้คน ทำให้มีคนอยากช่วยเหลือ มากกว่าผู้นำที่ไม่มีมนุษย์สัมพันธ์ในการทำงาน

ไชยา ภวระบุตร (2555, หน้า 278-279) ได้กล่าวไว้ว่า ถ้าจะกล่าวว่าการทำงานประกอบไปด้วยบุคคล 2 ระดับ คือ ผู้นำหรือหัวหน้างาน หรือลูกพี่

หรือผู้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบงานนั้น และอีกระดับหนึ่งก็คือ ผู้ตามหรือลูกน้อง หรือผู้ใต้บังคับบัญชา ทั้ง 2 ระดับนี้จะปฏิบัติงานร่วมกันจะร่วมทำงานกันให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดเอาไว้ ผู้นำจะร่วมกับผู้ตามหรือผู้ใต้บังคับบัญชาในการวางแผน หาคนมาทำงาน แบ่งงาน มอบหมาย ตัดสินใจสั่งการ ควบคุมดูแล กำกับงาน ตรวจสอบแก้ไข ตลอดจนมอบรางวัล ชมนှေးให้รางวัล ลงโทษ ผู้นำจะรับแต่ชอบอย่างเดียวไม่ได้ จะต้องรับผิดชอบ (ถ้ามี) จะคอยแต่ชี้หน้่วอย่างเดี๋ยวมไ้ได้ บางครั้งจะต้องลงมือปฏิบัติด้วยตัวเองบ้าง จึงจะเรียกว่ามือถึง ผู้ตามหรือผู้ใต้บังคับบัญชาจึงจะเชื่อถือ และได้กล่าวอีกว่า ผู้นำที่ดี มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. เป็นกันเอง เป็นคนใจกว้าง ไม่ถือตัว กล้าได้กล้าเสีย
2. มีความยุติธรรม เป็นคนตรงไปตรงมา เสมอต้นเสมอปลาย
มีความเป็นอยู่อย่างง่าย ๆ แต่มีระเบียบวินัย
3. แนะนำชี้แจง สอนผู้ใต้บังคับบัญชาให้ทำงานให้ดีอยู่เสมอจ้่าจ้่าไซ้ แต่ไม่จุกจิกจู้จี้ ติเพื่อก่อ สรุปแล้วคือ เป็นผู้สอนเก่ง ถ่ายทอดวิธีทำงานเก่งนั่นเอง
4. ไม่แล้งน้ำใจ เป็นคนเห็นอกเห็นใจผู้ใต้บังคับบัญชา ดูแลทุกข์สุขของผู้ใต้บังคับบัญชา
5. เห็นคุณค่าของคน เป็นคนมองโลกในแง่ดี ในแง่สวยสดงดงาม ควบคุมอารมณ์ของตัวเองได้ดี
6. มีเหตุผลจูงใจ พุดเก่ง มีวาทศิลป์ดี ไม่ถืออำนาจบาตรใหญ่ ไม่สั่งการใด ๆ โดยพลการ มักจะประชุมปรึกษาหาหรือผู้ใต้บังคับบัญชาเสมอ
7. ไม่พยายามโกรธง่าย เป็นคนมองโลกในแง่ดี รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา เข้าใจคนอื่น ยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ
8. ไม่โทษผู้ใต้บังคับบัญชา เป็นคนมีความรับผิดชอบสูง เวลามีปัญหาเกิดขึ้นจะมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา ไม่เป็นคนสร้างปัญหา ปกป้องผู้ใต้บังคับบัญชา ไม่เอาตัวรอดแต่เพียงผู้เดียว
9. มีความสามารถในการทำงานที่เป็นทีมสูง มีศิลป์ในการจูงใจให้คนทำงานสูง มีระเบียบวินัย

Stogdill (1978, pp. 74-75 อ้างถึงใน ฉัตรชัย ไชยมง, 2552, หน้า 22-23) ได้ศึกษารวบรวมงานวิจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้นำ โดยแบ่งตามคุณลักษณะ 6 ด้าน ดังนี้

1. ลักษณะทางกายภาพ (Physical characteristics) ได้แก่ เป็นผู้ที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์
  2. ภูมิหลังทางด้านสังคม (Social background) ได้แก่ มีการศึกษาดี มีสถานะภาพทางสังคมดี
  3. สติปัญญา (Intelligence) ได้แก่ มีสติปัญญาสูงมีการตัดสินใจดี มีทักษะในการสื่อความหมายและการพูด
  4. บุคลิกภาพ (Personify) มีความตื่นตัวอยู่เสมอ ควบคุมอารมณ์ได้ดี มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจริยธรรม และมีความเชื่อมั่นในตนเอง
  5. ลักษณะที่เกี่ยวกับงาน (Task-related characteristics) ได้แก่ มีความปรารถนาที่จะทำให้ออกมาดีที่สุด มีความรับผิดชอบ ไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคและมุ่งงาน
  6. ลักษณะทางสังคม (Social characteristics) ได้แก่ ปรารถนาที่จะร่วมมือกับคนอื่น ๆ มีเกียรติ เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น เข้าสังคมเก่ง และเฉลียวฉลาด
- จากการที่นักวิชาการและนักวิจัยได้กล่าวถึงคุณลักษณะและทักษะของผู้นำที่สามารถสรุปได้ว่า คุณลักษณะและทักษะของผู้นำ ต้องมีวิสัยทัศน์มองเห็นภาพอนาคต รู้จักกระจายงานให้ทีมงานอย่างเหมาะสม ต้องสร้างทีมงานได้ จะต้องเป็นคนทำงานให้สำเร็จโดยเน้นทีมงาน เน้นทั้งคน และในการสร้างทีมงานที่ดีต้องสร้างแรงบันดาลใจให้พนักงานได้ มีพลังในการสร้างกำลังใจให้กับทีมงาน และต้องเป็นผู้พัฒนาคนอื่นอยู่เสมอ

4. ความหมายของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร

มีนักวิจัยและนักการศึกษา ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารไว้ดังนี้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (2542, หน้า 12-13) ได้กล่าวถึง หมวด 5 การบริหารและการจัดการศึกษา มาตรา 39 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง คุณลักษณะ ความรู้ ทักษะความสามารถและพฤติกรรม การแสดงออกในการนำของผู้อำนวยการโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียน ในการบริหารทั่วไป บริหารบุคคลบริหารงานวิชาการและบริหารงบประมาณ โดยมีความเข้าใจ สามารถสร้างสรรค์ เข้าถึงและนำเทคโนโลยีนวัตกรรมดิจิทัลมาใช้ในการบริหารโรงเรียน ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการบริหารทั่วไป หมายถึง คุณลักษณะความรู้ ทักษะ ความสามารถและพฤติกรรมแสดงออกของ

ผู้อำนวยการโรงเรียนในการกำหนดนโยบาย แนวทางการใช้เครื่องมือดิจิทัล การวิเคราะห์ข้อมูลสนเทศในองค์กรที่เป็นประโยชน์เพื่อการบริหารสาธารณะ การวิเคราะห์ข้อมูลขององค์กรเพื่อเปรียบเทียบกับหน่วยงานอื่น การแปลงข้อมูลของหน่วยงานไปสู่รูปแบบมาตรฐานเพื่อใช้ในการเชื่อมโยงของข้อมูลระหว่างหน่วยงานในการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Standard Data Exchange) การใช้งานระบบปฏิบัติการ การจัดการข้อมูล การสำรองข้อมูล การใช้งานคลาวด์คอมพิวติ้ง การใช้งานเว็บเบราว์เซอร์ การใช้ธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์การใช้ดิจิทัลเพื่อความมั่นคงปลอดภัยในการบริหารโรงเรียน การบริหารความเสี่ยงดิจิทัล(Digital Risk Management) ของนักเรียน การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านสู่โรงเรียนดิจิทัลการสนับสนุนการพัฒนาระบบนิเวศน์ (Ecosystem) เพื่อพัฒนาบริการดิจิทัลแบบเชื่อมโยง การใช้ดิจิทัลคาดการณ์สถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นต่อโรงเรียนจากการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีดิจิทัล(Scenario Analysis) เป็นต้น

2. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการบริหารบุคคล

หมายถึง คุณลักษณะความรู้ ทักษะ ความสามารถและพฤติกรรมการแสดงออกของผู้อำนวยการโรงเรียนในการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับครูผู้สอนและบุคลากรในโรงเรียน โดยวิเคราะห์จัดทำแผนการพัฒนา การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมและการประเมินการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล การใช้ดิจิทัลเพื่อการทำงานร่วมกันแบบออนไลน์ในโรงเรียน การเป็นตัวอย่างในหลักปฏิบัติที่ดีด้านดิจิทัลการสร้างเครือข่ายของครูผู้สอนและบุคลากรในโรงเรียนที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลและการทำงานข้ามหน่วยงานเพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมดิจิทัล การเสนอแนวทางและพัฒนากลยุทธ์ดำเนินงานบุคคลเพื่อประสิทธิภาพการทำงานแบบดิจิทัลและแบบเชิงรุก โดยเสริมทักษะดิจิทัลที่เหมาะสมกับบทบาทและลักษณะงานให้แก่ครูผู้สอนและบุคลากร การใช้ดิจิทัลในการวิเคราะห์ผลการปฏิบัติงานที่ส่งเสริมความก้าวหน้าของบุคลากร เป็นต้น

3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการบริหารวิชาการ

หมายถึง คุณลักษณะ ความรู้ ทักษะ ความสามารถและพฤติกรรมการแสดงออกของผู้อำนวยการโรงเรียนในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสำหรับการจัดการเรียนการสอน การใช้โปรแกรมตัดต่อสื่อภาพเคลื่อนไหวในการสร้างสื่อดิจิทัล การใช้โปรแกรมดิจิทัลเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการเรียนการสอนสำหรับงานสอนประจำ การจัดทำคลังข้อมูล (Data Warehousing) ให้พร้อมนำไปใช้และวิเคราะห์ต่อ เช่น คลังข้อมูลประกอบการพัฒนานวัตกรรมดิจิทัลในการวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน เป็นต้น

4. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการบริหาร

งบประมาณ หมายถึง คุณลักษณะ ความรู้ ทักษะ ความสามารถและพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้อำนวยการโรงเรียนในการนำระบบดิจิทัลมาจัดทำประเมินงบประมาณของโครงการ การค่าใช้จ่ายในการนำโครงการดิจิทัลไปใช้ (Implementation Cost Estimation) การนำระบบดิจิทัลจัดทำรายงานเพื่อเสนอของบประมาณโครงการ การใช้สูตรฟังก์ชันเพื่อการคำนวณ การติดตามตรวจสอบงบประมาณในระหว่างดำเนินการโครงการการประมาณการค่าใช้จ่ายและจัดทำรายงานเพื่อเสนอของบประมาณในการบำรุงรักษาเทคโนโลยีดิจิทัล (Maintenance Cost Estimation) เป็นต้น

จิรพล สังข์โพธิ์ (2560, หน้า 4) ได้ให้ความหมายของ ภาวะผู้นำยุคดิจิทัล ไว้ว่า การเป็นภาวะผู้นำในการบริหารองค์กรยุคดิจิทัลจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงซึ่งประกอบไปด้วยมิติในด้านของมิติวิสัยทัศน์ผู้นำต้องทำการยอมรับและนำเทคโนโลยีเข้ามาเปลี่ยนแปลงในองค์กรมิติการสื่อสารที่สร้างแรงบันดาลใจผู้นำในยุคดิจิทัลจะต้องทำการสื่อสารเพื่อให้เกิดการบรรลุวิสัยทัศน์ที่วางไว้มิติการกระตุ้นทางปัญญาผู้นำองค์กรในยุคดิจิทัลจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาและเปิดโอกาสให้บุคลากรในองค์กรได้รวมกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นภายในองค์กรภาวะผู้นำในองค์กรยุคดิจิทัลต้องทำการเรียนรู้มีการเปิดโอกาสมีการยอมรับและแสดงความคิดเห็นการเป็นผู้นำยุคดิจิทัลเป็นต้องเกิดการเปลี่ยนแปลงจากทุกมิติเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืน

สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน (2561, หน้า 5) ได้กล่าวถึงความหมายของ ภาวะผู้นำดิจิทัล ไว้ว่า ความสามารถในการเป็นผู้นำองค์กรดิจิทัล (Leadership) ในมิติของการทำงานเป็นทีมการบริหารจัดการทีมที่มีคุณภาพการตัดสินใจที่มีคุณภาพการสื่อสารเชิงใจและเจรจาต่อรองการกระตุ้นการเรียนรู้และการเป็นแบบอย่าง (Role model) การพัฒนาภาวะผู้นำให้แก่บุคลากร เพื่อมุ่งสู่การเป็นองค์กรดิจิทัล

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2561, หน้า 216-224) กล่าวถึงภาวะผู้นำดิจิทัล หมายถึง การนำของผู้บริหารองค์กรในยุคดิจิทัลที่มีพฤติกรรมสามารถนำองค์กรโดยใช้เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมดิจิทัลเพื่อเป็นกลไกสำคัญที่จะขับเคลื่อนผลลัพธ์ของสถานศึกษาให้การบริหารงานเป็นไปอย่างมีระบบส่งผลให้งานเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วันชัย ราชวงศ์ (2562, หน้า 27) ได้กล่าวถึงความหมายของ ภาวะผู้นำดิจิทัล ไว้ว่า พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่แสดงออกถึงการมีวิสัยทัศน์

ทางเทคโนโลยี กล่าวคือ มีการส่งเสริมให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนา
 วิสัยทัศน์การใช้เทคโนโลยีและเผยแพร่วิสัยทัศน์นั้นอย่างกว้างขวาง วางแผน กำกับ การใช้
 สื่อเทคโนโลยีเชิงระบบให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ ส่งเสริมวัฒนธรรมความรับผิดชอบและ
 สนับสนุนนโยบายการพัฒนานวัตกรรมด้วยเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ใช้ข้อมูลประกอบการ
 ตัดสินใจ สนับสนุนให้มีการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพบนฐานการวิจัย สนับสนุน
 นโยบายการใช้เทคโนโลยีในทุกระดับและวางแผนกลยุทธ์ในการของบประมาณสนับสนุน
 จากท้องถิ่น ภาครัฐ และเอกชน มีการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน

เลิศศักดิ์ ตามา (2564, หน้า 228) ได้กล่าวถึง ความหมายของ
 ภาวะผู้นำยุคดิจิทัล ไว้ว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัล หมายถึง ทักษะ ความสามารถ กระบวนการ
 วิธีการ และคุณลักษณะส่วนบุคคลในฐานะผู้นำในการบริหารงานที่สามารถสร้างความ
 เชื่อมมั่น สร้างแรงจูงใจสนับสนุนการทำงานร่วมกัน มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถใช้
 เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์การ

Flanagan, L., & Jacobsen, M. (2003, p. 130) ให้ความหมายไว้ว่า
 เป็นพฤติกรรมของผู้นำที่มีภารกิจต่อนักเรียน เป็นความแน่วแน่มุ่งคงต่อภารกิจในการจัด
 ประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับนักเรียนโดยมีการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีวิสัยทัศน์
 ที่กำหนดให้มีการใช้เทคโนโลยีสำหรับการศึกษา

Nak Ai (2006, p. 105) ให้ความหมายไว้ว่า เป็นกระบวนการบริหารงาน
 ของผู้ที่ต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงที่ท้าทายของเทคโนโลยี โดยใช้คุณลักษณะของผู้นำ
 ตลอดจนกระบวนการบริหารปฏิบัติทางวิชาชีพ

Kerdtip (2006, p. 34) ได้ให้ความหมายว่า เป็นลักษณะของบุคคล
 ที่สามารถใช้เทคโนโลยี เรียนรู้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง และรู้จักนำความรู้เหล่านั้น
 ไปบูรณาการกับการจัดการศึกษาให้เป็นหนึ่งเดียวอย่างมีความหมาย

Stodd (2014, p. 19) กล่าวว่า คือรูปแบบของการเป็นผู้นำที่ทำหน้าที่
 เชื่อมช่องว่างระหว่างองค์กรที่เป็นทางการและกึ่งทางการ ให้มีปฏิสัมพันธ์กับสังคม
 ที่เกี่ยวข้อง จัดเป็นรูปแบบของผู้นำที่สำคัญในยุคนี้ที่องค์กรต้องประสบกับการ
 เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทำให้การบริหารงานจำเป็นต้องมีความคล่องตัว รับกับการ
 เปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

Woodward, & DeMille (2015, p. 95) กล่าวว่าคือ รูปแบบของการเป็น
 ผู้นำที่อุทิศชีวิตและทุ่มเทกำลังความสามารถอย่างเต็มที่ เพื่อการพัฒนาสังคม โดยไม่

ดำเนินถึงสถานะทางสังคม ความมั่งคั่งหรือสิทธิผู้นำในยุคนี้เป็นผู้ให้ และนำความปรารถนาดีต่อผู้อื่น สร้างความงามแก่โลก ยกกระดับวิสัยทัศน์ให้กว้างไกล และความเป็นไปได้ที่เหมาะสมเพื่อมนุษยชาติ และสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตให้กล้าแกร่งยิ่งขึ้น ปกป้องสิทธิเสรีภาพ รักษาสันติภาพ และนำมาซึ่งความเจริญรุ่งเรืองเท่าที่เป็นไปได้

จากที่นักวิชาการและนักวิจัยได้ให้ความหมายเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัล สามารถสรุปได้ว่า ผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหาร หมายถึง ลักษณะของผู้บริหารที่ต้องสามารถใช้เทคโนโลยี สามารถเรียนรู้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง และนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการบริหารองค์การให้เจริญรุ่งเรืองเท่าที่เป็นไปได้ สามารถเป็นแบบอย่างและแรงผลักดันให้คนในองค์การพัฒนาตนเอง ให้สามารถมีทักษะรู้เท่าทันเทคโนโลยีและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. คุณลักษณะของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหาร

มีนักวิจัยและนักการศึกษาได้กล่าวถึงคุณลักษณะของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหาร ไว้ดังนี้

ณัฐวุฒิ พงศ์สิริ (2560, หน้า 83-85) กล่าวถึงผู้นำแบบดิจิทัลในยุคเศรษฐกิจดิจิทัลว่าจะมีบทบาทและหน้าที่ในการผลักดันองค์กรที่แตกต่างจากเดิมในหลายมิติ เช่น

1. เพื่อขับเคลื่อนองค์กรให้เติบโตอย่างรวดเร็วผู้นำต้องผสมผสานปัจจัย “3C” เข้าด้วยกัน คือ Climate สภาพแวดล้อมการทำงาน Culture วัฒนธรรมองค์กร และ Creativity ความคิดสร้างสรรค์ตัวอย่างเช่น Google ใช้การออกแบบสถานที่ทำงานเพื่อช่วยสร้างบรรยากาศให้พนักงานเกิดความคิดสร้างสรรค์ได้ตลอดเวลาเพื่อต่อการทำงานเป็นทีม รวมทั้งสร้างวัฒนธรรมการยอมรับความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ใน “Google Plex” พนักงานแต่ละคนมี “เด็นท์” ส่วนตัว แต่ใช้วัสดุโปร่งใสทำให้แต่ละคนรู้สึกถึงความเป็นอิสระในการทำงาน ขณะเดียวกันก็ยังสามารถสบตาในลักษณะ “Eye Contact” ทำให้รู้สึกเสมือนตนเองเป็นส่วนหนึ่งของทีมงานอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้ การดีไซน์เครื่องตกแต่งในสำนักงานให้เป็นลักษณะวีดีโอที่มีผนังและประตูเป็นอะคริลิกโปร่งใส ยังให้ความรู้สึกด้านเป็นส่วนตัวและเปิดรับต่อความคิดใหม่ ๆ จากภายนอก

2. ผู้นำในยุคดิจิทัลต้องผลักดันให้หน่วยงานคิดค้นผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่องหากไม่มี S-Curve ใหม่ หรือมีช้าเกินไปการเติบโตจากหยุดนิ่ง

และดึงลงอย่างรวดเร็วเพราะธุรกิจในยุคดิจิทัลจะอยู่ได้นาน ผู้นำจะชนะครั้งเดียวไม่พอ สตีฟ จอบส์ (Steven Jobs) เป็นตัวอย่างของผู้นำที่ผลักดันบริษัทแอปเปิลให้สร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่สร้างประสบการณ์ให้ผู้ใช้ที่แตกต่างกว่าเดิมออกสู่ตลาดทุกปี

3. เมื่อถึงเวลาต้องมีการเปลี่ยนแปลง ผู้นำในยุคดิจิทัลสามารถปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ขององค์กรโดยการสร้างรูปแบบธุรกิจใหม่ทั้งหมด หรือเปลี่ยนไปทำธุรกิจที่ใกล้เคียง สามารถใช้ประโยชน์จากความรู้ ความเชี่ยวชาญ และศักยภาพของบุคลากรที่มีอยู่ เช่น บริษัท IBM ที่มุ่งเน้นการเป็นที่ปรึกษาทางธุรกิจ (IBM Business Consulting) จนสามารถสร้างการเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง Fujifilm ที่ใช้กลยุทธ์ในการสร้างไลน์สินค้าใหม่โดยใช้ความรู้เดิมที่มีอยู่โดยเฉพาะในด้านเคมีและนาโนเทคโนโลยีจนสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่คือ เครื่องสำอางบำรุงผิวและสครีมรียอย ในบางครั้งเมื่อเห็นว่าไม่สามารถแข่งขันต่อไปได้ผู้นำต้องตัดสินใจที่จะหยุดและออกจากการแข่งขันโดยทันที ซึ่งอาจจะขายธุรกิจเพื่อดึงเงินทุนกลับมาในขณะที่ธุรกิจยังมีมูลค่าอยู่ เช่น บริษัทอีสต์แมนโกดักขายสิทธิบัตรด้านถ่ายภาพดิจิทัลให้กับกูเกิลและแอปเปิล เพื่อนำเงินที่ได้ไปผ่อนชำระหนี้และคงธุรกิจบางส่วนไว้ เป็นต้น

4. การทำธุรกิจในยุคดิจิทัลต้องเผชิญกับแรงกดดันจากเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและทำลายธุรกิจที่ปรับตัวไม่ทันจนล่มสลาย “Disruptive Technology” ผู้นำในยุคดิจิทัล ต้องกล้าที่จะพัฒนาสินค้าหรือบริการใหม่ ๆ มาแทนที่สินค้าหรือบริการเดิมที่เริ่มล้าสมัย เช่น อเมซอน สามารถรักษาอัตราการเติบโตอย่างต่อเนื่อง เพราะมีการออกผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ มาแทนที่ผลิตภัณฑ์เดิมของตนเอง เช่น Kindle e-book มาแทนการจำหน่ายหนังสือทางออนไลน์ Amazon Prime ให้บริการดูภาพยนตร์จำนวนมากทางอินเทอร์เน็ตแทนการจำหน่าย DVD ทางออนไลน์ เป็นต้น

5. ผู้นำในยุคดิจิทัลต้องเข้าใจคุณลักษณะของ “Digital Worker” เชื่อมั่นในทักษะการใช้เทคโนโลยี (Digital Native) มีคนเหล่านี้มี และเปิดโอกาสให้สามารถแสดงความคิด มีอิสระในการตัดสินใจสร้างผลงานเต็มที่ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ คิดนอกกรอบ กล้าทดลองนำไปสู่วัตถุกรรมใหม่ ๆ แนวทางที่ผู้นำในยุคดิจิทัลควรนำมาใช้คือการมีส่วนร่วม เรียกว่า กรอบการทำงานแบบ I-C-T ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ระดับ คือ ขั้นที่ 1 influence + Co-operate + Engage ขั้นที่ 2 initiate + Collaborate + Enhance และขั้นที่ 3 Integrate + Co-create + Empower ตัวอย่าง เช่น บริษัท Honda ที่สนับสนุนการทำงานของพนักงานโดยการมอบอำนาจเด็ดขาด ให้อิสระ

ทางความคิด ตัดสินใจเอง ทำให้นำไปสู่ความคิดสร้างสรรค์จนสามารถผลิตหุ่นยนต์ Asimo ที่ทำงานได้คล้ายมนุษย์ก่อนหน้าบริษัทเทคโนโลยีชั้นนำอื่น ๆ เป็นต้น

6. องค์กรในยุคดิจิทัลเริ่มมีการนำระบบยนต์ (Robot) เข้ามาทำงาน ร่วมกับมนุษย์มากขึ้นเรียกว่า “Collaborative Robot” หรือ “Cobot” ตามกฎ 3 ข้อของ Isacc Asimov บิดาแห่งนิยายวิทยาศาสตร์ ที่ใช้เป็นการอบในการอยู่ร่วมกันระหว่างมนุษย์ และหุ่นยนต์ คือ 1) หุ่นยนต์มีอำนาจกระทำอันตรายต่อผู้ที่เป็นมนุษย์หรือสิ่งเฉยปล่อยให้ผู้เรียนเป็นมนุษย์ตกอยู่ในอันตรายได้ 2) หุ่นยนต์ต้องเชื่อฟังคำสั่งของมนุษย์ เว้นแต่คำสั่งนั้นขัดแย้งต่อกฎข้อแรก 3) หุ่นยนต์ต้องปกป้องสถานะความเป็นตัวตนของตนเองไว้ トラบเท่าที่การกระทำนั้นมีได้กั้นอย่างต่อกฎข้อแรกและข้อที่สอง หุ่นยนต์ต้องออกแบบให้ปลอดภัย และมีหน้าที่ช่วยเหลือการทำงานของมนุษย์ น้ำหนักเบา เคลื่อนย้ายและดูแลรักษาง่าย ผู้นำในยุคดิจิทัลต้องบริหารองค์กรที่มีการใช้ “Cobot” ซึ่งรวมถึงการพัฒนาทักษะของพนักงานให้ใช้หรือควบคุมระบบ Automation และหุ่นยนต์ได้อย่างเป็นอย่างดี องค์กรในยุค Digital Economy ต้องมีโครงสร้างที่ไม่ซับซ้อน มีการจ้างบุคลากรที่มีความรู้ ความคิดเชิงนวัตกรรม เพื่อทำงานสำหรับอนาคต ต้องมีผู้นำดิจิทัลที่สามารถปรับเปลี่ยน องค์กรและบุคลากรให้ทำงานได้ดีภายใต้สิ่งแวดล้อมแบบดิจิทัล ติดตามแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาผสมผสานกับการสร้างวัฒนธรรมที่เน้นการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และมีความรวดเร็วในการตัดสินใจ นอกจากนี้ผู้นำยังต้องเข้าใจคือความสามารถของ เทคโนโลยีและการนำมาใช้ ซึ่งจะช่วยสร้างความโดดเด่นแบบแตกต่างและให้ประสบการณ์ (Customer Experience) ที่เหนือความคาดหมายกับลูกค้าที่เลือกใช้ผลิตภัณฑ์หรือบริการ

Sieber, Kaganer, & Zamora (2013, pp. 102–105) ให้ข้อเสนอแนะ เพื่อการเป็นผู้นำแบบดิจิทัลว่าต้องมีลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. พัฒนาความคล่องทางดิจิทัล (Become digitally fluent) ยอมรับว่าการเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งสำคัญต่อการเข้าสู่โลกดิจิทัล ตระหนักถึงความจำเป็นความคล่องทางดิจิทัล และการบูรณาการความคิดเชิงดิจิทัลเข้าสู่การจัดการในชีวิตประจำวัน
2. พัฒนาขีดความสามารถใหม่ (Develop new capabilities) กระตุ้นให้พนักงานทุกคนพัฒนาสมรรถนะดิจิทัล เพราะยังมีคนงานมีความสามารถทางดิจิทัลมากขึ้นเท่าไร ก็ยิ่งมีส่วนร่วมเพิ่มพูนศักยภาพในการสร้างสรรค์สิ่งที่มีคุณค่า
3. เต็มใจที่จะทดลอง (Willingness to experiment) ใช้เครื่องมือ โซเชียลมีเดียแบบเรียลไทม์ เช่น ทวิตเตอร์ ความรวดเร็วจะกลายเป็นวิธีสำคัญในการรับ

ข้อมูลเชิงลึกทันทีในการพัฒนาความต้องการของลูกค้าอย่างรวดเร็ว เพื่อรับรู้อารมณ์
 สาธารณะเพื่อรักษาสถานลูกค้าและเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีกับลูกค้า ซึ่งต้องอาศัย
 ความคล่องแคล่ว Professor Kaganer ให้คำแนะนำ คือ "ยอมรับการสูญเสียการควบคุม
 และเริ่มสร้างความสัมพันธ์ที่เป็นประโยชน์ร่วมกันใหม่กับลูกค้าและพนักงานที่มีอำนาจ
 ผ่านทางดิจิทัลในวันนี้"

4. ทำความเข้าใจว่าเทคโนโลยีกำลังเปลี่ยนแปลงสังคมและมี
 ผลกระทบต่อธุรกิจอย่างไร (Understand how technology is transforming society, and
 translate into business impact)

5. ส่งเสริมสภาพแวดล้อมแบบรวมพลัง (Promote collaborative
 environment) ฝ่ายไอทีไม่สามารถแยกออกจากกันได้อีกต่อไปและไม่ถือว่าเทคโนโลยี
 เป็นพื้นที่ที่ธุรกิจแบบแยกอิสระได้เห็นว่าดิจิทัลแทรกซึมทั้งองค์กรและส่งผลกระทบต่อทุกขั้นตอน
 ในห่วงโซ่ของคุณค่าในลักษณะเดียวกับที่ผู้จัดการสามารถตีความงบดุลได้เขาจะสามารถรู้
 ได้ว่าเทคโนโลยีจะส่งผลกระทบต่อกลยุทธ์ทางธุรกิจของบริษัทได้อย่างไร

นอกจากนี้ เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นหัวใจหลักในการเพิ่มขีด
 ความสามารถให้กับพนักงานและบรรลุเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ทางธุรกิจ ตัวอย่าง ได้แก่

1. แนวโน้มที่มีต่อการมีอุปกรณ์ของเราเองโดยพนักงานจะได้รับการ
 สนับสนุนให้นำอุปกรณ์เคลื่อนที่ของตนเองไปใช้งานและอนุญาตให้เชื่อมต่อกับเครือข่าย
 ขององค์กรเข้าถึงแอปพลิเคชันในที่ทำงานและข้อมูลที่ได้รับการยกเว้นการใช้เครือข่าย
 Social Media ซึ่งใช้รูปแบบการสู้รบกับลูกค้าแบบใหม่ทำให้องค์กรต้องมุ่งเน้นที่ลูกค้า
 เป็นสำคัญ

2. การใช้เครือข่าย Social Media ซึ่งได้สร้างการมีส่วนร่วมใหม่ ๆ
 ของลูกค้าทำให้องค์กรต้องมุ่งเน้นที่ลูกค้าเป็นศูนย์กลางมากขึ้น

3. แนวโน้มเหล่านี้ทำให้เกิดปัญหาใหม่ขึ้น ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า
 ผู้นำธุรกิจปรับกระบวนการและวัฒนธรรมองค์กร เพื่อใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีที่
 นำเสนอเราไม่ต้องสงสัยเลยว่าเราจะต้องทำลายโลกการสื่อสารและย้ายไปสู่วัฒนธรรม
 การทำงานร่วมกันมากขึ้นและสภาพแวดล้อมที่อำนวยความสะดวกในการทำงานเป็นทีม

4. ใช้ข้อมูลไม่ใช่แค่เทคโนโลยีเท่านั้น (Use the information, not just
 the technology) บางทีขั้นตอนที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในการตัดแบ่งดิจิทัลเกี่ยวข้องกับปัญหาของ
 ข้อมูลขนาดใหญ่ การทำความเข้าใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนข้อมูลขนาดใหญ่ลงในการตัดสินใจ

เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของธุรกิจควรอยู่ที่ด้านบนของวาระการประชุมผู้บริหารทุกคน แต่เราควรพิจารณาวิธีการใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของแต่ละบุคคล

Hearsum (2015, pp. 92–94) ให้แนวทางการพัฒนาความสามารถในการเป็นผู้นำด้านดิจิทัล ดังนี้

1. การกำหนดเงื่อนไขและสมมติฐานพื้นฐานเกี่ยวกับดิจิทัลในบริบทเฉพาะของตนเอง
  - 1.1 รวดเร็วและมีสติจะเพิ่มความสามารถในการตัดสินใจอย่างมีคุณภาพ
  - 1.2 บุคคลและชุมชนควรมีการติดต่อด้านดิจิทัลกับบุคคลและสังคม เพราะอาจมีการเพิ่มของการแยกตัวของบุคคลในสังคมได้
  - 1.3 จากบนลงล่างและรากหญ้า ดิจิทัลสร้างแรงกดดันให้องค์กรจะเป็นการดีกว่าถ้าเราจับความเสี่ยงจากระดับล่างเพื่อไม่ให้เกิดความเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ในองค์กร
  - 1.4 รายละเอียดกับภาพรวมข้อมูลดิบจะเป็นประโยชน์ แต่ก็กินเวลา
  - 1.5 ความยืดหยุ่นและมั่นคงการเปลี่ยนแปลงในองค์กรต้องมีความยืดหยุ่นเราต้องทำตัวเป็นของเหลว เพราะความยืดหยุ่นคือความแข็งแกร่งของมัน
2. ยอมรับว่าตนเองกำลังทำงานที่มีความเข้าใจกันไม่ได้ซึ่งสามารถจัดการได้ แต่ไม่สามารถแก้ไขได้ แก่นของสมรรถนะการเป็นผู้นำด้านดิจิทัลไม่ได้หมายถึงการเปลี่ยนแปลงองค์กรอย่างรวดเร็ว แต่หมายถึงทักษะการอำนวยความสะดวกของผู้นำที่มีต่อองค์กรบุคคลและวัฒนธรรมการเปลี่ยนแปลง
3. ไม่สร้างวงล้อมความสัมพันธ์ต่อการเป็นผู้นำแบบดิจิทัล มีความเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนความเป็นผู้นำสมรรถนะที่ผู้นำด้านดิจิทัล ควรมีคือ
  - 3.1 ความสามารถในการปรับตัว
  - 3.2 การทำงานร่วมกับความสมดุลระหว่างการสนับสนุนและความท้าทายความเต็มใจที่จะทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงาน และท้าทายกับเพื่อนร่วมงานไม่ว่าระดับใด จะเหมาะสมหรือไม่
  - 3.3 นวัตกรรมมีความเสี่ยงและล้มเหลวและเรียนรู้
  - 3.4 ศูนย์กลางผู้ใช้ข้อมูล

3.5 การเข้าใจตนเองและผู้อื่น

3.6 ความฉลาดเชิงระบบ

3.7 การป้องกันเสียงรบกวนจากระดับล่าง

3.8 เข้าใจความแตกต่างระหว่างดิจิทัลเทคโนโลยี และดิจิทัล

ด้านวัฒนธรรม

3.9 รู้ เข้าใจ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีได้ และก้าวทันข้อมูล

ในโลกดิจิทัล

สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง พยายามใช้อิทธิพลของตนหรือกลุ่มตน ชี้นำ กระตุ้น ผลักดันให้ตนเองและบุคคลอื่นในองค์กร มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และเชื่อมโยง พร้อมสร้างนวัตกรรมและเพิ่มศักยภาพในการบรรลุเป้าหมายขององค์กร เพื่อผลักดันให้เกิดโอกาสและความสำเร็จในการเปลี่ยนแปลงการทำงานในยุคเทคโนโลยีดิจิทัล

6. บทบาทของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหาร

มีนักวิจัยและนักการศึกษาได้เสนอบทบาทของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหาร ไว้ดังนี้

รัตติภรณ์ จงวิศาล (2556, หน้า 70) ได้กล่าวถึง บทบาทสำคัญของการเปลี่ยนแปลงในโลกโลกาภิวัตน์ว่า การเปลี่ยนแปลงเป็นความรับผิดชอบของผู้บริหาร และสิ่งที่ต้องการของสังคมในยุคปัจจุบัน คือ ภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพสูงมีความจำเป็นที่จะต้องกระตุ้น และเอื้ออำนวยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ และการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และการจะนำการเปลี่ยนแปลงเพื่อไปสู่เป้าหมายสิ่งที่ดีกว่าจะต้องเปลี่ยนแปลงที่ตัวเราเองก่อน และจะต้องกระตุ้นให้ผู้อื่นมีการเปลี่ยนแปลงตาม เพื่อจะนำผู้อื่นไปสู่เป้าหมายของยุคดิจิทัลที่มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ที่หลากหลาย

บวร ปภัสราทร (2561, หน้า 65-68) ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้นำแบบดิจิทัล โดยอ้างถึงวารสารของ Sloan School of Management ที่ตีพิมพ์เมื่อปี ค.ศ. 2018 รายงานการวิจัยที่รวบรวมมาจากธุรกิจ และอุตสาหกรรม 28 สาขา ที่ดำเนินงานอยู่ใน 123 ประเทศ บอกว่าองค์กรที่เป็นดิจิทัลจริงจะมีลักษณะที่เด่นชัดในหลายเรื่อง เรื่องแรกที่เราเห็นได้ชัดเจนที่สุดคือ มีการกระจายอำนาจตัดสินใจลงไปในระดับผู้ทำงาน แทนที่จะกระจุกอยู่ที่ผู้บริหาร เพราะถ้าองค์กรมีดิจิทัลมากก็ไม่

จำเป็นต้องรายงานข้อมูลขึ้นไปตามลำดับขั้น เพื่อไปจบลงที่การตัดสินใจของผู้บริหาร ดิจิทัลที่เพียงพอทำให้คนทำงานทุกคน มีข้อมูลและสารสนเทศ ที่เพียงพอสำหรับการตัดสินใจได้อย่างถูกต้องหรืออย่างน้อยที่สุดก็เป็นการตัดสินใจโดยมีความเสี่ยงน้อยที่สุด เมื่อกระจายการตัดสินใจลงไปในระดับล่างมากขึ้น จึงส่งเสริมให้มีการทดลองปรับเปลี่ยนการทำงานอย่างสม่ำเสมอเพราะรู้ว่าปรับการทำงานไปเป็นแบบใหม่แล้ว จะทราบว่าผลงานดีขึ้น หรือแย่งได้ในทันที จากการมีดิจิทัลที่เพียงพอที่จะรายงานผลลัพธ์ได้อย่างทันที่

การทำความเข้าใจบทบาทของภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหาร จะทำให้ผู้นำสามารถทำงานให้ประสบความสำเร็จได้ ซึ่งมีบทบาทแตกต่างกันตามแต่ละองค์กร จากการศึกษาของ Stodd (2014, pp. 105–108) พบว่าบทบาทที่สำคัญ ๆ มีดังนี้

1. ทำให้เกิดการสร้างสรรค์นวัตกรรมในองค์กร
2. ทำให้การทำงานเกิดความคล่องตัว
3. ทำให้เกิดความมีเหตุมีผลในการพัฒนาองค์กร
4. ทำให้ชุมชนที่อยู่เกิดความเข้มแข็งผู้นำที่ให้การดูแล
5. ทำให้เกิดความน่าเชื่อถือ
6. ทำให้เกิดความเป็นธรรม
7. ทำให้องค์กรมีการเติบโต
8. ทำให้เกิดการแก้ปัญหาที่มีประสิทธิผล
9. ทำให้รับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ดี
10. ทำให้เกิดภูมิปัญญาที่ไม่เคยมีมาก่อน

7. แนวคิดองค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงแนวคิดองค์ประกอบของภาวะผู้นำแบบดิจิทัลของผู้บริหารไว้อย่างหลากหลายหลายผู้วิจัยสามารถสรุปได้ ดังนี้ สมศักดิ์ จีวัฒนา (2555, หน้า ข) ได้นำเสนอตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนชั้นพื้นฐานในยุคดิจิทัล โดยมีองค์ประกอบหลัก 6 องค์ประกอบ คือ

1. ทรรศนะภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์
2. การเรียนการสอน
3. ความเป็นองค์กรวิชาชีพต้นแบบและความชำนาญเชิงวิชาชีพ

4. แนวคิดและกระบวนการจัดการเทคโนโลยี

5. การวัดผลและประเมินผล

6. สังคม จรรยาบรรณ และกฎหมาย

มะลิวัลย์ ธรรมแสง (2558, หน้า 10-11) ได้เสนอแนวคิดองค์ประกอบของภาวะผู้นำด้านเทคโนโลยีและดิจิทัลเพื่อการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนที่เหมาะสมมี 8 องค์ประกอบ ได้แก่

1. วิสัยทัศน์ผู้นำทางดิจิทัล

2. การบริหารจัดการเทคโนโลยีในโรงเรียน

3. วัฒนธรรมเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

4. ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

5. การบูรณาการเทคโนโลยีในการจัดการศึกษา

6. การประเมินและการนิเทศด้วยเทคโนโลยี

7. สังคม จริยธรรม และกฎหมายสำหรับพลเมืองยุคดิจิทัล

8. ความเป็นมืออาชีพ

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559, หน้า 96) ได้เขียนบทความเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล (School Management in Digital Era) สรุปได้ว่าผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีการสื่อสารและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลจึงควรประกอบด้วยองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

1. การกำหนดวิสัยทัศน์ด้าน ICT ของสถานศึกษาให้ชัดเจนว่าต้องการไปในทิศทางใดและจะนำมาใช้กับการบริหารสถานศึกษาในเรื่องใดบ้าง

2. การบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ Hardware, Software และ Network และเครือข่ายไร้สายต่าง ๆ ของสถานศึกษาให้ครูอาจารย์บุคลากรและนักเรียนทุกคน สามารถใช้และเข้าถึงได้อย่างรวดเร็ว สะดวกต่อการใช้งาน พร้อมทั้งจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนอย่างเพียงพอ

3. สร้างวัฒนธรรมการทำงานและบรรยากาศสถานศึกษาให้มีการใช้ ICT อย่างแพร่หลายไม่ว่าจะเป็นการจัดการเรียนการสอนของครูการบริหารงานสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ ตลอดจนการให้นักเรียนสามารถใช้และเข้าถึงแหล่งข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ผ่าน Internet ได้ตลอดเวลา

4. การฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรทุกคนของสถานศึกษาให้มีความรู้ความสามารถด้าน ICT อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

5. ผู้บริหารสถานศึกษาต้องทำตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีสามารถใช้ ICT ในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม

6. ส่งเสริมสนับสนุนสร้างแรงจูงใจครูอาจารย์และบุคลากรทุกคนของสถานศึกษาให้นำความรู้ความสามารถด้าน ICT และเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่สถานศึกษาจัดให้มาสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ในการจัดการเรียนการสอนหรือการปฏิบัติงาน

7. จัดให้มีระบบการกำกับติดตามและการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้ ICT ของสถานศึกษาทั้งครูอาจารย์บุคลากรทุกคนและนักเรียนว่าสามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามนโยบายอย่างถูกต้องเหมาะสมหรือไม่

ชูชาติ พุทธลา (2561, หน้า 21) ศึกษาทฤษฎีแนวคิดและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของภาวะผู้นำแบบดิจิทัล สรุปได้ว่าองค์ประกอบของสภาวะผู้นำทางดิจิทัล มีองค์ประกอบหลักที่สำคัญ 10 องค์ประกอบ คือ

1. การสร้างเครือข่ายทางเทคโนโลยี
2. การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมใหม่เพื่อการเรียนรู้ทางเทคโนโลยี
3. การมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี
4. ความสามารถในการใช้เครื่องมือทางดิจิทัล
5. การสร้างแบรนด์ (ตราสินค้า)
6. การวางแผนงานแบบมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน
7. การพัฒนาวิชาชีพ
8. การสำรวจและการคัดเลือกข้อมูลที่ต้องการและทันสมัย
9. การปฏิบัติตามกฎหมายและกฎความปลอดภัยของข้อมูลทางดิจิทัล

10. การวัดและประเมินผล

ปรกรณ์ ลีสกุล (2561, หน้า 42) ได้นำเสนอองค์ประกอบของภาวะผู้นำแบบดิจิทัลไว้ว่าประกอบด้วย องค์ประกอบที่สำคัญ คือ

1. Data – driven ดิจิทัลทำให้เราสามารถเก็บข้อมูลและนำมาใช้ได้อย่างไม่จำกัด เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดส่ง ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์การสั่งซื้อ

สินค้าออนไลน์ ข้อมูลความพึงพอใจของลูกค้า เป็นต้น ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้นำในยุคนี้จะต้องมีความสามารถในการนำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับองค์กร

2. Vision คือ ทุกสิ่งทุกอย่างของดิจิทัล การเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัล เป็นโอกาสในการแข่งขันและเพื่อแข่งขัน คุณต้องมีความเข้าใจในเทคโนโลยีและกลยุทธ์ที่สนับสนุนเป้าหมายขององค์กรของคุณทั้งจากมุมมองระยะยาวและระยะสั้น ผู้นำดิจิทัลที่แข็งแกร่งมักจะมาจากภายนอกอุตสาหกรรมของคุณและนำความคิดที่สดใหม่มาสู่อุตสาหกรรม ซึ่งมันทำให้พวกเขาพร้อมที่จะเขย่าอุตสาหกรรมและสร้างความคิดสร้างสรรค์อย่างแท้จริงที่เปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมนั้น

3. Experimental นับเป็นเรื่องสำคัญที่ผู้นำยุคใหม่ ต้องเข้าใจว่า ความล้มเหลวของการทดลองเป็นส่วนหนึ่งของนวัตกรรม ธุรกิจในปัจจุบันต้องขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมเป็นหลัก ผู้นำที่ดีต้องสร้างแรงบันดาลใจให้พนักงานตัดสินใจเลือกได้อย่างสร้างสรรค์ เพราะเนื่องจากเราสนใจแต่ผลลัพธ์เป็นหลัก จำนวนความล้มเหลวของการทดลองมีผลโดยตรงกับจำนวนนวัตกรรมขององค์กร

4. Talent Management ความเข้าใจในความรู้และทักษะ ความสามารถของคนในองค์กรรวมไปถึงการบริหารจัดการ และสร้างสมดุลของทักษะ ความสามารถให้เหมาะสมกับสถานการณ์ขององค์กร ณ เวลานั้น ๆ ตัวอย่าง เช่น องค์กรที่กำลังต้องการสร้าง S-Curve ใหม่ จำเป็นที่จะต้องมีคนในองค์กรเน้นหนักไปทางความเป็นผู้ประกอบการและนักประดิษฐ์คิดค้นเป็นหลัก

5. Network & Collaborative Environment รูปแบบองค์กรแบบสายงานบังคับบัญชาเคยมีประสิทธิภาพในอดีต แต่ในปัจจุบันโลกปรับเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลา สายงานบังคับบัญชาอาจส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานในยุคดิจิทัล รวมไปถึงลดความสร้างสรรค์ในการทำงาน องค์กรที่มีลำดับชั้นในการทำงานที่ไม่มากจนเกินไป จะส่งผลให้ผู้นำตัดสินใจแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

กนกอร สมปราชญ์ (2562, หน้า 195) ได้ทำวิจัยเรื่องภาวะผู้นำแบบดิจิทัลที่ส่งผลต่อการเกิดแบรนด์ของโรงเรียน พบว่า มีองค์ประกอบหลักที่สำคัญของภาวะผู้นำแบบดิจิทัล มีดังนี้

1. วิสัยทัศน์ผู้นำแบบดิจิทัล
2. การพัฒนาวิชาชีพของบุคลากรและผู้บริหาร
3. สมรรถนะและความสามารถทางดิจิทัลของผู้บริหาร

4. การสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้
5. จริยธรรมองค์การและสังคมดิจิทัล

Ribble, Baily, & Ross (2004, pp. 10–11) ได้พัฒนาเกี่ยวกับองค์ประกอบของผู้นำแบบดิจิทัลว่ามี 10 องค์ประกอบ ได้แก่

1. มีความรู้เกี่ยวกับแพลตฟอร์ม (Platform) และเทคโนโลยีใหม่ ๆ
2. วิเคราะห์เนื้อหาดิจิทัลที่มีคุณภาพจากข้อมูลที่ต้องการและไม่ถูกต้อง
3. รู้จักตนเองสะท้อนภาพดิจิทัลภายในตนเอง
4. การบริหารเวลาเพื่อส่วนรวม ทั้งสร้างขอบเขตความเป็นส่วนตัว
5. มีกลยุทธ์การสร้างแบรนด์แบบออนไลน์ เชิงวิชาชีพ
6. สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ส่วนบุคคล
7. บูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าเป็นผู้นำการแสดงตน
8. แก้ปัญหาความขัดแย้งทางไซเบอร์และการไกล่เกลี่ย
9. กลยุทธ์การตัดสินใจแบบดิจิทัลอิงตามกิจกรรมที่เป็นบวก และมีความเป็นผู้นำที่แท้จริงและกิจกรรมสร้างสรรค์
10. การใช้สื่อสังคมเพื่อประโยชน์ทางสังคม

Castle (2009, pp. 1–3) ศูนย์พัฒนาภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี Center for Advance Study of Technology Leadership in Education: Castle ได้พัฒนารอบแนวคิดของภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี ขึ้นมาประกอบด้วย 6 ด้าน และได้พัฒนาแบบประเมินภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสำหรับผู้บริหารโรงเรียน เพื่อเป็นแนวในการประเมิน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์
2. การเรียนการสอน
3. การผลิตและการปฏิบัติวิชาชีพ
4. การสนับสนุน การบริหาร และการปฏิบัติการ
5. การวัดและประเมินผล
6. ประเด็นทางสังคม กฎหมาย และ จรรยาบรรณ

Duickert (2016, p. 20) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพันธกิจของผู้บริหารระบบดิจิทัล สรุปองค์ประกอบของภาวะผู้นำแบบดิจิทัล ได้ว่า

1. มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และความไว้วางใจและกล้าทดลอง
ทำสิ่งใหม่ ๆ
  2. ประชาสัมพันธ์สื่อดิจิทัลและฐานงาน (Platform) เพื่อเพิ่มความเร็ว
และความยืดหยุ่นของงาน ผ่านระบบเครือข่ายดิจิทัล
  3. สนับสนุนการจัดการความรู้ มีการปรับความรู้ใหม่ ๆ ให้ทันสมัย
อย่างสม่ำเสมอ ใช้ความรู้ที่ดีที่สุดในการทำงาน
  4. การพัฒนาผู้บริหารไปพร้อมกับบุคลากรและสนับสนุนบุคลากร
ในการเรียนรู้ที่ทันสมัย ที่ครบวงจรอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เพราะเป็นกุญแจสำคัญ
ในการดำเนินชีวิตในอนาคต
  5. มีความโปร่งใสในหน้าที่ที่รับผิดชอบ เพื่อให้มั่นใจได้ว่าปลอดภัย
และชัดเจนสำหรับทุกคนที่เกี่ยวข้อง
- Elloitt (2017, p. 3) ได้สรุปองค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัล
ว่าประกอบด้วย

1. การมีวิสัยทัศน์
2. การเป็นผู้ใช้งานดิจิทัลได้อย่างคล่องแคล่ว
3. ความสามารถในการนำข้อมูลมาใช้
4. ความเข้าใจในความรู้และทักษะความสามารถของคนในองค์กร
5. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล

สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหาร หมายถึง พฤติกรรมของผู้นำ
ที่พยายามใช้อิทธิพลของตนหรือกลุ่มตน กระตุ้น ชี้นำ ผลักดันให้ตนเองและบุคคลอื่น
ในองค์กร มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และเชื่อมโยง พร้อมสร้างนวัตกรรม
และศักยภาพ เพื่อผลักดันโอกาสและความสำเร็จในการเปลี่ยนแปลงการทำงานในการใช้
เทคโนโลยีดิจิทัล

จากการศึกษาแนวคิดองค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
ผู้วิจัยได้มีการสังเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่มีลักษณะคล้ายกัน ดังนี้

ตาราง 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารจากแนวคิด ทฤษฎี
ของนักวิจัยและนักการศึกษา

ภาวะผู้นำดิจิทัล	สมคัตต์ จิวัดมา (2555)	มลิวัลย์ ธรรมแสง (2558)	เอกชัย กี่สุพันธ์ (2559)	ชูชาติ พุทธิลา (2561)	ปกรณ ลีสกุล (2561)	กนกอร สมปราชญ์ (2562)	Ribble, Baily, & Ross (2004)	CASTLE (2009)	Duickert (2016)	Elliott (2017)	ความถี่	ร้อยละ
1. การมีภาวะผู้นำ และวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓		✓	8	80
2. การสร้างเครือข่าย เพื่อการเรียนรู้ทางดิจิทัล				✓		✓	✓				3	30
3. การพัฒนาบุคลากร ทางดิจิทัล	✓	✓	✓	✓	✓	✓			✓	✓	8	80
4. การบูรณาการ การเรียนรู้ทางดิจิทัล	✓	✓	✓		✓		✓	✓	✓	✓	8	80
5. การสร้างวัฒนธรรม เรียนรู้ทางดิจิทัล		✓	✓	✓				✓		✓	5	50
6. การสนับสนุน การใช้ดิจิทัลในการวัด และประเมินผล	✓	✓	✓	✓			✓	✓	✓		7	70
7. จริยธรรมการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัล	✓	✓		✓		✓	✓	✓			6	60
8. การสำรวจและ เก็บข้อมูลดิจิทัล ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล					✓					✓	2	20
9. ความเป็นมืออาชีพ ทางดิจิทัล		✓			✓						2	20

ตาราง 1 (ต่อ)

ภาวะผู้นำดิจิทัล	สมศักดิ์ จิววัฒนา (2555)	มะลิวัลย์ ธรรมแสง (2558)	เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559)	ชูชาติ พุทธิลา (2561)	ปกรณ์ ลีสกุล (2561)	กนกอร สมปราชญ์ (2562)	Ribble, Baily, & Ross (2004)	CASTLE (2009)	Duickert (2016)	Elloitt (2017)	ความถี่	ร้อยละ
10. การประชาสัมพันธ์สื่อดิจิทัล							✓		✓		2	20
11. การผลิตสื่อดิจิทัล								✓			1	10
12. การสร้างตราสินค้าโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล				✓							1	10
13. การเอื้อเพื่อข้อมูลดิจิทัล									✓		1	10

จากกลุ่มตัวแปรได้ 13 ด้าน ผู้วิจัยได้มาจากการจับกลุ่มข้อความที่มีลักษณะความหมายคล้ายกันไว้กลุ่มเดียวกัน ดังนี้

1. ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล มีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ วิสัยทัศน์ทางดิจิทัล ทัศนคติภาวะผู้นำ การกำหนดวิสัยทัศน์ กลยุทธ์ ภาวะผู้นำ โดยใช้แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ สมศักดิ์ จิววัฒนา (2555, หน้า ข); มะลิวัลย์ ธรรมแสง (2558, หน้า 10-11); เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559, หน้า 96); ปกรณ์ ลีสกุล (2561, หน้า 42); กนกอร สมปราชญ์ (2562, หน้า 195); Ribble, Baily, & Ross (2004, pp. 10-11); CASTLE (2009, pp. 1-3) และ Elloitt (2017, p. 3)

2. ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อการเรียนรู้ทางดิจิทัล มีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ส่วนบุคคล การสร้างเครือข่ายทางเทคโนโลยี โดยใช้แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ ชูชาติ พุทธิลา (2561, หน้า 21); กนกอร สมปราชญ์ (2562, หน้า 195) และ Ribble, Baily, & Ross (2004, pp. 10-11)

3. ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล เมืองคัมภีร์ประกอบที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การพัฒนาบุคลากร ความเป็นองค์กรวิชาชีพต้นแบบ การฝึกอบรมพัฒนาบุคลากร การพัฒนาวิชาชีพ การพัฒนาบุคลากรและผู้บริหาร ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยี การเป็นผู้ใช้เทคโนโลยีอย่างคล่องแคล่ว โดยใช้แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ สมศักดิ์ จีวัฒนา (2555, หน้า ข); มะลิวัลย์ ธรรมแสง (2558, หน้า 10-11); เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559, หน้า 96); ชูชาติ พุทธลา (2561, หน้า 21); ปกรณ์ สีสกุล (2561, หน้า 42); กนกอร สมปราชญ์ (2562, หน้า 195); Duickert (2016, p. 20) และ Elloitt (2017, p. 3)

4. ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล เมืองคัมภีร์ประกอบที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การบูรณาการเทคโนโลยี การจัดการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเทคโนโลยี การบริหารจัดการโครงสร้างด้วยเทคโนโลยี การบริหารเทคโนโลยี การเรียนการสอน การสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยี โดยใช้แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ สมศักดิ์ จีวัฒนา (2555, หน้า ข); มะลิวัลย์ ธรรมแสง (2558, หน้า 10-11); เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559, หน้า 96); ปกรณ์ ศรีสกุล (2561, หน้า 42); กนกอร สมปราชญ์ (2562, หน้า 195); Duickert (2016, p. 20) และ Elloitt (2017, p. 3)

5. ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล เมืองคัมภีร์ประกอบที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ วัฒนธรรมเรียนรู้ในยุคดิจิทัล การสร้างวัฒนธรรมในการทำงาน โดยใช้แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ มะลิวัลย์ ธรรมแสง (2558, หน้า 10-11); เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559, หน้า 96); ชูชาติ พุทธลา (2561, หน้า 21); CASTLE (2009, pp. 1-3) และ Elloitt (2017, p. 3)

6. ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล เมืองคัมภีร์ประกอบที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การวัดผลและประเมินผล การนิเทศด้วยเทคโนโลยี การติดตามให้คำปรึกษา การรู้จักตนเองสะท้อนภาพดิจิทัล โดยใช้แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ สมศักดิ์ จีวัฒนา (2555, หน้า ข); มะลิวัลย์ ธรรมแสง (2558, หน้า 10-11); เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559, หน้า 96); Ribble, Baily, & Ross (2004, pp. 10-11); CASTLE (2009, pp. 1-3) และ Duickert (2016, p. 20)

7. ด้านจริยธรรมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เมืองคัมภีร์ประกอบที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ จรรยาบรรณการใช้ดิจิทัล กฎหมาย การรับผิดชอบสังคม การใช้สื่อสังคม โดยใช้แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ สมศักดิ์ จีวัฒนา (2555, หน้า ข); มะลิวัลย์ ธรรมแสง

(2558, หน้า 10-11); ชูชาติ พุทธลา (2561, หน้า 21); กนกอร สมปราชญ์ (2562, หน้า 195), Ribble, Baily, & Ross (2004, pp. 10-11) และ CASTLE (2009, pp. 1-3)

8. ด้านการสำรวจและเก็บข้อมูลดิจิทัลด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล มีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การสำรวจและเก็บข้อมูลดิจิทัล การวิเคราะห์เนื้อหาดิจิทัล โดยใช้แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของปรกรณ์ ลีส์กุล (2561, หน้า 42) และ Elloitt (2017, p. 3)

9. ด้านความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล โดยใช้แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ มะลิวัลย์ ธรรมแสง (2558, หน้า 10-11) และปรกรณ์ ลีส์กุล (2561, หน้า 42)

10. ด้านการประชาสัมพันธ์สื่อดิจิทัล โดยใช้แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ Ribble, Baily, & Ross (2004, pp. 10-11) และ Duickert (2016, p. 20)

11. ด้านการผลิตสื่อดิจิทัล โดยใช้แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ CASTLE (2009, pp. 1-3)

12. ด้านการสร้างตราสินค้าโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยใช้แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ ชชาติ พุทธลา และกนกอร สมปราชญ์ (2561, หน้า 21)

13. ด้านการเอื้อเพื่อข้อมูลดิจิทัล โดยใช้แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ Duickert (2016, p. 20)

ซึ่งแสดงรายละเอียดการสังเคราะห์ในตาราง 1 จากตาราง 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จากแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่าน ผู้วิจัยได้เลือกความถี่ตั้งแต่ระดับ 5 ขึ้นไป (ร้อยละ 50) ซึ่งประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ 1) การมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล 2) การพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล 3) การบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล 4) การสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล 5) จริยธรรมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และ 6) การสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล โดยแต่ละด้านมีรายละเอียด ดังนี้

1. การมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล

มีนักวิจัยและนักวิชาการได้ให้ความหมายของการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล ไว้ดังนี้

รักเกียรติ หงส์ทอง และธนพงษ์ อุดมทรัพย์ (2559, หน้า 79) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ไว้ว่า เป็นผู้ที่มีความสามารถในการนำองค์การ

เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงองค์การในทางที่ดีขึ้น โดยการสื่อสารให้ผู้บังคับบัญชาเกิดความเข้าใจแนวทางการปฏิบัติงานที่ตรงกัน รวมถึงการรวมพลัง จูงใจเพื่อให้สมาชิกขององค์การแสดงพฤติกรรม เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของตนและองค์การ ตลอดจนให้สมาชิก ร่วมกันแสดงความคิดเห็น นำไปสู่ความคิดสร้างสรรค์ อันก่อให้เกิดความคิดใหม่ วิธีการ และกระบวนการทำงานอย่าง สร้างสรรค์

เอกรัตน์ เชื้อวงศ์ (2563, หน้า 5) ได้ให้ความหมายของการมีภาวะผู้นำ และวิสัยทัศน์ที่ดีไว้ว่า พฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียน ซึ่ง แสดงออกถึงการดำเนินงาน ที่สามารถสร้างวิสัยทัศน์ในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงาน ได้แก่ การสร้างวิสัยทัศน์ที่มุ่งดิจิทัล การมีส่วนร่วมในการวางแผน และการสร้างวิสัยทัศน์ ที่ส่งเสริมการพัฒนาและสร้างนวัตกรรม

กันตชาติ กุณนอก (2565, หน้า 37) ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำ และวิสัยทัศน์เทคโนโลยีดิจิทัลไว้ว่า เป็นพฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียนที่แสดงออกถึงการดำเนินงานในสถานศึกษา สามารถสร้างกลยุทธ์การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน การสื่อสารกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องส่งเสริมให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการวางแผนด้านดิจิทัลของโรงเรียน วิเคราะห์ความสอดคล้องของแผนด้านดิจิทัล รวมทั้งแผนพัฒนาโรงเรียนหรือแผนการสอน อื่น ๆ สนับสนุนการใช้ดิจิทัลในแผนพัฒนาโรงเรียน

จากการที่มีนักวิจัยและนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้หลากหลายสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล หมายถึง การที่ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถสร้างภาพในอนาคตขององค์กร เรียนรู้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องและนำมาใช้ในการสถานศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ซึ่งจะเป็นเป้าหมายสุดท้ายของการพัฒนาที่ต้องการให้เกิดขึ้น เกิดจากการมีส่วนร่วมของบุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคน โดยให้ความสำคัญสูงสุดกับงานวิชาการ รวมถึงการรวมพลัง การจูงใจสมาชิกในสถานศึกษา การวางแผน การพัฒนาและการสร้างนวัตกรรมทางดิจิทัล

2. การพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล

มีนักวิจัยและนักวิชาการได้ให้ความหมายของการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัลไว้ดังนี้

ภควรรณ อยู่เย็น (2563, หน้า 16) ได้ให้ความหมาย การพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารในการพัฒนาความเข้าใจในการใช้เครื่องมือทางเทคนิค และเกี่ยวข้องกับการพัฒนาความรู้ความสามารถในการทำงาน

เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและเครือข่ายสารสนเทศ ทั้งรายบุคคลและกลุ่ม ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความสามารถ 2) ความรู้ 3) ประสบการณ์ 4) คุณลักษณะ ผ่านการประชุม สัมมนา อบรม การศึกษาต่อ

โสมวลี ชยามฤต (2564, หน้า 43) ได้กล่าวถึง การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับยุคดิจิทัล โดยผู้บริหารองค์การกำหนดค่านิยมการพัฒนา ทรัพยากรบุคคลที่เป็นรูปธรรมชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร จัดกิจกรรมหรือประชุม เพื่อสื่อสารนโยบายด้านการพัฒนาทรัพยากรบุคคลสู่บุคคลกรอย่างทั่วถึง และจัดสรรงบประมาณให้อย่างเพียงพอ เหมาะสมสอดคล้องกับแผนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และกำหนดหลักสูตรการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นในยุคดิจิทัลในระดับรายบุคคล

Laudon & Laudon (2011, pp. 98-101) ได้กล่าวถึง การพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัลว่า เป็นการเตรียมบุคลากรให้พร้อมทั้งตัวผู้บริหาร ครู และผู้เกี่ยวข้องด้านเทคโนโลยี โดยจะต้องสร้างเจตคติที่ดีต่อระบบสารสนเทศและพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศโดยการพัฒนาตนเอง และจัดการฝึกอบรม สัมมนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยมีการวางแผน ตั้งคณะทำงานวางแผน การสร้าง และการพัฒนาระบบสารสนเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว ตลอดจนแหล่งสนับสนุนต่าง ๆ ทั้งเรื่องของงบประมาณที่จะใช้ในการสร้าง พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการพัฒนาบุคลากร ตลอดจนการปรับปรุงในอนาคต

จากการที่มีนักวิจัยและนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้หลากหลายสรุปได้ว่า การพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารในการพัฒนาความเข้าใจในการใช้เครื่องมือ การเตรียมบุคลากรให้พร้อมทั้งผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา ผ่านการฝึกอบรม สัมมนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ให้มีความรู้ ทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ โดยมีการวางแผน ตั้งคณะทำงานวางแผน การสร้าง และการพัฒนาระบบสารสนเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว

3. การบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล

มีนักวิจัยและนักวิชาการได้ให้ความหมายของการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัลไว้ ดังนี้

ธนภฤต พรหมนนก (2559, หน้า 23) ได้ให้ความหมายของการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ที่แสดงออกถึงความสามารถในการส่งเสริมและผลักดันให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้และการสอน สร้างกระบวนการให้ครูและนักเรียนเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและสร้างความมั่นใจว่า มีการบูรณาการเทคโนโลยีเข้าไปในหลักสูตร กลยุทธ์ในการสอนและในบริบทของการเรียนรู้ที่เพิ่มพูนการเรียนรู้ของนักเรียนให้มากขึ้น ผ่านการออกแบบการจัดการเรียนรู้ดิจิทัล การสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ดิจิทัล การสร้างบรรยากาศการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การแบ่งปันข้อมูลผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล และการสร้างสื่อดิจิทัลมาบูรณาการการเรียนรู้ของผู้เรียน

วันชัย ราชวงศ์ (2562, หน้า 27-28) ได้ให้ความหมายของการบูรณาการเรียนรู้ทางดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่แสดงออกถึงความสามารถในการผลักดันให้ครูใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ และการสอน และสามารถสรุปตัวบ่งชี้ที่ใช้กำหนดส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนได้ 5 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) มีการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการยกระดับการเรียนการสอนให้เป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตรเพื่อนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์สูงสุดของนักเรียน 2) อำนวยความสะดวกและสนับสนุนการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีที่หลากหลายเพื่อนำไปสู่นวัตกรรมในการเรียนรู้ 3) จัดสิ่งแวดล้อมที่ยืดหยุ่นเป็นสำคัญโดยใช้เทคโนโลยีที่ตรงกับความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน 4) อำนวยความสะดวกในการใช้เทคโนโลยีสนับสนุนและส่งเสริม กระบวนการเรียนการสอนที่พัฒนาการคิด การตัดสินใจ และทักษะการแก้ปัญหา และ 5) ดำเนินการให้ครูและ บุคลากรมีโอกาสได้รับการพัฒนาวิชาชีพอย่างมีคุณภาพโดยใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน

นิศาชล บำรุงภักดี (2563, หน้า 30) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการบูรณาการเรียนรู้ทางดิจิทัล หมายถึง ภาวะการการบริหารของผู้บริหารที่ต้องเลือกเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีคุณค่า เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาและตรงกับสาขาวิชาที่ต้องการให้มากที่สุดจะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

กันตชาติ กุคนอก (2565, หน้า 38) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการบูรณาการเรียนรู้ทางดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียน ที่แสดงออกถึงความสามารถในการผลักดันให้ครูใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้และการสอน เตรียมความพร้อมและให้ความช่วยเหลือครูในการใช้ดิจิทัลและเทคโนโลยีสำหรับการวัดผลนักเรียนและวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน ใช้ข้อมูลนักเรียนในการปรับปรุงการสอน

สนับสนุน ด้านงบประมาณ และค่าตอบแทนแก่ครู ส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพ
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัลให้แก่ครูและบุคลากร

จากการที่มีนักวิจัยและนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้หลากหลาย
สรุปได้ว่า การบูรณาการเรียนรู้ทางดิจิทัล หมายถึง กระบวนการในการพัฒนา หลักสูตร
ให้มีความทันสมัยตอบสนองความต้องการของผู้เรียนเท่าทันยุคดิจิทัล สอดคล้องกับบริบท
ของสถานศึกษา การนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ การวัดประเมินผล
การเรียนรู้ แลกการประเมินผลหลักสูตร เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ
ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการบริหารจัดการ

4. การสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล

มีนักวิจัยและนักวิชาการได้ให้ความหมายของการสนับสนุนการใช้ดิจิทัล
ในการวัดและประเมินผลไว้ ดังนี้

ธนภุต พรหมนันท (2559, หน้า 23) ได้ให้ความหมายของการใช้
เทคโนโลยีในการวัดผลและการประเมินผล หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหารโรงเรียน
ชั้นพื้นฐานสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการวัดผลและการประเมินผล ทั้งในการเรียน
การสอนหรือการประเมินการใช้เทคโนโลยีสามารถพัฒนาระบบการประเมิน การบริหาร
จัดการและการปฏิบัติงานโดยอาศัยเทคโนโลยีในการเก็บรวบรวม วิเคราะห์ และแปลผล
การวิเคราะห์ ตลอดจนการประเมินคุณภาพของเทคโนโลยีที่ใช้ในสถานศึกษา เพื่อสร้าง
ความมั่นใจว่าจะนำไปสู่การบริหารและจัดการเรียนการสอนให้บรรลุผล ตามที่ตั้งไว้

สร้อยญา จันทร์ชูสกุล (2561, หน้า 14-28) ได้ให้ความหมาย การ
สนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล หมายถึง การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการ
วัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่สามารถจำแนกออกเป็น 2 กลุ่มคือ เทคโนโลยีการวัด
และประเมินผลย่อย (formative assessment) ที่มุ่งเน้นการให้ข้อมูลสารสนเทศที่มีคุณค่า
3 ลักษณะคือ การให้ข้อมูลกระตุ้นการเรียนรู้ (feed-up) การให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback)
และการให้ข้อมูลเพื่อการเรียนรู้ต่อยอด (feed-forward) และเทคโนโลยีการวัดและประเมิน
ผลรวม (summative assessment) ที่ให้ความสำคัญต่อการรวบรวมข้อมูลหลักฐาน
เชิงประจักษ์ต่าง ๆ เมื่อสิ้นสุดกระบวนการเรียนรู้เพื่อตัดสินคุณค่าในการบรรลุ
วัตถุประสงค์หรือผลลัพธ์การเรียนรู้

วันชัย ราชวงศ์ (2562, หน้า 28) ได้ให้ความหมาย การสนับสนุน
การใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหารสถานศึกษา

ขั้นพื้นฐานสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการวัดผลและการประเมินผลทั้งในแง่ ของการ เรียนการสอนหรือการประเมินการใช้เทคโนโลยี และสามารถสรุปตัวบ่งชี้ พฤติกรรม ที่แสดงออกถึงจัดให้มีการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและการประเมินผลได้ 4 ตัวบ่งชี้ได้แก่ 1) มีการใช้เทคโนโลยีในการเก็บรวบรวมข้อมูล และแปลผลการวิเคราะห์ 2) ใช้เทคโนโลยี ในการวัดผลและประเมินผล การเรียนรู้ของนักเรียน 3) ใช้เทคโนโลยีในการวินิจฉัย และประเมินระบบการบริหารจัดการภายในสถานศึกษา และ 4) ประเมินคุณภาพของ เทคโนโลยีที่ใช้ในสถานศึกษา

กันทชาติ กุดนอก (2565, หน้า 41) ได้ให้ความหมายของ การใช้ เทคโนโลยีในการวัดและประเมินผล หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหารสามารถนำ เทคโนโลยี มาใช้ในการวัดผลและการประเมินผล ส่งเสริมให้มีการใช้ระบบดิจิทัลในการ รวบรวม ข้อมูลเพื่อการวัดผลนักเรียน ประเมินการสอนโดยใช้ระบบเทคโนโลยีเป็นฐาน ของครู รวมทั้งประสิทธิภาพของเทคโนโลยีในการสอน

จากการที่มีนักวิจัยและนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้หลากหลาย สรุปได้ว่า การสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล หมายถึง พฤติกรรม ของผู้บริหารสถานศึกษาที่สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในกระบวนการวัด และประเมินผล ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การประเมินผล การให้บริการข้อมูล แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมถึงผู้รับบริการ ได้แก่ นักเรียน ผู้ปกครอง

5. จริยธรรมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

มีนักวิจัยและนักวิชาการได้ให้ความหมายของจริยธรรมการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัล ไว้ดังนี้

สุนันทา สมใจ และวิชุดา กิจธรรม (2559, หน้า 6) ได้ให้ ความหมายของ สังคม กฎหมาย และจริยธรรม ผู้บริหารต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ เทคโนโลยี การส่งเสริมและบังคับใช้มาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัยการสนับสนุน และจัดให้เกิดสภาพแวดล้อมในการ ปฏิบัติงานที่ปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยี ในสถานศึกษา

นิศาชล บำรุงภักดี (2563, หน้า 31) ได้ให้ความหมายของ จริยธรรม ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหารโรงเรียน แสดงออกถึงการ เป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยีด้วยความระมัดระวังและมีความรับผิดชอบต่อสังคม

ทุกคนสามารถเข้าถึงและตรงกับความต้องการที่ไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร และจริยธรรม

กนต์ชาติ กุดนอก (2565, หน้า 37) ได้ให้ความหมายของ จริยธรรม ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ว่าเป็นพฤติกรรมที่ผู้บริหารแสดงออกถึงการเป็นแบบอย่าง ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศด้วยความรู้ความเข้าใจ กำหนดนโยบายเพื่อสร้างความ ตระหนักถึงความสัมพันธ์ของเทคโนโลยี กับจรรยาบรรณ มีส่วนร่วมในการกำหนดประเด็น ที่เกี่ยวข้องกับความเป็นส่วนตัว และความปลอดภัยออนไลน์ ส่งเสริมและบังคับใช้ มาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัยการ สนับสนุนและจัดให้เกิดสภาพแวดล้อมในการ ปฏิบัติงานที่ปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยี ในสถานศึกษา

จากการที่มีนักวิจัยและนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้หลากหลาย สรุปได้ว่า จริยธรรมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง เป็นการแสดงออกของผู้บริหาร ที่เป็นต้นแบบในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ถูกต้องเหมาะสม มีการกำหนดนโยบาย และจริยธรรมในการใช้ ทั้งการเป็นส่วนตัวและส่วนรวม ส่งเสริมการใช้และบังคับใช้ มาตรการ ใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงานด้วยความปลอดภัย และมีการจัดสภาพแวดล้อมอย่าง ปลอดภัยในการใช้งานในสถานศึกษา

6. การสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล

มีนักวิจัยและนักวิชาการได้ให้ความหมายของการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ ทางดิจิทัล ไว้ดังนี้

ดิเรก ภาโสสม (2560, หน้า 19) ได้กล่าวถึง การสร้างวัฒนธรรม เรียนรู้ทางดิจิทัลไว้ว่า หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ให้ความสำคัญ กับงานแต่ละส่วนในองค์กร มีการคัดเลือกเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสม มีระบบการ ดำเนินงานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล มีการประเมิน กำกับ ติดตามผลการปฏิบัติงาน และดำเนินงานอย่างยั่งยืน

วันชัย ราชวงศ์ (2562, หน้า 28) ได้กล่าวถึง การสร้างวัฒนธรรม เรียนรู้ทางดิจิทัลไว้ว่า หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานแสดงออกถึง การเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยีด้วยความระมัดระวังและมีความรับผิดชอบต่อสังคม ผู้เรียนทุกคนสามารถเข้าถึงและตรงกับความต้องการที่ไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารและจริยธรรม และสามารถสรุปตัวบ่งชี้พฤติกรรมที่แสดงออกถึงการปฏิบัติตาม กฎหมายเทคโนโลยีได้ 5 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ดำเนินการให้นักเรียนทุกคนเข้าถึงเทคโนโลยี

ได้ตรงกับความต้องการ 2) ผลักดันให้มีการใช้ กฎหมายและจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี ด้วยความรับผิดชอบ 3) ออกข้อบังคับการใช้เทคโนโลยีเพื่อความปลอดภัยในตนเอง 4) ออกข้อบังคับการใช้เทคโนโลยีเพื่อความปลอดภัยในสิ่งแวดล้อม 5) มีส่วนร่วมในการ ออกกฎหมายลิขสิทธิ์และทรัพย์สินทางปัญญา

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2565, ออนไลน์) ได้กล่าวถึง การสร้างวัฒนธรรม เรียนรู้ทางดิจิทัลไว้ว่า หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารการสร้างวัฒนธรรมการทำงาน และบรรยากาศสถานศึกษาให้มีการใช้ ICT อย่างแพร่หลายไม่ว่าจะเป็นการจัดการเรียน การสอนของครู การบริหารงานสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ ตลอดจนการให้นักเรียนสามารถ ใช้และเข้าถึงแหล่งข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ผ่าน Internet ได้ตลอดเวลาแบบแห่งการเรียนรู้ เทคโนโลยีดิจิทัล มอบหมายความรับผิดชอบให้ทำงานที่เหมาะสมที่สุดสำหรับแต่ละบุคคล และสร้างบรรยากาศการร่วมมือกันระหว่างผู้บริหารกับบุคลากรบนพื้นฐานของเหตุผล และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลขับเคลื่อนกระบวนการทำงาน

จากการที่มีนักวิจัยและนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้หลากหลาย สรุปได้ว่า การสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ยุคดิจิทัล หมายถึง การที่ผู้บริหารสถานศึกษา สามารถ สร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัล มีการส่งเสริมการเรียนรู้ การคัดเลือก การวัดและประเมินผลการทำงาน การกำกับติดตาม ทั้งนี้ในการทำงาน ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศต้องไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารและจริยธรรม ด้วยความระมัดระวังและมีความรับผิดชอบต่อสังคม และให้มีบรรยากาศการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลอย่างแพร่หลาย มีวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลที่ทันสมัย สามารถแก้ปัญหาความ ขัดแย้ง และสร้างจริยธรรมองค์การและเป็นสังคมดิจิทัล

ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1. ความหมายของประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ

นักเรียน

มีนักวิจัยและนักวิชาการศึกษา ได้ให้ความหมายของประสิทธิผล การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไว้ดังนี้

วรมน วีตะเสวีระ (2557, หน้า 25) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผล การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่าเป็นผลจากกระบวนการดำเนินงานดูแล ช่วยเหลือนักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน โดยมีครูที่ปรึกษา

เป็นบุคลากรหลักและมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้องหรือบุคลากรภายนอก รวมทั้งการส่งเสริมสนับสนุนนักเรียน โดยมีวิธีการดำเนินงานที่มีขั้นตอนชัดเจน เครื่องมือ มีมาตรฐาน มีหลักฐานสามารถดำเนินการเพื่อประกันคุณภาพได้

บุญศรีศรี พันธุ์วัฒน์ (2559, หน้า 12) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่าเป็นผลจากการบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในการส่งเสริม พัฒนาป้องกันและแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีความชัดเจนในแต่ละกระบวนการ และมีความต่อเนื่อง โดยความร่วมมือของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษา

นิษากรณีย์ เหล่าเขตกิจ (2560, หน้า 9) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่า เป็นผลของกระบวนการช่วยเหลือให้บุคคลรู้จักตนเองและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้บุคคลนั้น ๆ สามารถตัดสินใจและวางแผนการดำเนินชีวิตในอนาคตของตนเองได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เช่นเดียวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนก็เพื่อเป็นการส่งเสริมการป้องกันและช่วยเหลือแก้ไขปัญหาของนักเรียนอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพในการดำเนินการดังกล่าว ต้องมีการประสานงาน ความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลภายนอกรวมทั้งการได้รับการสนับสนุนจากทางโรงเรียน ดังนั้นกระบวนการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูทุกคนมีส่วนสำคัญยิ่งที่จะส่งผลต่อความสำเร็จของงาน

อัจฉรา สอนไว (2560, หน้า 7) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่าเป็นผลการดำเนินงานของสถานศึกษาเพื่อให้นักเรียนมีทักษะชีวิตในการดำรงตนในสังคมได้อย่างมีความสุข บนพื้นฐานของการเป็นคนดี โดยมีบุคลากร 5 ฝ่าย ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว ครูช่วยผู้ปกครอง และนักเรียนตาม 5 ขั้นตอน คือ การรู้จักนักเรียนรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมพัฒนา การป้องกันและแก้ไขปัญหา การส่งต่อภายในและภายนอก

จันทร์ฉาย ไทรัตน์ (2561, หน้า 31) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่าเป็นผลของกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนพร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานและมีการประสาน

ความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องภายในและบุคคลภายนอกสถานศึกษา รวมทั้งได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากทางโรงเรียน

Good (1973, p. 270) ได้ให้ความหมายประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่า หมายถึง ผลของกระบวนการช่วยเหลือให้แต่ละบุคคลเข้าใจตนเองและโลกเกี่ยวกับตนเองได้ดี

English and Ava (1974, p. 234) ได้ให้ความหมายประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่า หมายถึง ผลของกระบวนการช่วยเหลือบุคคลให้สามารถเลือกตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมเพื่อจะได้ประสบผลสำเร็จในชีวิต

สรุปได้ว่า ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ ผลจากกระบวนการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจนโดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการดังกล่าว และมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่ปรึกษา หรือบุคคลภายนอก รวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมจากโรงเรียน กระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา และการส่งต่อ

2. ความสำคัญของประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ

นักเรียน

มีนักวิจัยและนักวิชาการศึกษา ได้กล่าวถึงความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไว้ดังนี้

เพ็ญศรี นิตยา (2551, หน้า 12) กล่าวว่า ความสำคัญของประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นการพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีคุณธรรมจริยธรรม ความสามารถ และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวังโดยผ่านกระบวนการทางการศึกษานั้นนอกจากจะดำเนินการด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนนักเรียนแล้วการป้องกันและแก้ปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นก็เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนาเนื่องจากกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคม และความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศและการเปิดรับข้อมูลข่าวสารแบบไร้พรมแดนก่อให้เกิดการหลั่งไหลแลกเปลี่ยนของวัฒนธรรมทั่วโลก ส่งผลให้เด็กและเยาวชนมีการรับรู้ความคิดเศรษฐกิจและพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาสังคมมากขึ้นโดยเฉพาะปัญหายาเสพติดแพร่ระบาดในหมู่นักเรียนนักศึกษาปัญหา

พฤติกรรมที่วัยรุ่นนิยมความฟุ่มเฟือยและไม่เหมาะสมปัญหาพฤติกรรมทางเพศล้วนกระทบต่อคุณภาพชีวิตและความสงบสุขของสังคม ดังนั้น ภาพความสำเร็จที่เกิดจากการพัฒนานักเรียนให้เติบโตตามความมุ่งหวังนั้นจึงต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทุกคน โดยเฉพาะบุคลากรครูทุกคนในโรงเรียนเพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิดด้วยความรักและเมตตาต่อศิษย์และภาคภูมิใจในบทบาทที่มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนให้เติบโตองงามเป็นบุคคลที่มีคุณค่าในสังคมต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 3)

ได้กำหนดแนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่าเด็กและเยาวชน ยังมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาสังคม เช่น การติดการพนันนิยมเสี่ยงโชค การมั่วสุมในหอพัก ไม่ชอบไปโรงเรียน หนีเรียนทำร้ายรังแกกันเอง หมกมุ่นกับสื่อที่ไม่สร้างสรรค์ นิยมบริโภคอาหารกรูบกรอบอาหารที่ไม่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ เครียดซึมเศร้า มองโลกในแง่ร้าย ไม่สนใจต่อปัญหาสังคม อย่างไรก็ตามสาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเป็นผลมาจากปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ ปัจจัยเสี่ยงต่อสภาพครอบครัว ปัจจัยเสี่ยงจากโรงเรียน ปัจจัยเสี่ยงจากชุมชนและสังคม ปัจจัยเสี่ยงจากเพื่อน ปัจจัยเสี่ยงต่อบุคลิกภาพหรือตัวนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีบทบาทในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้สังเกตเห็นภาวะวิกฤติที่เกิดขึ้นต่อเด็กและ เยาวชนมากมาย ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศในอนาคตจึงมีนโยบายสำคัญที่จะต้องร่วมมือกับทุกฝ่าย เพื่อแก้ไขปัญหาวิธีการหนึ่ง คือการนำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาดำเนินการอย่างจริงจัง เนื่องจากระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ เป็นระบบที่ช่วยป้องกันแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นได้ รวมทั้งยังช่วยเสริมสร้างคุณภาพที่ดีให้แก่เด็กและเยาวชน ทั้งด้านร่างกาย จิตใจสติปัญญา สังคม ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรม และวิถีชีวิตที่เป็นสุข

กรมสุขภาพจิต (2554, หน้า 1) กำหนดไว้ว่า ความสำคัญของประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นการพัฒนานักเรียนให้เป็นคนที่มีคุณภาพ ทั้งด้านร่างกายจิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามสังคม มุ่งหวัง ดำเนินการด้วยการส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนตามกระบวนการศึกษานั้นไม่เพียงพออันเนื่องมาจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ทั้งด้านการสื่อสาร เทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้คนในเชิงบวกและเชิงลบ

อันก่อให้เกิดปัญหา ต่าง ๆ ดังนั้น การป้องกันและการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นกับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญ ในการพัฒนานักเรียนครูที่ปรึกษาเป็นหลักสำคัญในการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิดด้วย ความรักและเมตตาที่มีต่อศิษย์และภาคภูมิใจในบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชน ให้เติบโตงอกงาม เป็นบุคคลที่มีคุณค่าของสังคม ซึ่งครูจะต้องปรับเปลี่ยนการทำงานเพื่อให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยโดยเฉพาะการทำงานอย่าง มีระบบ มีกระบวนการทำงาน มีหลักฐานการปฏิบัติงาน มีเทคนิควิธีการหรือการใช้เครื่องมือต่าง ๆ เพื่อให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนจนเกิดผลดีต่อทุกคนทั้งทางตรงและทางอ้อมไม่ว่าจะเป็นนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชนและสังคมนักเรียนมีปัญหาซึ่งตัวนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม จะต้องช่วยกันแก้ไขปัญหาย่างเร่งด่วน และสถานศึกษาต้องพัฒนานักเรียนทุกคนให้มีคุณภาพตามศักยภาพ โดยใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา

เพลินพิศ สิงห์คำ (2560, หน้า 18) กล่าวว่า ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความสำคัญเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและ วัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต

สรุปได้ว่า ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความสำคัญและความจำเป็นโดยนักเรียนจะได้รับการส่งเสริมและพัฒนาในด้านการเรียน ด้านสุขภาพ และด้านพฤติกรรมให้มีคุณภาพครูใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถทางการเรียน ข้อมูลสุขภาพของนักเรียน และข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียน

3. วัตถุประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

มีนักวิจัยและนักวิชาการการศึกษา ได้ให้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 13) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไว้ดังนี้

1. เพื่อให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีระบบมีประสิทธิภาพ

2. เพื่อให้โรงเรียน คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการทำงานร่วมกันโดยผ่านกระบวนการทำงานที่ชัดเจน มีร่องรอยหลักฐานการปฏิบัติงาน สามารถตรวจสอบและประเมินผลได้

กรมสุขภาพจิต (2554, หน้า 17) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ดังนี้

1. เพื่อให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน เป็นไปอย่างมีระบบมีประสิทธิภาพ

2. เพื่อให้โรงเรียน ผู้ปกครอง หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือชุมชน มีการทำงานร่วมกันโดยผ่านกระบวนการทำงานที่ชัดเจน พร้อมด้วยเอกสาร หลักฐาน การปฏิบัติงาน สามารถตรวจสอบ ได้

เพลินพิศ สิงห์คำ (2560, หน้า 19) กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ เพื่อให้โรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบรวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วม ในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้มีคุณภาพ มาตรฐาน และสามารถตรวจสอบได้

สรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการทำงาน ตามขั้นตอนการดำเนินงาน และมีการบันทึก หลักฐานที่สามารถตรวจสอบและประเมินได้

4. บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานและบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

มีนักวิจัยและนักวิชาการการศึกษา ได้ให้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของหน่วยงาน และบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 3) กำหนดไว้ว่า บทบาทหน้าที่ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องศึกษาบทบาทหน้าที่ตามกรอบการทำงานให้ชัดเจน ดังนี้

1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

1.1 กำหนดนโยบายและหน่วยงานที่รับผิดชอบในสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

- 1.2 ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นเครือข่าย
การดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน
  - 1.3 ส่งเสริมและสนับสนุนให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเกิดการ
พัฒนาองค์ความรู้สู่การปฏิบัติด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
  - 1.4 สนับสนุนช่วยเหลือให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสามารถ
ดำเนินงาน การดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
  - 1.5 ส่งเสริมให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีระบบติดตาม
ประเมินผลและรายงานความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง
2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีบทบาทหน้าที่ ดังนี้
  - 2.1 นำนโยบายการช่วยเหลือนักเรียนสู่การปฏิบัติในสถานศึกษา
ส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษาเกิดการพัฒนาองค์ความรู้และความสามารถในการปฏิบัติ
ด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
  - 2.2 สนับสนุน ช่วยเหลือให้สถานศึกษาสามารถดำเนินงาน
การดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ
  - 2.3 ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมมือกัน
ดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
  - 2.4 ติดตามประเมินผลและรายงานระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนของสถานศึกษาผู้บริหารสถานศึกษา มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้
  - 2.5 บริหารจัดการให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของสถานศึกษาให้ชัดเจนและมีประสิทธิภาพ
  - 2.6 ประสานงานระหว่างสถานศึกษากับหน่วยงาน
และบุคคลภายนอก เช่น ผู้ปกครอง เครือข่ายผู้ปกครอง องค์กรต่าง ๆ สาธารณสุข
โรงพยาบาล สถานีตำรวจ
  - 2.7 ดูแล กำกับนิเทศติดตามประเมินผลสนับสนุนและให้ขวัญ
กำลังใจในการดำเนินงาน
3. ครูประจำชั้น หรือครูที่ปรึกษา มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้
  - 3.1 รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
  - 3.2 คัดกรอง จำแนกนักเรียน
  - 3.3 จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและพัฒนา

- 3.4 จัดกิจกรรมป้องกัน แก้ไข ช่วยเหลือ ส่งต่อ
- 3.5 รายงานผล
4. ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้
- 4.1 สนับสนุนครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 4.2 จัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนา
- 4.3 จัดกิจกรรมป้องกัน แก้ไข ช่วยเหลือนักเรียน
- 4.4 ส่งต่อนักเรียน
5. นักเรียน มีบทบาทหน้าที่ ให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการนักเรียน ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี เข้าร่วมกิจกรรมของสถานศึกษา
6. คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีบทบาทหน้าที่ ให้การสนับสนุนให้คำปรึกษาเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขนักเรียน อำนวยความสะดวกในการประสานงานเมื่อสถานศึกษาต้องการความช่วยเหลือ
- 7 ผู้ปกครองหรือเครือข่ายผู้ปกครอง มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้
- 7.1 อบรม ดูแลและเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำรงชีวิตครอบครัว มีความรัก ความเข้าใจและให้ความอบอุ่น
- 7.2 สนับสนุนให้ความร่วมมือ วางแผนร่วมกับสถานศึกษา ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมและพัฒนา ป้องกัน และแก้ไขปัญหา นักเรียน
- 7.3 เป็นที่ปรึกษาหรือแนะแนวทางการดำเนินชีวิตที่ดีแก่นักเรียน
8. ชุมชนมีบทบาทและหน้าที่ สนับสนุนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมสุขภาพจิต ศูนย์อนามัย สาธารณสุข อำเภอ และสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาล กระทรวงแรงงานและสวัสดิการทางสังคม สื่อมวลชนและอื่น ๆ มีความสามารถในการให้การสนับสนุนและให้ความร่วมมือ ดังนี้
- 8.1 ให้คำปรึกษาแนะนำ เกี่ยวกับพฤติกรรมและพัฒนาการเด็กวัยต่าง ๆ
- 8.2 สอดส่องดูแล ให้ความช่วยเหลือเด็กและ เยาวชน ทั้งด้านความปลอดภัยและการแก้ปัญหาพฤติกรรม

- 8.3 ร่วมมือกับสถานศึกษาจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียน
ให้ได้รับการพัฒนาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล
- 8.4 เป็นแหล่งการเรียนรู้และฝึกงาน และเพิ่มพูนประสบการณ์
แก่นักเรียนตามความรู้ความสามารถ ความสนใจ และความถนัด
- 8.5 ติดตามผล สะท้อนปัญหา และแสดงความคิดเห็น
ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 8.6 ให้ความร่วมมือและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เผยแพร่ ข้อมูล
ข่าวสาร สารสนเทศที่เป็นประโยชน์และน่าสนใจ
- 8.7 ให้การสนับสนุนและเป็นเครือข่ายในการพัฒนาและการขยาย
ผลการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

5. แนวคิดองค์ประกอบของประสิทธิผลการดำเนินงาน

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

มีนักวิจัยและนักวิชาการศึกษา ได้ให้กล่าวถึงแนวคิดองค์ประกอบ
ของประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือไว้หลากหลาย ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 18)
ได้กล่าวว่า ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนต้องมีกระบวนการและขั้นตอน
ที่สำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา
5. การส่งต่อ

โดยแต่ละองค์ประกอบของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนดังกล่าวมี
ความสำคัญมีวิธีการ และเครื่องมือที่แตกต่างกันไป แต่มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน
ซึ่งเอื้อให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเป็นระบบมีประสิทธิภาพ

นิษากรณีย์ เหล่าเขตกิจ (2560, หน้า 4) ได้กล่าวว่า การดำเนินงาน
ตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ การรู้จักผู้เรียน
เป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริม และพัฒนานักเรียน การป้องกัน
และแก้ไขปัญหา และการส่งต่อนักเรียน

อัจฉรา สอนโว (2560, หน้า 8) ได้กล่าวว่า กระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีขั้นตอนชัดเจนโดยวิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน มีคุณภาพและมีหลักฐานในการทำงานที่ตรวจสอบได้ โดยมีครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ดำเนินงานในโรงเรียน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ

1. การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา
5. การส่งต่อ

จันทร์ฉาย ไทรัตน์ (2561, หน้า 11) ได้กล่าวว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา
5. การส่งต่อ

สรุปได้ว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีองค์ประกอบของการดำเนินงานที่มีขั้นตอนชัดเจน โดยวิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน มีหลักการทำงานที่สามารถตรวจสอบได้ ประกอบด้วย ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรอง ด้านการส่งเสริมและพัฒนา ด้านการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา และด้านการส่งต่อนักเรียน โดยมีผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา และผู้ใกล้ชิด มีบทบาทสำคัญในการพัฒนานักเรียน เพื่อให้ นักเรียนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพทุกด้าน

6. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ผู้วิจัยได้นำแนวคิด การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547, หน้า 35-52) มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ นำมาจากคู่มือแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและการพัฒนา 4) การป้องกันช่วยเหลือและแก้ปัญหา 5) การส่งต่อนักเรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีความสำคัญ และมีขั้นตอนชัดเจน โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน เพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ

1.1 ความสำคัญ ด้วยนักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานความเป็นมาของชีวิตที่ไม่เหมือนกัน หล่อหลอมทำให้เกิดพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบ ทั้งด้านบวกและด้านลบ สิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครู ที่ปรึกษามีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมพัฒนา การป้องกัน แก้ไข และ ช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง คือ การรู้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อคัดกรองนักเรียน แก้ไขปัญหาของนักเรียน มิใช่ความรู้สึกหรือการคาดเดา ซึ่งจะทำให้เกิดข้อผิดพลาดต่อการช่วยเหลือนักเรียนหรือเกิดได้น้อยที่สุด

1.2 ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน ครูที่ปรึกษาควรมีข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนอย่างน้อย 3 ด้านใหญ่ ดังนี้

1.2.1 ด้านความสามารถ

1.2.1.1 ด้านการเรียนรู้ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละรายวิชา ผลการเรียนรู้ในแต่ละภาคเรียนหรือปีการศึกษาที่ผ่านมา พฤติกรรมการเรียน เช่น การมาเรียน เวลาเข้าชั้นเรียน

1.2.2 ด้านสุขภาพ

1.2.2.1 ด้านร่างกาย ได้แก่ ความปกติ ความพิการ หรือบกพร่องทางร่างกาย โรคประจำตัว ส่วนสูง น้ำหนัก เป็นต้น

1.2.2.2 ด้านจิตใจ - พฤติกรรม ได้แก่ อารมณ์ซึมเศร้า วิตกกังวล ความประพฤติ พฤติกรรมไม่อยู่นิ่ง สมาธิสั้น บุคลิกภาพเก็บตัว ขี้อาย เป็นต้น

1.2.2.3 ด้านครอบครัว

1) ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่ได้รับในการมาเรียน รายได้ บิดา มารดา ผู้ปกครอง ภาระหนี้สิน อาชีพของผู้ปกครอง

2) ด้านการคุ้มครองนักเรียน ได้แก่ การใช้สารเสพติด การติดสุรา การพนันจำนวนพี่น้อง ความเจ็บป่วยของบุคคลในครอบครัว บุคคลในครอบครัว ลักษณะที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

1.3 วิธีการ และเครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้ได้ข้อมูล ที่ครอบคลุม หลากหลาย ด้านสุขภาพ ด้านความสามารถ และด้านครอบครัว ครูที่ปรึกษาควรใช้วิธีการและเครื่องมือที่สำคัญ คือ

1.3.1 ระเบียบสะสม เป็นเครื่องมือในรูปแบบของเอกสาร ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน และครูที่ปรึกษานำข้อมูลเหล่านั้นมาศึกษา พิจารณาทำความเข้าใจ รู้จักนักเรียนเบื้องต้น โดยนักเรียนเป็นผู้กรอกข้อมูล หากข้อมูล ไม่เพียงพอหรือมีข้อสังเกตบางประการ ก็ควรหาข้อมูลเพิ่มเติมด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การสอบถามจากนักเรียนโดยตรง การสอบถามจากเพื่อน ๆ ของนักเรียนหรือครูท่านอื่น เป็นต้น รวมทั้งใช้เครื่องมือแบบทดสอบต่าง ๆ หากครูที่ปรึกษาดำเนินการได้ รูปแบบ และรายละเอียดในระเบียบสะสมของโรงเรียนที่อย่างน้อยครอบคลุมข้อมูลทั้งด้านการเรียน ด้านสุขภาพ และด้านครอบครัว ระเบียบสะสมเป็นข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน จึงเป็น ความลับ และเก็บไว้อย่างดีมิให้ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องหรือเด็กอื่น ๆ มารื้อค้นได้ หากเป็นไปได้ ควรเก็บไว้ที่ครูที่ปรึกษา และมีตู้เก็บระเบียบสะสมให้เรียบร้อย ระเบียบสะสมควรเก็บ ข้อมูลอย่างต่อเนื่องอย่างน้อย 3 ปีการศึกษา หรือ 6 ปีการศึกษา และส่งระเบียบสะสม ไปยังครูที่ปรึกษาคนใหม่ในปีการศึกษาต่อไปหรืออาจจัดครูที่ปรึกษาตามดูแลนักเรียน อย่างต่อเนื่องจนจบมัธยมศึกษาในแต่ละตอน หรือจนจบ 6 ปีการศึกษาก็ได้

1.3.2 แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) ไม่ได้เป็นแบบวัดหรือ แบบทดสอบ แต่เป็นเครื่องมือสำหรับการคัดกรองนักเรียนด้านพฤติกรรมการปรับตัวที่มี ผลเกี่ยวข้องกับสภาพจิต มีความเที่ยง และความตรง จำนวนข้อไม่มาก คณะผู้จัดทำของ กรมสุขภาพจิต โดยแพทย์หญิงพรพิมล หล่อตระกูล เป็นหัวหน้าคณะที่ได้ทำการวิจัย ซึ่งจะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีแนวทางการพิจารณานักเรียนด้านสุขภาพจิตมากขึ้น แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก เป็นเครื่องมือที่กรมสุขภาพจิตเป็นผู้จัดทำขึ้น โดยพัฒนาจาก The Strengths and Difficulties Questionnaire (SDQ) ประเทศเยอรมนี ซึ่งใช้กันอย่าง แพร่หลายในแถบยุโรป เพราะเพื่อวิเคราะห์ค่าความเที่ยงและความตรงของแบบประเมิน และหาเกณฑ์มาตรฐาน (Norm) เด็กไทย แบบประเมินเด็กมี 3 ชุด คือ

1.3.2.1 ชุดที่ครูเป็นผู้ประเมิน

1.3.2.2 ชุดที่พ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นผู้ประเมิน

1.3.2.3 ชุดที่เด็กประเมินตนเองทั้ง 3 ชุด มีเนื้อหา

และจำนวนข้อเท่ากัน ทางโรงเรียนอาจเลือกใช้ชุดที่นักเรียนประเมินตนเองชุดเดียว

หรือใช้ควบคู่กับชุดที่ครูเป็นผู้ประเมินเพื่อความแม่นยำยิ่งขึ้น โดยใช้ระยะเวลาที่ประเมินไม่ควรห่างกันจากนักเรียนประเมินตนเองเกิน 1 เดือน ซึ่งเป็นไปได้ควรใช้แบบประเมินทั้ง 3 ชุด พร้อมกันเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของผลที่ออกมา

1.3.3 วิธีการและเครื่องมืออื่น ๆ ในกรณีที่ข้อมูลนักเรียนจากระเบียนสะสมและแบบประเมินพฤติกรรมไม่เพียงพอ หรือกรณีจำเป็นต้องมีข้อมูลเพิ่มเติม ครูที่ปรึกษาก็อาจใช้วิธีการและเครื่องมืออื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น การสังเกตพฤติกรรมอื่น ๆ ในห้องเรียน การสัมภาษณ์และการเยี่ยมบ้านนักเรียน เป็นต้น นักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานความเป็นมาของชีวิตที่ไม่เหมือนกัน หล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบ ทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้นการรู้ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาที่มีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์คัดกรองนักเรียน เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมพัฒนา และป้องกันแก้ไข และช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์มิใช่การใช้ความรู้สึกหรือการคาดเดา โดยเฉพาะในการแก้ปัญหาที่นักเรียน ซึ่งจะทำให้ไม่เกิดข้อผิดพลาดต่อการช่วยเหลือนักเรียนหรือเกิดได้น้อยที่สุด

สรุปได้ว่า การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล สถานศึกษาสามารถทำได้โดยต้องมีการจัดเก็บข้อมูลด้านการเรียน ด้านความสามารถพิเศษ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ของนักเรียน ทุกคน จัดให้มีกิจกรรมออกเยี่ยมบ้านของนักเรียน ผ่านการพูดคุยกับนักเรียน สัมภาษณ์เพื่อนสนิท และแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้ปกครองของนักเรียน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลนักเรียนระหว่างครูที่ปรึกษากับครูผู้สอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง มีการบันทึกและเก็บรวบรวมข้อมูลด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ มีการนำข้อมูลมาใช้วิเคราะห์เพื่อคัดกรอง นักเรียน การส่งเสริม การป้องกันและการแก้ไขปัญหา นักเรียนได้อย่างถูกต้อง มีการดำเนินงานด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษา

2. ด้านการคัดกรองนักเรียน

การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียนมีความสำคัญ และมีขั้นตอนชัดเจน โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน เพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 17-22) ได้นำเสนอถึง การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ไว้ดังนี้

2.1 ความสำคัญ การคัดกรองนักเรียน เป็นการพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนเพื่อเป็นการจัดกลุ่มนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม คือ

2.1.1 กลุ่มปกติ คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียนแล้วอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มปกติ

2.1.2 กลุ่มเสี่ยง คือ นักเรียนจัดอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องให้การช่วยเหลือป้องกันหรือแก้ไขตามกรณี

2.1.3 กลุ่มมีปัญหา คือ นักเรียนที่จัดอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มมีปัญหา ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องช่วยเหลือ และแก้ปัญหาโดยเร่งด่วน

2.1.4 กลุ่มพิเศษ คือ นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ มีความเป็นอัจฉริยะแสดงออกซึ่งความสามารถอันโดดเด่นด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน อย่างเป็นที่ประจักษ์เมื่อเทียบกับ ผู้มีอายุในระดับเดียวกันภายใต้สภาพแวดล้อมเดียวกัน ซึ่งโรงเรียนต้องให้การส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาศักยภาพความสามารถพิเศษนั้น จนถึงขั้นสูงสุดการจัดกลุ่มของนักเรียนนี้ มีประโยชน์ต่อครูที่ปรึกษา ในการหาวิธีการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว โดยเฉพาะการแก้ปัญหาให้ตรงกับปัญหาของนักเรียน เพราะมีข้อมูลของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งครูที่ปรึกษาที่ไม่ได้คัดกรองนักเรียน จะขาดความชัดเจน ในเป้าหมาย เพื่อการแก้ปัญหาของนักเรียนส่งผลต่อความรวดเร็วในการช่วยเหลือ ซึ่งบางกรณีจำเป็นต้องแก้ไข โดยเร่งด่วน ผลการคัดกรองนักเรียน ครูที่ปรึกษาจำเป็นต้องระมัดระวังอย่างยิ่ง ที่จะไม่ทำให้นักเรียนรับรู้ได้ว่าตนเองอยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มปกติ แม้ว่านักเรียนจะรู้ตัวดีว่า ขณะนี้ตนมีพฤติกรรมอย่างไร ซึ่งอาจส่งผลเสียต่อนักเรียนในภายหลังได้ โดยเฉพาะนักเรียนวัยรุ่นที่มีความไวต่อการรับรู้ หรือประสบกับปัญหาใดก็ตาม และเพื่อเป็นการป้องกันการล้อเลียน ในหมู่เพื่อนอีกด้วย ดังนั้น ครูที่ปรึกษาต้องระมัดระวังการสื่อสารที่ทำให้ผู้ปกครองรู้สึก ว่า ลูกหลานของตนถูกจัดอยู่ในกลุ่มผิดปกติแตกต่างจากเพื่อนนักเรียนอื่น และเก็บผลการคัดกรองนักเรียน เป็นความลับ

2.2 แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการคัดกรองนักเรียน
ให้อยู่ในดุลพินิจ ของครูที่ปรึกษา โรงเรียนควรมีการจัดการประชุม การวิเคราะห์ข้อมูล
เพื่อการคัดกรองนักเรียน เพื่อพิจารณาเกณฑ์การจัดกลุ่มนักเรียนร่วมกัน ให้มีมาตรฐาน
หรือแนวทางการคัดกรองนักเรียนที่เหมือนกัน เป็นที่ยอมรับของครูในโรงเรียน รวมทั้งให้มี
การกำหนดเกณฑ์ว่าความรุนแรงหรือความถี่ของพฤติกรรมเท่าใดจึงจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยง
หรือมีปัญหาการคัดกรองเป็นกิจกรรมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ครูที่ปรึกษา
ต้องทำอย่างรอบคอบ และควรกำหนดช่วงเวลาของข้อมูลการคัดกรอง หากข้อมูลต่าง ๆ
ของนักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ควรทบทวนข้อมูลการคัดกรองใหม่และควรใช้
ข้อมูลจากหลายจุด เพื่อความเที่ยงในการคัดกรองนักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการ
คัดกรองนักเรียนนั้นให้อยู่ในดุลพินิจของครูที่ปรึกษาโดยการยึดเกณฑ์การคัดกรอง
นักเรียนของโรงเรียนเป็นหลักด้วย

สรุปได้ว่า การคัดกรองนักเรียน เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด
ที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยสถานศึกษามีการใช้แบบประเมิน SDQ
ใช้ระเบียนสะสมในการคัดกรองนักเรียนด้านการเรียน มีการคัดกรองความสามารถพิเศษ
ของนักเรียน จากการสัมภาษณ์และแฟ้มสะสมงาน ใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์
(EQ) มีการคัดกรองสุขภาพของนักเรียนจากแบบบันทึกการตรวจสุขภาพประจำปี
มีการคัดกรองนักเรียนจากการเยี่ยมบ้านและการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน
มีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มาทำการคัดกรองนักเรียน
ออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ

3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน

การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งเสริม
นักเรียน มีความสำคัญ และมีขั้นตอนชัดเจน โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน
เพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 17 –
22) ได้นำเสนอถึงการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งเสริม
นักเรียน ไว้ดังนี้

3.1 ความสำคัญ การส่งเสริมนักเรียน เป็นการสนับสนุนให้
นักเรียนไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ หรือกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา อยู่ในความดูแลของครู
ที่ปรึกษา มีความภาคภูมิใจในตนเองและมีคุณภาพมากขึ้น ซึ่งจะช่วยป้องกันไม่ให้นักเรียน

ที่อยู่ในกลุ่มปกติกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา และเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา กลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติและมีคุณภาพตามที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวังต่อไป

3.2. วิธีการและเครื่องมือเพื่อการส่งเสริมนักเรียน มีหลายวิธีที่โรงเรียนสามารถพิจารณาดำเนินการได้ แต่กิจกรรมหลักสำคัญที่โรงเรียนต้องดำเนินการคือ

3.2.1 การจัดกิจกรรมโฮมรูม เป็นกิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม อาจจัดที่ห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน ทำให้มีบรรยากาศเสมือนบ้าน มีการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น การรู้จักตนเองของนักเรียน การรู้จักผู้อื่น และสิ่งแวดล้อม มีทักษะการตัดสินใจ ทักษะการปรับตัวและการวางแผนชีวิต เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้ครูและนักเรียนควรมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้วยกัน ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมโฮมรูมจะช่วยให้ครูที่ปรึกษารู้จักนักเรียนมากขึ้น และป้องกันปัญหาของนักเรียนได้อีกด้วย แนวดำเนินการจัดกิจกรรมโฮมรูม มีดังนี้

3.2.1.1 กำหนดกิจกรรมโฮมรูม มีการบันทึกในแบบบันทึกการจัดกิจกรรมหรือในแบบฟอร์มการบันทึกที่แยกออกมาต่างหากก็ได้ มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมและการจัดทำรายงาน โดยยึดความต้องการของนักเรียน สำนวจความต้องการของนักเรียนให้นักเรียนมีส่วนร่วมพิจารณาเลือกหัวข้อและวิธีการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนหรือให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ให้เป็นเรื่องที่ทันสมัย การจัดกิจกรรมโฮมรูมแต่ละครั้ง ควรมีการดำเนินการเป็นหลักฐานทั้งก่อนดำเนินการและหลังดำเนินการ ซึ่งอาจเขียนในรูปของบันทึกการจัดกิจกรรม หรืออื่น ๆ

3.2.1.2 โรงเรียนกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมโฮมรูมหรือมีคู่มือในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง โดยมีจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ ที่สอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียน ในการพัฒนานักเรียน ครูที่ปรึกษาดำเนินการให้มีความยืดหยุ่นในการกำหนดหัวข้อและวิธีการดำเนินกิจกรรมให้เหมาะสมและทันสมัย โดยยึดหลักความต้องการของนักเรียนและนโยบายของโรงเรียนในการพัฒนานักเรียนในการจัดกิจกรรมโฮมรูม

3.2.2 การจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน เป็นการพบปะกันระหว่างครูที่ปรึกษากับผู้ปกครองนักเรียน เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน และร่วมมือ

กันดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระหว่างบ้าน โรงเรียน และผู้ปกครอง ทำให้นักเรียนได้รับการดูแลเอาใจใส่จากผู้ปกครองมากขึ้น ทั้งการส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณภาพ มีความสามารถมากขึ้น หรือร่วมมือกับทางโรงเรียนในการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาของนักเรียน

สรุปได้ว่า การส่งเสริมและพัฒนา เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพมีความภาคภูมิใจในตนเอง โดยสถานศึกษามีการจัดกิจกรรม สอนเสริม มีการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถให้เข้าร่วมการประกวดแข่งขันในเวทีต่าง ๆ มีการจัดกิจกรรมชุมนุมที่หลากหลาย ครอบคลุมความต้องการของนักเรียน จัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้นักเรียน มีการส่งเสริมให้มีกลุ่มนักเรียนแกนนำในระดับห้องเรียน/ระดับชั้นเรียน/ระดับสถานศึกษา มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้ พัฒนาทักษะความรู้ตามความสามารถของตนเอง มีการบันทึกสรุปผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลัง การจัดกิจกรรมทุกครั้ง และมีการประเมินผลการจัดกิจกรรม และจัดทำรายงาน เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินงานการส่งเสริมพัฒนานักเรียนของสถานศึกษา

4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา

การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา มีความสำคัญ และมีขั้นตอนชัดเจน โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน เพื่อพัฒนานักเรียน ให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 17 - 22) ได้นำเสนอถึงการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ไว้ดังนี้

4.1 ความสำคัญ ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนควรมีการบันทึกไว้เป็นหลักฐานด้วย ครูที่ปรึกษาควรเอาใจใส่นักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและมีปัญหานั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องให้ความดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด และหาวิธีการช่วยเหลือทั้งการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน นอกจากนี้ทุกครั้งที่ของการช่วยเหลือนักเรียน จึงเป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมากในการพัฒนานักเรียนให้เจริญเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพในสังคมต่อไป

4.2. วิธีการและเครื่องมือป้องกันและแก้ไขปัญหา การป้องกันและแก้ไขปัญหาให้กับนักเรียนนั้นมีหลายเทคนิควิธีการ แต่สิ่งที่ครูที่ปรึกษาจำเป็นต้องดำเนินการมี 2 ประการ คือ

4.2.1 การให้การปรึกษาเบื้องต้นกับนักเรียน โดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดีงามหรือพึงประสงค์ เป็นการช่วยเหลือผ่อนคลายปัญหาให้ผ่อนคลายทั้งความรู้สึก ความคิด และการปฏิบัติตนเองของนักเรียน ปัจจัยที่ช่วยให้การปรึกษามีประสิทธิภาพในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาควรมีพื้นฐานและทักษะพื้นฐาน ดังนี้

4.2.1.1 จิตวิทยาวัยรุ่น

4.2.1.2 ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ ทั้งร่างกาย และจิตใจ

4.2.1.3 กระบวนการและทักษะการปรึกษาเบื้องต้นที่สำคัญ ๆ คือ การสร้างสัมพันธภาพ การใช้คำถาม การรับฟังทั้งเนื้อหาและความรู้สึก การช่วยเหลือแก้ไข

4.2.1.4 แนวทางการแก้ไขปัญหานักเรียนในแต่ละลักษณะ ของปัญหา เช่น ด้านการเรียน สุขภาพ ครอบครัว หรือการใช้สารเสพติด การพนัน หนีเรียน เป็นต้น

4.2.2 การจัดกิจกรรม คือการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน นอกจากจะให้การปรึกษาเบื้องต้นแล้ว การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อการช่วยเหลือนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะทำให้การช่วยเหลือมีประสิทธิภาพก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจของครูทุกคนรวมทั้งผู้ปกครอง

4.3 ข้อที่พึงตระหนักในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน มีดังนี้

4.3.1 การรักษาความลับ เรื่องราวข้อมูลของนักเรียน ที่ให้การช่วยเหลือแก้ไข ต้องไม่นำไปเปิดเผย ยกเว้นเพื่อขอความร่วมมือในการช่วยเหลือนักเรียนกับบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยไม่ระบุชื่อ - สกุลจริงของนักเรียน บันทึกข้อมูลการช่วยเหลือนักเรียนควรเก็บไว้ในที่ที่เหมาะสม และสะดวกในการเรียกใช้ การรายงานการช่วยเหลือนักเรียนควรรายงานในส่วนที่ควรเปิดเผย ควรให้เกียรติและคำนึงถึงประโยชน์ของนักเรียนเป็นสำคัญ

4.3.2 การแก้ไขปัญหานักเรียน การช่วยเหลือแก้ไขปัญหานักเรียน ต้องพิจารณาสาเหตุของปัญหาให้ครบถ้วน และหาวิธีการช่วยเหลือให้เหมาะสมกับสาเหตุนั้น ๆ เพราะปัญหาไม่ได้เกิดจากสาเหตุเพียงสาเหตุเดียว แต่อาจเกิด

จากหลายสาเหตุที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ปัญหาของนักเรียนแต่ละคนไม่จำเป็นต้องเกิดจากสาเหตุเหมือนกัน และวิธีการช่วยเหลือที่ประสบความสำเร็จจากนักเรียนคนหนึ่งก็อาจจะไม่เหมาะสมกับนักเรียนอีกคนหนึ่ง เนื่องจากความแตกต่างของบุคคล มีเพียงแต่แนวทางการระบวณการหรือทักษะช่วยเหลือที่ครูแต่ละคนสามารถเรียนรู้ ผักผ่อน เพื่อนำไปใช้ให้เหมาะสมกับ แต่ละปัญหาในนักเรียนแต่ละคน

สรุปได้ว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหา ความสามารถของสถานศึกษาที่ทำโดยมีการตรวจหาสาเหตุติดแก่นักเรียนอย่างน้อย ภาคเรียนละ 1 ครั้ง มีการรณรงค์ให้ความรู้เรื่องเพศวิถี และการตั้งครรภในวัยเรียน มีการติดตามช่วยเหลือนักเรียนที่ติด 0 ร. มส. มพ. และนักเรียนที่ไม่จบตามหลักสูตรตามเวลาที่กำหนด มีการจัดหาทุนการศึกษาให้นักเรียนที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ มีการจัดกิจกรรมที่ช่วยเหลือและส่งเสริมให้กับนักเรียนที่มีผลการเรียนบกพร่อง มีการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะชีวิต รู้เท่าทันภัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมและสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้น มีมาตรการพิจารณาโทษและการเสริมแรงพฤติกรรมที่เหมาะสมแก่นักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

5. ด้านการส่งต่อนักเรียน

การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งต่อ มีความสำคัญ และมีขั้นตอนชัดเจน โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน เพื่อพัฒนาให้นักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 17 – 22) ได้นำเสนอถึงการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งต่อ ไว้ดังนี้

5.1 ความสำคัญ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยครูที่ปรึกษาตามกระบวนการในข้อ 4 นั้นอาจมีบางกรณีที่ปัญหามีความยากต่อการช่วยเหลือ หรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป การส่งต่อแบ่งเป็น 2 แบบ คือ

5.1.1 การส่งต่อภายใน ครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังนักเรียนที่สามารถช่วยเหลือนักเรียนได้

5.1.2 การส่งต่อภายนอก ครูแนะแนวหรือครูฝ่ายปกครองเป็นผู้ดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก สำหรับการส่งต่อภายใน หากส่งต่อไปยังครูแนะแนวหรือครูฝ่ายปกครองจะเป็นการแก้ไขปัญหายากต่อการช่วยเหลือของครู

ที่ปรึกษา เช่น ปัญหาเกี่ยวกับจิตใจ ความรู้สึก ปัญหาพฤติกรรมที่ซับซ้อนหรือรุนแรง เป็นต้น แต่หากเกิดจากกรณีที่ยากต่อการช่วยเหลืออีกต้องส่งไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกเช่นกัน

5.2 แนวทางการพิจารณาในการส่งต่อโดยครูที่ปรึกษาการส่งต่อนักเรียนไปพบครูอื่น ๆ เพื่อให้การช่วยเหลือต่อไปนั้น มีแนวทางการพิจารณาในการส่งต่อสำหรับครูที่ปรึกษา ดังนี้

5.2.1 นักเรียนมีพฤติกรรมคงเดิมไม่ดีขึ้น หรือแย่ลง แม้ว่าครูที่ปรึกษา จะดำเนินการช่วยเหลือด้วยวิธีการใด ๆ

5.2.2 นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการช่วยเหลือของครูที่ปรึกษา เช่น นัดให้มาพบแล้วไม่มาตามนัดอยู่เสมอ ให้ทำกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือก็ไม่ยินดีร่วมกิจกรรมใด ๆ เป็นต้น

5.2.3 ปัญหาของนักเรียนที่เป็นเรื่องเฉพาะด้าน เช่น เกี่ยวข้องกับความรู้สึก ความซับซ้อนของสภาพจิตใจที่จำเป็นต้องให้การช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด และได้รับการบำบัดทางจิตวิทยา ควรพิจารณาส่งผลต่อให้มีผู้มีความรู้เฉพาะทางเพื่อดำเนินการให้ความช่วยเหลือต่อไป

5.3 แนวทางการดำเนินการส่งต่อนักเรียน

5.3.1 ครูที่ปรึกษาประสานงานกับครูที่จะช่วยเหลือนักเรียนต่อไปเพื่อให้ทราบล่วงหน้าก่อน

5.3.2 สรุปรายชื่อข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือและวิธีการรวมทั้งผลที่เกิดขึ้นจากการช่วยเหลือที่ผ่านมา นั้น ให้ผู้รับการช่วยเหลือนักเรียนทราบ เพื่อขอความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้อง โดยมีแบบบันทึกการส่งต่อหรือประสานงาน

5.3.3 ครูที่ปรึกษาควรชี้แจงให้เข้าใจตามแต่กรณีที่ครูที่ปรึกษาพิจารณาตามความเหมาะสมถึงความจำเป็นในการส่งต่อ โดยใช้คำพูดที่สร้างสรรค์ ระมัดระวังไม่ให้นักเรียนเกิดความกังวล โกรธ หรือรู้สึกผิด เป็นต้น แต่ให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีจากการ ส่งต่อ ยินดีไปพบครูที่จะช่วยเหลือ

5.3.4 ครูที่ปรึกษานัดวัน เวลา สถานที่นัดพบกับครูที่รับการช่วยเหลือนักเรียนและส่งต่อให้เรียบร้อย

5.3.5 ติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนนั้น ในกรณีที่มีปัญหาอยากต่อการช่วยเหลือ หรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ก็ควรส่งต่อผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านหรือหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้นักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้น

สรุปได้ว่า การส่งต่อนักเรียน เป็นการดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอน ของครูผู้สอนที่มีการส่งต่อนักเรียนมีปัญหาในชั้นเรียนไปยังครูที่ปรึกษา ครูที่ปรึกษาส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาเกินความสามารถที่จะแก้ไขได้ไปยังครูแนะแนว ครูที่ปรึกษาที่มีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาด้าน พฤติกรรมไปยังครูฝ่ายปกครอง/กิจการนักเรียน สถานศึกษามีการดำเนินการส่งต่อนักเรียนที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ไปยังหน่วยงานภายนอก มีการชี้แจงเหตุผลแก่นักเรียนและผู้ปกครอง หากมีการส่งต่อนักเรียนไปยังหน่วยงานภายนอก สถานศึกษา มีการส่งต่อนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ เด็กอัจฉริยะ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ให้ได้รับการส่งเสริมพัฒนาอย่างถูกต้อง มีการดำเนินการบันทึกข้อมูล การส่งต่อ รายงานผลการติดตามช่วยเหลือนักเรียน และ ประเมินผลการส่งต่อนักเรียน อย่างเป็นระบบ

จากการศึกษาเอกสารสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานของ การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างมีขั้นตอน ในการวิจัยครั้งนี้มีการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่จะใช้ศึกษา 5 ด้าน ได้แก่

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การส่งเสริมและการพัฒนา
4. การป้องกันช่วยเหลือและแก้ปัญหา
5. การส่งต่อนักเรียน

บริบทสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

1. ประวัติของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

แต่เดิมนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม คือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ซึ่งต่อมากระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศกำหนดและแก้ไขเปลี่ยนแปลงเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา และได้มีการ

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2564 เพื่อบริหารและจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและเกิดประโยชน์สูงสุดของทางราชการ จึงได้มีการประกาศกำหนดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จากเดิมมีจำนวน 42 เขตพื้นที่การศึกษา ให้เพิ่มจำนวนเป็น 62 เขตพื้นที่การศึกษา จึงทำให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ได้แบ่งออกเป็น 2 เขต คือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษานครพนม และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา มุกดาหาร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษานครพนม ตั้งอยู่เลขที่ 42 ถนนปิยะมหาราชาลัย ตำบลในเมือง อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม ซึ่งมีพื้นที่เขตบริการด้านการศึกษารอบคลุม จังหวัดนครพนม มีโรงเรียนในสังกัด 51 โรงเรียน จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. โครงสร้างการบริหารงาน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษานครพนม ประกอบด้วย 9 กลุ่ม และ 1 หน่วย ดังนี้

- 2.1 กลุ่มอำนวยการ
- 2.2 กลุ่มส่งเสริมการศึกษาทางไกลเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- 2.3 กลุ่มบริหารงานบุคคล
- 2.4 กลุ่มพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา
- 2.5 กลุ่มนโยบายและแผน
- 2.6 กลุ่มนิเทศติดตาม ประเมินผลการจัดการศึกษา
- 2.7 กลุ่มบริหารงานการเงินและสินทรัพย์
- 2.8 กลุ่มกฎหมายและคดี
- 2.9 กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา
- 2.10 หน่วยตรวจสอบภายใน

3. อำนาจหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษานครพนม

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษานครพนม เป็นหน่วยงานทางการศึกษา มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้

3.1 จัดทำ นโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการศึกษาของเขตพื้นที่ การศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบาย มาตรฐานการศึกษา แผนการศึกษา แผนพัฒนา การศึกษาขั้นพื้นฐานและความต้องการของท้องถิ่น

3.2 วิเคราะห์การจัดตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปของสถานศึกษา และหน่วยงานในเขตพื้นที่การศึกษา และแจ้งการจัดสรรงบประมาณที่ได้รับให้หน่วยงาน ข้างต้นรับทราบรวมทั้งกำกับ ตรวจสอบ ติดตาม การใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงาน ดังกล่าว

3.3 ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา

3.4 กำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และในเขตพื้นที่การศึกษา

3.5 ศึกษา วิเคราะห์วิจัย และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา

3.6 ประสานการระดมทรัพยากรด้านต่าง ๆ รวมทั้งทรัพยากรบุคคล เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการจัดและพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

3.7 จัดระบบประกันคุณภาพการศึกษา และประเมินผลสถานศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา

3.8 ประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งบุคคล องค์การชุมชน องค์การวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษารูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่ การศึกษา

3.9 ดำเนินการและประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนา การศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

3.10 ประสาน ส่งเสริม การดำเนินการของคณะอนุกรรมการ และคณะทำงานด้านการศึกษา

3.11 ประสานการปฏิบัติราชการทั่วไปกับองค์การหรือหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชนและองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะสำนักงานผู้แทน กระทรวงศึกษาธิการในเขตพื้นที่การศึกษา

3.12 ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการภายในเขตพื้นที่การศึกษาที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานใดโดยเฉพาะ หรือปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

4. ข้อมูลโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

นครพนม

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษานครพนม มีโรงเรียนสังกัดจำนวน 51 โรงเรียน นำเสนอดังตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 2 ข้อมูลโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษานครพนม

ที่	โรงเรียน	จำนวนบุคลากร (คน)		
		ผู้บริหาร	ครู	รวม
	โรงเรียนขนาดใหญ่			
1	ปิยะมหาราชาลัย	5	108	113
2	นครพนมวิทยาคม	5	116	121
3	ธาตุพนม	5	106	111
4	เรณูนครวิทยานุกูล	5	89	94
5	นาแกสามัคคีวิทยา	5	97	102
6	สหราษฎร์รังสฤษดิ์	4	70	73
	รวมโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 6 โรงเรียน	29	586	615
	โรงเรียนขนาดกลาง			
7	ปลาปากวิทยา	3	45	48
8	มัธยมพัชรกิติยาภา ๑ นครพนม	2	33	35
9	อุ้มเหมาประชาสรรค์	2	37	39
10	นาแกพิทยาคม	3	49	52
11	อุเทนพัฒนา	3	75	78
12	พะทายพิทยาคม	2	30	32
13	บ้านแพงพิทยาคม	3	55	58
14	นาหว้าพิทยาคม (ธาตุประสิทธิ์ประชานุเคราะห์)	2	50	52

ตาราง 2 (ต่อ)

ที่	โรงเรียน	จำนวนบุคลากร (คน)		
		ผู้บริหาร	ครู	รวม
15	โพนสวรรค์ราษฎร์พัฒนา	2	52	54
	รวมโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 9 โรงเรียน	22	426	448
	โรงเรียนขนาดเล็ก			
16	คำเตยอุปถัมภ์	2	26	28
17	ศรีโคตรบูรณ์	1	26	27
18	บ้านผึ้งวิทยาคม	1	27	28
19	ศรีบัวบานวิทยาคม	2	23	25
20	วังกระแจะวิทยาคม	1	13	14
21	กุดตาไก้วิทยาคม	1	21	22
22	ธรรมโฆสิตวิทยา	1	8	9
23	โคกสว่างประชาสรรค์	1	14	15
24	มหาชัยวิทยาคม	1	16	17
25	โพนแพงพิทยาคม	1	15	16
26	กุดฉิมวิทยาคม	1	11	12
27	วัดบึงเหล็ก ในพระบรมราชานุเคราะห์	1	14	15
28	นาถอนพัฒนา	2	23	25
29	ดงดาวแจ่มพัฒนศึกษา	1	16	17
30	พระซองสามัคคีวิทยา	1	30	31
31	หนองบ่อวิทยานุกูล	1	11	12
32	ธรรมากรวิทยานุกูล	1	13	14
33	วังยางวิทยาคม	1	13	14
34	หนองโพธิ์พิทยาคม	1	11	12
35	ไชยบุรีวิทยา	2	18	20
36	รามราชพิทยาคม	1	17	18
37	ท่าจำปาวิทยา	1	11	12

ตาราง 2 (ต่อ)

ที่	โรงเรียน	จำนวนบุคลากร (คน)		
		ผู้บริหาร	ครู	รวม
38	เซียงยี่นวิทยา	1	12	13
39	ภูลังกาพิทยาคม	1	15	16
40	สามผงพิทยาคม	1	14	15
41	สนธิราษฎร์วิทยา	1	24	25
42	นาคำราษฎร์รังสรรค์	1	14	15
43	นาเดื่อพิทยาคม	1	16	17
44	บ้านขาพิทยาคม	1	19	20
45	นางัวราษฎร์รังสรรค์	1	11	12
46	ดอนเสียวแดงพิทยาคม	1	13	14
47	อุดมพัฒนศึกษา	1	18	19
48	คอวิทยาคม	1	23	24
49	นาทมวิทยา	2	27	29
50	หนองชนพิทยาคม	1	12	13
51	หนองแวงวิทยานุกูล	1	13	14
	รวมโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 36 โรงเรียน	41	608	649
	รวมทั้งหมด 51 โรงเรียน	92	1,620	1712

5. ทิศทางการจัดการศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยคณะกรรมการบริหารแผนยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นครพนม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 ได้นำผลการทบทวนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมเป็นข้อมูลในการกำหนดแนวทางปฏิบัติตาม พันธกิจ / ภารกิจ (Mission) ให้สัมฤทธิ์ผลตามวิสัยทัศน์ (Vision) รวมทั้งใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี (Action Plan) และการจัดทำงานงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน (Performance-based Budgeting) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

วิสัยทัศน์ (Vision)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม มุ่งสู่การเป็น
องค์กร จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพ ระบบการบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ
ภายใต้การมีส่วนร่วมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจ (Mission)

1. พัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน
สามารถแข่งขันในระดับนานาชาติและก้าวทันอาเซียน
2. สร้างโอกาส ลดความเหลื่อมล้ำให้เป็นผู้เรียนรู้อุดมคติชีวิต
มีคุณธรรม จริยธรรม
3. พัฒนาครู บุคลากรทางการศึกษา ให้ปฏิบัติงานได้เต็มศักยภาพ
อย่างมีประสิทธิภาพ
4. พัฒนาหน่วยงานให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนจัดการศึกษา
ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
5. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล
โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategy Issues)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ
เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และรองรับประชาคมอาเซียน
และก้าวสู่มาตรฐานสากล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างโอกาส ลดความเหลื่อมล้ำ
และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ตามคุณลักษณะพึงประสงค์และค่านิยมหลักคนไทย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา
ให้มีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเป็นเลิศในการบริหารจัดการ
องค์กร ภายใต้หลักธรรมาภิบาลและการมีส่วนร่วม

เป้าประสงค์ (Goals)

1. ผู้เรียนทุกคนเป็นผู้ใฝ่ศึกษาหาความรู้ เรียนรู้ตามเกณฑ์มาตรฐาน
และเป็นเลิศทางวิชาการ

2. ผู้เรียนได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างครอบคลุม เสมอภาค เป็นคนดีและมีความสุขในสังคม
3. ครูและบุคลากรทางการศึกษามีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพ มีจิตวิญญาณของความเป็นครู และเป็นมืออาชีพ
4. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด สถานศึกษาได้รับการรับรองคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
5. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา มีการบริหารจัดการ ตามหลักธรรมาภิบาล โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างเข้มแข็งค่านิยม (Values) F-U-N = เป็นสุข สนุกสนาน Forward thinking = หัวก้าวหน้า รักการเรียนรู้ Unity = อยู่อย่างสามัคคี ความเป็นหนึ่ง ประสานความร่วมมือ Noble-minded = พึงมีคุณธรรม นำจิตใจ

6. ผลการดำเนินงานของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษา นครพนม

โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม มีผลการดำเนินงาน ดังนี้

- 6.1 ผลการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสี่ (พ.ศ. 2559–2563) (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2564, ออนไลน์)
  - 6.1.1 โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย และโรงเรียนเรณูนครวิทยานุกูล มีผลการประเมินดังนี้
    - 6.1.1.1 ด้านคุณภาพของผู้เรียน ระดับคุณภาพ ดีเยี่ยม
    - 6.1.1.2 ด้านกระบวนการและการบริหารจัดการ ระดับคุณภาพ ดีเยี่ยม
    - 6.1.1.3 ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ ระดับคุณภาพ ดีเยี่ยม
  - 6.1.2 โรงเรียนศรีบัวบานวิทยาคม มีผลการประเมินดังนี้
    - 6.1.2.1 ด้านคุณภาพของผู้เรียน ระดับคุณภาพ ดีมาก
    - 6.1.2.2 ด้านกระบวนการและการบริหารจัดการ ระดับคุณภาพ ดีเยี่ยม

- 6.1.2.3 ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน
เป็นสำคัญ ระดับคุณภาพ ดีมาก
- 6.1.3 โรงเรียนอุเทนพัฒนา โรงเรียนปลาปากวิทยา โรงเรียนบ้านแพง
พิทยาคม โรงเรียนสหราษฎร์รังสฤษดิ์ โรงเรียนพะทายพิทยาคม โรงเรียนรามราชพิทยาคม
และโรงเรียนสามผงพิทยาคม มีผลการประเมินดังนี้
- 6.1.3.1 ด้านคุณภาพของผู้เรียน ระดับคุณภาพ ดีมาก
- 6.1.3.2 ด้านกระบวนการและการบริหารจัดการ ระดับคุณภาพ
ดีมาก
- 6.1.3.3 ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน
เป็นสำคัญ ระดับคุณภาพ ดีมาก
- 6.1.4 โรงเรียนโคกสว่างประชาสรรค์ มีผลการประเมินดังนี้
- 6.1.4.1 ด้านคุณภาพของผู้เรียน ระดับคุณภาพ ดีมาก
- 6.1.4.2 ด้านกระบวนการและการบริหารจัดการ ระดับคุณภาพ ดี
- 6.1.4.3 ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน
เป็นสำคัญ ระดับคุณภาพ ดี
- 6.2 ผลการพิจารณาสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัย เสพติดและอบายมุข
ปีการศึกษา 2561 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2563, หน้า 21-22) มีผลการประเมินดังนี้
- 6.2.1 โรงเรียนนครพนมพิทยาคม ประเภทผลงานดีเด่น ระดับทอง
- 6.2.2 โรงเรียนบ้านข่าพิทยาคม ประเภทผลงานดีเด่น ระดับทอง
- 6.2.3 โรงเรียนกุฎาไก่อวิทยาคม ประเภทผลงานดีเด่น ระดับทอง
- 6.2.4 โรงเรียนเรณูนครวิทยานุกูล ประเภทผลงานดีเด่น
ระดับทอง
- 6.3 ผลการประเมินรางวัลสถานศึกษาปลอดภัย ประจำปี 2564
(กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน, 2564, ออนไลน์) มีผลการประเมินดังนี้
- 6.3.1 โรงเรียนศรีบัวบานพิทยาคม เกียรติบัตรดีเด่น 7 ปีติดต่อกัน
- 6.3.2 โรงเรียนคำเตยอุปถัมภ์ เกียรติบัตรดีเด่น 6 ปีติดต่อกัน
- 6.3.3 โรงเรียนวังกระแสบวิทยาคม เกียรติบัตรดีเด่น 6 ปีติดต่อกัน
- 6.3.4 โรงเรียนพะทายพิทยาคม เกียรติบัตรดีเด่น 5 ปีติดต่อกัน
- 6.3.5 โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย เกียรติบัตรดีเด่น 5 ปีติดต่อกัน

- 6.3.6 โรงเรียนดวงดาวแจ้พัฒนศึกษา เกียรติบัตรดีเด่น
4 ปีติดต่อกัน
- 6.3.7 โรงเรียนนครพนมวิทยาคม เกียรติบัตรดีเด่น 4 ปีติดต่อกัน
- 6.3.8 โรงเรียนศรีโคตรบูรณ์ เกียรติบัตรดีเด่น 4 ปีติดต่อกัน
- 6.3.9 โรงเรียนปลาปากวิทยา เกียรติบัตรดีเด่น 3 ปีติดต่อกัน
- 6.3.10 โรงเรียนสามผงวิทยาคม เกียรติบัตรดีเด่น 3 ปีติดต่อกัน
- 6.4 ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของ
สถานศึกษา ประจำปี 2563 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม, 2564,
ออนไลน์) มีผลการประเมินดังนี้

- 6.4.1 โรงเรียนปลาปากวิทยา ผลการประเมินระดับ AA
- 6.4.2 โรงเรียนเรณูนครวิทยานุกูล ผลการประเมินระดับ A
- 6.4.3 โรงเรียนนครพนมวิทยาคม ผลการประเมินระดับ A
- 6.4.4 โรงเรียนธาตุพนม ผลการประเมินระดับ A
- 6.4.5 โรงเรียนนาแกสามัคคีวิทยา ผลการประเมินระดับ A
- 6.4.6 โรงเรียนสหราษฎร์รังสฤษดิ์ ผลการประเมินระดับ A
- 6.4.7 โรงเรียนโพธิ์สวรรค์ราษฎร์พัฒนา ผลการประเมินระดับ A
- 6.4.8 โรงเรียนอุเทนพัฒนา ผลการประเมินระดับ A
- 6.4.9 โรงเรียนวังยางวิทยาคม ผลการประเมินระดับ A

จากการศึกษาบริบทสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
นครพนม สรุปได้ว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม เป็นหน่วยงาน
ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ มีภารกิจหลัก
ในการบริหารการจัดการศึกษา ส่งเสริม สนับสนุน ให้ประชากรวัยเรียนทุกคนได้รับโอกาส
ทางการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษาอย่างทั่วถึง โดยยึดนโยบายและยุทธศาสตร์
การดำเนินงานของกระทรวงศึกษาธิการ และกลยุทธ์สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน เพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนการดำเนินงานให้บรรลุวิสัยทัศน์ พันธกิจ
และเป้าประสงค์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ดังนี้

1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำดิจิทัล

เจษฎา ชวนะไพศาล (2563, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มสหวิทยาเขตทวารวดี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่ามัธยเลขคณิตจากมากไปน้อย ดังนี้ การเป็นผู้นำด้านวิสัยทัศน์ การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล ความเป็นเลิศในการปฏิบัติอย่างมืออาชีพ การปรับปรุงอย่างเป็นระบบ และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ตามลำดับ กมลทิพย์ อินแก้วเครือ (2564, หน้า 985) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ ทักษะและภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ผลการวิจัยพบว่า ทักษะที่จะส่งเสริมให้ผู้บริหารสามารถบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลประสบความสำเร็จ ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้คือ ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (Innovative thinking skills) ประกอบด้วย 5 ทักษะ คือ 1) ทักษะการใส่ใจในรายละเอียด 2) ทักษะการจินตนาการ และถ่ายทอดจินตนาการ 3) ทักษะการลงมือปฏิบัติอย่างจริงจัง 4) ทักษะการร่วมมือในการสืบค้น 5) ทักษะการสร้างแบบจำลองทางความคิดหรือนวัตกรรม และการมีภาวะผู้นำเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะนำพาสถานศึกษาก้าวเข้าสู่สถานศึกษาในยุคดิจิทัล ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี (Technology Leadership) 2) ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม (Innovative Leadership) ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาคือปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของสถานศึกษาในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้กับผู้เรียน

ณัฐธนิชา พรปทุมชัยกิจ (2564, หน้า 57) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำ

ยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน
 จำแนกตามวุฒิทางการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 ที่ระดับ 0.05 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน
 และจำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ข้อเสนอแนะในการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของ
 ผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์ ผู้บริหารควรกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน
 สอดคล้องกับบริบทโรงเรียน และสามารถปฏิบัติได้จริง ด้านการสร้างวัฒนธรรม
 การเรียนรู้ยุคดิจิทัล ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน
 ด้านการพัฒนาระดับมืออาชีพ ผู้บริหารควรสนับสนุนให้มีการอบรมการใช้เทคโนโลยี
 และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน และด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล ผู้บริหารควรเปิดรับ
 เทคโนโลยีใหม่ และเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้เทคโนโลยี

พนทิพย์ หาญชนะ และคึกฤทธิ์ ศิลาลาย (2565, หน้า 117-118)
 ได้ทำการวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู
 โรงเรียนสหวิทยา เขตชลบุรี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี
 ระยอง ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็น
 ของครู โรงเรียนสหวิทยาเขตชลบุรี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี
 ระยอง โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และครูที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนที่มีระดับ
 การศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความ
 คิดเห็นของครู โรงเรียนสหวิทยาเขตชลบุรี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 มัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 ครูที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำ
 ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนสหวิทยาเขตชลบุรี 1
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยองโดยภาพรวมแตกต่างกัน
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ครูที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนที่มีขนาดของสถานศึกษา
 ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของ
 ครูโรงเรียนสหวิทยาเขตชลบุรี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี
 ระยอง โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มุขำหมัศจรรย์ สือบาอะลูติง (2565, หน้า 1935) ได้ทำการวิจัย
 เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษาตรัง ระบุว่า พบว่า ตามความคิดเห็นครูผู้สอน ในภาพรวม อยู่ในระดับดี โดยมีภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล รองลงมาคือ ความรู้ดิจิทัล และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ส่วนการสื่อสารดิจิทัลเป็นลำดับที่ต่ำที่สุด 2 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง ระบุว่า จำแนกตามวุฒิการศึกษา และขนาดของสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน จำแนกตามอายุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3. ข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง ระบุว่า ข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูใช้อินเทอร์เน็ตอย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาครูให้สามารถปรับตัวและเรียนรู้ร่วมกันระหว่างครูรุ่นเก่ากับครูรุ่นใหม่ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูควรมีการเตรียมความพร้อมทั้งในด้านการผลิตและการพัฒนาเพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในโลกดิจิทัล

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำดิจิทัลภายในประเทศ พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ต้องมี ได้แก่ การเป็นผู้นำด้านวิสัยทัศน์ การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล ความเป็นเลิศในการปฏิบัติอย่างมืออาชีพ การปรับปรุงอย่างเป็นระบบ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล มีทักษะทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน ด้านการพัฒนาในระดับมืออาชีพ ผู้บริหารควรสนับสนุนให้มีการอบรมการใช้เทคโนโลยี และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันและเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้เทคโนโลยี

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

จุฑาทิพย์ พงษา (2558, หน้า 76) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องสภาพปัญหา และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 พบว่า 1) สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล รองลงมาคือ การส่งเสริมนักเรียน และการส่งต่อนักเรียน การคัดกรองนักเรียน และการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน 2) ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19

โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้การป้องกันและแก้ไขปัญห
และการส่งต่อ การส่งเสริมนักเรียนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและการคัดกรอง
นักเรียน

อัชฎายุท โพธิ์นอก (2558, หน้า 113-117) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง
สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 พบว่า สภาพการ
ดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า
ทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการรู้จักนักเรียน
เป็นรายบุคคลด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน
ด้านการคัดกรองนักเรียน และด้านการส่งต่อ ปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20
โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน
2 ด้าน และอยู่ในระดับน้อย จำนวน 3 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้
ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งต่อ
ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน และด้านการส่งเสริมนักเรียน การเปรียบเทียบ
ปัญหา การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างาน
ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูที่ปรึกษาจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ พบว่าผู้ที่มี
ตำแหน่งหน้าที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นต่อปัญหาการดำเนินงานตามระบบ
ดูแลช่วยเหลือนักเรียนแตกต่างกันกับผู้ที่มีตำแหน่งหน้าที่เป็นหัวหน้างานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนและครูที่ปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในทุกด้านและผู้
ที่มีตำแหน่งหน้าที่เป็นหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและผู้ที่มีตำแหน่งหน้าที่เป็นครู
ที่ปรึกษามีความคิดเห็นต่อปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่
แตกต่างกัน ในทุกด้านจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า การเปรียบเทียบ
ความคิดเห็นต่อปัญหาการดำเนินงาน ตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนรายด้านจำแนก
ตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 5 ปี มีความ
คิดเห็นต่อปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแตกต่างกันกับผู้ที่มี
ประสบการณ์การทำงาน 5-10 ปีและผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในทุกด้าน และผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน 5-10 ปี มีความคิดเห็นต่อปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน แตกต่างกับกับผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้าน และผู้ที่มีตำแหน่งหน้าที่เป็นครูที่ปรึกษามีความคิดเห็นต่อปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่แตกต่างกัน ในทุกด้าน

ณัฐสุดันย์ รุ่งกลิ่นขจรก (2559, หน้า 98) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอด่านช้าง สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอด่านช้าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งระดับสูงสุดได้แก่การส่งต่อนักเรียนและ ระดับต่ำสุด ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอด่านช้าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ทั้ง 5 ด้านมี ดังนี้ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ควรจัดทำแนวทางในการรวบรวมข้อมูลที่ชัดเจนในด้านต่าง ๆ โดยประสานข้อมูลจากครูที่ปรึกษา ครูประจำวิชาผู้ปกครองของนักเรียนและชุมชน 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน ควรส่งเสริมให้จัดทำเอกสาร สารสนเทศ ผลการจำแนกคัดกรองนักเรียนระดับชั้นเรียน และระดับ สถานศึกษาตามแนวทาง เกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดและปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน อยู่เสมอ 3) ด้านการส่งเสริมนักเรียน ควรให้ผู้ปกครองและชุมชน ของนักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาด้านต่าง ๆ มากขึ้น 4) ด้านการป้องกัน และการแก้ไขปัญหาควรให้ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาด้านต่าง ๆ ให้มากขึ้นและ 5) ด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหา ควรจัดกิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกคน และจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครอง

อัญทิรา วาตี (2561, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร พบว่า 1) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ด้านการคัดกรอง

นักเรียน ด้านการป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียน และด้านการส่งต่อ 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ปัจจัยด้านครู ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านนักเรียน 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร สุขภาพกายและสุขภาพจิตของนักเรียน มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ได้แก่ ความรู้ความสามารถของครู การปฏิบัติงานของครู พฤติกรรมผู้บริหาร การรู้จักตนเองและพึ่งตนเองได้ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และ 4) ผลการวิเคราะห์ที่ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า ตัวแปรพยากรณ์จำนวน 4 ตัวแปร ประกอบด้วย พฤติกรรมผู้บริหาร การปฏิบัติงานของครู การรู้จักตนเองและพึ่งตนเองได้ของนักเรียน และสุขภาพกายสุขภาพจิตของนักเรียน สามารถพยากรณ์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วรวิมล บุตรศรีภูมิ (2563, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง สภาพและแนวทางการดำเนินการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 พบว่า

- 1) โดยรวมอยู่ในระดับมาก และพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาค่าเฉลี่ยน้อย ดังนี้ ด้านการคัดกรองนักเรียน การส่งต่อนักเรียน การป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และส่งเสริมนักเรียนตามลำดับ
- 2) ผลการเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา พบว่า ครูที่ปรึกษาควรมีการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนเป็นรายบุคคลครบทุกคน พร้อมทั้งจัดบันทึกพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย ด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว สถานศึกษาควรมีการประชุมวางแผนในการคัดกรองให้เป็นแนวเดียวกัน และควรใช้ข้อมูลในการคัดกรองจัดทำแผน/โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนานักเรียนให้ครอบคลุมนักเรียนทุกคน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ภายในประเทศ มีประเด็นสำคัญในการบริหารจัดการ คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนา ด้านการป้องกัน

และแก้ไขปัญหา ด้านการส่งต่อนักเรียน เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องถูกวิธีและรวดเร็วขึ้น

2. งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำดิจิทัล

Ribble, Baily, & Ross (2004, p. 126) ได้พัฒนาเกี่ยวกับองค์ประกอบของผู้นำแบบดิจิทัลว่ามี 10 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) มีความรู้เกี่ยวกับแพลตฟอร์ม (Platform) และเทคโนโลยีใหม่ ๆ 2) วิเคราะห์เนื้อหาดิจิทัลที่มีคุณภาพจากข้อมูลที่ต้องการและไม่ต้องการ 3) รู้จักตนเองสะท้อนภาพดิจิทัลภายในตนเอง 4) การบริหารเวลาเพื่อส่วนรวม ทั้งสร้างขอบเขตความเป็นส่วนตัว 5) มีกลยุทธ์การสร้างแบรนด์แบบออนไลน์เชิงวิชาชีพ 6) สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ส่วนบุคคล 7) บุรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าเป็นผู้นำการแสดงตน 8) แก้ปัญหาความขัดแย้งทางไซเบอร์และการไกล่เกลี่ย 9) กลยุทธ์การตัดสินใจแบบดิจิทัลอิงตามกิจกรรมที่เป็นบวก และมีความเป็นผู้นำที่แท้จริง และกิจกรรมสร้างสรรค์ และ 10) การใช้สื่อสังคมเพื่อประโยชน์ทางสังคม

Duickert (2016, pp. 86–88) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพันธกิจของผู้บริหารระบบดิจิทัล สรุปองค์ประกอบของภาวะผู้นำแบบดิจิทัล ได้ว่า 1) มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และความไว้วางใจและกล้าทดลองทำสิ่งใหม่ ๆ 2) ประชาสัมพันธ์สื่อดิจิทัลและฐานงาน (Platform) เพื่อเพิ่มความเร็วและความยืดหยุ่นของงาน ผ่านระบบเครือข่ายดิจิทัล 3) สนับสนุนการจัดการความรู้ มีการปรับความรู้ใหม่ ๆ ให้ทันสมัยอย่างสม่ำเสมอ ใช้ความรู้ที่ดีที่สุดในการทำงาน 4) การพัฒนาผู้บริหารไปพร้อมกับบุคลากรและสนับสนุนบุคลากรในการเรียนรู้ที่ทันสมัย ที่ครบวงจรอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เพราะเป็นกุญแจสำคัญในการดำเนินชีวิตในอนาคต 5) มีความโปร่งใสในหน้าที่ที่รับผิดชอบ เพื่อให้มั่นใจได้ว่าปลอดภัยและชัดเจนสำหรับทุกคนที่เกี่ยวข้อง

Zhu (2016, p. 65) ผู้นำทางความคิดด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอีคอมเมิร์ซและการค้าระหว่างประเทศได้เขียนบทความห้าองค์ประกอบสำคัญในภาวะผู้นำแบบดิจิทัล องค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการเป็นผู้นำแบบดิจิทัลประกอบด้วย 1) วิสัยทัศน์ความเป็นผู้นำ 2) ความคิดสร้างสรรค์ 3) การเอาใจใส่ 4) การทำงานร่วมกัน 5) พื้นความรู้ความสามารถเท่านั้นที่สามารถเหนือกว่าความเป็นผู้นำ

Gerald C. (Jerry) Kane (2018, p. 102) ได้นำเสนอองค์ประกอบของภาวะผู้นำแบบดิจิทัลไว้ว่าประกอบด้วย 4 องค์ประกอบที่สำคัญ คือ 1) ได้วิสัยทัศน์

และวัตถุประสงค์2) สร้างเงื่อนไขที่จะทดสอบผู้บริหาร 3) ช่วยให้คนที่คิดแตกต่างกัน
4) ให้ความร่วมมือข้ามพรมแดน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำดิจิทัลต่างประเทศ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารต้องมี ได้แก่ การมีวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร ด้านดิจิทัล การบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การบูรณาการการใช้ การสร้างเครือข่าย การเรียนรู้ การบำรุงรักษา การวัดผลประเมินผล การสนับสนุนและให้ข้อเสนอแนะ ในการดำเนินงานด้านดิจิทัล

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือ

นักเรียน

Reinke (2005, pp. 159–120) ได้ศึกษาการพัฒนาพฤติกรรมต่อต้านสังคมต่อเยาวชนระบบของโรงเรียน มีการช่วยเหลือและพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียน ก่อนที่จะเกิดอุปสรรคเกี่ยวกับปัญหาด้านพฤติกรรมของนักเรียนโดยมีจุดมุ่งหมายครั้งก่อน การเกิดปัญหาและผลที่จะเกิดภายหลังจากการเกิดปัญหาพฤติกรรมต่อต้านสังคมของนักเรียนด้านการช่วยเหลือถ้าช่วยได้ถูกทางก็จะเป็นการช่วยลดระดับ ของพฤติกรรมที่เป็นปัญหาและลดความเสี่ยงต่าง ๆ ที่จะเกิดกับโรงเรียนด้วยอย่างไรก็ตามถ้าการช่วยเหลือไม่ถูกทางซึ่งอาจเกิดจากความรู้อย่างไม่เข้าใจของครูความสามารถในการออกแบบเครื่องมือและความสามารถในการจัดการกับพฤติกรรมเหล่านี้ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้อาจก่อให้เกิดความเสียหายได้ดังนั้นผลกระทบจากระดับของชั้นเรียนและการจัดระบบการช่วยเหลือภายในโรงเรียนต่อการช่วยเหลือปัญหา ด้านพฤติกรรมนี้ต้องเพิ่มความถูกต้องและสนับสนุนมากขึ้นการตรวจสอบเพื่อให้การช่วยเหลือในชั้นเรียน(CCU) เป็นการพัฒนาโดยใช้รูปแบบการให้คำปรึกษาซึ่งเป็นการเตรียมการช่วยเหลือโดยปฏิบัติเหมือนกันทั้งโรงเรียน การใช้ (CCU) มีเกณฑ์ในการให้คำปรึกษาเตรียมพร้อมให้ครูเพื่อให้ได้ผลลัพธ์และช่วยโดยใช้แผนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมรวมทั้งจัดให้มีการสัมภาษณ์และการแสดงทัศนะของผลลัพธ์ที่เกิดทุกวันการใช้ (CCU) เป็นการปฏิบัติที่ถูกต้องตามหลักสาธารณสุขโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อป้องกันและเปลี่ยนแปลงระบบในห้องเรียนภายใต้ระบบของโรงเรียน เพื่อช่วยให้เกิดพฤติกรรมในด้านบวกของนักเรียนจุดมุ่งหมายของการศึกษาคั้งนี้เป็นการหาผลกระทบของการใช้เทคนิค (CCU) ของครูและพฤติกรรมของนักเรียนซึ่งจุดเน้นของการศึกษาที่สำคัญคือการเปลี่ยนแปลงของการจัดการในชั้นเรียนเพื่อโยนไปสู่ผลของพฤติกรรมที่ดีซึ่งผลลัพธ์ที่ได้แสดงให้เห็นว่าเครื่องมือที่ใช้คือ (CCU) บวกกับผลลัพธ์

ด้านทักษะทำให้แผนการจัดการจัดการของครูในชั้นเรียนมีเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การใช้คำชมเชยโดยเจาะจงพฤติกรรมที่ควรได้รับคำชมเชยและลดการตำหนิการว่ากล่าวยิ่งไปกว่านั้นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการช่วยเหลือของครูทำให้พฤติกรรมของนักเรียนเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น โดยเฉพาะลดพฤติกรรมด้านการทำลายมากไปกว่าการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงในเวลาเพียงหนึ่งเดือนหลังจากนั้น ซึ่งประโยชน์ของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลของโรงเรียนและพบว่าทำให้คำปรึกษาในห้องเรียนมีประโยชน์อย่างยิ่งทำให้พฤติกรรมของครูและนักเรียนเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นและผลการศึกษายังเป็นประโยชน์ต่อครูผู้บริหารโรงเรียนและนักจิตศาสตร์ในโรงเรียนอีกด้วย

Cash (2006, pp. 178–180) ได้ศึกษาความรุนแรงของเยาวชน พบว่าความรุนแรงในโรงเรียนเป็นจุดสำคัญในความสนใจของชุมชน ซึ่งเกิดจากจำนวนของปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนทุกวัน ชุมชนอาจจะกังวลที่ก่อให้เกิดความรุนแรงในโรงเรียนด้วย เช่น สภาพแวดล้อมของโรงเรียน สภาพแวดล้อมของครอบครัวนักเรียน ความรุนแรงของเยาวชนถูกสอบสวนจากความสัมพันธ์ระหว่างการละเมิดระเบียบวินัยของนักเรียนมัธยมต้นและคดีอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในบริเวณใกล้เคียงของนักเรียน 740 คน ถูกนำมาลงชื่ออยู่ในระดับเกรด 6 7 และ 8 ในเมืองแคนซัส โรงเรียนมัธยมต้นในแคนซัสถูกนำมาเป็นกรณีศึกษาเพศของนักเรียน ระดับชั้น และสิ่งต่าง ๆ มากมาย ถูกนำมาวิเคราะห์ และ GIS ซอฟต์แวร์ถูกนำมาในการตรวจรหัสพื้นที่หรือแผนที่ที่มีอยู่ของนักเรียน และสถานที่ที่มีเพศและมีอาชญากรรม ผลการศึกษาพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกต่ำระหว่างความถี่ของความรุนแรงของการละเมิดกฎของนักเรียน และความถี่ของความรุนแรงของเหตุการณ์มีการเกิดคดีอาชญากรรมในพื้นที่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ตรงข้ามกับความสัมพันธ์ที่พบความถี่ของการละเมิดกฎของนักเรียน ความรุนแรงและการอยู่ใกล้ชิดกับพื้นที่เกิดคดีอาชญากรรมสูงคาดว่านักเรียนที่ถูกนำไปให้กรรมการพิจารณาจะมีความถี่และความรุนแรงของการละเมิดกฎสูงขึ้นอาศัยอยู่ในบริเวณที่มีคดีอาชญากรรมสูง อย่างไรก็ตามนักเรียนก็ยังมี การละเมิดกฎเพียงเล็กน้อยอาศัยอยู่ในบริเวณที่มีอาชญากรรมสูงเช่นกัน และพบมีความแตกต่างทางนัยสำคัญทางสถิติของความถี่ของการละเมิดกฎและความรุนแรงของการละเมิดกฎ

Hutson (2006, pp. 204–206) ได้ศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากการใช้โปรแกรมด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่มีชื่อว่ากลยุทธ์ เพื่อการประสบความสำเร็จทางด้าน

วิชาการ SAS 100 ของมหาวิทยาลัยนอร์ทแคโรไลนากรีนส์โบโรที่มีต่อระดับการมีประสิทธิภาพในตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางด้านวิชาการของนักเรียน ที่ได้รับการภาคทัณฑ์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสำรวจ ซึ่งได้รับการพัฒนาขึ้นมาจากโมเดลของ Samejima's Graded Response Model ที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้เข้าร่วมการวิจัย 279 คน ทั้งก่อนและหลังทดลอง ผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างผลคะแนนจากแบบทดสอบก่อนและหลังโดยระบุถึงระดับที่ได้รับการพัฒนาพฤติกรรมทางด้านสังคมการเตรียมความพร้อมทางด้านวิชาการ การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การเสียสละ การมีความรู้ ในตนเองและความมั่นใจ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังทำการรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพโดยวิธีการสัมภาษณ์นักศึกษาแบบรายบุคคลพร้อม ๆ กับการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อหาเหตุผลว่าทำไมนักศึกษา จึงแสดงพฤติกรรมไม่ดีจนทำให้ต้องได้รับการภาคทัณฑ์และโปรแกรมกลยุทธ์ เพื่อการประสบความสำเร็จทางด้านวิชาการอย่างไรก็ตามยังได้ทำการทดสอบปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการรักษาจำนวนนักศึกษาโดยใช้วิธีการรวมข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพซึ่งการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการระบุและอธิบายคุณลักษณะของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการภาคทัณฑ์แบบไม่ซ้ำกัน 4 กลุ่ม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพยืนยันในการวิจัยว่าโปรแกรมด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีชื่อว่ากลยุทธ์เพื่อการประสบความสำเร็จทางด้านวิชาการ SAS 100 (Strategies for Academic Success) มีผลที่เกิด ในด้านบวกโดยพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกของการปรับปรุงกลยุทธ์ทางด้านวิชาการนอกจากนี้ ยังพบว่าแบบสำรวจชุด Student Strategies for Success Surveyจะเป็นเครื่องมือที่มีความน่าเชื่อถือสามารถนำมาใช้ในการวัดและประเมินผลในการพัฒนานักศึกษาที่ได้รับการภาคทัณฑ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Kosse (2006, pp. 43-45) ได้ศึกษาความสมบูรณ์ในการติดตามประเมินผลดำเนินงานของคณะทำงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนการศึกษาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้น กับนักเรียนพบว่าการวิจัยครั้งนี้ทำการสำรวจว่าในการดำเนินงานของคณะทำงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีการเน้นองค์ประกอบด้านการแก้ปัญหาไว้ในระดับใดผู้วิจัยจึงทำการประเมินความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนและองค์ประกอบในการดำเนินงานของคณะทำงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มตัวอย่างของผู้เข้าร่วมในการวิจัยครั้งนี้คือโรงเรียน 4 แห่ง ซึ่งตั้งอยู่ใน Midwestern Plains ผลคะแนนเฉลี่ยด้านความสมบูรณ์ในภาพรวมของ

องค์ประกอบทั้ง 8 ด้าน เปิดเผยให้เห็นว่ากระบวนการทำงานของคณะกรรมการด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความสมบูรณ์ในระดับปานกลางจากการวิเคราะห์ผลในส่วนของผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนพบว่าการดำเนินงานของคณะกรรมการด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีผลกระทบในด้านบวกต่อผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนนอกจากนี้ยังพบว่ามีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงในด้านบวกระหว่างความสมบูรณ์ด้านกระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้นกับนักเรียนรวมทั้งยังพบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนและการจัดอันดับความสำคัญให้กับองค์ประกอบด้านการแก้ปัญหาในการดำเนินงานของคณะกรรมการด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 4 ด้านจากองค์ประกอบที่มีทั้งหมด 8 ด้าน

Walton (2006, pp. 233-236) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาระดับผลคะแนนในแบบทดสอบตามมาตรฐานของรัฐซึ่งใช้ในโรงเรียนประจำอำเภอ พบว่าการวิจัยครั้งนี้ทำการทดสอบประสิทธิภาพของการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อติดตามผลความก้าวหน้าทางด้านวิชาการของนักเรียนในช่วงปีการศึกษาที่โรงเรียนพยายามเพิ่มระดับคะแนนในแบบทดสอบซึ่งใช้ในการประเมินทั่วไปผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนที่ใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีผลการปฏิบัติงานที่ดีกว่าโรงเรียนในกลุ่มควบคุมซึ่งตั้งอยู่ในเขต 8 พื้นที่อย่างมีนัยสำคัญทางด้านสถิติและยังพบว่า จำนวนครูในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองคิดเป็นร้อยละ 74 ชอบที่โรงเรียนของพวกเขาใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและคิดว่าน่าจะมีการเสนอแนะให้โรงเรียนอื่น ๆ ที่ยังไม่ได้ใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้นำไปใช้ในโรงเรียนของตนเองด้วยนอกจากนี้ยังพบว่าจำนวนครูในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มควบคุมคิดเป็นร้อยละ 81 กล่าวด้วยความมั่นใจว่าพวกเขาทราบว่าโรงเรียนใดบ้างที่ไม่ได้ใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนขอเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคตคือควรเป็นการศึกษาแบบระยะยาวใช้ความร่วมมือ กับทางอำเภอมากขึ้น และใช้กลุ่มประชากรที่หลากหลายมากขึ้นนอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะว่าควรทำการวิจัยเพื่อทดสอบผลกระทบของการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยขยายผลจากนักเรียนกลุ่มหนึ่งไปยังกลุ่มอื่น ๆ ต่อกันไปตามลำดับและควรทำการทดสอบการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นถึงโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายด้วยจึงสามารถสรุปได้ว่าระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนคือเครื่องมือที่ใช้แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนมีความปรารถนาที่จะเฝ้าติดตามผลการปฏิบัติงานของนักเรียนตลอดช่วงระยะเวลาที่พวกเขา

ทำการศึกษาล่าเรียนอยู่ในโรงเรียนโดยมีความคาดหวังว่าจะสามารถช่วยยกระดับคะแนนในการทดสอบปลายภาคการศึกษาให้เพิ่มสูงขึ้น

Williams (2007, pp. 65-72) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เรื่องการศึกษา การรับรู้ด้านการบริหารจัดการองค์กรและการรับรู้ด้านทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างส่วนเชื่อมต่อกับเรื่องสุขภาพของเยาวชนพบว่าการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกรณีศึกษาด้านการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อทำการอธิบายและประเมินโมเดล 3 แบบของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้แก่ การใช้รูปแบบทีมการดำเนินงานโดยอาจารย์ที่ปรึกษา และรูปแบบการดำเนินงานโดยรวมหลาย ๆ วิธีจุดประสงค์ของการวิจัยคือเพื่อสำรวจความแตกต่างด้านโครงสร้างของโมเดลทั้ง 3 แบบซึ่งถูกนำมาใช้ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในรัฐนิวแฮมเชียร์ และเพื่อสำรวจว่านโยบายของรัฐในปัจจุบันมีความขาดแคลนด้านใดโครงการขอรับโครงการใดที่ได้รับการประกาศจัดตั้งเงินกองทุนอย่างเป็นทางการและมีโครงการใดบ้างที่เกิดจากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานด้านการศึกษา และหน่วยงานด้านการดูแลสุขภาพเชิงพฤติกรรมศาสตร์ผลการวิจัยมีความแตกต่างกันในพฤติกรรมด้านการเชื่อมต่อกับองค์ประกอบย่อยในแต่ละโมเดลและมีความเด่นชัดที่สุดในการบริหารกระบวนการด้านการติดตามผลและยังมีผลกระทบต่อนักเรียนที่รับบริการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วย

Biddle (2009, p. 118) ได้ศึกษาผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ฆ่าตัวตายการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ชอบและเข้าร่วมในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นผลเนื่องมาจากการมีความคิดฆ่าตัวตายการแสดงท่าทางหรือพยายามที่จะละเมิดนโยบายด้านการให้ยาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์ลดลงรวมทั้งระดับการถูกสั่งพักการเรียนลดลง อย่างไรก็ตามจากการรายงานของนักเรียนที่ชอบและเข้าร่วมในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อแก้ปัญหาการคิดฆ่าตัวตายและปัญหาอื่น ๆ สามารถทำให้ทำนายรูปแบบการละเมิดนโยบายด้านการให้ยาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์อย่างต่อเนื่องและพบว่ารูปแบบการบริการที่มีค่านัยสำคัญทางด้านสถิติสูงที่สุดในการทำนายผลการลดระดับการละเมิดนโยบายด้านการให้ยาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงคิดฆ่าตัวตาย ผลการวิจัยครั้งนี้ต้องได้รับการถ่ายทอดไปสู่บุคลากร และผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ ที่มีความสำคัญต่อโรงเรียน ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคตคือควรทำการศึกษารายงานในระดับเขตซึ่งแบ่งตามสภาพของเมืองและสภาพทางเศรษฐกิจและเชื้อชาติรวมทั้งยัง

จำเป็นต้องมีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในภายหลังด้วยยิ่งไปกว่านั้นควรทำการเปรียบเทียบผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนที่เข้าร่วมในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนกับนักเรียนที่ไม่ต้องการใช้บริการจากระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยจึงสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ล่าสุด คือการเปลี่ยนให้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการป้องกันสำหรับนักเรียน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องของต่างประเทศ สรุปได้ว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จะต้องเริ่มจากการรู้ข้อมูลของนักเรียนเป็นรายบุคคล เข้าใจปัญหาและให้คำปรึกษาแก่นักเรียน มีการติดตามประเมินผลนักเรียนกลุ่มเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ และถือว่าการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานของครู และสถานศึกษา

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่าการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการที่ต้องมีการสร้างองค์ความรู้ โดยอาศัยความร่วมมือจากบุคลากรทุกฝ่าย ตั้งแต่ผู้บริหารสถานศึกษา ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว ครูฝ่ายปกครอง นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และบุคลากรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5) การส่งต่อการพัฒนาการดำเนินงานมีหลายแนวทางในการพัฒนาเพื่อให้ความรู้กับครูที่ปรึกษา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น การศึกษาดูงานโรงเรียนที่เป็นตัวอย่างในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการนิเทศภายในหลังการพัฒนาครูที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ให้มีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพิ่มมากขึ้น การติดตามและประเมินผล พบว่าถ้าบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจสามารถดำเนินงานตามขั้นตอนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบมากขึ้น นักเรียนจะได้รับการดูแลช่วยเหลือได้ตรงปัญหาและความต้องการต่อไป

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ เกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโดยรวมอยู่ในระดับมากและการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน จะเห็นได้ว่า องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลที่ทำให้การบริหารจัดการสถานศึกษาประสบความสำเร็จ คือ ผู้นำจะต้องมีวิสัยทัศน์ทางด้านดิจิทัล

มีการพัฒนาบุคลากรทางด้านดิจิทัล การวัดและประเมินผลด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลตามหลักกฎหมายที่ควบคุม สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของผู้บริหาร ในฐานะผู้นำกับการขับเคลื่อนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน ซึ่งแสดงออก ด้วยการดำเนินงานในสถานศึกษาที่สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในการบริหาร โรงเรียน ทุก ๆ ด้าน เพื่อให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำเร็จได้ตาม เป้าหมาย และในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบข่ายภาวะผู้นำดิจิทัล มี 6 ด้าน ได้แก่

- 1) การมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล
- 2) การพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล
- 3) การบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล
- 4) การสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล
- 5) การสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล และ 6) จรรยาบรรณการใช้

เทคโนโลยีดิจิทัล และประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มี 5 ด้าน ได้แก่

- 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
- 2) การคัดกรองนักเรียน
- 3) การส่งเสริมนักเรียน
- 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา
- 5) การส่งต่อนักเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlation Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย 2 ขั้นตอน ต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ประกอบด้วย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
  - 2.1 ลักษณะของเครื่องมือ
  - 2.2 การสร้างและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 2 แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ประกอบด้วย

1. คุณสมบัติและรายชื่อของผู้เชี่ยวชาญ
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การวิเคราะห์ข้อมูล

**ตอนที่ 1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ
การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม**

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร (Population)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ปีการศึกษา 2565 จำนวนทั้งสิ้น 1,712 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 93 คน ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 93 คน และครูที่ปรึกษา จำนวน 1,526 คน จากทั้งหมด 51 โรงเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม, 2565, หน้า 4) จำแนกตามขนาดโรงเรียน ได้ดังนี้

1.1.1 โรงเรียนขนาดเล็ก 36 โรงเรียน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 41 คน ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 36 คน และครูที่ปรึกษา จำนวน 572 คน รวม 649 คน

1.1.2 โรงเรียนขนาดกลาง 9 โรงเรียน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 22 คน ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 9 คน และครูที่ปรึกษา จำนวน 417 คน รวม 448 คน

1.1.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 6 โรงเรียน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 29 คน ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 6 คน และครูที่ปรึกษา จำนวน 580 คน รวม 615 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ปีการศึกษา 2565 การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, pp. 607–610, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 43) ได้กลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำจำนวน 314 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 325 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 65 คน

ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 42 คน และครูที่ปรึกษา จำนวน 218 คน ซึ่งผู้วิจัยได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1.2.1 ผู้วิจัยใช้ประชากรจากโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยกำหนดให้ขนาดโรงเรียนเป็นชั้น (Strata) ใช้โรงเรียน เป็นหน่วยการสุ่ม โดยกำหนดสัดส่วนโรงเรียนขนาดเล็ก ร้อยละ 80 โรงเรียนขนาดกลาง ร้อยละ 90 และโรงเรียนขนาดใหญ่ ร้อยละ 90 ได้แก่ โรงเรียนขนาดเล็ก 29 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง 8 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดใหญ่ 5 โรงเรียน

1.2.2 ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.2.2.1 โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 29 โรงเรียน การสุ่ม กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษาผู้วิจัยเจาะจงผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนละ 1 คน สุ่มแบบเจาะจงครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนละ 1 คน และสุ่มครูที่ปรึกษา โรงเรียนละ 3 คน โดยใช้การสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลากแบบใส่คืน ได้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 5 คน รวมกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนขนาดเล็ก 145 คน

1.2.2.2 โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 8 โรงเรียน การสุ่ม กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษาผู้วิจัยเจาะจงผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนละ 1 คน สุ่มรองผู้บริหารโรงเรียน โรงเรียนละ 1 คน สุ่มแบบเจาะจงครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนละ 1 คน และสุ่มครูที่ปรึกษา โรงเรียนละ 7 คน โดยใช้การสุ่ม อย่างง่ายโดยการจับสลากแบบใส่คืน ได้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 10 คน รวมกลุ่มตัวอย่าง ในโรงเรียนขนาดกลาง 80 คน

1.2.2.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 5 โรงเรียน การสุ่ม กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษาผู้วิจัยเจาะจงเลือกผู้บริหารโรงเรียน โรงเรียนละ 1 คน สุ่มรองผู้บริหารโรงเรียน โรงเรียนละ 3 คน สุ่มแบบเจาะจงครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนละ 1 คน และครูที่ปรึกษา โรงเรียนละ 15 คน โดยใช้การสุ่ม อย่างง่ายโดยการจับสลากแบบใส่คืน ได้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 20 คน รวมกลุ่มตัวอย่าง ในโรงเรียนขนาดใหญ่ 100 คน

ดังนั้นจะได้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 65 คน ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 42 และครูที่ปรึกษา 218 คน รวม 325 คน

ตาราง 3 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบ
ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูที่ปรึกษา โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ที่	โรงเรียน	ประชากร				กลุ่มตัวอย่าง			
		ผู้บริหารสถานศึกษา	ครูผู้รับผิดชอบ	ครูผู้สอน	รวม	ผู้บริหารสถานศึกษา	ครูผู้รับผิดชอบ	ครูผู้สอน	รวม
	โรงเรียนขนาดเล็ก								
1	คำเตยอุปถัมภ์	2	1	25	28	1	1	3	5
2	บ้านผึ้งวิทยาคม	1	1	26	28	1	1	3	5
3	ศรีบัวบานวิทยาคม	2	1	22	25	1	1	3	5
4	วังกระแจะวิทยาคม	1	1	12	14	1	1	3	5
5	กุดตาไก้วิทยาคม	1	1	20	22	1	1	3	5
6	ธรรมโฆษิตวิทยา	1	1	9	9	1	1	3	5
7	โคกสว่างประชาสรรค์	1	1	13	15	1	1	3	5
8	มหาชัยวิทยาคม	1	1	15	17	1	1	3	5
9	โพนแพงพิทยาคม	1	1	14	16	1	1	3	5
10	กุดฉิมวิทยาคม	1	1	10	12	1	1	3	5
11	วัดบึงเหล็กใน พระบรมราชานุเคราะห์	1	1	13	15	1	1	3	5
13	ดงดาวแจ่มพัฒนาศึกษา	1	1	15	17	1	1	3	5
14	พระซองสามัคคีวิทยา	1	1	29	31	1	1	3	5
15	หนองบ่อวิทยานุกูล	1	1	10	12	1	1	3	5
16	ธรรมากรวิทยานุกูล	1	1	12	14	1	1	3	5
17	วังยางวิทยาคม	1	1	12	14	1	1	3	5
18	หนองโพธิ์พิทยาคม	1	1	10	12	1	1	3	5
19	ไชยบุรีวิทยาคม	2	1	17	20	1	1	3	5

ตาราง 3 (ต่อ)

ที่	โรงเรียน	ประชากร				กลุ่มตัวอย่าง			
		ผู้บริหารสถานศึกษา	ครูผู้รับผิดชอบ	ครูผู้สอน	รวม	ผู้บริหารสถานศึกษา	ครูผู้รับผิดชอบ	ครูผู้สอน	รวม
20	รามราชพิทยาคม	1	1	16	18	1	1	3	5
21	ท่าจำปาวิทยา	1	1	10	12	1	1	3	5
22	เชียงยืนวิทยา	1	1	11	13	1	1	3	5
23	สามผงพิทยาคม	1	1	13	15	1	1	3	5
24	นาคำราษฎร์รังสรรค์	1	1	13	15	1	1	3	5
25	นาเดื่อพิทยาคม	1	1	15	17	1	1	3	5
26	บ้านข่าพิทยาคม	1	1	18	20	1	1	3	5
27	นางัวราษฎร์รังสรรค์	1	1	10	12	1	1	3	5
28	อุดมพัฒนศึกษา	1	1	17	19	1	1	3	5
29	ค้อวิทยา	1	1	22	24	1	1	3	5
	โรงเรียนขนาดกลาง								
30	ปลาปากวิทยา	3	1	44	48	2	1	7	10
31	อุมเหมาประชาสรรค์	2	1	36	39	2	1	7	10
32	นาแกพิทยาคม	3	1	48	52	2	1	7	10
33	อุเทนพัฒนา	3	1	74	78	2	1	7	10
34	พะทายพิทยาคม	2	1	29	32	2	1	7	10
35	บ้านแพงพิทยาคม	3	1	54	58	2	1	7	10
36	นาหว้าพิทยาคม (ธาตุประสิทธิ์ ประชานุเคราะห์)	2	1	49	52	2	1	7	10
37	โพนสวรรค์ ราษฎร์พัฒนา	2	1	51	54	2	1	7	10

ตาราง 3 (ต่อ)

ที่	โรงเรียน	ประชากร				กลุ่มตัวอย่าง			
		ผู้บริหารสถานศึกษา	ครูผู้รับผิดชอบ	ครูผู้สอน	รวม	ผู้บริหารสถานศึกษา	ครูผู้รับผิดชอบ	ครูผู้สอน	รวม
	โรงเรียนขนาดใหญ่								
38	ปิยะมหาราชาลัย	5	1	107	113	4	1	15	20
39	นครพนมวิทยาคม	5	1	115	121	4	1	15	20
40	ธาตุนวม	5	1	105	111	4	1	15	20
41	เรณูนครวิทยานุกูล	5	1	88	94	4	1	15	20
42	นาแกสามัคคีวิทยา	5	1	96	102	4	1	15	20
	รวม	78	42	1,345	1,465	65	42	218	325

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นผู้บริหารและครูผู้สอน ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ตามวิธีของ Rensis Likert Method ซึ่งสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูที่ปรึกษา และครูที่ปรึกษา โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) มีรายละเอียด ดังนี้

1. สถานภาพ
  - 1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา
  - 1.2 ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
  - 1.3 ครูที่ปรึกษา
2. ประสบการณ์การทำงาน
  - 2.1 น้อยกว่า 10 ปี
  - 2.2 10–20 ปี
  - 2.3 มากกว่า 20 ปี
3. ขนาดของโรงเรียน
  - 3.1 โรงเรียนขนาดเล็ก
  - 3.2 โรงเรียนขนาดกลาง
  - 3.3 โรงเรียนขนาดใหญ่

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ 1) การมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล 2) การพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล 3) การบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล 4) การสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล 5) จริยธรรมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และ 6) การสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมนักเรียน 4) การป้องกันช่วยเหลือและแก้ปัญหา และ 5) การส่งต่อนักเรียน

สำหรับแบบสอบถาม ในตอนที่ 2 และ 3 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ของไลเคิร์ต (Likert's rating scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 121) โดยกำหนดช่วงระดับของคะแนนออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร / ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม อยู่ในระดับน้อยที่สุด ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1 คะแนน

ระดับ 2 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร / ประสิทธิภาพ
การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา นครพนม อยู่ในระดับน้อยที่สุด ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2 คะแนน

ระดับ 3 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร / ประสิทธิภาพ
การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา นครพนม อยู่ในระดับปานกลาง ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 3 คะแนน

ระดับ 4 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร / ประสิทธิภาพ
การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา นครพนม อยู่ในระดับมาก ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 4 คะแนน

ระดับ 5 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร / ประสิทธิภาพ
การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา นครพนม อยู่ในระดับมากที่สุด ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 5 คะแนน

3. การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง
เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยมี ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำ
ดิจิทัลและการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้งในและต่างประเทศ เพื่อกำหนด
นิยามศัพท์เฉพาะและเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2 สร้างเครื่องมือแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
และการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วน
ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

3.3 นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามและให้ข้อเสนอแนะในการ
ปรับปรุงแก้ไข

3.4 นำร่างแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะแล้วไปหา
คุณภาพของเครื่องมือโดยดำเนินการ ดังนี้

3.4.1 นำร่างแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบความถูกต้องทั้งความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม

โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 5 คน และหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) ของแบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

3.4.1.1 นักวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก มีตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป จำนวน 2 คน ได้แก่

1) รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2) รองศาสตราจารย์ ดร. สายันต์ บุญใบ กรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิตและหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3.4.1.2 ผู้บริหารการศึกษา มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททางการศึกษา จำนวน 1 คน ได้แก่ นายฉัตรชัย ไชยมงคล รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

3.4.1.3 ศึกษานิเทศก์ ที่มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททางการศึกษา จำนวน 1 คน ได้แก่ นายกิตติศักดิ์ โสตาภา ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

3.4.1.4 ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษาไม่น้อยกว่า 10 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททางการศึกษา และมีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ จำนวน 1 คน ได้แก่ นายวินัย เปี่ยมลาภโชติกุล ผู้อำนวยการโรงเรียนปลาปากวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

นำผลการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC (Index of item objective congruence) พบว่า มีค่าระหว่าง 0.80-1.00 แสดงว่า แบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าดัชนีสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหาอยู่ในระดับดี ผลปรากฏดังตาราง 45 ภาคผนวก ค

3.4.2 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ แล้วให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้ง

3.4.3 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาโรงเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 54 คน จาก 9 โรงเรียน ซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 1 คน และครูที่ปรึกษา จำนวน 4 คน ได้แก่ โรงเรียนศรีโคตรบูรณ์ โรงเรียนมัธยมพัชรกิติยาภา 1 นครพนม โรงเรียนภูหลวงกาพิทยาคม โรงเรียนสหราษฎร์รังสฤษดิ์ โรงเรียนสนธิราษฎร์วิทยา โรงเรียนดอนเสียวแดงพิทยาคม โรงเรียนนาทมวิทยา โรงเรียนหนองชนพิทยาคม โรงเรียนหนองแวงวิทยานุกูล

3.4.4 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับมาจากการทดลองใช้มา คำนวณหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (discrimination) โดยการหาค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total Correlation) ตามวิธีการของเพียร์สัน โดยตัดข้อคำถามที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา ที่ต่ำกว่า 0.23 ออกไป นำข้อคำถามที่ใช้ได้มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 117) โดยแบบสอบถามมีความค่า 0.943 และค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.341 - 0.810 สามารถแยกเป็นรายตัวแปรได้ ดังนี้

3.4.4.1 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร (X) ดังนี้

- 1) ด้านที่ 1 การมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1) ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.777 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.477-0.633
- 2) ด้านที่ 2 การพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X_2) ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.780 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.358-0.757
- 3) ด้านที่ 3 การบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_3) ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.733 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.421-0.602
- 4) ด้านที่ 4 การสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X_4) ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.826 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.490-0.697

5) ด้านที่ 5 จรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X_5)
ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.808 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง
0.483–0.760

6) ด้านที่ 6 การสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_6)
ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.805 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง
0.435–0.793

3.4.4.2 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของประสิทธิผล
การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Y) ดังนี้

1) ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (Y_1) ค่าความ
เชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.850 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.508–0.738

2) ด้านที่ 2 ด้านการคัดกรองนักเรียน (Y_2) ค่าความเชื่อมั่น
รายด้านเท่ากับ 0.902 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.618–0.765

3) ด้านที่ 3 ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน (Y_3) ค่าความ
เชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.897 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.661–0.744

4) ด้านที่ 4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา (Y_4) ค่าความ
เชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.889 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.639–0.734

5) ด้านที่ 5 ด้านการส่งต่อนักเรียน (Y_5) ค่าความเชื่อมั่น
รายด้านเท่ากับ 0.901 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.588–0.787

3.4.5 ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกและค่าความ
เชื่อมั่นเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้ความเห็นชอบ และนำไปใช้เก็บรวบรวม
ข้อมูล

3.4.6 จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้ในการ
เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ให้ออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารสถานศึกษา
ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

4.2 ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนคร ในการทำหนังสือถึงโรงเรียน ไปยังผู้บริหารสถานศึกษาและครูสอนในแต่ละสังกัดซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ดำเนินการส่ง-รับแบบสอบถามด้วยตนเองและทางออนไลน์ รวมทั้งสิ้น 325 ฉบับ

4.3 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4.4 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการประมวลผลวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 325 คน และได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

5.1 การวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ใช้การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5.2 การวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ใช้การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลความหมายค่าคะแนนระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร / ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม สามารถแปลความหมายได้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 120-127) ดังนี้

1.00 – 1.50 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร / ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม อยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.51 – 2.50 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร / ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม อยู่ในระดับน้อย

2.51 – 3.50 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร / ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม อยู่ในระดับปานกลาง

3.51 – 4.50 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร / ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม อยู่ในระดับมาก

4.51 – 5.00 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร / ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม อยู่ในระดับมากที่สุด

5.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสภาพการดำรงตำแหน่ง ประสพการณ์ทำงานและขนาดโรงเรียน ใช้สถิติทดสอบค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) หากพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) หรือ LSD. วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

5.4 วิเคราะห์เปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสภาพการดำรงตำแหน่ง ประสพการณ์ทำงานและขนาดโรงเรียน ใช้สถิติทดสอบค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) หากพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) หรือ LSD. วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

5.5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร กับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบ

งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา มีความสัมพันธ์กันทางบวก โดยการกำหนดค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) กล่าวคือ ถ้าเป็นไปในทางบวก แสดงว่าค่าตัวแปรทั้งสอง มีความสัมพันธ์กันในลักษณะที่คล้อยตามกัน ถ้าเป็นไปในทิศทางลบ แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางตรงกันข้ามหรือผกผันกัน โดยมีรายละเอียด ดังนี้ (บุญใจ ศรีสถิตนรากร, 2553, หน้า 376) และสร้างสมการถดถอยเพื่อพยากรณ์ ใช้สถิติ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression analysis) (บุญใจ ศรีสถิตนรากร, 2553, หน้า 377)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.91-1.00 แสดงว่าภาวะผู้นำ ดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม มีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.71-0.90 แสดงว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม มีความสัมพันธ์ระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.31-0.70 แสดงว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.01-0.30 แสดงว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0 แสดงว่าภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง

4.6 การวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร กับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาครูผู้รับผิดชอบ งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ แต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression analysis)

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติดังนี้

5.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

5.1.1 ร้อยละ (Percentage)

5.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

5.1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

5.2.1 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total Correlation) ของเพียร์สัน (Pearson)

5.2.2 ค่าเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α – Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's α – Coefficient) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 117)

5.3 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

5.3.1 สมมติฐานข้อที่ 1 และข้อที่ 2 ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ใช้การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5.3.2 สมมติฐานข้อที่ 3 และข้อที่ 4 ในส่วนของการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับการเปรียบเทียบจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสิทธิภาพการทำงานและขาดโรงเรียน ใช้สถิติทดสอบค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) หากพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) หรือ LSD. วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

5.3.4 สมมติฐานข้อที่ 5 ใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

5.3.5 สมมติฐานข้อที่ 6 ใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression analysis)

ตอนที่ 2 การหาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ผู้วิจัยดำเนินการ โดยการคัดเลือกตัวแปรภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ที่มี
อำนาจพยากรณ์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยรวม ซึ่งผู้วิจัยจะนำภาวะผู้นำดิจิทัลของ
ผู้บริหารด้านนั้น ๆ มาสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 10 คน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. คุณสมบัติและรายชื่อผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย

- 1.1 นักวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา ที่สำเร็จการศึกษาระดับ
ปริญญาเอก มีตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่รองศาสตราจารย์ขึ้นไป จำนวน 3 คน ได้แก่
  - 1.1.1 รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานหลักสูตร
ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิตและหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
  - 1.1.2 รองศาสตราจารย์ ดร.ฉวีชัย ไพใหญ่ อาจารย์ประจำหลักสูตร
ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิตและหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
  - 1.1.3 รองศาสตราจารย์ ดร. สายันต์ บุญใบ อาจารย์ประจำหลักสูตร
ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิตและหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
- 1.2 ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการศึกษา หรือศึกษานิเทศก์ ที่มีวิทยฐานะไม่ต่ำ
กว่าชำนาญการพิเศษ จำนวน 2 คน ได้แก่
  - 1.2.1 นายภคิน ลดาตกจิรานนท์ รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
  - 1.2.2 นายชำนาญศิลป์ สุวรรณไตร ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
- 1.3 ผู้บริหารสถานศึกษา มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ จำนวน
3 คน ได้แก่

- 1.3.1 นายไกรศรี ภิรมย์ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนมหาชัยวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
- 1.3.2 นายเฉลิมเกียรติ คำไพ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนธรรมโฆสิตวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
- 1.3.3 ดร.ณัฐพล วรรณศรี รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนปทุมหาราชาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
- 1.4 ครูผู้สอนที่มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ จำนวน 2 คน ได้แก่
- 1.4.1 นางสาวสาวิตรี ปาริพันธ์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียน
ปลาปากวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
- 1.4.2 ดร.อังสนา เข้มไคร ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนมหาชัย
วิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ผู้วิจัยได้นำปัจจัยการบริหารในด้านที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนโดยรวม มาร่างเป็นแบบสัมภาษณ์ แล้วนำเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาความถูกต้องและเหมาะสมนำไปใช้สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 10 คน ต่อไป

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอเป็นรายข้อเรียงลำดับตามความถี่จากมากไปหาน้อย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศึกษานครพนม ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาแบบ F – test
Df	แทน	ระดับชั้นความเป็นอิสระ
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)
MS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Square)
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

r_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผล การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศึกษานครพนม
X_1	แทน	ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล
X_2	แทน	ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล
X_3	แทน	ด้านการบูรณาการเรียนรู้ดิจิทัล
X_4	แทน	ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดผลประเมินผล
X_5	แทน	ด้านจริยธรรมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
X_6	แทน	ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล
X_t	แทน	ภาพรวมของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
Y_1	แทน	ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
Y_2	แทน	ด้านการคัดกรองนักเรียน
Y_3	แทน	ด้านการส่งเสริมนักเรียน
Y_4	แทน	ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา
Y_5	แทน	ด้านการส่งต่อนักเรียน
Y_t	แทน	ภาพรวมของประสิทธิผลการทำงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์หรือประสิทธิภาพในอำนาจพยากรณ์
A	แทน	ค่าคงที่ของการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
B	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
B	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
$S.E._b$	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนคะแนนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ตัวแปรพยากรณ์
$S.E._{est}$	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์

- Y' แทน ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผล
การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ได้
จากสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
- Z' แทน ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ได้จากสมการ
พยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ
สถานภาพ ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ย

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
สถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา อยู่ในระดับ
มาก” โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)
2. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบ
ดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน และครูที่ปรึกษา อยู่ในระดับมาก” โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน (S.D.)
3. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
สถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตาม
สถานภาพ ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความแตกต่างกัน” ใช้สถิติ
ทดสอบเอฟ (F – test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA)
ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่
(Scheffe's Method) หรือ LSD. วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม
4. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า “ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบ
ดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ทำงานและขนาดโรงเรียน ที่ต่างกัน แตกต่างกัน” ใช้สถิติทดสอบเอฟ (F – test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe’s Method) หรือ LSD. วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

5. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6 ที่ว่า “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร กับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวก” โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson’s Product Moment Correlation Coefficient)

6. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 7 ที่ว่า “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร อย่างน้อย 1 ด้าน มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา” โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression analysis)

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาานครพนม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาานครพนม จำนวน 41 โรงเรียน ซึ่งมีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

จำนวน 325 คน เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 65 คน ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 42 คน และ ครูที่ปรึกษา จำนวน 218 คน ดังตาราง 4

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพ
ประสบการณ์ทำงานและขนาดโรงเรียน

แยกผู้ตอบแบบสอบถามตาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. สถานภาพ		
1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา	65	20.00
1.2 ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	42	12.90
1.3 ครูที่ปรึกษา	218	67.10
รวม	325	100
2. ประสบการณ์ทำงาน		
2.1 น้อยกว่า 10 ปี	167	51.40
2.2 10-20 ปี	95	29.20
2.3 มากกว่า 20 ปี	63	19.40
รวม	325	100
3. ขนาดของโรงเรียน		
3.1 โรงเรียนขนาดเล็ก (มีนักเรียนไม่เกิน 499 คน)	145	44.60
3.2 โรงเรียนขนาดกลาง (นักเรียนตั้งแต่ 500-1,499 คน)	80	24.60
3.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ (นักเรียนตั้งแต่ 1,500 คน ขึ้นไป)	100	30.80
รวม	325	100

จากตาราง 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวน 325 คน จำแนก ตามสถานภาพพบว่า เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 เป็นครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 12.90 และเป็นครูที่ปรึกษา จำนวน 218 คิดเป็นร้อยละ 67.10

เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 10 ปี จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 51.40 รองลงมาคือมีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 10 - 20 ปี จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 29.20 และน้อยที่สุดคือ มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 19.40

เมื่อจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 รองลงมาอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 30.80 และน้อยที่สุดอยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 24.60

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

1. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาอยู่ในระดับมาก” โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายตามที่กำหนดไว้ ดังนี้

1.1 ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาโดยรวม ดังตาราง 5

ตาราง 5 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูที่ปรึกษาโดยรวม

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร	คาสถิติ (n=325)		การแปลความหมาย	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล	4.500	0.414	มาก	5
2. ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล	4.497	0.386	มาก	6
3. ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล	4.526	0.396	มากที่สุด	4

ตาราง 5 (ต่อ)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร	คาสถิติ (n=325)		การแปล ความหมาย	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
4. ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัล ในการวัดและประเมินผล	4.544	0.390	มากที่สุด	3
5. ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัล	4.556	0.371	มากที่สุด	2
6. ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ ทางดิจิทัล	4.575	0.393	มากที่สุด	1
ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโดยรวม	4.533	0.307	มากที่สุด	

จากตาราง 5 พบว่า ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา
ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด
($\bar{X}$ =4.533) และเมื่อเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ คือ 1) ด้านการ
สร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล ($\bar{X}$ =4.575) 2) ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
($\bar{X}$ =4.556) 3) ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล ($\bar{X}$ =4.544)
4) ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล ($\bar{X}$ =4.526) 5) ด้านการมีภาวะผู้นำและ
วิสัยทัศน์ทางดิจิทัล ($\bar{X}$ =4.500) และ 6) ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล ($\bar{X}$ =4.497)

ดังนั้น ผลการวิจัยสูงกว่าสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 1 ที่ว่า “ภาวะผู้นำ
ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
และครูที่ปรึกษา อยู่ในระดับมาก” ซึ่งมีรายละเอียดรายด้าน ดังนี้

1.2 ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบ
ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาโดยรวม ดังตาราง 6-11

ตาราง 6 ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา
ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ด้านการมี
ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ด้านการมี ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล	ค่าสถิติ (n=325)		การแปล ความหมาย	ลำดับ ที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถวาง โครงสร้างของงานด้านดิจิทัลให้เห็นภาพ ที่ชัดเจน	4.489	0.660	มาก	4
2. ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถเรียนรู้ เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างต่อเนื่อง	4.557	0.619	มากที่สุด	1
3. ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำ เทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่และทันสมัย มาปรับใช้กับสถานศึกษาได้	4.495	0.612	มาก	3
4. ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถสร้าง แรงจูงใจให้บุคลากรนำเทคโนโลยีดิจิทัล มาพัฒนางานวิชาการทำให้ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูงขึ้น	4.465	0.645	มาก	5
5. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการใช้ และผลิตนวัตกรรมทางเทคโนโลยีดิจิทัล ในสถานศึกษา	4.495	0.670	มาก	2
ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ ทางดิจิทัลโดยรวม	4.500	0.414	มาก	

จากตาราง 6 พบว่า ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา
ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ด้านการมีภาวะผู้นำและ
วิสัยทัศน์ทางดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.500$) และเมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจาก
มากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้ดังนี้ คือ 1) ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถเรียนรู้เทคโนโลยี

ดิจิทัลได้อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=4.557$) 2) ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการใช้และผลิตนวัตกรรมทางเทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา ($\bar{X}=4.495$) และ 3) ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่และทันสมัยมาปรับใช้กับสถานศึกษาได้ ($\bar{X}=4.495$)

ตาราง 7 ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา
ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา
ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล	ค่าสถิติ (n=325)		การแปล ความหมาย	ลำดับ ที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้บุคลากรเข้ารับการอบรม พัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัล	4.415	0.691	มาก	5
2. ผู้บริหารสถานศึกษาจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา	4.486	0.679	มาก	4
3. ผู้บริหารสถานศึกษาจัดให้มีครูแกนนำด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา	4.523	0.665	มากที่สุด	2
4. ผู้บริหารสถานศึกษามีแผนพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา	4.545	0.640	มากที่สุด	1
5. ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนตั้งคณะทำงาน การสร้างและการพัฒนาระบบสารสนเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว	4.514	0.631	มากที่สุด	3
ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัลโดยรวม	4.497	0.386	มาก	

จากตาราง 7 พบว่า ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ด้านการพัฒนาบุคลากร

ทางดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.497$) และเมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้ดังนี้ คือ 1) ผู้บริหารสถานศึกษามีแผนพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา ($\bar{X}=4.545$) 2) ผู้บริหารสถานศึกษาจัดให้มีครูแกนนำด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา ($\bar{X}=4.523$) และ 3) ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผน ตั้งคณะทำงาน การสร้างและการพัฒนาระบบสารสนเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว ($\bar{X}=4.514$)

ตาราง 8 ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล	ค่าสถิติ (n=325)		การแปล ความหมาย	ลำดับ ที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัยตอบสนองความต้องการของผู้เรียน	4.471	0.669	มาก	5
2. ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมการจัดหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัลสอดคล้องกับบริบทสถานศึกษา	4.548	0.610	มากที่สุด	2
3. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่น่าสนใจ	4.505	0.622	มาก	4
4. สถานศึกษามีการวัดประเมินผลการเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับกระบวนการเรียนการสอน	4.535	0.616	มากที่สุด	3
5. สถานศึกษามีการประเมินผลหลักสูตรการบูรณาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	4.572	0.618	มากที่สุด	1
ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัลโดยรวม	4.526	0.396	มากที่สุด	

จากตาราง 8 พบว่า ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.526$) และเมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้ดังนี้ คือ 1) สถานศึกษามีการประเมินผลหลักสูตรการบูรณาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X}=4.572$) 2) ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมการจัดหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัลสอดคล้องกับบริบทสถานศึกษา ($\bar{X}=4.548$) และ 3) สถานศึกษามีการวัดประเมินผลการเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับกระบวนการเรียนการสอน ($\bar{X}=4.535$)

ตาราง 9 ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล	ค่าสถิติ (n=325)		การแปลความหมาย	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมให้ใช้ระบบเทคโนโลยีดิจิทัล ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อวัดผลนักเรียน	4.532	0.626	มากที่สุด	5
2. ผู้บริหารสถานศึกษามีการประเมินการสอนโดยใช้ระบบเทคโนโลยีดิจิทัล	4.548	0.620	มากที่สุด	2
3. ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้ครูนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการวิเคราะห์แปลความหมายข้อมูล เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้	4.535	0.626	มากที่สุด	4
4. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และประเมินผลการเรียนการสอน	4.545	0.640	มากที่สุด	3

ตาราง 9 (ต่อ)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล	คาสถิติ (n=325)		การแปลความหมาย	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
5. ผู้บริหารสถานศึกษามีการกำหนดมาตรฐานการให้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการวัดผลและประเมินผลแก่ผู้รับบริการ	4.560	0.593	มากที่สุด	1
ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผลโดยรวม	4.544	0.390	มากที่สุด	

จากตาราง 9 พบว่า ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.544$) และเมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้ดังนี้ คือ 1) ผู้บริหารสถานศึกษามีการกำหนดมาตรฐานการให้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการวัดผลและประเมินผลแก่ผู้รับบริการ ($\bar{X}=4.560$) 2) ผู้บริหารสถานศึกษามีการประเมินการสอนโดยใช้ระบบเทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X}=4.548$) และ 3) ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผลและประเมินผลการเรียนการสอน ($\bar{X}=4.545$)

ตาราง 10 ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	คาสถิติ (n=325)		การแปลความหมาย	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดนโยบายเพื่อสร้างความตระหนักกับกฎหมายและจรรยาบรรณ ให้ครู บุคลากรและนักเรียน	4.492	0.622	มาก	5

ตาราง 10 (ต่อ)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	คาสติติ (n=325)		การแปล ความหมาย	ลำดับ ที่
	$\bar{X}$	S.D.		
2. ผู้บริหารศึกษามีการกำหนดประเด็น ที่เกี่ยวข้องกับความเป็นส่วนตัว	4.60	0.58	มากที่สุด	1
3. ผู้บริหารศึกษามีการกำหนดนโยบาย และข้อบังคับที่ชัดเจน ในการเคารพลิทธิ ในทรัพย์สินทางปัญญาและสิทธิ	4.603	0.582	มากที่สุด	4
4. ผู้บริหารศึกษามีการสร้างความเท่าเทียม และเปิดโอกาสให้ครู และนักเรียนทุกคน สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล	4.514	0.655	มากที่สุด	2
5. ผู้บริหารศึกษาเป็นแบบอย่างในการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัล อย่างมีคุณธรรม และจริยธรรม	4.594	0.573	มากที่สุด	3
ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยรวม	4.578	0.617	มากที่สุด	

จากตาราง 10 พบว่า ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา
ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ด้านจรรยาบรรณการใช้
เทคโนโลยีดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ =4.556) และเมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจาก
มากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้ดังนี้ คือ 1) ผู้บริหารศึกษามีการกำหนดประเด็นที่เกี่ยวข้อง
กับความเป็นส่วนตัว ($\bar{X}$ =4.603) 2) ผู้บริหารศึกษามีการสร้างความเท่าเทียมและเปิด
โอกาสให้ครู และนักเรียนทุกคนสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X}$ =4.594) และ
3) ผู้บริหารศึกษาเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล อย่างมีคุณธรรมและจริยธรรม
($\bar{X}$ =4.578)

ตาราง 11 ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา
ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ด้านการสร้าง
วัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล	ค่าสถิติ (n=325)		การแปล ความหมาย	ลำดับ ที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ผู้บริหารสถานศึกษามีการคัดเลือก เทคโนโลยีดิจิทัลที่มีความเหมาะสมกับครู และนักเรียน	4.542	0.615	มากที่สุด	4
2. ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริม การเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัลของครู และนักเรียน โดยไม่ขัดต่อหลักกฎหมาย และจรรยาบรรณ	4.597	0.551	มากที่สุด	2
3. ผู้บริหารสถานศึกษามีการวัดและ ประเมินผลการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอยู่เสมอ	4.532	0.645	มากที่สุด	5
4. ผู้บริหารสถานศึกษามีการกำกับติดตาม การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของครูและนักเรียน	4.625	0.588	มากที่สุด	1
5. ผู้บริหารสถานศึกษาจัดให้มีการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อแก้ไขปัญหาในการ ทำงานของครูและปัญหาทางการเรียน ของนักเรียน	4.582	0.621	มากที่สุด	3
ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ ทางดิจิทัลโดยรวม	4.575	0.393	มากที่สุด	

จากตาราง 11 พบว่า ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.575$) และเมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้ดังนี้ คือ 1) ผู้บริหารสถานศึกษามีการกำกับติดตามการใช้

เทคโนโลยีดิจิทัลของครูและนักเรียน ($\bar{X}=4.625$) 2) ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัลของครูและนักเรียน โดยไม่ขัดต่อหลักกฎหมายและจริยธรรม ($\bar{X}=4.597$) และ 3) ผู้บริหารสถานศึกษาจัดให้มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อแก้ไขปัญหาในการทำงานของครูและปัญหาทางการเรียนของนักเรียน ($\bar{X}=4.582$)

2. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา อยู่ในระดับมาก” โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายตามที่กำหนดไว้

2.1 ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ดังตาราง 12

ตาราง 12 ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาโดยรวม

ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ค่าสถิติ (n=325)		การแปลความหมาย	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.556	0.339	มากที่สุด	5
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.556	0.321	มากที่สุด	4
3. ด้านการส่งเสริมพัฒนา นักเรียน	4.569	0.344	มากที่สุด	2
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.575	0.327	มากที่สุด	1
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	4.565	0.346	มากที่สุด	3
ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวม	4.564	0.276	มากที่สุด	

จากตาราง 12 พบว่า ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็น

ของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.564$) และเมื่อเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ คือ 1) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ($\bar{X}=4.575$) 2) ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ($\bar{X}=4.569$) 3) ด้านการส่งต่อนักเรียน ($\bar{X}=4.565$) 4) ด้านการคัดกรองนักเรียน ($\bar{X}=4.556$) และ 5) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X}=4.556$)

ดังนั้น ผลการวิจัยสูงกว่าสมมติฐานการวิจัยข้อ 2 ที่ว่า “ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา อยู่ในระดับมาก” ซึ่งมีรายละเอียดรายด้าน ดังนี้

2.1.1 ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษารายด้าน ดังตาราง 13-17

ตาราง 13 ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	ค่าสถิติ (n=325)		การแปลความหมาย	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. สถานศึกษามีการจัดเก็บข้อมูลด้านการเรียน ด้านความสามารถพิเศษ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ของนักเรียน ทุกคน	4.600	0.588	มากที่สุด	2
2. สถานศึกษามีการออกเยี่ยมบ้านของนักเรียนครบทุกคน	4.622	0.589	มากที่สุด	1
3. สถานศึกษามีการพูดคุยกับนักเรียน สัมภาษณ์เพื่อนสนิท และแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้ปกครองของนักเรียน	4.560	0.614	มากที่สุด	3

ตาราง 13 (ต่อ)

ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล	ค่าสถิติ (n=325)		การแปล ความหมาย	ลำดับ ที่
	$\bar{X}$	S.D.		
4. สถานศึกษามีการแลกเปลี่ยนข้อมูลนักเรียน ระหว่างครูที่ปรึกษากับครูผู้สอนในรายวิชา ที่เกี่ยวข้อง	4.542	0.584	มากที่สุด	5
5. สถานศึกษามีการบันทึกและเก็บรวบรวม ข้อมูลด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล อย่างเป็นระบบ	4.520	0.631	มากที่สุด	6
6. สถานศึกษามีการนำข้อมูลมาใช้วิเคราะห์ เพื่อคัดกรอง นักเรียน การส่งเสริม การป้องกัน และการแก้ไขปัญหา นักเรียนได้อย่างถูกต้อง	4.489	0.636	มาก	7
7. สถานศึกษามีการดำเนินงานด้านการรู้จัก นักเรียนเป็น รายบุคคลอย่างต่อเนื่องทุกปี การศึกษา	4.560	0.648	มากที่สุด	5
ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคลโดยรวม	4.556	0.339	มากที่สุด	

จากตาราง 13 พบว่า ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็น
ของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา
ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.556$) และเมื่อ
เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้ดังนี้ คือ 1) สถานศึกษามีการ
ออกเยี่ยมบ้านของนักเรียนครบทุกคน ($\bar{X}=4.622$) 2) สถานศึกษามีการจัดเก็บข้อมูล
ด้านการเรียน ด้านความสามารถพิเศษ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ของนักเรียน ทุกคน
($\bar{X}=4.600$) และ 3) สถานศึกษามีการพูดคุยกับนักเรียน สัมภาษณ์เพื่อนสนิท
และแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้ปกครองของนักเรียน ($\bar{X}=4.560$)

ตาราง 14 ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาด้านการคัดกรองนักเรียน

ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน	ค่าสถิติ (n=325)		การแปล ความหมาย	ลำดับ ที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนโดยใช้แบบประเมิน SDQ (Strengths and Difficulties Questionnaire)	4.591	0.568	มากที่สุด	2
2. สถานศึกษามีการใช้ระเบียบสะสมในการคัดกรองนักเรียนด้านการเรียน	4.514	0.646	มากที่สุด	6
3. สถานศึกษามีการคัดกรองความสามารถพิเศษของนักเรียน จากการสัมภาษณ์และแฟ้มสะสมงาน	4.514	0.651	มากที่สุด	7
4. สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนโดยใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ)	4.517	0.641	มากที่สุด	5
5. สถานศึกษามีการคัดกรองสุขภาพของนักเรียนจากแบบบันทึกการตรวจสุขภาพประจำปี	4.582	0.586	มากที่สุด	3
6. สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนจากการเยี่ยมบ้านและการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	4.563	0.598	มากที่สุด	4
7. สถานศึกษามีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มาทำการคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ	4.612	0.559	มากที่สุด	1
ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.556	0.321	มากที่สุด	

จากตาราง 14 พบว่า ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา

ด้านการคัดกรองนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.556$) และเมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้ดังนี้ คือ 1) สถานศึกษามีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มาทำการคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ ($\bar{X}=4.612$) 2) สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนโดยใช้แบบประเมิน SDQ (Strengths and Difficulties Questionnaire) ($\bar{X}=4.591$) และ 3) สถานศึกษามีการคัดกรองสุขภาพของนักเรียนจากแบบบันทึกการตรวจสุขภาพประจำปี ($\bar{X}=4.582$)

ตาราง 15 ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน

ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	ค่าสถิติ (n=325)		การแปลความหมาย	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมสอนเสริมแก่นักเรียนทุกคน	4.603	0.603	มากที่สุด	2
2. สถานศึกษามีการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถให้เข้าร่วมการแข่งขันในเวทีต่าง ๆ	4.594	0.578	มากที่สุด	4
3. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมชุมนุมที่หลากหลาย ครอบคลุมความต้องการของนักเรียน	4.597	0.578	มากที่สุด	3
4. สถานศึกษาจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้แก่นักเรียน	4.628	0.583	มากที่สุด	1
5. สถานศึกษามีการส่งเสริมให้มีกลุ่มนักเรียนแกนนำในระดับห้องเรียน/ระดับชั้นเรียน/ระดับสถานศึกษา	4.566	0.608	มากที่สุด	5

ตาราง 15 (ต่อ)

ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งเสริมพัฒนา นักเรียน	ค่าสถิติ (n=325)		การแปล ความหมาย	ลำดับ ที่
	$\bar{X}$	S.D.		
6. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้ พัฒนาทักษะความรู้ตามความสามารถของตนเอง	4.502	0.632	มาก	6
7. สถานศึกษามีการบันทึกสรุปผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลัง การจัดกิจกรรมทุกครั้ง และมีการประเมินผลการจัดกิจกรรม และจัดทำรายงาน เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินงานการส่งเสริมพัฒนา นักเรียนของสถานศึกษา	4.495	0.651	มาก	7
ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งเสริมพัฒนา นักเรียนโดยรวม	4.569	0.344	มากที่สุด	

จากตาราง 15 พบว่า ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.569$) และเมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้ดังนี้ คือ 1) สถานศึกษาจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้แก่ นักเรียน ($\bar{X}=4.628$) 2) สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมสอนเสริมแก่นักเรียนทุกคน ($\bar{X}=4.603$) และ 3) สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมชุมนุมที่หลากหลาย ครอบคลุมความต้องการของนักเรียน ($\bar{X}=4.597$)

ตาราง 16 ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
สถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา
ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา

ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหา	ค่าสถิติ (n=325)		การแปล ความหมาย	ลำดับ ที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. สถานศึกษามีการตรวจหาสารเสพติด แก่นักเรียนอย่างน้อย ภาคเรียนละ 1 ครั้ง	4.603	0.582	มากที่สุด	1
2. สถานศึกษามีการรณรงค์ให้ความรู้ เรื่องเพศวิถี และการตั้งครรกในวัยเรียน	4.514	0.655	มากที่สุด	7
3. สถานศึกษามีการติดตามช่วยเหลือนักเรียน ที่ติด 0 ร. มส. มพ. และนักเรียน ที่ไม่จบตามหลักสูตรตามเวลาที่กำหนด	4.594	0.573	มากที่สุด	3
4. สถานศึกษามีการจัดหาทุนการศึกษา ให้นักเรียนที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ	4.578	0.617	มากที่สุด	4
5. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมที่ช่วยเหลือ และส่งเสริมให้กับนักเรียนที่มีผลการเรียน บกพร่อง	4.542	0.615	มากที่สุด	5
6. สถานศึกษามีการส่งเสริมให้นักเรียน มีทักษะชีวิต รู้เท่าทันภัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ในสังคมและสามารถจัดการกับปัญหา ที่เกิดขึ้นกับตนเองได้	4.597	0.551	มากที่สุด	2
7. สถานศึกษามีมาตรการพิจารณาลงโทษและ การเสริมแรงพฤติกรรมที่เหมาะสมแก่นักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.532	0.645	มากที่สุด	6
ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยรวม	4.575	0.327	มากที่สุด	

จากตาราง 16 พบว่า ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.575$) และเมื่อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้ดังนี้ คือ 1) สถานศึกษามีการ ตรวจสอบสารเสพติดแก่นักเรียนอย่างน้อย ภาคเรียนละ 1 ครั้ง ($\bar{X}=4.603$) 2) สถานศึกษามีการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะชีวิต รู้เท่าทันภัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมและสามารถ จัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองได้ ($\bar{X}=4.597$) และ 3) สถานศึกษามีการติดตาม ช่วยเหลือนักเรียนที่ติด 0 ร. มส. มพ. และนักเรียนที่ไม่จบตามหลักสูตรตามเวลาที่กำหนด ($\bar{X}=4.594$)

ตาราง 17 ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ด้านการส่งต่อนักเรียน

ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน	ค่าสถิติ (n=325)		การแปล ความหมาย	ลำดับ ที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ครูผู้สอนมีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหา ในชั้นเรียนไปยัง ครูที่ปรึกษา	4.569	0.592	มากที่สุด	4
2. ครูที่ปรึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหา เกิน ความสามารถที่จะแก้ไขได้ไปยัง ครูแนะแนว	4.542	0.625	มากที่สุด	6
3. ครูที่ปรึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหา ด้าน พฤติกรรมไปยังครูฝ่ายปกครอง/ กิจการนักเรียน	4.520	0.660	มากที่สุด	7
4. สถานศึกษามีการดำเนินการส่งต่อ นักเรียนที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ไปยัง หน่วยงานภายนอก	4.585	0.641	มากที่สุด	2

ตาราง 17 (ต่อ)

ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน	ค่าสถิติ (n=325)		การแปล ความหมาย	ลำดับ ที่
	$\bar{X}$	S.D.		
5. สถานศึกษามีการชี้แจงเหตุผลแก่นักเรียน และผู้ปกครอง หากมีการส่งต่อนักเรียน ไปยังหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา	4.612	0.575	มากที่สุด	1
6. สถานศึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่มี ความสามารถพิเศษ เด็กอัจฉริยะ เด็กที่มี ความต้องการพิเศษ ให้ได้รับการส่งเสริม พัฒนาอย่างถูกต้อง	4.572	0.637	มากที่สุด	3
7. สถานศึกษามีการดำเนินการบันทึกข้อมูล การส่งต่อรายงานผลการติดตามช่วยเหลือ นักเรียน และประเมินผลการส่งต่อนักเรียน อย่างเป็นระบบ	4.554	0.663	มากที่สุด	5
ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน โดยรวม	4.565	0.276	มากที่สุด	

จากตาราง 17 พบว่า จากตาราง 13 พบว่า ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ด้านการส่งต่อนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.565$) และเมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้ดังนี้ คือ 1) สถานศึกษามีการชี้แจงเหตุผลแก่นักเรียนและผู้ปกครอง หากมีการส่งต่อนักเรียนไปยังหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา ($\bar{X}=4.612$) 2) สถานศึกษามีการดำเนินการส่งต่อนักเรียนที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ไปยังหน่วยงานภายนอก ($\bar{X}=4.585$) และ 3) สถานศึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ เด็กอัจฉริยะ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ให้ได้รับการส่งเสริมพัฒนาอย่างถูกต้อง ($\bar{X}=4.572$)

3. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตาม สถานภาพ ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความแตกต่างกัน” ใช้สถิติ ทดสอบเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe’s Method) หรือ LSD. วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

3.1 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตาม สถานภาพ ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียน ดังตาราง 18 – 23

ตาราง 18 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสถานภาพ

ภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหาร	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านการมีภาวะผู้นำ และวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล	ระหว่าง กลุ่ม	0.547	2	0.274	1.604	0.203
	ภายในกลุ่ม	54.942	322	0.171		
	รวม	55.490	324			
2. ด้านการพัฒนาบุคลากร ทางดิจิทัล	ระหว่าง กลุ่ม	0.874	2	0.437	2.961	0.053
	ภายในกลุ่ม	47.493	322	0.147		
	รวม	48.366	324			
3. ด้านการบูรณาการ การเรียนรู้ทางดิจิทัล	ระหว่าง กลุ่ม	0.481	2	0.241	1.537	0.217
	ภายในกลุ่ม	50.387	322	0.156		
	รวม	50.868	324			

ตาราง 18 (ต่อ)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหาร	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
4. ด้านการสนับสนุนการใช้ ดิจิทัลในการวัดและ ประเมินผล	ระหว่าง กลุ่ม	0.478	2	0.239	1.576	0.208
	ภายในกลุ่ม	48.862	322	0.152		
	รวม	49.341	324			
5. ด้านจรรยาบรรณการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัล	ระหว่าง กลุ่ม	0.710	2	0.355	2.598	0.076
	ภายในกลุ่ม	43.990	322	0.137		
	รวม	44.700	324			
6. ด้านการสร้างวัฒนธรรม เรียนรู้ทางดิจิทัล	ระหว่าง กลุ่ม	0.788	2	0.394	2.571	0.078
	ภายในกลุ่ม	49.335	322	0.153		
	รวม	50.123	324			
ภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารโดยรวม	ระหว่าง กลุ่ม	0.595	2	0.297	3.205*	0.042
	ภายในกลุ่ม	29.881	322	0.093		
	รวม	30.476	324			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
สถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตาม
สถานภาพ พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณา
เป็นรายด้านพบว่า ไม่แตกต่างกันทุกด้าน ผู้วิจัยจึงนำภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
โดยรวมไปทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ดังตาราง 19

ตาราง 19 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโดยรวม
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็น
ของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสถานภาพต่างกัน

ภาวะผู้นำ ดิจิทัลของ ผู้บริหาร	ทดสอบ โดยวิธี	สถานภาพ	สถานภาพ			
				ผู้ บริหาร	ครู ผู้รับผิดชอบ ระบบดูแล ช่วยเหลือ นักเรียน	ครูที่ ปรึกษา
ภาวะผู้นำ ดิจิทัลของ ผู้บริหาร โดยรวม	Scheffe's Method		$\bar{X}$	4.618	4.526	4.509
		ผู้บริหาร	4.618	-	0.092	0.106*
		ครูผู้รับผิดชอบ ระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	4.526	-	-	0.017
		ครูที่ปรึกษา	4.509	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของภาวะผู้นำดิจิทัลของ
ผู้บริหารโดยรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความ
คิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่
ปรึกษา จำแนกตามสถานภาพเป็นรายคู่ พบว่า ครูที่ปรึกษามีความคิดเห็นน้อยกว่า
ผู้บริหารสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความคิดเห็น
ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 20 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาในนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา
ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตาม
ประสบการณ์ทำงาน

ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหาร	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านการมีภาวะผู้นำ และวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	1.470	2	0.735	4.382*	0.013
	ภายในกลุ่ม	54.020	322	0.168		
	รวม	55.490	324			
2. ด้านการพัฒนา บุคลากรทางดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	2.102	2	1.051	7.315**	0.001
	ภายในกลุ่ม	46.264	322	0.144		
	รวม	48.366	324			
3. ด้านการบูรณาการ การเรียนรู้ทางดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	2.463	2	1.232	8.192**	0.000
	ภายในกลุ่ม	48.405	322	0.150		
	รวม	50.868	324			
4. ด้านการสนับสนุน การใช้ดิจิทัลในการวัด และประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	2.118	2	1.059	7.219**	0.001
	ภายในกลุ่ม	47.223	322	0.147		
	รวม	49.341	324			
5. ด้านจรรยาบรรณ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	0.466	2	0.233	1.695	0.185
	ภายในกลุ่ม	44.234	322	0.137		
	รวม	44.700	324			
6. ด้านการสร้าง วัฒนธรรมเรียนรู้ ทางดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	2.147	2	1.074	7.205**	0.001
	ภายในกลุ่ม	47.976	322	0.149		
	รวม	50.123	324			
ภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.666	2	0.833	9.309**	0.000
	ภายในกลุ่ม	28.810	322	0.089		
	รวม	30.476	324			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 20 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล 2) ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล 3) ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล และ 4) ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล และมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล ผู้วิจัยจึงนำด้านดังกล่าวไปทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ดังตาราง 21

ตาราง 21 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโดยรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามประสบการณ์ทำงานต่างกัน

ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหาร	ทดสอบ โดยวิธี	ประสบการณ์ ทำงาน	ประสบการณ์ทำงาน			
				น้อยกว่า 10 ปี	10-20 ปี	มากกว่า 20 ปี
1. ด้านการมีภาวะ ผู้นำและวิสัยทัศน์ ทางดิจิทัล	LSD.		$\bar{X}$	4.575	4.524	4.478
		น้อยกว่า 10 ปี	4.575	-	0.051	0.097*
		10-20 ปี	4.524	-	-	0.046*
		มากกว่า 20 ปี	4.473	-	-	-
2. ด้านการพัฒนา บุคลากรทาง ดิจิทัล	Scheffe's Method		$\bar{X}$	4.567	4.438	4.478
		น้อยกว่า 10 ปี	4.597	-	0.159*	0.119*
		10-20 ปี	4.438	-	-	-0.040**
		มากกว่า 20 ปี	4.478	-	-	-

ตาราง 21 (ต่อ)

ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหาร	ทดสอบ โดยวิธี	ประสพการณ์ ทำงาน	ประสพการณ์ทำงาน			
				น้อยกว่า 10 ปี	10-20 ปี	มากกว่า 20 ปี
3. ด้านการบูรณา การการเรียนรู้ ทางดิจิทัล	Scheffe's Method		$\bar{X}$	4.603	4.505	4.507
		น้อยกว่า 10 ปี	4.603	-	0.098*	0.096*
		10-20 ปี	4.505	-	-	-0.002**
		มากกว่า 20 ปี	4.507	-	-	-
4. ด้านการ สนับสนุนการใช้ ดิจิทัลในการวัด และประเมินผล	Scheffe's Method		$\bar{X}$	4.612	4.571	4.518
		น้อยกว่า 10 ปี	4.612	-	0.041	0.094*
		10-20 ปี	4.571	-	-	0.053*
		มากกว่า 20 ปี	4.518	-	-	-
5. ด้านการสร้าง วัฒนธรรมเรียนรู้ ทางดิจิทัล	Scheffe's Method		$\bar{X}$	4.674	4.552	4.550
		น้อยกว่า 10 ปี	4.674	-	0.122	0.124*
		10-20 ปี	4.552	-	-	0.002*
		มากกว่า 20 ปี	4.550	-	-	-
ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหาร โดยรวม	Scheffe's Method		$\bar{X}$	4.618	4.526	4.509
		น้อยกว่า 10 ปี	4.618	-	0.092	0.109*
		10-20 ปี	4.526	-	-	0.017*
		มากกว่า 20 ปี	4.509	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 21 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโดยรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามประสพการณ์ทำงานต่างกันเป็นรายคู่

ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล ทดสอบโดยวิธี LSD. พบว่าผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่มีประสพการณ์มากกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นน้อยกว่าผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบ

ตาราง 22 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็น
ของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
และครูที่ปรึกษา จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหาร	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านการมีภาวะผู้นำ และวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	2.279	2	1.140	6.896**	0.001
	ภายในกลุ่ม	53.211	322	0.165		
	รวม	55.490	324			
2. ด้านการพัฒนา บุคลากรทางดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	0.800	2	0.400	2.709	0.068
	ภายในกลุ่ม	47.566	322	0.148		
	รวม	48.366	324			
3. ด้านการบูรณาการ การเรียนรู้ทางดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	1.716	2	0.858	5.621**	0.004
	ภายในกลุ่ม	49.152	322	0.153		
	รวม	50.868	324			
4. ด้านการสนับสนุน การใช้ดิจิทัลในการวัด และประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	1.107	2	0.554	3.697*	0.026
	ภายในกลุ่ม	48.233	322	0.150		
	รวม	49.341	324			
5. ด้านจรรยาบรรณ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	2.441	2	1.221	9.301**	0.000
	ภายในกลุ่ม	42.258	322	0.131		
	รวม	44.700	324			
6. ด้านการสร้าง วัฒนธรรมเรียนรู้ ทางดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	1.596	2	0.798	5.296**	0.005
	ภายในกลุ่ม	48.527	322	0.151		
	รวม	50.123	324			
ภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.532	2	0.766	8.521**	0.000
	ภายในกลุ่ม	28.944	322	0.090		
	รวม	30.476	324			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 22 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล 2) ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล 3) ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และ 4) ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล และมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล ผู้วิจัยจึงนำด้านดังกล่าวไปทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ดังตาราง 23

ตาราง 23 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโดยรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามขนาดโรงเรียนที่ต่างกัน

ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหาร	ทดสอบ โดยวิธี	ขนาดของ โรงเรียน	ขนาดของโรงเรียน			
				เล็ก	กลาง	ใหญ่
1. ด้านการมีภาวะ ผู้นำและวิสัยทัศน์ ทางดิจิทัล	LSD.		$\bar{X}$	4.506	4.37	4.596
		เล็ก	4.506	-	0.14*	-0.090
		กลาง	4.370	-	-	-0.226**
		ใหญ่	4.596	-	-	-
2. ด้านการบูรณา การเรียนรู้ ทางดิจิทัล	LSD.		$\bar{X}$	4.497	4.56	4.400
		เล็ก	4.497	-	-0.10**	0.097
		กลาง	4.559	-	-	0.159*
		ใหญ่	4.400	-	-	-
3. ด้านการ สนับสนุนการใช้ ดิจิทัลในการวัด และประเมินผล	Scheffe's Method		$\bar{X}$	4.583	4.44	4.568
		เล็ก	4.583	-	0.14*	0.015
		กลาง	4.443	-	-	-0.125
		ใหญ่	4.568	-	-	-

ตาราง 23 (ต่อ)

ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหาร	ทดสอบ โดยวิธี	ขนาดของ โรงเรียน	ขนาดของโรงเรียน			
				เล็ก	กลาง	ใหญ่
4. ด้าน จรรยาบรรณ การใช้เทคโนโลยี ดิจิทัล	Scheffe's Method		$\bar{X}$	4.600	4.405	4.614
		เล็ก	4.600	-	0.195*	-0.014
		กลาง	4.405	-	-	-0.209**
		ใหญ่	4.614	-	-	-
5. ด้านการสร้าง วัฒนธรรมเรียนรู้ ทางดิจิทัล	LSD.		$\bar{X}$	4.590	4.460	4.646
		เล็ก	4.590	-	0.130*	-0.056
		กลาง	4.460	-	-	-0.186**
		ใหญ่	4.646	-	-	-
ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหาร โดยรวม	Scheffe's Method		$\bar{X}$	4.561	4.415	4.587
		เล็ก	4.561	-	0.146*	-0.026
		กลาง	4.415	-	-	-0.171**
		ใหญ่	4.587	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 23 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามขนาดโรงเรียนต่างกันเป็นรายคู่

ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล ทดสอบโดยวิธี LSD. พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาขนาดใหญ่มีความคิดเห็นมากกว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาขนาดกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาขนาดกลางมีความคิดเห็นน้อยกว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแล

ช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาขนาดเล็ก
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล ทดสอบโดยวิธี LSD. พบว่า ผู้บริหาร
สถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่ปฏิบัติงาน
อยู่ในสถานศึกษาขนาดใหญ่มีความคิดเห็นน้อยกว่าผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบ
ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาขนาดกลาง
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาขนาดกลางมีความคิดเห็น
มากกว่าผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา
ที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ
มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล ทดสอบโดยวิธี
Scheffe's Method พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน และครูที่ปรึกษาที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาขนาดกลางมีความคิดเห็นน้อยกว่า
ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา
ที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ
มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ทดสอบโดยวิธี Scheffe's Method
พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา
ที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาขนาดใหญ่มีความคิดเห็นมากกว่า ผู้บริหารสถานศึกษา
ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษา
ขนาดกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ ผู้บริหารสถานศึกษา
ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษา
ขนาดกลางมีความคิดเห็นน้อยกว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาขนาดเล็ก
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล ทดสอบโดยวิธี LSD. พบว่า ผู้บริหาร
สถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่ปฏิบัติงาน
อยู่ในสถานศึกษาขนาดใหญ่มีความคิดเห็นมากกว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบ

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาขนาดกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาขนาดกลางมีความคิดเห็นน้อยกว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโดยรวม ทดสอบโดยวิธี Scheffe's Method พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาขนาดใหญ่มีความคิดเห็นมากกว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาขนาดกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาขนาดกลางมีความคิดเห็นน้อยกว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความแตกต่างกัน”

4. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า “ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความแตกต่างกัน” ใช้สถิติทดสอบเอฟ (F - test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) หรือ LSD. วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

4.1 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียน ดังตาราง 24-29

ตาราง 24 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสถานภาพ

ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	0.784	2	0.392	3.463*	0.032
	ภายในกลุ่ม	36.465	322	0.113		
	รวม	37.250	324			
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	0.604	2	0.302	2.973	0.053
	ภายในกลุ่ม	32.727	322	0.102		
	รวม	33.331	324			
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	0.583	2	0.292	2.484	0.085
	ภายในกลุ่ม	37.803	322	0.117		
	รวม	38.386	324			
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	0.450	2	0.225	2.122	0.122
	ภายในกลุ่ม	34.139	322	0.106		
	รวม	34.589	324			

ตาราง 24 (ต่อ)

ประสิทธิผลการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	ระหว่าง กลุ่ม	0.574	2	0.287	2.423	0.090
	ภายในกลุ่ม	38.167	322	0.119		
	รวม	38.741	324			
ประสิทธิผลการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยรวม	ระหว่าง กลุ่ม	0.580	2	0.290	3.878*	0.022
	ภายในกลุ่ม	24.079	322	0.075		
	รวม	24.659	324			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสถานภาพ พบว่า โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ผู้วิจัยจึงนำประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมและด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ไปทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ดังตาราง 25

ตาราง 25 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสถานภาพต่างกัน

ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ทดสอบโดยวิธี	สถานภาพ	สถานภาพ			
				ผู้บริหาร	ครูผู้รับผิดชอบ	ครูที่ปรึกษา
ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	LSD.		$\bar{X}$	4.626	4.626	4.522
		ผู้บริหาร	4.626	-	0.000	0.104*
		ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.626	-	-	0.104
		ครูที่ปรึกษา	4.522	-	-	-
ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวม	Scheffes Method		$\bar{X}$	4.633	4.610	4.535
		ผู้บริหาร	4.633	-	0.023	0.098*
		ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.610	-	-	0.075
		ครูที่ปรึกษา	4.535	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 25 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามประสบการณ์ทำงานต่างกันเป็นรายคู่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ทดสอบโดยวิธี LSD. พบว่า ครูที่ปรึกษา มีความคิดเห็นน้อยกว่าผู้บริหารสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวม ทดสอบโดยวิธี Scheffe's Method พบว่า ครูที่ปรึกษามีความคิดเห็นน้อยกว่าผู้บริหารสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 26 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	1.698	2	0.849	7.69**	0.001
	ภายในกลุ่ม	35.552	322	0.110		
	รวม	37.250	324			
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.039	2	0.519	5.18**	0.006
	ภายในกลุ่ม	32.293	322	0.100		
	รวม	33.331	324			
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.653	2	0.826	7.24**	0.001
	ภายในกลุ่ม	36.733	322	0.114		
	รวม	38.386	324			
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	0.655	2	0.327	3.11*	0.046
	ภายในกลุ่ม	33.934	322	0.105		
	รวม	34.589	324			
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.047	2	0.524	4.47*	0.012
	ภายในกลุ่ม	37.694	322	0.117		
	รวม	38.741	324			
ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.173	2	0.586	8.040**	0.000
	ภายในกลุ่ม	23.487	322	0.073		
	รวม	24.659	324			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 26 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน และ 3) ด้านการส่งเสริมนักเรียน และมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 2) ด้านการส่งต่อนักเรียน ผู้วิจัยจึงนำด้านดังกล่าวไปทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ดังตาราง 27

ตาราง 27 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามประสบการณ์ทำงานต่างกัน

ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ทดสอบโดยวิธี	ประสบการณ์ทำงาน	ประสบการณ์ทำงาน			
				น้อยกว่า 10 ปี	10-20 ปี	มากกว่า 20 ปี
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	Scheffe's Method		$\bar{X}$	4.516	4.529	4.703
		น้อยกว่า 10 ปี	4.516	-	-0.013**	-0.187
		10-20 ปี	4.529	-	-	-0.174**
		มากกว่า 20 ปี	4.703	-	-	-
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	Scheffe's Method		$\bar{X}$	4.526	4.532	4.671
		น้อยกว่า 10 ปี	4.526	-	-0.006	-0.145**
		10-20 ปี	4.532	-	-	-0.139**
		มากกว่า 20 ปี	4.671	-	-	-
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน	Scheffe's Method		$\bar{X}$	4.524	4.555	4.712
		น้อยกว่า 10 ปี	4.524	-	-0.031	-0.188**
		10-20 ปี	4.555	-	-	-0.157**
		มากกว่า 20 ปี	4.712	-	-	-

ตาราง 27 (ต่อ)

ประสิทธิผลการ ดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	ทดสอบ โดยวิธี	ประสบการณ์ ทำงาน	ประสบการณ์ทำงาน			
				น้อยกว่า 10 ปี	10-20 ปี	มากกว่า 20 ปี
4. ด้านการ ป้องกันและแก้ไข ปัญหา	Scheffe's Method		$\bar{X}$	4.546	4.565	4.664
		น้อยกว่า 10 ปี	4.546	-	-0.019	-0.118**
		10-20 ปี	4.565	-	-	-0.099
		มากกว่า 20 ปี	4.664	-	-	-
5. ด้านการสง ต่อนักเรียน	Scheffe's Method		$\bar{X}$	4.541	4.531	4.680
		น้อยกว่า 10 ปี	4.541	-	0.010	-0.140**
		10-20 ปี	4.531	-	-	-0.149**
		มากกว่า 20 ปี	4.680	-	-	-
ประสิทธิผลการ ดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยรวม	Scheffe's Method		$\bar{X}$	4.530	4.543	4.686
		น้อยกว่า 10 ปี	4.530	-	-0.012	-0.156**
		10-20 ปี	4.543	-	-	-0.144**
		มากกว่า 20 ปี	4.686	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 27 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามประสบการณ์ทำงานต่างกันเป็นรายคู่

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ทดสอบโดยวิธี Scheffe's Method พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่มี ประสบการณ์มากกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ 10-20 ปี อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ 10-20 ปี มีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารสถานศึกษา

ช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ 10-20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวม ทดสอบโดยวิธี Scheffe's Method พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์มากกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 10 ปี และผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์มากกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ 10-20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 28 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	1.089	2	0.545	4.850**	0.008
	ภายในกลุ่ม	36.160	322	0.112		
	รวม	37.250	324			
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	0.880	2	0.440	4.366*	0.013
	ภายในกลุ่ม	32.451	322	0.101		
	รวม	33.331	324			
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	0.648	2	0.324	2.766	0.064
	ภายในกลุ่ม	37.738	322	0.117		
	รวม	38.386	324			

ตาราง 28 (ต่อ)

ประสิทธิผลการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
4. ด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหา	ระหว่าง กลุ่ม	0.622	2	0.311	2.950	0.054
	ภายในกลุ่ม	33.966	322	0.105		
	รวม	34.589	324			
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	ระหว่าง กลุ่ม	1.041	2	0.520	4.445*	0.012
	ภายในกลุ่ม	37.700	322	0.117		
	รวม	38.741	324			
ประสิทธิผลการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยรวม	ระหว่าง กลุ่ม	0.830	2	0.415	5.605**	0.004
	ภายในกลุ่ม	23.830	322	0.074		
	รวม	24.659	324			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 28 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการคัดกรองนักเรียน และ 2) ด้านการส่งต่อนักเรียน ผู้วิจัยจึงนำด้านดังกล่าวไปทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ดังตาราง 29

ตาราง 29 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามขนาดโรงเรียนต่างกัน

ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ทดสอบโดยวิธี	ขนาดโรงเรียน	ขนาดโรงเรียน			
			$\bar{X}$	เล็ก	กลาง	ใหญ่
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	Scheffe's Method		$\bar{X}$	4.595	4.455	4.580
		เล็ก	4.595	-	0.140*	0.051*
		กลาง	4.455	-	-	-0.125
		ใหญ่	4.580	-	-	-
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	LSD.		$\bar{X}$	4.593	4.466	4.574
		เล็ก	4.593	-	0.127*	0.010*
		กลาง	4.466	-	-	-0.108
		ใหญ่	4.574	-	-	-
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	Scheffe's Method		$\bar{X}$	4.593	4.466	4.603
		เล็ก	4.593	-	0.127*	-0.010*
		กลาง	4.466	-	-	-0.137
		ใหญ่	4.603	-	-	-
ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวม	Scheffe's Method		$\bar{X}$	4.593	4.476	4.593
		เล็ก	4.593	-	0.117*	0.000*
		กลาง	4.476	-	-	-0.117
		ใหญ่	4.593	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 29 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามขนาดโรงเรียนต่างกันเป็นรายคู่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ทดสอบโดยวิธี Scheffe's Method พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา

ขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่ปฏิบัติงานอยู่โรงเรียนขนาดกลางมีความคิดเห็นน้อยกว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาที่ปฏิบัติงานอยู่โรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า “ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความแตกต่างกัน”

5. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 ที่ว่า “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวก” โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ดังตาราง 30

ตาราง 30 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จากตัวแปรทั้งหมด

ตัวแปร	X	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	Y	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅
X	1												
X ₁	.802**	1											
X ₂	.757**	.465**	1										
X ₃	.782**	.560**	.477**	1									
X ₄	.808**	.593**	.577**	.546**	1								
X ₅	.772**	.582**	.541**	.532**	.520**	1							
X ₆	.772**	.542**	.505**	.550**	.554**	.471**	1						
Y	.845**	.693**	.643**	.653**	.662**	.668**	.646**	1					
Y ₁	.658**	.586**	.501**	.516**	.517**	.508**	.457**	.809**	1				
Y ₂	.713**	.598**	.523**	.554**	.546**	.564**	.561**	.816**	.585**	1			
Y ₃	.712**	.569**	.556**	.558**	.562**	.572**	.526**	.854**	.630**	.627**	1		
Y ₄	.650**	.534**	.491**	.492**	.512**	.510**	.513**	.799**	.525**	.558**	.611**	1	
Y ₅	.742**	.565**	.574**	.566**	.586**	.594**	.601**	.834**	.581**	.603**	.633**	.602**	1

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .0

จากตาราง 30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวม (X) กับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Y) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = 0.845$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา (X) จำนวน 6 ด้าน กับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 5 ด้าน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล ($r_{x1y} = 0.693$) มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับปานกลางกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล ($r_{x2y} = 0.643$) มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับปานกลางกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล ($r_{x3y} = 0.653$) มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับปานกลางกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล ($r_{x4y} = 0.662$) มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับปานกลางกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ($r_{x5y} = 0.668$) มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับปานกลางกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล ($r_{x6y} = 0.646$) มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับปานกลางกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้วยกันเอง พบว่า ทุกคู่มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา (X) คู่ที่มีคะแนนสูงสุด 3 อันดับ ได้แก่ 1) ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X_4) กับด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1) ($r_{x_4x_1} = 0.593^{**}$) 2) ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X_5) กับด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1) ($r_{x_5x_1} = 0.582^{**}$) และ 3) ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X_4) กับด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X_2) ($r_{x_4x_2} = 0.577^{**}$)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Y) ด้วยกันเอง พบว่า ทุกคู่มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Y) คู่ที่มีคะแนนสูงสุด 3 อันดับ ได้แก่ 1) ด้านการส่งต่อนักเรียน (Y_5) กับด้านการส่งเสริมนักเรียน (Y_3) ($r_{y_5y_3} = 0.633^{**}$) 2) ด้านการส่งเสริมนักเรียน (Y_3) กับด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (Y_1) ($r_{y_3y_1} = 0.630^{**}$) และ 3) ด้านการส่งเสริมนักเรียน (Y_3) กับด้านการคัดกรองนักเรียน (Y_2) ($r_{y_3y_2} = 0.627^{**}$)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Y) พบว่า ทุกคู่มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่มีคะแนนสูงสุด 3 อันดับ ได้แก่ 1) ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_6) กับด้านการส่งต่อนักเรียน (Y_5) ($r_{x_6y_5} = 0.601^{**}$) 2) ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1) กับด้านการคัดกรองนักเรียน (Y_2) ($r_{x_1y_2} = 0.598^{**}$) และ 3) ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X_4) กับด้านการส่งต่อนักเรียน (Y_5) และด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1) กับด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (Y_1) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากัน ($r_{x_4y_5, x_1y_1} = 0.586^{**}$)

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 5 ที่ว่า “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของ

ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวก”

ตาราง 31 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (Y_1)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (Y_1)	
	Pearson's Product Moment Correlation Coefficient	ระดับความสัมพันธ์
1. ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1)	0.598**	ปานกลาง
2. ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X_2)	0.501**	ปานกลาง
3. ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_3)	0.516**	ปานกลาง
4. ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X_4)	0.517**	ปานกลาง
5. ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X_5)	0.508**	ปานกลาง
6. ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_6)	0.457**	ปานกลาง
ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวม (X)	0.658**	ปานกลาง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 31 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (Y_1) พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลาง ($r_{XY1}=0.658^{**}$) เมื่อพิจารณา

เป็นรายด้าน พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด คือ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1) ($r_{X1} = 0.598^{**}$) และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุด คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_6) ($r_{X6} = 0.457^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 32 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการคัดกรองนักเรียน (Y_2)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน (Y_2)	
	Pearson's Product Moment Correlation Coefficient	ระดับความสัมพันธ์
1. ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1)	0.598**	ปานกลาง
2. ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X_2)	0.523**	ปานกลาง
3. ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_3)	0.554**	ปานกลาง
4. ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X_4)	0.546**	ปานกลาง
5. ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X_5)	0.564**	ปานกลาง
6. ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_6)	0.561**	ปานกลาง
ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวม (X)	0.713**	สูง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 32 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการคัดกรองนักเรียน (Y_2) พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง ($r_{XY2} = 0.713^{**}$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด คือ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1) ($r_{X_1} = 0.598^{**}$) และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุด คือ ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X_2) ($r_{X_2} = 0.523^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 33 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการส่งเสริมนักเรียน (Y_3)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน (Y_3)	
	Pearson's Product Moment Correlation Coefficient	ระดับความสัมพันธ์
1. ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1)	0.569**	ปานกลาง
2. ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X_2)	0.556**	ปานกลาง
3. ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_3)	0.558**	ปานกลาง
4. ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X_4)	0.562**	ปานกลาง
5. ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X_5)	0.572**	ปานกลาง
6. ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_6)	0.526**	ปานกลาง
ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวม (X)	0.712**	สูง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 33 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการส่งเสริมนักเรียน (Y_3) พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง ($r_{XY_3} = 0.712^{**}$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์สูงสุด คือ ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X_5) ($r_x = 0.572^{**}$) และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุด คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_6) ($r_{x6} = 0.526^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 34 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา (Y_4)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา (Y_4)	
	Pearson's Product Moment Correlation Coefficient	ระดับความสัมพันธ์
1. ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1)	0.534 ^{**}	ปานกลาง
2. ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X_2)	0.491 ^{**}	ปานกลาง
3. ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_3)	0.492 ^{**}	ปานกลาง
4. ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X_4)	0.512 ^{**}	ปานกลาง
5. ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X_5)	0.510 ^{**}	ปานกลาง
6. ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_6)	0.513 ^{**}	ปานกลาง
ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวม (X)	0.650 ^{**}	ปานกลาง

^{**}มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 34 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขนาดพหุ ม ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา (Y₄) พบว่า โดยรวม มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลาง ($r_{XY4}=0.650^{**}$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด คือ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X₁) ($r_{X1}= 0.534^{**}$) และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุด คือ ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X₂) ($r_{X2}= 0.491^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 35 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขนาดพหุ ม ด้านการส่งต่อนักเรียน (Y₅)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการส่งต่อนักเรียน (Y ₅)	
	Pearson's Product Moment Correlation Coefficient	ระดับความสัมพันธ์
1. ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X ₁)	0.565**	ปานกลาง
2. ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X ₂)	0.574**	ปานกลาง
3. ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X ₃)	0.566**	ปานกลาง
4. ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X ₄)	0.586**	ปานกลาง
5. ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X ₅)	0.594**	ปานกลาง
6. ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X ₆)	0.601**	ปานกลาง
ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวม (X)	0.742**	สูง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 35 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขนาดนครพนม ด้านการส่งต่อนักเรียน (Y_5) พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง ($r_{XY5}=0.742^{**}$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_6) ($r_{X6}= 0.601^{**}$) และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุด คือ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1) ($r_{X1}= 0.565^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 36 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขนาดนครพนม

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา (X)	ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน (Y)					
	ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวม (Y)	1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (Y_1)	2. ด้านการคัดกรองนักเรียน (Y_2)	3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน (Y_3)	4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา (Y_4)	5. ด้านการส่งต่อนักเรียน (Y_5)
1. ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1)	ปานกลาง (0.693)	ปานกลาง (0.586)	ปานกลาง (0.598)	ปานกลาง (0.569)	ปานกลาง (0.534)	ปานกลาง (0.565)
2. ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X_2)	ปานกลาง (0.643)	ปานกลาง (0.501)	ปานกลาง (0.523)	ปานกลาง (0.556)	ปานกลาง (0.491)	ปานกลาง (0.574)
3. ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_3)	ปานกลาง (0.653)	ปานกลาง (0.516)	ปานกลาง (0.554)	ปานกลาง (0.558)	ปานกลาง (0.492)	ปานกลาง (0.566)

ตาราง 36 (ต่อ)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษา (X)	ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน โดยรวม (Y)	ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน (Y)				
		1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (Y ₁)	2. ด้านการคัดกรองนักเรียน (Y ₂)	3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน (Y ₃)	4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา (Y ₄)	5. ด้านการส่งต่อนักเรียน (Y ₅)
4. ด้านการสนับสนุนการใช้ ดิจิทัลในการวัดและ ประเมินผล (X ₄)	ปาน กลาง (0.662)	ปาน กลาง (0.517)	ปาน กลาง (0.546)	ปาน กลาง (0.562)	ปาน กลาง (0.512)	ปาน กลาง (0.586)
5. ด้านจรรยาบรรณการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัล (X ₅)	ปาน กลาง (0.668)	ปาน กลาง (0.508)	ปาน กลาง (0.564)	ปาน กลาง (0.572)	ปาน กลาง (0.510)	ปาน กลาง (0.594)
6. ด้านการสร้างวัฒนธรรม เรียนรู้ทางดิจิทัล (X ₆)	ปาน กลาง (0.646)	ปาน กลาง (0.457)	ปาน กลาง (0.561)	ปาน กลาง (0.526)	ปาน กลาง (0.513)	ปาน กลาง (0.601)
ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาโดยรวม (X)	สูง (0.845)	ปาน กลาง (0.658)	สูง (0.713)	สูง (0.712)	ปาน กลาง (0.650)	สูง (0.742)

จากตาราง 36 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กันทางบวกกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณารายด้าน ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมที่มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับสูง จำนวน 2 ด้าน คือ ด้านการคัดกรองนักเรียน (Y₂) ($r_{XY2}=0.713$) และด้านการส่งเสริมนักเรียน (Y₃) ($r_{XY3}=0.712$)

6. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6 ที่ว่า “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอย่างน้อย 1 ด้าน มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแล

ช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา” โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression analysis) ดังตาราง 35–39

ตาราง 37 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวม (Y)

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	b	S.E. _b	β	t	Sig.
1. ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X ₁)	0.693	0.481	0.479	0.152	0.028	0.228	5.384**	0.000
2. ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X ₂)	0.783	0.612	0.610	0.136	0.028	0.191	4.789**	0.000
3. ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X ₃)	0.813	0.662	0.659	0.114	0.028	0.164	4.043**	0.000
4. ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X ₅)	0.829	0.687	0.683	0.146	0.030	0.196	4.809**	0.000
5. ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X ₆)	0.842	0.708	0.704	0.120	0.028	0.171	4.273**	0.000
6. ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X ₄)	0.847	0.717	0.711	0.092	0.030	0.130	3.037**	0.003

R = 0.847 R² = 0.717 Adjusted R² = 0.711 α = 1.116 S.E._{est} = $\pm$ 0.19910

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 37 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1) ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X_2) ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_3) ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X_5) ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_6) และด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X_4)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.228 ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X_5) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.196 ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X_2) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.191 ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_6) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.171 ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.164 และด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X_4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.130 ซึ่งตัวแปรทั้ง 6 ด้านนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ได้ร้อยละ 71.10 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ± 0.19910

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y' = 1.116 + 0.152X_1 + 0.136X_2 + 0.114X_3 + 0.146X_5 + 0.120X_6 + 0.092X_4$$

และสามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Z' = 0.228Z_1 + 0.191Z_2 + 0.164Z_3 + 0.196Z_5 + 0.171Z_6 + 0.130Z_4$$

ตาราง 38 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
ที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (Y_1)

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	b	S.E. _b	β	t	Sig.
1. ด้านการมีภาวะผู้นำ และวิสัยทัศน์ทาง ดิจิทัล (X_1)	0.586	0.343	0.341	0.268	0.046	0.327	5.875**	0.000
2. ด้านการพัฒนา บุคลากรทางดิจิทัล (X_2)	0.640	0.410	0.406	0.178	0.046	0.203	3.908**	0.000
3. ด้านการบูรณาการ การเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_3)	0.659	0.435	0.429	0.150	0.046	0.175	3.229**	0.001
4. ด้านจรรยาบรรณ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X_5)	0.665	0.442	0.435	0.105	0.052	0.114	2.014*	0.045

R = 0.665 R² = 0.442 Adjusted R² = 0.105 α = 1.395 S.E._{est} = $\pm$ 0.27516

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 38 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่สามารถ
พยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
(Y_1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .01 จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1)
ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X_2) ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_3)
และด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X_5)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทาง
ดิจิทัล (X_1) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.327 ด้านการพัฒนา
บุคลากรทางดิจิทัล (X_2) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.203
ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการ

พยากรณ์ เท่ากับ 0.175 ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X_5) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.114 ซึ่งตัวแปรทั้ง 4 ด้านนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (Y_1) ได้ร้อยละ 43.5 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ± 0.27516

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y_1' = 1.395 + 0.268X_1 + 0.178X_2 + 0.150X_3 + 0.105X_5$$

และสามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Z_1' = 0.327Z_1 + 0.203Z_2 + 0.175Z_3 + 0.114Z_5$$

ตาราง 39 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน (Y_2)

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	b	S.E. _b	β	t	Sig.
1. ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1)	0.598	0.358	0.356	0.186	0.042	0.240	4.460**	0.000
2. ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_6)	0.661	0.437	0.434	0.156	0.042	0.191	3.699**	0.000
3. ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X_5)	0.693	0.480	0.475	0.150	0.046	0.174	3.255**	0.001
4. ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X_2)	0.705	0.498	0.491	0.124	0.042	0.149	2.964**	0.003

ตาราง 39 (ต่อ)

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	b	S.E. _b	β	t	Sig.
5. ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X ₃)	0.714	0.510	0.503	0.122	0.043	0.150	2.857**	0.005

$$R = 0.714 \quad R^2 = 0.510 \quad \text{Adjusted } R^2 = 0.503 \quad a = 1.214 \quad S.E._{est} = \pm 0.25740$$

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 39 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการคัดกรองนักเรียน (Y₂) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X₁) ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X₆) ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X₅) ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X₂) และด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X₃)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X₁) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.240 ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X₆) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.191 ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X₅) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.174 ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X₃) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.150 และด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X₂) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.149 ซึ่งตัวแปรทั้ง 5 ด้านนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการคัดกรองนักเรียน (Y₂) ได้ร้อยละ 50.3 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ± 0.25740

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y_2' = 1.214 + 0.186X_1 + 0.156X_6 + 0.150X_5 + 0.124X_2 + 0.122X_3$$

และสามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน
ได้ดังนี้

$$Z_2' = 0.240Z_1 + 0.191Z_6 + 0.174Z_5 + 0.149Z_2 + 0.150Z_3$$

ตาราง 40 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
ที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ด้านการส่งเสริมนักเรียน (Y_3)

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	b	S.E. _b	β	t	Sig.
1. ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X_5)	0.572	0.327	0.325	0.168	0.050	0.182	3.383**	0.001
2. ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X_4)	0.650	0.423	0.419	0.106	0.050	0.120	2.132**	0.034
3. ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_3)	0.680	0.462	0.457	0.139	0.046	0.160	2.995**	0.003
4. ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X_2)	0.698	0.487	0.480	0.164	0.047	0.184	3.505**	0.001
5. ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1)	0.709	0.503	0.496	0.133	0.046	0.159	2.856**	0.005
6. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_6)	0.714	0.510	0.500	0.093	0.046	0.107	2.024*	0.044

R = 0.714 R² = 0.510 Adjusted R² = 0.500 a = 0.931 S.E._{est} = ±0.28283

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 40 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่สามารถ
พยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการส่งเสริมนักเรียน (Y_3)
ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านจรรยาบรรณการใช้
เทคโนโลยีดิจิทัล (X_5) ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X_4)

ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_3) ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X_2) และด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_6)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X_2) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.184 ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X_5) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.182 ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.160 ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.159 ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X_4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.120 และ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_6) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.107 ซึ่งตัวแปรทั้ง 6 ด้านนี้ สามารถรวมกันพยากรณ์ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการส่งเสริมนักเรียน (Y_3) ได้ร้อยละ 50.00 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ± 0.28283

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y_3' = 0.931 + 0.168X_5 + 0.106X_4 + 0.139X_3 + 0.164X_2 + 0.133X_1 + 0.093X_6$$

และสามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Z_3' = 0.182Z_5 + 0.120Z_4 + 0.160Z_3 + 0.184Z_2 + 0.159Z_1 + 0.107Z_6$$

ตาราง 41 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
ที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา (Y_4)

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	b	S.E. _b	β	t	Sig.
1. ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1)	0.534	0.285	0.283	0.154	0.047	0.196	3.284**	.001
2. ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X_2)	0.600	0.360	0.356	0.122	0.048	0.144	2.539*	.012
3. ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_6)	0.628	0.394	0.388	0.157	0.046	0.189	3.382**	.001
4. ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X_5)	0.642	0.412	0.404	0.145	0.050	0.165	2.881**	.004
5. ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X_4)	0.647	0.419	0.410	0.103	0.051	0.123	2.031*	.043

R = 0.647 R² = 0.419 Adjusted R² = 0.410 $\alpha = 1.485$ S.E._{est} = ± 0.27672

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 41 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา (Y_4) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1) ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_6) ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

(X_5) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X_2) และด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X_4)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.196 ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_6) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.189 ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X_5) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.165 ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X_2) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.144 และ ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X_4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.123 ซึ่งตัวแปรทั้ง 5 ด้านนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา (Y_4) ได้ร้อยละ 41 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ± 0.27672

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y_4' = 1.485 + 0.154X_1 + 0.122X_2 + 0.157X_6 + 0.145X_5 + 0.103X_4$$

และสามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน

ได้ดังนี้

$$Z_4' = 0.196Z_1 + 0.144Z_2 + 0.189Z_6 + 0.165Z_5 + 0.123Z_4$$

ตาราง 42 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน (Y_5)

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	b	S.E. _b	β	t	Sig.
1. ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_6)	0.601	0.361	0.359	0.212	0.043	0.242	4.886**	.000
2. ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X_5)	0.697	0.485	0.482	0.215	0.046	0.231	4.702**	.000

ตาราง 42 (ต่อ)

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	b	S.E. _b	β	t	Sig.
3. ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X ₄)	0.723	0.522	0.518	0.139	0.046	0.156	3.012**	0.003
4. ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X ₂)	0.735	0.54	0.535	0.150	0.045	0.167	3.34**	0.001
5. ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X ₃)	0.743	0.552	0.545	0.126	0.044	0.145	2.893**	0.004

R = 0.743 R² = 0.552 Adjusted R² = 0.545 a = 0.738 S.E._{est} = ±0.27676

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 42 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการส่งต่อนักเรียน (Y₅) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X₆) ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X₅) ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X₄) ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X₂) และด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X₃)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X₆) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.242 ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X₅) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.231 ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X₂) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.167 ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X₄) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.156 และด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X₃) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.145 ซึ่งตัวแปรทั้ง 5 ด้านนี้ สามารถรวมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

นครพนม ด้านการส่งต่อนักเรียน (Y_5) ได้ร้อยละ 54.50 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรเท่ากับ ± 0.27676

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y_5' = 0.738 + 0.212X_6 + 0.215X_5 + 0.139X_4 + 0.150X_2 + 0.126X_3$$

และสามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Z_5' = 0.242Z_6 + 0.231Z_5 + 0.156Z_4 + 0.167Z_2 + 0.145Z_3$$

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 6 ที่ว่า “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอย่างน้อย 1 ด้าน มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา”

ตาราง 43 สรุปภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา

ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
	1. ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1)	2. ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X_2)	3. ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_3)	4. ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X_4)	5. ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X_5)	6. ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_6)
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (Y_1)	34.10%	40.60%	42.90%	-	43.50%	-
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน (Y_2)	35.60%	49.10%	50.30%	-	47.50%	43.40%

ตาราง 43 (ต่อ)

ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
	1. ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X ₁)	2. ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X ₂)	3. ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X ₃)	4. ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X ₄)	5. ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X ₅)	6. ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X ₆)
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน (Y ₃)	49.60%	48.00%	45.70%	41.90%	32.50%	50.00%
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา (Y ₄)	28.30%	35.60%	-	41.00%	40.40%	38.80%
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน (Y ₅)	-	53.50%	54.50%	51.80%	48.20%	35.90%
ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Y)	47.90%	61.00%	65.90%	71.70%	68.70%	70.80%

จากตาราง 43 สรุปภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการ

ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ดีที่สุด จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X₁) ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X₂) ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X₃) ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X₅) ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X₆) และด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X₄) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (Y_1) ได้ดีที่สุดในจำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1) ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X_2) ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_3) และด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X_5)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ ด้านการคัดกรองนักเรียน (Y_2) ได้ดีที่สุดในจำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1) ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_6) ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X_5) ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X_2) และด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_3)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ ด้านการส่งเสริมนักเรียน (Y_3) ได้ดีที่สุดในจำนวน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X_5) ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X_4) ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_3) ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X_2) และด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1) และด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_6)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา (Y_4) ได้ดีที่สุดในจำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1) ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X_2) ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_6) ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X_5) และด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X_4)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ ด้านการส่งต่อนักเรียน (Y_5) ได้ดีที่สุดในจำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_6) ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X_5) ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X_4) ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X_2) และด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_3)

**ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม**

ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำนวน 6 ด้าน พบว่า ทั้ง 6 ด้าน มีอำนาจพยากรณ์ที่ดี ได้แก่ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1) ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X_2) ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_3) ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X_5) ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_6) และด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X_4)

แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยนำภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ทั้ง 6 ด้าน จัดทำแบบสัมภาษณ์เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาโดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คน

1. คำสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัลดังตัวอย่างประเด็นการสัมภาษณ์ ดังนี้

“...ผู้บริหารต้องมีสารสนเทศเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลทั้งในปัจจุบันและอนาคต เพื่อนำมาปรับใช้ในโรงเรียนกับงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และต้องกล้าเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่การพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มองความสำคัญกับทีมในการช่วยคิด ช่วยสร้างนวัตกรรม และช่วยในการทำงานด้านดิจิทัล...”

(เฉลิมเกียรติ คำไพ, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2566)

“...เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเรื่องที่ทุกคนต้องศึกษา เรียนรู้ ตัวผู้บริหารเองต้องสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ด้านดิจิทัลของครู โดยเฉพาะการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ ในการนำมาปรับใช้ทุกงาน องค์กรต้องเป็นบรรยากาศการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลแบบยั่งยืน สะดวก รวดเร็ว และผู้บริหารจะต้องคิดนำ ต้องมีความรู้ทางดิจิทัล เพื่อให้โรงเรียนเองได้รับความสะดวกรวดเร็วในการให้บริการ แก้ปัญหางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน...”

(ณัฐพล วรรณศรี, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2566)

“...ผู้บริหารมีการพัฒนาด้านดิจิทัลให้เกิดวิสัยทัศน์ในการพัฒนา มีการวางกรอบงานด้านดิจิทัลให้มีความเหมาะสมกับการปฏิบัติงานกับระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน อำนวยความสะดวกในการค้นหาข้อมูล การใช้ การรายงานผล ไม่เกิดความซ้ำซ้อนของงาน และต้องผ่านกระบวนการวางแผนร่วมกับครู...”

(อังสนา เข้มไคร, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2566)

“...ผู้บริหารจะต้องมีการการสร้างวิสัยทัศน์ที่มุ่งด้านดิจิทัล เปิดโอกาสให้ทุกคนในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผน คอยสนับสนุนช่วยเหลือ ทั้งงบประมาณ และความคิด มีการสร้างวิสัยทัศน์ที่ส่งเสริมการพัฒนา และสร้างนวัตกรรมในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน...”

(ภคิน ลดาตกจิรานนท์, สัมภาษณ์, 20 มีนาคม 2566)

“...ผู้บริหารจะต้องเป็นแบบในการเป็นผู้นำทางดิจิทัล รู้และเข้าใจ ตระหนักในความสำคัญของการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนเป็นอย่างดี ให้ความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการวางแผนร่วมกัน สนับสนุนและส่งเสริมให้ครูสร้างนวัตกรรม...”

(ชานาญศิลป์ สุวรรณไตร, สัมภาษณ์, 21 มีนาคม 2566)

“...ผู้บริหารจะต้องมีมุมมองที่อยากพัฒนา มีทีม มีคนทำงาน ด้านดิจิทัล มองงานด้านนี้มีความสำคัญเหมาะสมกับเทคโนโลยีดิจิทัลแบบไหน สื่อประเภทใด ดังนั้นผู้บริหารจะต้องมองทะลุและเข้าใจในงาน ซึ่งเกิดจากความถนัด ความเข้าใจด้านดิจิทัล หรือเกิดจากการเรียนรู้ผ่านการประชุม สัมมนา ศึกษาดูงาน...”

(ไชยา ภาวะบุตร, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2566)

“...ควรสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้บริหารพัฒนาศักยภาพในการสร้าง วิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล และให้นำเทคโนโลยีด้านต่าง ๆ มาใช้ในการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน...”

(ธวัชชัย ไพไหล, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2566)

“...ผู้บริหารต้องเป็นต้นแบบที่ดีในการทำงานด้วยดิจิทัล ทั้งในเรื่อง ความคิด ความเป็นผู้นำและพฤติกรรม สามารถสร้างทีมผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่มอง ปัญหาแบบองค์รวม โดยคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า สามารถออกแบบ

สถานศึกษาให้เป็นโรงเรียนดิจิทัล โดยเริ่มจากการวิเคราะห์ สภาพโรงเรียนในปัจจุบัน เปรียบเทียบกับโรงเรียนดิจิทัลในอนาคต ร่วมกับครูผู้สอน บุคลากรในโรงเรียน ผู้เรียน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในการกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายสู่การเป็นโรงเรียนดิจิทัล...”

(สายันต์ บุญใบ, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2566)

“...ผู้บริหารเองควรมีการพัฒนาตนเองด้านดิจิทัล มีการ PLC ใน ประเด็นเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความเหมาะสมในการนำมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียน พร้อมทั้งสนับสนุนบุคลากรในการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลอยู่เสมอ สนับสนุน อุปกรณ์ในการอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน และสร้างนวัตกรรมทางดิจิทัล...”

(ไกรศรี ภิรมย์, สัมภาษณ์, 23 มีนาคม 2566)

“...ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มีอุปกรณ์ มีงบประมาณที่เพียงพอต่อการสนับสนุนงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้ได้เทคโนโลยีดิจิทัล ที่ต้องกับการใช้งาน...”

(สาวิตรี ปารีพันธ์, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2566)

สามารถสรุปประเด็นสัมภาษณ์ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ ทางดิจิทัล ได้ดังนี้

- 1.1 ผู้บริหารมีมุมมองที่ต้องการพัฒนาด้านดิจิทัล
- 1.2 ผู้บริหารมีการจัดตั้งคณะ ทีมงานในการดำเนินงานด้านดิจิทัล
- 1.3 ผู้บริหารควรมองภาพของการดำเนินงานด้านดิจิทัลในเชิงลึก อย่างทะลุและเข้าใจ
- 1.4 ผู้บริหารต้องวางนโยบายส่งเสริมพัฒนาศักยภาพด้านดิจิทัลผ่านการประชุม สัมมนา ศึกษาดูงาน การศึกษาต่อ
- 1.5 ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาศักยภาพในการสร้างวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล
- 1.6 ควรมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 1.7 เปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เกิดเป็นนวัตกรรม

1.8 ผู้บริหารควรเป็นแบบในการพัฒนาด้านดิจิทัล

1.9 ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญและสนับสนุนด้านดิจิทัลทุกปัจจัย

2. สรุปรการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาด้านการพัฒนาบุคลากร

ทางดิจิทัล ดังตัวอย่างประเด็นการสัมภาษณ์ ดังนี้

“...ผู้บริหารต้องส่งเสริมการพัฒนาบุคลากร มีแผนการพัฒนาบุคลากรด้านดิจิทัลที่ชัดเจน มีการวัดผลประเมินผลการปฏิบัติงาน การสร้างเครือข่าย การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียน...”

(เฉลิมเกียรติ คำไพ, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2566)

“...การพัฒนาบุคลากรด้านดิจิทัลจำเป็นต้องมีการกำหนดกรอบที่ชัดเจนให้กับบุคลากรผ่านกระบวนการอบรม การสัมมนา ศึกษาดูงาน และกำหนดแผนในการพัฒนาบุคลากรร่วมกัน เปิดโอกาสให้บุคลากรแสดงความคิดเห็น มีการนิเทศติดตาม และมีการวัดและประเมินผล เพื่อให้งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเกิดประสิทธิภาพอย่างแท้จริง...”

(ณัฐพล วรรณศรี, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2566)

“...ผู้บริหารจะต้องมีแผนการพัฒนาบุคลากรด้านดิจิทัลอย่างชัดเจน ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรทั้งความรู้ อุปกรณ์ในการดำเนินงานอย่างเพียงพอ รับฟังความคิดเห็นของครูและเปิดโอกาสให้ครูได้ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเต็มที่ มีการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้งในและนอกโรงเรียน...”

(อังสนา เข้มไคร, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2566)

“...ผู้บริหารต้องมีการกำหนดกรอบงานที่ชัดเจนด้านดิจิทัล และส่งเสริมความรู้ด้านดิจิทัลให้กับครู มีเครือข่ายด้านดิจิทัลที่เกี่ยวข้องกับงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครูในโรงเรียนและนอกโรงเรียน เพื่อให้เกิดการตื่นตัวในการพัฒนาตนเองในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน...”

(ไกรศรี ภิรมย์, สัมภาษณ์, 20 มีนาคม 2566)

“...ผู้บริหารต้องมีการสนับสนุนการให้ความรู้ด้านดิจิทัลที่ชัดเจน ผ่านการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน การศึกษาต่อ เพื่อให้การดำเนินงานระบบดูแล

ช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปด้วยความเรียบร้อยมีประสิทธิภาพ สามารถให้บริการกับ
ผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้เสียได้ทันเวลา...”

(ภคิน ลดาตกจิรานนท์, สัมภาษณ์, 21 มีนาคม 2566)

“...เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นพื้นฐานการเรียนรู้และใช้ ไม่จำเป็นต้องจบ
มาจากสาขานี้โดยตรงแต่เป็นการศึกษาค้นคว้าหาความรู้และเรียนรู้ที่จะใช้ ซึ่งในการ
พัฒนาอาจจะเชิญผู้รู้มาเป็นวิทยากรให้ความรู้ เพื่อต่อยอดประสบการณ์ให้ทุกคนใน
องค์กรได้เกิดการพัฒนาด้านดิจิทัล...”

(ไชยา ภาวะบุตร, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2565)

“...จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ
ปฏิบัติงานของบุคลากร เพื่อให้การดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเกิด
ประสิทธิภาพและประสิทธิผล จึงเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาบุคลากร...”

(ธวัชชัย ไพใหญ่, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2566)

“...ผู้บริหารต้องมีการศึกษาปัญหาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล กำหนด
แผนงาน และจัดอบรมให้กับบุคลากรในเนื้อหาที่ยังไม่เข้าใจ เพื่อเป็นการพัฒนางานระบบ
ดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด...”

(สายันต์ บุญใบ, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2566)

“...ผู้บริหารต้องมีการส่งเสริมการให้ความรู้แก่ครูด้านดิจิทัล มีการ
ติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ ส่งเสริมขวัญและกำลังใจให้กับผู้ร่วมงาน
มีเครือข่ายการพัฒนาบุคลากรด้านดิจิทัล มีการรับฟังความคิดเห็นของครู มีการ
แลกเปลี่ยนเรียนรู้ PLC มีการกำหนดแผนการพัฒนาบุคลากรด้านดิจิทัลอย่างชัดเจน...”

(ชานาญศิลป์ สุวรรณไตร, สัมภาษณ์, 23 มีนาคม 2566)

“...ผู้บริหารต้องสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรด้านดิจิทัลทุก ๆ ด้าน
เพื่อให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเกิดประสิทธิภาพและส่งผลในการแก้ไข
ปัญหาของนักเรียนได้มากที่สุด รับฟังและยอมรับความคิดเห็นของครูเพื่อเป็นแนวทาง
ในการพัฒนาระบบงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน...”

(สาวิตรี ปารีพันธ์, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2566)

สามารถสรุปประเด็นสัมภาษณ์ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล
ได้ดังนี้

- 2.1 บุคลากรต้องเป็นผู้เฝ้าหาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล
ใหม่ ๆ และสามารถประยุกต์ใช้กับงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 2.2 จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
ในการปฏิบัติงานของบุคลากร
- 2.3 ผู้บริหารต้องมีการศึกษาปัญหาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
กำหนดแผนงาน และจัดอบรมให้กับบุคลากรในเนื้อหาที่ยังไม่เข้าใจ
- 2.4 ผู้บริหารมีการนิเทศ ติดตามประเมินผลการปฏิบัติ
อย่างสม่ำเสมอ
- 2.5 ส่งเสริมขวัญและกำลังใจให้กับผู้ร่วมงาน
- 2.6 มีเครือข่ายการพัฒนาบุคลากรด้านดิจิทัล
- 2.7 มีการกำหนดแผนการพัฒนาบุคลากรด้านดิจิทัลอย่างชัดเจน
- 2.8 ผู้บริหารควรมีการเปิดโอกาสให้บุคลากรแสดงความคิดเห็น
เกี่ยวกับดิจิทัล เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไข พัฒนาด้านดิจิทัลให้ดีขึ้น

3. สรุปการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาด้านการบูรณาการการเรียนรู้
ทางดิจิทัล ดังตัวอย่างประเด็นการสัมภาษณ์ ดังนี้

“...การบูรณาการการเรียนรู้ด้านดิจิทัลเป็นการจัดอบรม การศึกษา
ดูงาน การสัมมนาด้านดิจิทัลที่เกี่ยวข้องกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้ครูได้เกิด
ความรู้ มีทักษะในการปฏิบัติงาน มีการจัดการประกวดผลงาน เพื่อให้กำลังใจ ยกย่องครู
ที่ปฏิบัติงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน...”

(เฉลิมเกียรติ คำไพ, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2566)

“...การบูรณาการการเรียนรู้ดิจิทัล เป็นการส่งเสริมกระบวนการ
เรียนรู้ที่หลากหลาย ผ่านการอบรม สัมมนา การศึกษาดูงาน เกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน สามารถนำมาประยุกต์เข้ากับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีความหลากหลาย
ในการให้บริการ...”

(ณัฐพล วรรณศรี, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2566)

“...การอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการบูรณาการการเรียนรู้ด้านดิจิทัลให้กับครูอย่างหลากหลาย มีการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ และใช้เป็นข้อมูลในการส่งเสริมการเรียนรู้ในครั้งต่อไปได้...”

(อังสนา เข้มไคร, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2566)

“...การบูรณาการการเรียนรู้จะต้องอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ มีสื่อ อุปกรณ์ที่จำเป็นและเพียงพอต่อการเรียนรู้ จัดบรรยากาศการเรียนรู้รายบุคคล กลุ่ม และเครือข่ายการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ครูมีความรู้และเข้าใจด้านดิจิทัลสามารถนำไปประยุกต์ในการปฏิบัติงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้เป็นอย่างดี...”

(ไกรศรี ภิรมย์, สัมภาษณ์, 20 มีนาคม 2566)

“...การบูรณาการการเรียนรู้ด้านดิจิทัลเป็นลักษณะการเรียนรู้ที่สนับสนุนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลทั้งในสภาพแวดล้อมเสมือนและผสมผสาน ให้ครอบคลุมวิธีการดำเนินชีวิตประจำวัน และการเรียนรู้อัตโนมัติ ลักษณะการเรียนรู้เกิดจากสื่อหลากหลายรูปแบบที่ส่งเสริมการเรียนรู้รายบุคคลและแบบกลุ่มพร้อม ๆ กับการสื่อสาร แลกเปลี่ยนความรู้ที่เกิดขึ้นในเครือข่ายสังคม...”

(ภาคิน ลดาตกจิรานนท์, สัมภาษณ์, 21 มีนาคม 2566)

“...สามารถให้ทุกคนเข้าไปเรียนรู้และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันได้ โดยครูมีแนวทางในการช่วยเหลือนักเรียนอย่างไร สื่อของโรงเรียนมีความเพียงพอต่อจำนวนผู้เรียนไหน ซึ่งจะต้องมีการบูรณาการและผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญ...”

(ไชยา ภาวะบุตร, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2565)

“...จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ทางดิจิทัล โดยการบูรณาการการเรียนรู้ที่หลากหลาย มาใช้ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน...”

(ธวัชชัย ไพโกล, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2566)

“...การประยุกต์ด้านดิจิทัลให้เข้ากับกระบวนการเรียนรู้จากระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการบูรณาการที่หลากหลาย สะดวก คล่องตัวในการทำงาน การจัดเก็บข้อมูล การรายงาน การประเมินผลงาน...”

(สายนต์ บุญใบ, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2566)

“...การบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล โรงเรียนต้องมีการเตรียมความพร้อมในการเรียนรู้ทั้งวัสดุ สื่อ และอุปกรณ์ที่สามารถอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ที่หลากหลาย และสามารถบูรณาการการเรียนรู้ได้ตลอดเวลาทั้งในห้องเรียนนอกห้องเรียน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องสร้างความเข้าใจที่ตรงกันของครูในโรงเรียนผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน...”

(ชานาญศิลป์ สุวรรณไตร, สัมภาษณ์, 23 มีนาคม 2566)

“...การบูรณาการการเรียนรู้ด้านดิจิทัลในงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ก่อนอื่นต้องสร้างองค์ความรู้ด้านดิจิทัลให้กับครู เกิดทักษะ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับงานได้อย่างหลากหลาย...”

(สาวิตรี ปารีพันธ์, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2566)

สามารถสรุปประเด็นสัมภาษณ์ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล ได้ดังนี้

- 3.1 สามารถให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันได้
- 3.2 วัสดุ อุปกรณ์ สื่อต้องมีความพร้อมและเพียงพอต่อการเรียนรู้
- 3.3 จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ทางดิจิทัล โดยการบูรณาการการเรียนรู้ที่หลากหลาย
- 3.4 การประยุกต์ด้านดิจิทัลให้เข้ากับกระบวนการเรียนรู้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการบูรณาการที่หลากหลาย สะดวก คล่องตัวในการทำงาน การจัดเก็บข้อมูล การรายงาน การประเมินผลงาน
- 3.5 การเรียนรู้ที่สนับสนุนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลทั้งในสภาพแวดล้อมเสมือนและผสมผสาน ให้ครอบคลุมวิถีการดำเนินชีวิตประจำวัน และการเรียนรู้

4. สรุปการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ดังตัวอย่างประเด็นการสัมภาษณ์ ดังนี้

“...การพัฒนาจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัลควรเริ่มพัฒนาที่ผู้บริหารซึ่งถือว่าเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับบุคลากรในโรงเรียน และควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของบุคลากรให้เกิดประโยชน์ต่อโรงเรียน นักเรียน มากที่สุด ไม่แสวงหา

ผลประโยชน์จากข้อมูลที่ได้จากระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สร้างระบบดิจิทัลที่นำเสนอข้อมูลที่ถูกต้อง เหมาะสม ...”

(เฉลิมเกียรติ คำไพ, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2566)

“...ผู้บริหารควรสนับสนุนพฤติกรรมที่ดีในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล พร้อมกับอบรมให้ความรู้ที่ถูกต้องทางด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้ครูใช้และเผยแพร่ข้อมูลอย่างเหมาะสม...”

(ณัฐพล วรรณศรี, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2566)

“...ต้องมีการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรในงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ...”

(อังสนา เข้มไคร, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2566)

“...ผู้บริหารควรมีการสร้างความเข้าใจให้กับครูและบุคลากรเกี่ยวกับจรรยาบรรณด้านเทคโนโลยีดิจิทัล 4 ประเด็น ประกอบด้วย 1) ความเป็นส่วนตัว คือ การเข้าถึงข้อมูลควรได้รับอนุญาตอย่างถูกต้อง 2) ความถูกต้อง คือ ข้อมูลที่เผยแพร่ต้องมีความถูกต้องไม่บิดเบือนจากความเป็นจริง 3) ความเป็นเจ้าของ คือ การไม่ละเมิดลิขสิทธิ์ของเจ้าของข้อมูลนั้น ๆ 4) การเข้าถึงข้อมูล คือ การกำหนดสิทธิ์เข้าถึงข้อมูลเฉพาะรายบุคคลว่าอนุญาตใครได้บ้าง โดยใช้กระบวนการผ่านการประชุม อบรม...”

(ไกรศรี ภิรมย์, สัมภาษณ์, 20 มีนาคม 2566)

“...ผู้บริหารและครูควรได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับจรรยาบรรณในการใช้และเผยแพร่ข้อมูลทางดิจิทัลที่ถูกต้องเหมาะสมตามหลักกฎหมาย โดยเฉพาะจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพซึ่งถือได้ว่าครูคือแบบอย่างที่ดีของสังคม...”

(ภาคิน ลดาตกจิรานนท์, สัมภาษณ์, 21 มีนาคม 2566)

“...ทั้งผู้บริหารและครูได้นำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ให้เกิดประโยชน์ถูกต้องตามหลักกฎหมาย ไม่ใช่เพื่อการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว...”

(ไชยา ภาวะบุตร, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2565)

“...จัดอบรมให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
ให้ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากร เพื่อให้การดำเนินงานเกิดประสิทธิภาพ
และประสิทธิผล...”

(อวัชชัย โพธิ์ใส, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2566)

“...ผู้บริหารและครูควรมีการนำเสนอข้อมูลที่เป็นจริง ไม่บิดเบือน
โดยเฉพาะงานระบบช่วยเหลือนักเรียนเพราะเป็นข้อมูลที่ต้องนำไปวิเคราะห์ และเป็น
ข้อมูลพื้นฐานของหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อใช้ในสนับสนุน และการแก้ไขปัญหานักเรียน
ควรอนุญาตให้ข้อมูลกับผู้ที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น และควรมีความรู้ทางด้านกฎหมาย
ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ข้อมูลและนำเสนอข้อมูลทางดิจิทัล...”

(สายันต์ บุญใบ, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2566)

“...หน่วยงานต้นสังกัดควรมีการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
ที่ถูกต้อง ผ่านการอบรมในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อสร้างความเข้าใจและปฏิบัติตนให้ถูกต้อง
ตามกฎหมายให้ผู้บริหารและครู...”

(ชำนาญศิลป์ สุวรรณไตร, สัมภาษณ์, 23 มีนาคม 2566)

“...การพัฒนาจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้ผู้บริหาร
สถานศึกษาและบุคลากร ต้องเริ่มจากผู้บริหารมีแนวนโยบายส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี
ดิจิทัลที่ถูกต้องเหมาะสม ส่งเสริมและให้ความรู้ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของโรงเรียน
อย่างต่อเนื่อง...”

(สาวิตรี ปารีพันธ์, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2566)

สามารถสรุปประเด็นสัมภาษณ์ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยี
ดิจิทัล ได้ดังนี้

4.1 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ
กฎหมายว่าด้วยเรื่องของการใช้และการเผยแพร่ข้อมูลทางเทคโนโลยีดิจิทัล

4.2 จัดอบรมให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
ให้ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากร

4.3 ควรมีการนำเสนอข้อมูลที่เป็นจริงไม่บิดเบือน

4.4 อนุญาตให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงข้อมูลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้

4.5 ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ถูกต้องเหมาะสมบนหลักพื้นฐานการไม่ละเมิดสิทธิ์ของบุคคลอื่น ๆ

5. สรุปการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาดำเนินการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล ดังตัวอย่างประเด็นการสัมภาษณ์ ดังนี้

“...ผู้บริหารต้องมีการปรับแนวคิดการบริหารให้สอดคล้องกับสถานการณ์เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัย ปรับระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลให้กลายเป็นสังคมการเรียนรู้ดิจิทัล เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการเรียนรู้ เป็นระบบที่ยั่งยืน...”

(เฉลิมเกียรติ คำไพ, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2566)

“...การเรียนรู้ดิจิทัลไม่มีที่สิ้นสุด ซึ่งมีการปรับเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลา ผู้บริหารจะต้องมองภาพให้กว้างและศึกษาเทคโนโลยีดิจิทัลที่เกิดขึ้นใหม่อย่างลึกซึ้ง มีความเหมาะสมกับโรงเรียนกับผู้เรียน ปรับกระบวนการเรียนรู้พร้อมกับสร้างระบบการเรียนรู้ดิจิทัลให้เกิดขึ้นกับโรงเรียน สอดรับกับความสะดวก รวดเร็ว เรียนรู้ได้ทุกที่ จนกลายเป็นวัฒนธรรม...”

(ณัฐพล วรรณศรี, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2566)

“...ผู้บริหารต้องวางกรอบการเรียนรู้ทางดิจิทัลที่ชัดเจน สามารถเข้าถึงข้อมูลได้สะดวก ง่าย ไม่ยุ่งยาก และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ทุกที่...”

(อังสนา เข้มไคร, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2566)

“...การพัฒนาวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ต้องพัฒนาในเชิงลึก ปัญหาและอุปสรรคของโรงเรียนด้านการเรียนรู้ดิจิทัลจะลดน้อยลง การเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ทางดิจิทัลที่มีควรสอดคล้องกับสถานการณ์โลกยุคปัจจุบันได้ ได้แก่ เชื่อมโยงคล่องตัว สะดวก ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ และตอบโจทย์ความต้องการได้อย่างรวดเร็ว แม่นยำ...”

(ไกรศรี ภิรมย์, สัมภาษณ์, 20 มีนาคม 2566)

“...ต้องมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างพื้นฐานการให้บริการ โดยนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ เพื่อบูรณาการรวมกับการดำเนินงานทั้งภายใน ภายนอก โรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนต้องปรับแผนกลยุทธ์การเรียนรู้ด้านดิจิทัล เพื่อบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลทำให้มีความมั่นคงและยั่งยืนตลอดไป...”

(ภคิน ลดาตคจิรานนท์, สัมภาษณ์, 21 มีนาคม 2566)

“...แนวทางปฏิบัติในการสร้างให้เกิดเป็นระบบ ไม่ใช่เทคโนโลยีดิจิทัล ในการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งเท่านั้นแต่สามารถเรียนรู้ได้เมื่อนักเรียน อยู่บ้าน อยู่โรงเรียนหรือต้องการเรียนรู้ที่ใดก็ได้...”

(ไชยา ภาวะบุตร, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2565)

“...ควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ ทางดิจิทัลให้ผู้บริหารและบุคลากร...”

(ธวัชชัย ไพใหญ่, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2566)

“...ผู้บริหารและบุคลากรควรมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ วิเคราะห์ สรุปผลการเรียนรู้ทางดิจิทัลของโรงเรียน ออกแบบและส่งเสริมวัฒนธรรมเรียนรู้ ทางดิจิทัล วัดและประเมินผลผ่านกรณีศึกษาติดตามอย่างกัลยาณมิตร...”

(สาพันธ์ บุญใบ, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2566)

“...ผู้บริหารต้องกำหนดกลยุทธ์ให้เห็นถึงค่านิยมการเรียนรู้ทางดิจิทัล จากการเรียนรู้และใช้เป็นวิถีชีวิตระบบการเรียนรู้ทางดิจิทัลถือปฏิบัติเป็นนิสัย และความเคยชิน โดยใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหา การปรับตัวและถูกถ่ายทอดไปยังสมาชิก หรือบุคลากร ในวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล...”

(ชานาญศิลป์ สุวรรณไตร, สัมภาษณ์, 23 มีนาคม 2566)

“...โรงเรียนต้องมีการส่งเสริมการเรียนรู้ทางดิจิทัล สร้างบรรยากาศ และปรับปรุงเครื่องมือการเรียนรู้ให้ทันกับยุคดิจิทัลอย่างเหมาะสม เป็นการเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลาและเป็นระบบที่ชัดเจน ไม่ทำเพื่อแก้ไขสถานการณ์เฉพาะเพียงอย่างเดียว...”

(สาวิตรี ปารีพันธ์, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2566)

สามารถสรุปประเด็นสัมภาษณ์ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้
ทางดิจิทัล ได้ดังนี้

- 5.1 สร้างให้เกิดเป็นระบบการทำงานของสถานศึกษา
- 5.2 ไม่ใช่เทคโนโลยีดิจิทัลแก้ไขปัญหาสถานการณ์ใดสถานการณ์
หนึ่งเพียงอย่างเดียว
- 5.3 จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้
ทางดิจิทัลให้ผู้บริหารและบุคลากร
- 5.4 ทุกคนในโรงเรียนควรมีส่วนร่วมในการกำหนดระบบการ
ทำงานด้านดิจิทัล
- 5.5 ปรับแผนกลยุทธ์ในการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านดิจิทัลให้เกิด
ความยั่งยืน
- 5.6 ปรับโครงสร้างพื้นฐานให้มีความพร้อมและต้องการที่จะใช้
เทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนรู้

6. สรุปการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัล
ในการวัดและประเมินผล ดังตัวอย่างประเด็นการสัมภาษณ์ ดังนี้

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรกำหนดแผนในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้
ในการวัดและประเมินผล สร้างความเข้าใจร่วมกันตลอดจนทักษะที่จำเป็นในการ
ดำเนินงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดผลและประเมินผล...”

(เฉลิมเกียรติ คำไพ, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2566)

“...ผู้บริหารโรงเรียนต้องส่งเสริมการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลในการวัด
และประเมินผล และนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการทำงาน...”

(ณัฐพล วรรณศรี, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2566)

“...ผู้บริหารควรมีการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล
เพื่อให้เกิดความสะดวก รวดเร็วในการวิเคราะห์ข้อมูล อีกทั้งยังสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้
ประกอบการปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพได้...”

(อังสนา เข้มไคร, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2566)

“...ผู้บริหารโรงเรียนต้องตระหนักถึงการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวัด
และประเมินผล มีแผนพัฒนาการศึกษา กำหนดกลยุทธ์ สนับสนุนการจัดการข้อมูลและวัด

ประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยในการทำงาน...”

(ไกรศรี ภิรมย์, สัมภาษณ์, 20 มีนาคม 2566)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดและประเมินผล มีการสนับสนุนให้จัดการข้อมูลและวัดประเมินผลการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงาน ให้มีความรวดเร็ว ถูกต้อง มีประสิทธิภาพ...”

(ภคิน ลดาตกจิรานนท์, สัมภาษณ์, 21 มีนาคม 2566)

“...ควรมีแอปพลิเคชันในการวัดผลและประเมินผลเพื่อความสะดวกคงอยู่ รั้งไว้ ทั้งผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ในรูปแบบการบริหารที่สามารถนำสารสนเทศมาแก้ไขปัญหาของผู้เรียนได้...”

(ไชยา ภาวะบุตร, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2565)

“...ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการวัดและประเมินผล เพื่อให้การดำเนินงานเกิดประสิทธิภาพ...”

(ธวัชชัย ไพไหล, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2566)

“...ผู้บริหารต้องสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการวัดผลและการประเมินผล มีการส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดเก็บข้อมูล เพื่อการวัดผลนักเรียน ประเมินการสอนโดยใช้ระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นฐานของครู...”

(สายันต์ บุญใบ, สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2566)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล ในการวัดและประเมินผล และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในการรวบรวมข้อมูลและแก้ไขปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้ดีขึ้น...”

(ชานาญศิลป์ สุวรรณไตร, สัมภาษณ์, 23 มีนาคม 2566)

“...ผู้บริหารโรงเรียนควรมีการส่งเสริมการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดและประเมินผล การจัดเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ ประมวลผล และการนำมาใช้ประโยชน์...”

(สาวิตรี ปารีพันธ์, สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2566)

สามารถสรุปประเด็นสัมภาษณ์ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล ได้ดังนี้

6.1 โรงเรียนควรมีแอปพลิเคชันในการดำเนินงานด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล ให้เหมาะสม

6.2 ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการวัดและประเมินผล

6.3 มีแผนพัฒนาการศึกษา กำหนดกลยุทธ์ สนับสนุนการจัดการข้อมูลและวัดประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยในการทำงาน

ผู้วิจัยได้นำข้อสัมภาษณ์แต่ละประเด็นมาทำการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ดังตาราง 44

ตาราง 44 การสรุปแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

การพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญแนวทาง	ไชยา ภาชนะไตร	ธวัชชัย ไพไพหล	สายันต์ บุญใบ	ภคิน ลดาตาดิจิราเนนท	ชำนาญศิลป์ สุวรรณมไตร	โกกรศรี ภิรมย์	เฉลิมเกียรติ คำไพ	ณัฐพล วรธรรมศรี	สวริตรีพันธ์	อัสสนา เข็มใบไคร	รวม	ร้อยละ
ดานการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X₁)												
1. ผู้บริหารมีมุมมองที่ต้องการพัฒนาด้านดิจิทัล	/							/			2	20
2. ผู้บริหารมีการจัดตั้งคณะ ทีมงาน ในการดำเนินงานด้านดิจิทัล	/						/				2	20
3. ผู้บริหารควรมองภาพของการดำเนินงาน ด้านดิจิทัลในเชิงลึก อย่างทะลุและเข้าใจ	/	/	/	/	/	/	/	/			5	50
4. ผู้บริหารต้องวางแนวนโยบายส่งเสริมพัฒนา ศักยภาพด้านดิจิทัลผ่านการประชุม สัมมนา ศึกษาดูงาน การศึกษาต่อ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	5	50

ตาราง 44 (ต่อ)

การพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญแนวทาง	ชอุมบฏ	ไฟฟ้ชอุมบฏ	บฏไฟฟ้ชอุมบฏ	บฏไฟฟ้ชอุมบฏ	บฏไฟฟ้ชอุมบฏ	บฏไฟฟ้ชอุมบฏ	บฏไฟฟ้ชอุมบฏ	บฏไฟฟ้ชอุมบฏ	บฏไฟฟ้ชอุมบฏ	บฏไฟฟ้ชอุมบฏ	บฏไฟฟ้ชอุมบฏ	บฏไฟฟ้ชอุมบฏ
5. ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาศักยภาพ ในการสร้างวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล		/		/					/		3	30
6. ควรมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน		/						/			2	20
7. เปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการวาง แผนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนางานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน เกิดเป็นนวัตกรรม				/	/	/	/		/		5	50
8. ผู้บริหารควรเป็นแบบในการพัฒนาด้านดิจิทัล			/		/	/					3	30
9. ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญและสนับสนุน ด้านดิจิทัลทุกปัจจัย									/	/	2	20

ตาราง 44 (ต่อ)

การพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญแนวทาง	ระดับ ความรู้	เชิง ปฏิบัติ	เชิง ทฤษฎี	การ ประเมิน ผล	การ วัดผล	การ ประเมิน ผล	การ ประเมิน ผล	การ ประเมิน ผล	การ ประเมิน ผล	การ ประเมิน ผล	การ ประเมิน ผล	การ ประเมิน ผล
ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X₂)												
1. บุคลากรต้องเป็นผู้เฝ้าหาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยี ดิจิทัลใหม่ๆ และสามารถประยุกต์ใช้กับงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	/										1	10
2. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลในการปฏิบัติงานของบุคลากร		/	/	/	/		/	/			6	60
3. ผู้บริหารต้องมีการศึกษาปัญหาการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัล กำหนดแผนงาน และจัดอบรมให้กับบุคลากร ในเนื้อหาที่ยังไม่เข้าใจ			/						/	/	3	30
4. ผู้บริหารมีการนิเทศ ติดตามประเมินผลการปฏิบัติ อย่างสม่ำเสมอ						/		/			2	20

ตาราง 44 (ต่อ)

การพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญแนวทาง	ระดับ ความรู้	เชิง ปฏิบัติ	การ ประเมิน	การ วัดผล	การ ประเมิน	การ ประเมิน	การ ประเมิน	การ ประเมิน	การ ประเมิน	การ ประเมิน	คะแนน	ร้อยละ
5. ส่งเสริมขวัญและกำลังใจให้กับผู้ร่วมงาน						/					1	10
6. มีเครือข่ายการพัฒนาบุคลากรด้านดิจิทัล						/	/	/		/	4	40
7. มีการกำหนดแผนการพัฒนาบุคลากรด้านดิจิทัล อย่างชัดเจน					/	/	/	/	/	/	6	60
8. ผู้บริหารควรมีการเปิดโอกาสให้บุคลากรแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับดิจิทัล เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการ ปรับปรุงแก้ไข พัฒนาด้านดิจิทัลให้ดีขึ้น					/	/	/	/	/	/	6	60
ดานการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X₃)												
1. สามารถให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องของแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซึ่งกันได้	/										1	10

ตาราง 44 (ต่อ)

การพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญแนวทาง	ระดับนโยบาย	เชิงปฏิบัติ	ปฏิบัติการ	ทัศนคติ	ระดับนโยบาย	เชิงปฏิบัติ	ปฏิบัติการ	ทัศนคติ	ระดับนโยบาย	เชิงปฏิบัติ	ปฏิบัติการ	ทัศนคติ	ระดับนโยบาย	เชิงปฏิบัติ	ปฏิบัติการ	ทัศนคติ	
ตามการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X₃) (ต่อ)																	
2. วัสดุ อุปกรณ์ สื่อต้องมีความพร้อมและเพียงพอต่อการเรียนรู้	/				/	/										3	30
3. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดการกระบวนการเรียนรู้ทางดิจิทัล โดยการบูรณาการการเรียนรู้ที่หลากหลาย		/	/		/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	8	80
4. การประยุกต์ด้านดิจิทัลให้เข้ากับกระบวนการเรียนรู้งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการบูรณาการที่หลากหลาย สะดวก คล่องตัวในการทำงานการจัดเก็บข้อมูล การรายงาน การประเมินผลงาน			/	/		/				/	/					5	50

ตาราง 44 (ต่อ)

การพัฒนาระบบผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญแนวทาง	ระดับ ปริญญาโท	ระดับ ปริญญาตรี	ปริญญา โท	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา ตรี	
5. การเรียนรู้ที่สนับสนุนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลทั้งใน สภาพแวดล้อมเสมือนและผสมผสาน ให้ครอบคลุมวิถี การดำเนินชีวิตประจำวัน และการเรียนรู้				/						/		2	20
ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X₅)													
1. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูควรมีความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยเรื่องของการใช้ และการเผยแพร่ข้อมูลทางเทคโนโลยีดิจิทัล	/		/		/		/		/			5	50
2. จัดอบรมให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลให้ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากร		/		/		/		/		/		7	70
3. ควรมีการนำเสนอข้อมูลที่เป็นจริงไม่บิดเบือน			/				/					2	20

ตาราง 44 (ต่อ)

การพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญแนวทาง	ยุคระบบ ไอซีที	ลงใหม่ ระบบ	การปรับ ตัว	พัฒนา การปรับตัว	ยุค การเรียนรู้	ระบบ การเรียนรู้	เทคโนโลยี การเรียนรู้	ยุค การเรียนรู้	ยุค การเรียนรู้	ยุค การเรียนรู้	ยุค การเรียนรู้	ยุค การเรียนรู้
4. อนุญาตให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของสามารถเข้าถึงข้อมูลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้			/								1	10
5. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ถูกต้องเหมาะสมบนหลักพื้นฐานการไม่ละเมิดสิทธิของบุคคลอื่น ๆ									/		1	10
ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X₆)												
1. สร้างให้เกิดเป็นระบบการทำงานของสถานศึกษา	/										1	10
2. ไม่ใช่เทคโนโลยีดิจิทัลแก้ไขปัญหาสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งเพียงอย่างเดียว	/										1	10
3. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัลให้ผู้บริหารและบุคลากร		/									1	10

ตาราง 44 (ต่อ)

การพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญแนวทาง	ระดับนโยบาย เชิงกลยุทธ์	เชิงปฏิบัติ เชิงกลยุทธ์	เชิงปฏิบัติ เชิงกลยุทธ์	ระดับนโยบาย เชิงปฏิบัติ	ระดับนโยบาย เชิงปฏิบัติ	ระดับนโยบาย เชิงปฏิบัติ	ระดับนโยบาย เชิงปฏิบัติ	ระดับนโยบาย เชิงปฏิบัติ	ระดับนโยบาย เชิงปฏิบัติ	ระดับนโยบาย เชิงปฏิบัติ	ระดับนโยบาย เชิงปฏิบัติ	ระดับนโยบาย เชิงปฏิบัติ
4. ทุกคนในโรงเรียนควรมีส่วนร่วมในการกำหนด ระบบการทำงานด้านดิจิทัล			/	/							2	20
5. ปรับแผนกลยุทธ์ในการส่งเสริมการเรียนรู้ ด้านดิจิทัลให้เกิดความยั่งยืน				/	/	/		/	/	/	6	60
6. ปรับโครงสร้างพื้นฐานให้มีความพร้อมและ ต้องการที่จะใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนรู้				/			/	/			3	30
ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X₄)												
1. โรงเรียนควรมีแอปพลิเคชันในการดำเนินงาน ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัด และประเมินผล ให้เหมาะสม	/										10	

ตาราง 44 (ต่อ)

การพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญแนวทาง	ไชยา ภาวระบุตร	ธวัชชัย ไพฑูริล	สายันต์ บุญใบ	ภาคิน ลดาตาดกิจรานนท์	ชำนาญศิลป์ สุวรรณไตร	ไกรศรี ภิรมย์	เฉลิมเกียรติ คำไพ	ณัฐพล วรรณศรี	สวितรี ปรีพันธ์	อังสนา เข้มไคร	รวม	ร้อยละ
2. ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการวัดและประเมินผล	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	90	
ดานการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X₄) (ต่อ)												
3. มีแผนพัฒนาการศึกษา กำหนดกลยุทธ์ สนับสนุนการจัดการข้อมูลและวัดประเมินผลการเรียนรู้ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยในการทำงาน						/	/				20	

จากนั้นผู้วิจัยจึงสรุปประเด็นการวิเคราะห์เนื้อหาจากค่าเฉลี่ยมากจนถึงค่าเฉลี่ยน้อย นำเสนอเป็นแนวทางการพัฒนา ได้ดังนี้

1. ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล ควรมีการพัฒนา ดังนี้

- 1.1 ผู้บริหารต้องวางนโยบายส่งเสริมพัฒนาศักยภาพด้านดิจิทัลผ่านการประชุม สัมมนา ศึกษาดูงาน การศึกษาต่อ
- 1.2 ผู้บริหารควรมองภาพของการดำเนินงานด้านดิจิทัลในเชิงลึกอย่างทะลุและเข้าใจ
- 1.3 เปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เกิดเป็นนวัตกรรม
- 1.4 ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาศักยภาพในการสร้างวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล
- 1.5 ผู้บริหารควรเป็นแบบในการพัฒนาด้านดิจิทัล
- 1.6 ผู้บริหารมีมุมมองที่ต้องการพัฒนาด้านดิจิทัล
- 1.7 ผู้บริหารมีการจัดตั้งคณะ ทีมงานในการดำเนินงานด้านดิจิทัล
- 1.8 ควรมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 1.9 ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญและสนับสนุนด้านดิจิทัลทุกปัจจัย

2. ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล ควรมีการพัฒนา ดังนี้

- 2.1 จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงานของบุคลากร
- 2.2 มีการกำหนดแผนการพัฒนาศักยภาพด้านดิจิทัลอย่างชัดเจน
- 2.3 ผู้บริหารควรมีการเปิดโอกาสให้บุคลากรแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับดิจิทัล เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไข พัฒนาด้านดิจิทัลให้ดีขึ้น
- 2.4 มีเครือข่ายการพัฒนาศักยภาพด้านดิจิทัล

2.5 ผู้บริหารต้องมีการศึกษาปัญหาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล กำหนดแผนงาน และจัดอบรมให้กับบุคลากรในเนื้อหาที่ยังไม่เข้าใจ

2.6 ผู้บริหารมีการนิเทศ ติดตามประเมินผลการปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

2.7 บุคลากรต้องเป็นผู้เฝ้าหาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ และสามารถประยุกต์ใช้กับงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.8 ส่งเสริมขวัญและกำลังใจให้กับผู้ร่วมงาน

3. ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล ควรมีการพัฒนา ดังนี้

3.1 จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ทางดิจิทัล โดยการบูรณาการการเรียนรู้ที่หลากหลาย

3.2 การประยุกต์ด้านดิจิทัลให้เข้ากับกระบวนการเรียนรู้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการบูรณาการที่หลากหลาย สะดวก คล่องตัวในการทำงาน การจัดเก็บข้อมูล การรายงาน การประเมินผลงาน

3.3 วัสดุ อุปกรณ์ สื่อต้องมีความพร้อมและเพียงพอต่อการเรียนรู้

3.4 การเรียนรู้ที่สนับสนุนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลทั้งในสภาพแวดล้อมเสมือนและผสมผสาน ให้ครอบคลุมวิถีการดำเนินชีวิตประจำวัน และการเรียนรู้ออนไลน์

3.5 สามารถให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันได้

4. ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ควรมีการพัฒนา ดังนี้

4.1 จัดอบรมให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากร

4.2 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยเรื่องของการใช้และการเผยแพร่ข้อมูลทางเทคโนโลยีดิจิทัล

4.3 ควรมีการนำเสนอข้อมูลที่เป็นจริงไม่บิดเบือน

4.4 อนุญาตให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงข้อมูลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้

4.5 ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ถูกต้องเหมาะสม
บนหลักพื้นฐานการไม่ละเมิดสิทธิ์ของบุคคลอื่น ๆ

5. ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล
ควรมีการพัฒนา ดังนี้

5.1 ปรับแผนกลยุทธ์ในการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านดิจิทัลให้เกิดความ
ยั่งยืน

5.2 ปรับโครงสร้างพื้นฐานให้มีความพร้อมและต้องการที่จะใช้
เทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนรู้

5.3 ทุกคนในโรงเรียนควรมีส่วนร่วมในการกำหนดระบบการทำงาน
ด้านดิจิทัล

5.4 สร้างให้เกิดเป็นระบบการทำงานของสถานศึกษา

5.5 ไม่ใช่เทคโนโลยีดิจิทัลแก้ไขปัญหาสถานการณ์ใดสถานการณ์
หนึ่งเพียงอย่างเดียว

5.6 จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้
ทางดิจิทัลให้ผู้บริหารและบุคลากร

6. ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัด
และประเมินผล ควรมีการพัฒนา ดังนี้

6.1 ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
มาใช้ในการวัดและประเมินผล

6.2 มีแผนพัฒนาการศึกษา กำหนดกลยุทธ์ สนับสนุนการจัดการ
ข้อมูลและวัดประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
ช่วยในการทำงาน

6.3 โรงเรียนควรมีแอปพลิเคชันในการดำเนินงานด้านการสนับสนุน
การใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล ให้เหมาะสม

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และขอเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัยและนำเสนอข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผลการวิจัย
6. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา
3. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียน ที่ต่างกัน

4. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียนที่ต่างกัน

5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา

6. เพื่อศึกษาอำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา

7. เพื่อหาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา อยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา อยู่ในระดับมาก

3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความแตกต่างกัน

4. ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความแตกต่างกัน

5. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวก

6. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารอย่างน้อย 1 ด้าน มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้รูปแบบงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlation Research) โดยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากิจการนักเรียน และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ปีการศึกษา 2565 จำนวนทั้งสิ้น 1,712 คน จากทั้งหมด 51 โรงเรียน จำแนกเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 93 คน ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 93 คน และครูที่ปรึกษา จำนวน 1,526 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ปีการศึกษา 2565 จำนวน 325 คน แบ่งเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 65 คน ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 42 คน และ ครูที่ปรึกษา จำนวน 218 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยอาศัยตารางกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and

Morgan, 1970, pp. 607–610, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 37–43)
โดยผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) (บุญชม
ศรีสะอาด, 2556, หน้า 45–48)

3. เครื่องมือในการวิจัย

3.1 ลักษณะเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaires)
จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้
ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ
แบบสอบถามประกอบด้วย สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน
และขนาดของโรงเรียน แบบสอบถามเป็นแบบมีตัวเลือกที่กำหนดคำตอบไว้ให้ (forced
choice)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม จำนวน 6 ด้าน จำนวน 30 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการ
ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
นครพนม จำนวน 4 ด้าน จำนวน 35 ข้อ

ซึ่งแบบสอบถามในตอนที่ 2 และตอนที่ 3 มีลักษณะเป็น
แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ตามวิธีของ
เรนซีสไลเคอร์ท (Rensis Likert Method) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 82)

3.2 คุณภาพเครื่องมือ

การสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย
ดังนี้

3.2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ
ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน เพื่อนำมาวิเคราะห์และใช้เป็นแนวคิดในการสร้างแบบสอบถาม

3.2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากทฤษฎี หลักการ
แนวคิด และเอกสารที่เกี่ยวข้อง และทำการสร้างแบบสอบถาม

3.2.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับ

จุดมุ่งหมายของการวิจัยและปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.2.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความถูกต้องเหมาะสมของภาษา การใช้ถ้อยคำ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน และนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญนำไปเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง

3.2.5 จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จำนวน 9 โรงเรียน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น 54 คน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยตัดข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.23 ขึ้นไปไว้ใช้ โดยค่าคุณภาพของแบบสอบถาม มีดังนี้

3.2.5.1 คุณภาพของแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.358–0.793 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.949

3.2.5.2 คุณภาพของแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.341–0.810 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.968

3.2.5.3 คุณภาพของแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครพนม มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.341–0.810 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.943

4. การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ทำหนังสือเพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

4.2 นำแบบสอบถามที่จัดทำขึ้นไปดำเนินการเก็บข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามทั้งที่เป็นเอกสารและแบบสอบถามออนไลน์ ซึ่งหากข้อมูลไม่ครบถ้วนผู้วิจัยจะใช้วิธีเดินทางไปเก็บข้อมูลด้วยตนเองและส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์

4.3 ดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วจึงนำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย หลังจากที่ได้รับแบบสอบถามคืนทั้งหมด มาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้ค่าสถิติ ดังนี้

5.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2 สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total Correlation) ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

5.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

5.3.1 สมมติฐานข้อที่ 1 และข้อที่ 2 ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ใช้การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5.3.2 สมมติฐานข้อที่ 3 และข้อที่ 4 ในส่วนของการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับการเปรียบเทียบจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงานและชาติโรงเรียน ใช้สถิติทดสอบค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) หากพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) หรือ LSD. วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

5.3.3 สมมติฐานข้อที่ 5 ใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

5.3.4 สมมติฐานข้อที่ 6 ใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

5.3.5 การหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ที่พบว่าองค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ที่มีอำนาจ พยากรณ์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ไปสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์ เพื่อสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 10 คน และใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำเสนอในรูปแบบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม สรุปผลได้ ดังนี้

1. ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด

2. ระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา อยู่ในระดับ มากที่สุด

3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียนต่างกัน พบว่า

3.1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสถานภาพ พบว่า โดยรวมมีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ไม่แตกต่างกันทุกด้าน

3.2 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า โดยรวมมี
ความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน
พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 4 ด้าน
ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล 2) ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล
3) ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล และ 4) ด้านการสร้าง
วัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล และมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล

3.3 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า โดยรวมมี
ความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน
พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 4 ด้าน
ได้แก่ 1) ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล 2) ด้านการบูรณาการการเรียนรู้
ทางดิจิทัล 3) ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และ 4) ด้านการสร้างวัฒนธรรม
เรียนรู้ทางดิจิทัล และมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล

4. ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
สถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตาม
สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียนต่างกัน
มีความแตกต่างกัน พบว่า

4.1 ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
สถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตาม
สถานภาพ พบว่า โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

4.2 ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามประเภทการทำงาน พบว่า โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน และ 3) ด้านการส่งเสริมนักเรียน และมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 2) ด้านการส่งต่อนักเรียน

4.3 ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการคัดกรองนักเรียน และ 2) ด้านการส่งต่อนักเรียน

5. ค่าสัมประสิทธิ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร (X) กับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Y) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r_{XY} = 0.845$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ที่นำมาวิเคราะห์ จำนวน 6 ด้าน พบว่า ทั้ง 6 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1) ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X_2) ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_3) ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X_5) ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_6) และด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X_4) ซึ่งตัวแปรทั้ง 6 ด้านนี้ สามารถรวมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการ

ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา นครพนม ได้ร้อยละ 71.1 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์
เท่ากับ ± 0.19910

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y' = 1.116 + 0.152X_1 + 0.136X_2 + 0.114X_3 + 0.146X_5 + 0.120X_6 + 0.092X_4$$

และสามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Z' = 0.228Z_1 + 0.191Z_2 + 0.130Z_3 + 0.196Z_5 + 0.171Z_6 + 0.130Z_4$$

7. แนวทางการพัฒนา ผู้วิจัยนำภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม จำนวน 6 ด้าน พบว่า ทั้ง 6 ด้าน มีอำนาจพยากรณ์
ที่ดี ได้แก่ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1) ด้านการพัฒนาบุคลากร
ทางดิจิทัล (X_2) ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_3) ด้านจรรยาบรรณการใช้
เทคโนโลยีดิจิทัล (X_5) ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_6) และด้านการ
สนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X_4) ดังนี้

7.1 ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล ควรมีการพัฒนา ดังนี้

- 1) ผู้บริหารต้องวางนโยบายส่งเสริมพัฒนาศักยภาพด้านดิจิทัลผ่านการประชุม
สัมมนา ศึกษาดูงาน การศึกษาต่อ 2) ผู้บริหารควรมองภาพของการดำเนินงานด้านดิจิทัล
ในเชิงลึก อย่างทะลุและเข้าใจ 3) เปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้
เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เกิดเป็นนวัตกรรม
- 4) ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาศักยภาพในการสร้างวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล 5) ผู้บริหาร
ควรเป็นแบบในการพัฒนาด้านดิจิทัล 6) ผู้บริหารมีมุมมองที่ต้องการพัฒนาด้านดิจิทัล
- 7) ผู้บริหารมีการจัดตั้งคณะ ทีมงานในการดำเนินงานด้านดิจิทัล 8) ควรมีการประยุกต์ใช้
เทคโนโลยีดิจิทัลในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และ 9) ผู้บริหารต้องให้
ความสำคัญและสนับสนุนด้านดิจิทัลทุกปัจจัย

7.2 ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล ควรมีการพัฒนา ดังนี้ 1) จัดอบรม
เชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงานของบุคลากร 2) มีการ
กำหนดแผนการพัฒนามาตรฐานด้านดิจิทัลอย่างชัดเจน 3) ผู้บริหารควรมีการเปิดโอกาสให้

บุคลากรแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับดิจิทัล เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไข พัฒนาด้านดิจิทัลให้ดีขึ้น 4) มีเครือข่ายการพัฒนาบุคลากรด้านดิจิทัล 5) ผู้บริหารต้องมีการศึกษาปัญหาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล กำหนดแผนงาน และจัดอบรมให้กับบุคลากรในเนื้อหาที่ยังไม่เข้าใจ 6) ผู้บริหารมีการนิเทศ ติดตามประเมินผลการปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ 7) บุคลากรต้องเป็นผู้เฝ้าหาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ และสามารถประยุกต์ใช้กับงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ 8) ส่งเสริมขวัญและกำลังใจให้กับผู้ร่วมงาน

7.3. ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล ควรมีการพัฒนา ดังนี้

1) จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดการกระบวนการเรียนรู้ทางดิจิทัล โดยการบูรณาการการเรียนรู้ที่หลากหลาย 2) การประยุกต์ด้านดิจิทัลให้เข้ากับกระบวนการเรียนรู้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการบูรณาการที่หลากหลาย สะดวก คล่องตัวในการทำงาน การจัดเก็บข้อมูล การรายงาน การประเมินผลงาน 3) วัสดุ อุปกรณ์ สื่อต้องมีความพร้อม และเพียงพอต่อการเรียนรู้ 4) การเรียนรู้ที่สนับสนุนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลทั้งในสภาพแวดล้อมเสมือนและผสมผสาน ให้ครอบคลุมวิถีการดำเนินชีวิตประจำวัน และการเรียนรู้ 5) สามารถให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันได้

7.4. ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ควรมีการพัฒนา ดังนี้

1) จัดอบรมให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากร 2) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยเรื่องของการใช้และการเผยแพร่ข้อมูลทางเทคโนโลยีดิจิทัล 3) ควรมีการนำเสนอข้อมูลที่เป็นจริงไม่บิดเบือน 4) อนุญาตให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงข้อมูลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ และ 5) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ถูกต้องเหมาะสม บนหลักพื้นฐานการไม่ละเมิดสิทธิ์ของบุคคลอื่น ๆ

7.5. ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล ควรมีการพัฒนา ดังนี้

1) ปรับแผนกลยุทธ์ในการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านดิจิทัลให้เกิดความยั่งยืน 2) ปรับโครงสร้างพื้นฐานให้มีความพร้อมและต้องการที่จะใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนรู้ 3) ทุกคนในโรงเรียนควรมีส่วนร่วมในการกำหนดระบบการทำงานด้านดิจิทัล 4) สร้างให้เกิดเป็นระบบการทำงานของสถานศึกษา 5) ไม่ใช่เทคโนโลยีดิจิทัลแก้ไขปัญหาสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งเพียงอย่างเดียว และ 6) จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัลให้ผู้บริหารและบุคลากร

7.6. ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล ควรมีการพัฒนา ดังนี้ 1) ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการวัดและประเมินผล 2) มีแผนพัฒนาการศึกษา กำหนดกลยุทธ์ สนับสนุนการจัดการข้อมูลและวัดประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยในการทำงานและ 3) โรงเรียนควรมีแอปพลิเคชันในการดำเนินงานด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผลให้เหมาะสม

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยอภิปรายผลตามผลการวิจัย ดังนี้

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมากกว่าสมมติฐานตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย เมื่อเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ คือ 1) ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล 2) ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 3) ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล 4) ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล 5) ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล และ 6) ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ดังกล่าวเป็นคุณลักษณะที่บุคลากรทางการศึกษาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษายอมรับว่า มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารสถานศึกษาเองที่จะต้องสร้างระบบการทำงานด้านดิจิทัลให้กลายเป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล เน้นย้ำในเรื่องของความซื่อสัตย์ที่มีต่อการใช้และเผยแพร่เทคโนโลยีดิจิทัลตามหลักกฎหมาย มีการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีส่วนในการพัฒนางานให้มีความคล่องตัวทั้งในเรื่องของการรายงาน การวัดผล ประเมินผล สามารถบูรณาการการเรียนรู้ให้กับผู้มีส่วนได้เสียในการค้นคว้าข้อมูลได้รวดเร็วทุกที่ทุกเวลา ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาเองจะต้องอาศัยทั้งภาวะผู้นำและการมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนางานด้านดิจิทัล และต้องมีการเตรียมพร้อมบุคลากรให้สอดคล้องกับงานด้านดิจิทัลได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภกร เกษม ปรุ่งผล (2560,

บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 17 พบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมและรายด้านอยู่ใน ระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฬาลักษณ์ อักษรณรงค์ (2561, หน้า 178) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร สถานศึกษา สหวิทยาเขตหนองหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 จังหวัดอุดรธานี พบว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร สถานศึกษา สหวิทยาเขตหนองหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 จังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความเป็น พลเมืองดิจิทัล อยู่ในระดับสูงสุด ส่วนด้านการปรับปรุงอย่างเป็นระบบอยู่ในระดับน้อย ที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ เจษฎา ชวนะไพศาล (2563, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มสหวิทยาเขต ทวารวดี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี พบว่า ภาวะผู้นำ เชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มสหวิทยาเขตทวารวดี โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับ ค่าดัชนีชี้วัดจากมากไปน้อย ดังนี้ การเป็นผู้นำด้านวิสัยทัศน์ การเป็นพลเมืองในยุค ดิจิทัล ความเป็นเลิศในการปฏิบัติอย่างมืออาชีพ การปรับปรุง อย่างเป็นระบบ และการ สร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณณา จำเนียรพีช (2564, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหาร สถานศึกษาที่ส่งผลต่อทักษะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยาผลการวิจัย พบว่า 1) ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การใช้เทคโนโลยีในการบริหาร รองลงมา คือ วิสัยทัศน์ในการใช้ เทคโนโลยี และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การสนับสนุน การจัดการ และการดำเนินการ ในการ ใช้เทคโนโลยี และมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีเท่ากัน

2. ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมากกว่าสมมติฐานตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย เมื่อเรียงตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ คือ 1) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา 2) ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน 3) ด้านการส่งต่อนักเรียน 4) ด้านการคัดกรองนักเรียน และ 5) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียน ให้มีความสมบูรณ์อย่างเป็นองค์รวมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา ความรู้ ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนให้มีทักษะในการดำรงชีวิต จึงจำเป็นที่ทุกโรงเรียนต้องรับผิดชอบในการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตผู้เรียน และแก้วิกฤติสังคม หากการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือให้นักเรียนมีประสิทธิภาพ โรงเรียนสามารถประยุกต์ใช้และพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละโรงเรียนแล้วนั้น ก็จะส่งผลที่ดีต่อนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภกรเกษม ปรุณผล (2560, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 17 พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทัชชกร งามเลิศ (2563, หน้า 278) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของตรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยม เขต 12 พบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 โดยภาพรวมและรายด้านทั้ง 5 ด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับแนวคิดของ อังสนา เข้มไคร (สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2566) กล่าวว่า ระบบดูแลช่วยเหลือมีความสำคัญในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมาก การเข้าถึงและได้มาซึ่งข้อมูลของนักเรียนเป็นรายบุคคลจะช่วยให้ครูสามารถแก้ไขปัญหานักเรียนได้ถูกต้อง

3. การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียน ที่ต่างกัน พบว่า

3.1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสถานภาพ พบว่า โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ไม่แตกต่างกันทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ที่มีความสำคัญในการบริหารงานสถานศึกษา เป็นผู้กำหนดนโยบายกลยุทธ์ในการดำเนินงานของสถานศึกษา เป็นผู้ดำริ ริเริ่มการพัฒนาสถานศึกษา จึงต้องทำความเข้าใจทุกงานเป็นอย่างดี ส่วนครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนก็ต้องเป็นผู้รู้รายละเอียดของงานดีกว่าครูที่ปรึกษา สามารถอธิบายให้คำแนะนำกับครูได้ ทำให้มีมุมมองเกี่ยวกับภาวะผู้นำในด้านนี้ไม่สูงมาก สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของ ไซยา ภาวะบุตร (สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2565) กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษาต้องเป็นผู้นำทางความคิดมองทะลุทุกงาน รอบด้านและเข้าใจจึงทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างจากครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของ ชำนาญศิลป์ สุวรรณไตร (สัมภาษณ์, 23 มีนาคม 2566) กล่าวว่า การดำเนินงานทุกอย่างภายในโรงเรียนต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหาร ซึ่งนั่นหมายความว่า เมื่อพิจารณาแล้วส่งผลดีต่อสถานศึกษา ทำให้ระบบการดำเนินงานมีความสะดวกในการปฏิบัติงานของผู้ดำเนินการ พร้อมให้บริการแก่ผู้รับบริการ ทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างกัน สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของ ไกรศรี ภิรมย์ (สัมภาษณ์, 20 มีนาคม 2566) กล่าวว่า ผู้บริหารคือ ผู้นำ ผู้สนับสนุน ผู้แก้ปัญหา ผู้ประเมิน ผ่านกระบวนการทางการบริหาร การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลทุกรูปแบบให้เหมาะสมกับงาน เป็นผลมาจากการนำ การสนับสนุนจากผู้บริหารทั้งสิ้นจึงจะทำให้การดำเนินงานนั้นดำเนินการได้ ทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

3.2 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล 2) ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล 3) ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล และ 4) ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล และมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลักสูตรการศึกษาในระดับปริญญาตรีของแต่ละสาขาวิชาในปัจจุบันเน้นทักษะการเรียนรู้ของบัณฑิตโดยใช้เทคโนโลยี

ที่หลากหลาย ทำให้ผู้ที่มีประสบการณ์น้อยกว่าซึ่งเป็นคนรุ่นใหม่ส่วนมากมีความรู้ความชำนาญด้านดิจิทัลที่ทำงานมาก่อนในยุคสมัยนั้นมีการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้มากทำให้คนรุ่นใหม่มีโอกาสใช้มากกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ จีระศักดิ์ ชุมภู (2564, หน้า 88) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขต สุคติไทย จังหวัดเชียงราย พบว่า จำแนกตามประสบการณ์การทำงานในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของณัฐพล วรรณศรี (สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2566) กล่าวว่า ประสบการณ์ทำให้บุคคลมีวิธีการคิด การแก้ปัญหา และใช้วิธีการแก้ปัญหาที่หลากหลาย ผู้ที่มีประสบการณ์มากจะเทียบประสบการณ์จากอดีต ส่วนผู้ที่มีประสบการณ์น้อยจะเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด ทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างกัน สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของ เฉลิมเกียรติ คำไพ (สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2566) กล่าวว่า คนที่มีประสบการณ์มากและคนที่มีประสบการณ์น้อยจะมีมุมมองปัญหาที่ต่างกัน จะเห็นได้จากคนที่มีประสบการณ์น้อยบางส่วนจะคำชี้แนะแนวทางการดำเนินงานจากผู้ที่มีประสบการณ์มาก จึงทำให้มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

3.3 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล 2) ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล 3) ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และ 4) ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล และมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะขนาดของโรงเรียนมีผลต่องบประมาณในการจัดสรรจากหน่วยงานต้นสังกัด การพัฒนาด้านดิจิทัลจำเป็นต้องอาศัยงบประมาณเข้ามาสนับสนุนการดำเนินงาน บางโรงเรียนที่ผู้บริหารให้ความสำคัญด้านเทคโนโลยีดิจิทัลก็จะทำให้การดำเนินงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลมีความโดดเด่นจึงมีความแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เลอศักดิ์ ตามา (2564, หน้า 225) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพการศึกษา ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 พบว่า ผลการ

เปรียบเทียบจำแนกตามขนาดของโรงเรียนโดยรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของ อังสนา เข้มไคร (สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2566) กล่าวว่า ขนาดโรงเรียนส่งผลต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร เนื่องจากข้อกำหนดเรื่องของงบประมาณ และการตั้งใจในการบริหารจัดการ และยังมองว่าการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของโรงเรียนขนาดเล็กควรมีแนวโน้มค่อยเป็นค่อยไป สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของ สาวิตรี ปารีพันธ์ (สัมภาษณ์, 24 มีนาคม 2566) กล่าวว่า โรงเรียนที่มีขนาดต่างกันจำนวนบุคลากรในการรับผิดชอบต่างกันอาจทำให้มีการมองภาพภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารแตกต่างกัน ซึ่งโรงเรียนขนาดใหญ่สามารถดำเนินการจัดซื้อชุดโปรแกรมตามความต้องการได้เลย ส่วนโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็กอาจต้องรอพิจารณาดำเนินการ สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของ ณัฐพล วรรณศรี (สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2566) กล่าวว่า โรงเรียนขนาดใหญ่มีความคล่องตัวในการจัดซื้อ จัดหา ทั่ววัสดุ อุปกรณ์ ระบบการเชื่อมโยงที่มีความรวดเร็วและโปรแกรม ซึ่งอาจได้โปรแกรมที่มีความคล่องตัวและครอบคลุมกับความต้องการในการดำเนินงานทั้งระบบของโรงเรียนดีกว่าโรงเรียนขนาดกลาง ส่วนโรงเรียนขนาดกลางก็น่าจะมีความพร้อมเช่นเดียวกันกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก จึงคิดว่าขนาดของโรงเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

4. ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของโรงเรียน พบว่า

4.1 ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสถานภาพ พบว่า โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การขับเคลื่อนงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญและติดตามอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลที่จะทำให้ครูรู้และเข้าใจสภาพของนักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมที่แสดงออก ดังนั้นผู้บริหารจะต้องมีบทบาทสำคัญในการผลักดันการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ

นักเรียนให้มีประสิทธิภาพ ผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนก็ต้องมีความรู้ลึกเกี่ยวกับงานคอยประสานกับครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับข้อมูลนักเรียน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการให้การช่วยเหลือนักเรียน แก้ไขและส่งต่อหากนักเรียนเกิดปัญหา จึงทำให้มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัสฎายุท โพธิ์นอก (2558, หน้า 113-117) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 พบว่า ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ พบว่าผู้ที่มีตำแหน่งหน้าที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นต่อปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน แตกต่างกับผู้ที่มิมีตำแหน่งหน้าที่เป็นหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูที่ปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในทุกด้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชพล เทียงดี (2563, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า การเปรียบเทียบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามสถานภาพ โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 วรวิมล บุตรศรีภูมิ (2563, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ สภาพและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 พบว่า การเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 จำแนกตามสถานภาพ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน และ 3) ด้านการส่งเสริมนักเรียน และมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่

1) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 2) ด้านการส่งต่อนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากจะมองประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาเทียบกับอดีตที่ผ่านมา ในขณะที่ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์น้อย จะมองประสิทธิผลสถานศึกษาตามเกณฑ์การประเมิน ทำให้ประสบการณ์ของแต่ละช่วงมีความแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรศักดิ์ ผกากรอง (2562, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 พบว่า ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามอายุราชการ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรวุฒิ บุตรศรีภูมิ (2563, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ สภาพและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 พบว่า การเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของ ไกรศรี ภิรมย์ (สัมภาษณ์, 20 มีนาคม 2566) กล่าวว่า ประสบการณ์ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนล้วนแล้วแต่เป็นปัญหาใหม่ทุกปี ดังนั้นการช่วยเหลือจำเป็นต้องอาศัยประสบการณ์การพลิกแพลงตามกรอบของกระบวนการดำเนินงาน

4.3 ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการคัดกรองนักเรียน และ 2) ด้านการส่งต่อนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจำนวนบุคลากรในการดูแลนักเรียนมีความแตกต่างกัน โรงเรียนขนาด

ใหญ่อาจดูแลนักเรียนไม่ทั่วถึงเพราะมีจำนวนนักเรียนที่มากกว่าแต่บรรยากาศของวิชาการ มีการแข่งขันกันสูง กลับกันกับโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง อาจมีประสิทธิภาพในการดูแลนักเรียนที่ดีกว่า การใกล้ชิดนักเรียนดีกว่าแต่อาจมีการแข่งขันด้านวิชาการน้อย ทำให้ขนาดโรงเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วีระพล ลอยประโคน (2559, หน้า 161) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 พบว่า ความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามขนาดของโรงเรียนโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของรัชพล เทียงดี (2563, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า การเปรียบเทียบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรวุฒิ บุตรศรีภูมิ (2563, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ สภาพและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 พบว่า การเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ค่าสัมประสิทธิ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร (X) กับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Y) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = 0.845$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Y) พบว่า ทุกคู่มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่มีคะแนนสูงสุด 3 อันดับ ได้แก่ 1) ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_6) กับด้านการส่งต่อนักเรียน (Y_5) ($r_{x_6y_5} = 0.601^{**}$) 2) ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1) กับด้านการคัดกรองนักเรียน (Y_2) ($r_{x_1y_2} = 0.598^{**}$) และ 3) ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X_4) กับด้านการส่งต่อนักเรียน (Y_5)

และด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1) กับด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (Y_1) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากัน ($r_{X_1Y_1} = 0.586^{**}$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความเข้าใจและคิดเห็นตรงกันว่าถ้ามีภาวะผู้นำทางด้านดิจิทัลที่ดีจะทำให้ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือมีประสิทธิภาพไปด้วย เพราะภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล และด้านอื่น ๆ ล้วนแล้วแต่ส่งผลต่อประสิทธิผลด้านดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภกรเกษม ประุณผล (2560, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัชฌมศึกษา เขต 17 พบว่าภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญธิรา วาตี (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร สุขภาพกายและสุขภาพจิตของนักเรียน มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ได้แก่ ความรู้ความสามารถของครู การปฏิบัติงานของครู พฤติกรรมผู้บริหาร การรู้จักตนเองและพึ่งตนเองได้ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของ ชำนาญศิลป์ สุวรรณไตร (สัมภาษณ์, 23 มีนาคม 2566) กล่าวว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลมีความสัมพันธ์อย่างยิ่งกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ยิ่งผู้บริหารให้ความสำคัญและทำให้เกิดกับบุคลากรภายในองค์กร การขับเคลื่อนงานก็ทำให้เกิดความพอใจต่อผู้รับบริการ สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของ เฉลิมเกียรติ คำไพ (สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2566) กล่าวว่า ผู้บริหารเองควรเป็นแบบและแม่แบบของโรงเรียนให้กับบุคลากร การมองภาพการดำเนินในเชิงลึกและกว้าง พิจารณาจากข้อมูลในปัจจุบันและความต้องการเปลี่ยนแปลงทางด้านดิจิทัล จะทำให้การดำเนินการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเกิดประสิทธิภาพอย่างแท้จริง สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของ ณัฐพล วรรณศรี (สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2566) กล่าวว่า โรงเรียนใดที่ผู้บริหารมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัลดี การส่งเสริมด้านดิจิทัลต่าง ๆ

ในโรงเรียนไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาบุคลากร การบูรณาการการเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยี ดิจิทัล ประยุกต์กับการดำเนินงานของโรงเรียน จนเกิดเป็นระบบแบบแผนการดำเนินงาน จะทำให้โรงเรียนบรรลุเป้าหมายของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ เป็นอย่างดี เกิดภาพลักษณ์ของการดูแลนักเรียนที่มีประสิทธิภาพ ทำให้โรงเรียนเป็น แบบอย่างกับโรงเรียนอื่นในการศึกษาดูงานและทำให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนมีความเข้มแข็งมากขึ้น

6. ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ได้อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1) ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X_2) ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_3) ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X_5) ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_6) และด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X_4) ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.228 ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X_2) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.191 ด้านการบูรณาการ การเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.164 ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X_5) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการ พยากรณ์ เท่ากับ 0.196 ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_6) โดยมีค่า สัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.171 และด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัล ในการวัดและประเมินผล (X_4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.130 ซึ่งตัวแปรทั้ง 6 ด้านนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ได้ร้อยละ 71.1 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ± 0.19910 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ภาวะผู้นำดิจิทัลจะต้องมีใน โรงเรียน ได้แก่ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล ด้านการพัฒนาบุคลากรทาง ดิจิทัล ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล และด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัด และประเมินผล ซึ่งภาวะผู้นำดิจิทัลเหล่านี้ควรมีการดำเนินการให้เกิด โดยผู้บริหาร

สถานศึกษาควรใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่าสูงสุด ด้วยกระบวนการวางแผนการจัดการที่เป็นกระบวนการต่อเนื่องทั้งระบบ ให้เกิดความ สะดวก คงอยู่ ราบรื่น ทั้งผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ในรูปแบบการบริหารที่สามารถ นำสารสนเทศมาแก้ไขปัญหาของผู้เรียนได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญทิรา วาดี (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ จำนวน 4 ตัวแปร ประกอบด้วย พฤติกรรมผู้บริหาร การปฏิบัติงานของครู การรู้จักตนเองและพึ่งตนเองได้ของนักเรียน และสุขภาพกาย สุขภาพจิตของนักเรียน สามารถพยากรณ์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของ ไชยา ภาวบุตร (สัมภาษณ์, 21 มีนาคม 2566) กล่าวว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ได้ นั้น ผู้บริหารต้องมีภาวะผู้นำ วิสัยทัศน์ที่ต้องการสร้างให้เกิด มีทีมงานคอยสนับสนุน และร่วมกันในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยอาศัยภาวะผู้นำดิจิทัลที่ผู้บริหาร มีการดำเนินการ การพัฒนาบุคลากร การบูรณาการการเรียนรู้ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ การสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของ ธวัชชัย ไพโกล (สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2566) กล่าวว่า การดำเนินการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพนั้น โรงเรียนต้องมีการอบรมเชิงปฏิบัติการสร้างความ เข้าใจ ทั้งผู้บริหารและบุคลากร ให้เกิดทักษะ และเข้าใจด้านดิจิทัล สอดคล้องกับ คำสัมภาษณ์ของ ภคิน ลดาตกจิรานนท์ (สัมภาษณ์, 21 มีนาคม 2566) กล่าวว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพ ผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษา ต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน กระบวนการ ขั้นตอนการดำเนินงานต่าง ๆ ซึ่งหากผู้บริหาร ครูมีความรู้เกี่ยวกับ ดิจิทัลจะทำให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ คือ 1) ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล 2) ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 3) ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล 4) ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล 5) ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล และ 6) ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล ควรนำภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารแต่ละด้านมาปรับใช้ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และควรพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารแบบมีส่วนร่วมมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

1.2 จากผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ คือ 1) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา 2) ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน 3) ด้านการส่งต่อนักเรียน 4) ด้านการคัดกรองนักเรียน และ 5) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ควรพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทุกด้าน ให้คงค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด โดยหน่วยงานที่รับผิดชอบ เช่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ควรจัดอบรมหรือประชุมเชิงปฏิบัติการ (work shop) เพื่อพัฒนาความสามารถในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของผู้บริหารสถานศึกษา และผู้รับผิดชอบในงาน ตลอดจนครูที่ปรึกษา ของสถานศึกษา

1.3 จากผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่สามารถพยากรณ์ ได้ครบทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1) ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X_2) ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_3)

ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X₅) ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X₆) และด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X₄) โดยสามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ได้ร้อยละ 71.1 ควรพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ทั้ง 6 ด้าน ให้สูงขึ้นกว่าเดิม โดยหน่วยงานที่รับผิดชอบ เช่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ควรจัดอบรมหรือประชุมเชิงปฏิบัติการ (work shop) เพื่อพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่สามารถพัฒนาได้ ด้านการมีภาวะผู้นำ และวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล และด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล ตามความเหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาการพัฒนาารูปแบบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ทำการวิจัยในรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม และพื้นที่อื่น ๆ ต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกอร สมปราษฎ์. (2562). *ภาวะผู้นำกับคุณภาพการศึกษา*. ขอนแก่น: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กมลทิพย์ อินแก้วเครือ. (2564). “ทักษะและภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล”. *การประชุมและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 14*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสวนสุนันทา.
- กรมสุขภาพจิต. (2554). *คู่มือครู ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3-ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6*. กรุงเทพฯ: กระทรวงสาธารณสุข.
- กรรณิกา กันท่า. (2561). ทักษะภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ชั้นพื้นฐาน. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 12(2), 18-29.
- กันตชาติ กุดนอก. (2565). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- กิตติวรรณ แสนโท. (2556). *การศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จันทนา แสนสุข. (2559). *ภาวะผู้นำ Leadership*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: บริษัท ทริปเพิ้ลกรุ๊ป จำกัด.
- จันทร์ฉาย ไทรัตน์. (2561). *การบริหารและการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่ดีของนักเรียนโรงเรียนเชียงรายวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย*. รายงานการวิจัย. เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- จิณณวัตร ปะโคทัง. (2561). *ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษามีอาชีพ*. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- จิตติมา วรรณศรี. (2564). รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล. *วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ*, 6(10), 454-472.

- จิรพล สังข์โพธิ์ และคณะ. (2560). *ภาวะผู้นำในการบริหารยุคดิจิทัล : องค์การไอที และองค์การที่เกี่ยวข้องกับไอทีในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยนวัตกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จุฑาทิพย์ พงษา. (2558). *สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จุฬาลักษณ์ อักษรณรงค์. (2561). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตหนองหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 จังหวัดอุดรธานี*. *วารสารวิทยาลัยบัณฑิต เอเชีย*. 8 (2), 178.
- เจษฎา ชวนะไพศาล (2563). *แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตทวารวดี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ฉัตรชัย ไชยมงคล. (2552). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- เฉลิมพงษ์ สุขสมพนารักษ์. (2561). *การพัฒนาแบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านช่างหม้อ อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน*. แม่ฮ่องสอน: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ชไมพร จันทร์ลี. (2560). *ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในศูนย์ภัทรบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาดราด (PROBLEMS AND GUIDEDDEVELOPMENT FORSCHOOL ADMINISTRATOR'S JOP PERFORMANCE ON STUDENT ASSISTANT SYSTEM IN PATTHARABURAPHA CLUSTER UNDER TRAT PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE)*. ดราด: โรงพิมพ์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ชยาภรณ์ จันโท และ หิรัญ ประสารการ. (2560). การศึกษาคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพังงา. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต*. 13(1). 304–320.
- ชีวิน อ่อนลออ, สุชาติ บางวิเศษ, กานนท์ แสนเภา และสวิตา อ่อนละออ. (2563). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลสำหรับนักบริหารการศึกษา. *วารสารวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย*, 10 (1), 108–119.
- ชูชาติ พุทธลา. (2561). องค์ประกอบของภาวะผู้นำทางดิจิทัลสำหรับผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดหนองบัวลำภู. *วิทยานิพนธ์ ศศ.ม ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น*.
- ไชยา ภาวะบุตร. (2563). รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. *วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 9(33), 1–11.
- ณัฐธิดา พรปทุมชัยกิจ และคณะ. (2564). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร . *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ*, 15(2) 52–54.
- ณัฐธิดา รุ่งกลิ่นขจรกุล. (2559). *แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขยาย โอกาสทางการศึกษา อำเภอตาบะซำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3. สุพรรณบุรี: โรงพิมพ์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์*.
- ณัฐวุฒิ พงศ์สิริ. (2560). *ผู้นำในยุคดิจิทัล*. [ออนไลน์]. จาก <http://www.dharmniti.co.th/> ผู้นำในยุค-digital-economy. 30 สิงหาคม 2565.
- นิศรานันท์ ชันทอง และสุชาดา บุบผา. (2564). ทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย. *Journal of Modern Learning Development*, 6(4), 148–163.

- ดิเรก ภาโสสม. (2560). *ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการจัดการศึกษาทางไกลผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ทศพล สุวรรณราช. (2564). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นบุรีรัมย์*. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 7(3) 160-177.
- ทัชชกร งามเลิศ. (2563). *ประสิทธิผลการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12*. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*. 5(2), 178.
- ทินกร บัวชู. (2563). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา*. *วารสารครุศาสตร์สาร คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา*. 13 (2), 285-294.
- ธนกฤต พราหมณ์นง. (2559). *รูปแบบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ*. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. คณะศึกษาศาสตร์: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธนพล สะพังเงิน. (2564). *ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้บริหารสถานศึกษากับการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นิตาชล บำรุงภักดี. (2563). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา กับประสิทธิผลโรงเรียน ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสกลนคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นิษากรรณ์ เหล่าเขตกิจ. (2560). *แนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านบึงหล่ม อำเภอคลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร*. การค้นคว้าอิสระ ค.ม. กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- บวร ปภัสราทร. (2561). *การสื่อสารเคลื่อนที่จากยุคที่หนึ่งสู่ยุคที่ห้า มุมมองของพลเมืองดิจิทัล = Mobile communication : From 1G to 5G digital citizen perspective*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- บุญใจ ศรีสถิตนรากร. (2553). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางการพยาบาล*. พิมพ์ครั้งที่ 5.
กรุงเทพฯ: ยูแอนด์ อินเตอร์ มีเดีย จำกัด.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
_____. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุหงา วชิระศักดิ์มงคล. (2556). *การพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ: สรุปรายงานการวิจัย*.
พิษณุโลก: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ปกรณ์ ลีสกุล. (2561). *Leadership in Digital Era: ภาวะผู้นำในโลกดิจิทัล*. [ออนไลน์].
จาก <https://oday.line.me/th/pc/article/Leadership+in+Digital+Era>
27 สิงหาคม 2565.
- ปริศนา เขียนชาติ. (2564). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา
กับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัด
นครพนม*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ปอ ไกรวิญญ์. (2560). *กลยุทธ์การพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนเอกชนตามแนวคิด
ความเป็นพลเมืองดิจิทัล (Uxpublished Doctoral dissertation)*. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชรัศม์ พันธุ์วัฒน์. (2559). *การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการงานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนด้านการคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนพร้าววิทยาคม
จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- พนทิพย์ หาญชนะ และ คีฤทธิ์ ศิลาลาย. (2565). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
สถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนสหวิทยาเขตชลบุรี 1
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง*.
Journal of Roi Kaensarn Academi. 7(6), 117–118.
- พรศักดิ์ ผกากรอง. (2562). *การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11*.
วิทยานิพนธ์ ค.บ. สุราษฎร์ธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

- “พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553”, ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 116 ตอนที่ 74 ก. หน้า 1, 19 สิงหาคม 2542.
- “พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546”, ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 120 ตอนที่ 95 ก. 2 ตุลาคม 2546.
- เพ็ญศรี นิตยา. (2551). *สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ค.ม. เลข: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.*
- เพลินพิศ สิงห์คำ. (2560). *การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- ภรรควรรณ อยู่เย็น. (2563). *การพัฒนาสมรรถนะครูด้านดิจิทัล ของโรงเรียนบ้านห้วยไผ่ อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.*
- ภูษณิศ ม่วงเกษม. (2562). *สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่พึงประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยรังสิต.*
- มะลิวัลย์ ธรรมแสง. (2558). *แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขตทวารวดี. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.*
- มัทนา วังถนอมศักดิ์. (2561). *ภาวะผู้นำทางการศึกษา : ทฤษฎีและการปฏิบัติ. นครปฐม: ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.*
- มูฮำหมัดรุซลัน ลือบาอะลุดิง. (2565). “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่”. *การประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 13. มหาดใหญ่ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.*
- รักเกียรติ หงส์ทอง และธนพงษ์ อุดมทรัพย์. (2559). *ภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ในบริบทการนำการเปลี่ยนแปลง. วารสารมนุษยสังคมปริทัศน์. 18(2), 79.*

- รัชพล เทียงดี. (2563). การศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหาร
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18.
วิทยานิพนธ์ ค.ม.จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- รัตติกรณ์ จงวิศาล. (2559). ภาวะผู้นำ : ทฤษฎีการวิจัย และแนวทางสู่การพัฒนา =
Leadership: theories, research, and approaches to development.
พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุ่งนภา สุขสำแดง. (2563). การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษา
พระนครศรีอยุธยา เขต 1. อยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- เลอศักดิ์ ตามา. (2564). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการ
ดำเนินงานระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22. *วารสารรัชต์ภาคย์*. 15 (38), 225.
- วรมน วิตะเสวีระ. (2557). กลยุทธ์การพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41.
วิทยานิพนธ์ กศ.ด. กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- วรรณณา จำเนียรพีช. (2564). ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผล
ต่อทักษะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ ค.บ.
พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- วรวิมล บุตรศรีภูมิ. (2563). สภาพและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 30. วิทยานิพนธ์ ค.บ. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- วันชัย ราชวงศ์. (2562). ภาวะผู้นำสถานศึกษายุคดิจิทัล. *วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพ
การบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย*, 1(4), 25-32.
- วันเพ็ญ รัตนอนันต์. (2555). การศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษาพะเยา
เขต 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2557). ภาวะผู้นำทฤษฎีและนันทศาสตร์ร่วมสมัยปัจจุบัน. กรุงเทพฯ:
ทิพย์วิสุทธิ์. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

- วีระพล ลอยประโคน. (2559). สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32. วิทยานิพนธ์ ค.บ. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- วีระศักดิ์ ชุมภู. (2564). การเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มมหาวิทยาลัยเขตสุโขทัย จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. เพาะ: มหาวิทยาลัยพะเยา.
- ศิริ โชคสกุล. (2559). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัด สมุทรปราการ (THE STUDENTS CARE SYSTEM OF RATTANAKOSIN 9 SCHOOL SAMUT PRAKARN PROVINCE). สมุทรปราการ: โรงพิมพ์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศุภกรเกษม ประจวบ. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17. วิทยานิพนธ์ ค.บ. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน. (2557). คู่มือการคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน. (2560). ทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Literacy Project). นนทบุรี: สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน.
- สมศักดิ์ จิววัฒนา. (2555). การพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรทางการศึกษาสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ ค.ด. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สมหมาย อ่ำดอนกลอย. (2556). บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. 7(1), 1-7.
- สมุท ข่านาญ. (2556). ภาวะผู้นำทางการศึกษา ทฤษฎี และปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. ระยอง: พี.เอส. การพิมพ์.
- สรัญญา จันทรชูสกุล. (2561). แนวคิด หลักการ และยุทธวิธีในการประเมินผลเพื่อการเรียนรู้. วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 24(1), 14-28.

- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35. (2561). *คู่มือการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือและคุ้มครองนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35*. ลำพูน: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม. (2564). ITA2021 สพม. นครพนม. [ออนไลน์]. จาก <https://sites.google.com/esdc.go.th/itasnpm/home>. 30 สิงหาคม 2565.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม. (2564). *แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาระยะ 3 ปี (ปี 2563-2565) ฉบับทบทวนปีงบประมาณ 2565*. นครพนม: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547). *การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). *ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หลักการแนวคิดและทิศทางในการดำเนินงาน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). *ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2553). *ครุภูมิปัญญา ไทยรุ่นที่ 1 ภาคเหนือ*. กรุงเทพฯ: CURUSPHADPARAW.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2560). *แนวทางพัฒนาทักษะด้านดิจิทัล ของข้าราชการ และบุคลากรภาครัฐเพื่อการปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัล*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2565). *กรอบสมรรถนะ ด้านดิจิทัลสำหรับพลเมืองไทย*. กรุงเทพฯ: กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2559). แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ

2560 ของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ:

สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.(2552). *การพัฒนาความเข้มแข็งระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนหลักสูตรครูที่ปรึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2558). ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี : การนำเทคโนโลยีสู่ห้องเรียน และโรงเรียนในศตวรรษที่ 21. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 16(4) 216-224.

_____. (2561). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุชญา โกมลวานิช. (2564). องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23. *การประชุมวิชาการเสนอมผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 21*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุทธิชัย ปัญญโรจน์. (2555). *ครบเครื่องเรื่องนักรับราชการ*. กรุงเทพฯ: ส.เอเชียเพรส (1989).

สุธิดา พงษ์สวัสดิ์. (2561). *การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุนันทา สมใจ. (2559). การบริหารสถานศึกษาด้วยภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี. *วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี*. 7(5), 121-123.

_____. (2561). การบริหารสถานศึกษาด้วยภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี. *วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี*, 12 (1). 136-129.

สุภัทสร สุริยะ. (2562). *การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสยาม.

โสมวลี ชยามฤต. (2564). *การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับยุคดิจิทัลขององค์การภาครัฐและเอกชน.วิทยานิพนธ์ ค.ม.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี.

- อนัญญา ขุนจ้อน. (2556). *ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของครูผู้สอนโรงเรียนเทศบาลในจังหวัดอุดรดิติติ*. การศึกษาค้นคว้าตนเอง กค.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อัจนรา สอนโว. (2560). *ประสิทธิผลการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักสังคหวัดถุ 4 ในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25. วิทยานิพนธ์ พ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.*
- อัญทิตรา วาติ. (2561). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กค.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- อัษฎาฎุท โปธิ์นอก. (2558). *สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20. วิทยานิพนธ์ กค.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- อำนวย มีราคม. (2564). *ภาวะผู้นำของผู้บริหารศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญในยุคดิจิทัล. วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์, 6(3) 1009–1019.*
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2559). *การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล (School Management in Digital Era). [ออนไลน์]. จาก [https://www.trueplookpanya.com/knowledge/content/52232/-education-teaart-teaart-teaartdi](https://www.trueplookpanya.com/knowledge/content/52232/-education-teaart-teaartdi). 27 สิงหาคม 2565.*
- American Institute for Research [AIR]. (2009). Evaluation of the school technology leadership initiative: external evaluation report # 2. Washington, DC: American Institutes of Research.*
- Bedard, J.D. (1964). *Written discipline in California high school*. Dissertation Abstracts International Cronbach, Lee J. *Essentials of Psychological Tests. 3rd ed.* New York: Harper & Row publisher, 1974.
- Biddle, V.S. (2009). *Student Assistance Program Outcomes of Students at Risk for Suicide. Dissertation Abstracts International. 69(8), p. 118.*

- Blum, M. H. (1997). *The preserve teacher's educational training in classroom discipline: A national survey of teacher educational programs*. Dissertation Abstracts International. 55(8), 2348–A.
- Bream. (2016). *Effective Behavior in Organizations*. New York: Richard D. Irwin.
- Castle. (2009). *Principal Technology Leadership Assessment*. Retrieved August, 2022, from http://schooltechleadership.org/wordpress/wpcontent/uploads/2010/02/ptla_info_packet.pdf.
- Cash, T. (2006). *Student Discipline Referral Rates and Neighborhood Crime Statistics*. Doctor's Thesis in Kansas United States University.
- Cole, D. A. (2002). *An analysis of the perception of high school assistant principal for discipline And Supervision in Georgia School*. Dissertation Abstracts International, 60(11), 2348–A.
- Duickert. (2016). *Digital Leadership: Erfolgreiches Führen in Zeiten der Digital Economy*. Haufe.
- Hudson, P. (2006). A framework for understanding the development of organizational safety culture. *Safety Science*, 44(6), pp. 204–206.
- Gerald C. (Jerry) Kane. (2018). The technology fallacy: people are the real key to digital transformation. *Research–Technology Management*. 62 (6), p.102.
- Good, Carter. V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw Hill.
- Elliott, T. (2017). *Digital Leadership: A Six–Step Framework For Transformation*. [Online]. from <http://www.digitalistmag.com/author/telliott>. Retrieved November 6, 2018.
- English, Horace B. & Ava Champney. (1974). *A Comprehensive Dictionary of Psychological and Psychoanalytical Terms. A Guide to Usage*. Longman Group: Germany.
- Flanagan, L., & Jacobsen, M. (2003). Technology Leadership for Twenty–First Century Principal. *Journal of Educational Administration*, 41, 124–142.
- Hearsum, S. (2015). “How to develop digital leadership capability”, *Strategic HR Review*. 14(5), pp.92–94.

- Kerdtip. (2006). Professional Learning Community Supporting Factors of Teachers in Primary Schools under Jurisdiction of Pattani Primary Education Service Area Office 1. *Faculty of Education Prince of Songkla University*. 7(3), p.34.
- Kosse, S. (2006). *Integrity of SAT Interventions: Relationship of Components to Student Outcomes*. Doctor's Thesis in Nebraska United States University.
- Laudon, K. C., & Laudon, J. P. (2011). *Essentials of management information systems: Organization and technology in the enterprise* (4th ed). Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.
- Nak Ai, N. (2006). *The factor of e-leadership characteristic and factors affecting e-leadership effectiveness for basic education principals*. Doctor of Philosophy Thesis in Educational Administration. Bangkok: Srinakharinwirot University.
- Reinke, W.M. (2005). *The Classroom Check-up: A Brief Intervention to Reduce Current and Future Student Problem Behaviors Through Classroom Teaching*. Doctor's Thesis in Oregon United States University.
- Ribble, M., Bailey, G.D., & Ross, T.W. (2004). Digital citizenship: Addressing Appropriate technology behavior. *Learning & Leading with Technology*, 32(1), 6.
- Rodrigucz. (2017). *Relation between social-environmental responsibility and performance in hotel firms*. *Hospitality Management*, 26, pp. 824-839.
- Sieber, S., Kagner, E., & Zamora, J. (2013). How to be digital leader. Retrieved December 24, 2013. From [http://www.forber.com/sites/iese/2013/08/23/how to be a digital leader](http://www.forber.com/sites/iese/2013/08/23/how_to_be_a_digital_leader).
- Stodd, Julian. (2016). 10 Reasons For Social Leadership. Retrieved July 28, 2016, from Julian Stodd's Learning Blog. Website: <https://julianstodd.wordpress.com/2016/07/09/10-reason>
- Teed, C. M. (2002). *Meeting student's social and emotional needs: Elementary teacher's perceptions of counseling in the classroom*. *Dissertation Abstracts International*, 63(5), 1715-A.

Walton, R.H. (2006). *Cold Case Homicides: Practical Investigative Techniques* (1st ed.). CRC Press. <https://doi.org/10.1201/9781420003949>.

Williams, C. (2007). Research Methods. *Journal of Business & Economic Research*. 5, pp. 65–72.

Woodward, & DeMille. (2015). *Launching a Leadership Revolution: Mastering the Five Levels of Influence*. New York: Grand Central Publishing.

Zhu et al. (2016). TWISTED DWARF1 Mediates the Action of Auxin Transport Inhibitors on Actin Cytoskeleton Dynamics. *The Plant Cell*. 28, p. 65.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยา ภาวะบุตร   ประธานหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. รองศาสตราจารย์ ดร. สายันต์ บุญใบ   อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. นายฉัตรชัย ไชยมงค์   รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา นครพนม
4. นายกิตติศักดิ์ โสตาภา   ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
5. นายวินัย เปี่ยมลาภโชติกุล   ผู้อำนวยการโรงเรียนปลาปากวิทยาคม สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
นครพนม

ภาคผนวก ข

หนังสือของความอนุเคราะห์

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๓๒๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายอดุลย์ วรรณะปะกะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๕๑๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ปัทมา จันทพันธ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๕๗ ๐๒๒๕

โทรสาร ๐ ๔๒๕๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายอดุลย์ วรรณะปะกะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๑๙๖ ๑๒๐๕

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๓๒๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายอดุลย์ วรรณะปะกะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๕๑๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ปัทมา จันทพันธ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายอดุลย์ วรรณะปะกะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๑๙๖ ๑๒๐๕

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๓๒๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายฉัตรชัย ไชยมงคล

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายอดุลย์ วรรณะปะกะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๕๑๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ปีทมา จันทพันธ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๕๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๕๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายอดุลย์ วรรณะปะกะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๑๕๖ ๑๒๐๕

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๓๒๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายกิตติศักดิ์ โสตาภา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
  ๒. เครื่องมือการวิจัย
  ๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายอดุลย์ วรรณปะกะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๕๑๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ปัทมา จันทพันธ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายอดุลย์ วรรณปะกะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๑๙๖ ๑๒๐๕

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๓๒๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายวินัย เปี่ยมลาภโชติกุล

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายอดุลย์ วรรณปะกะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๕๑๓๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ปัทมา จันทพันธ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์/ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๕๗ ๐๒๒๕

โทรสาร ๐ ๔๒๕๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายอดุลย์ วรรณปะกะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๑๕๖ ๑๒๐๕

ที่ ๘๖ ๐๖๒๑.๑๒/ว ๓๕๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิคมโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองแวงวิทยานุกูล

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายอดุลย์ วรรณปะกะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๕๑๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ศ.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ปัทมา จันทร์พันธ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ทำอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๐๗ ๐๒๒๐๓

โทรสาร ๐ ๔๒๐๗ ๐๐๗๒๐

ผู้ประสานงาน นายอดุลย์ วรรณปะกะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๙๓๖ ๑๒๐๕

ที่ ฮว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๓๕๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนมิตรภาพ
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนาทมวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายอตุลย์ วรรณปะปะกะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๒๒๒๔๑๘๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ปัทมา จันทพันธ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

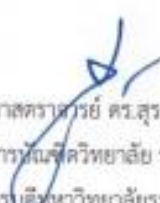
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายอตุลย์ วรรณปะปะกะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๑๙๖ ๓๒๐๕

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๓๕๒		มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ๒๘๐ ถ.นิคมโย ต.ธาตุเชิงชุม อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐
๒ มีนาคม ๒๕๖๖		
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย		
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองชนพิทยาคม		
สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย		
<p>ด้วย นายอตุลย์ วรรณะประกะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๕๑๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ภาวะผู้นำจิตพิสัยของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ปัทมา จันทพันธ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์</p> <p>ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย</p> <p>จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้</p>		
ขอแสดงความนับถือ		
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข) ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร		
บัณฑิตวิทยาลัย โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔ โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒ ผู้ประสานงาน นายอตุลย์ วรรณะประกะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๑๔๖ ๑๒๐๕		

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๓๕๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิทโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสนธิราชบุรีวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายอตุลย์ วรรณปะกะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๔๑๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ปีพมา จันทร์พันธ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๑๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๑๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายอตุลย์ วรรณปะกะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๙๑๖ ๑๒๐๕

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๓๕๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิลโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนคอนเสียวแดงพิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายอคุลย์ วรรณปะปะกะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๕๓๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ปัทมา จันทร์พันธ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๑๗ ๐๒๒๑

โทรสาร ๐ ๔๒๑๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายอคุลย์ วรรณปะปะกะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๙๔๖ ๙๒๐๕

ที่ อว ๐๖๒๓.๓๒/ว ๓๕๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๒๔๐ ถนนมิตรภาพ
อำเภอเมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขออนุญาตยืมเครื่องมืองานวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนภูสิงห์วิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมืองานวิจัย

ด้วย นายอดุลย์ วรรณะปะกะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๒๔๔๒๓๒๒๔๓๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พิทยา จันทพันธ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอยืมเครื่องมืองานวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาตยืมเครื่องมืองานวิจัยให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายอดุลย์ วรรณะปะกะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๙๖๖ ๑๒๐๕

ที่ ยว ๐๖๒๓.๓๒/ว ๓๕๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธา ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสหราษฎร์รังสฤษดิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายอดุลย์ วรรณปะปะกะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๕๓๓๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ปัทมา จันทพันธ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๑๗ ๐๒๒๑

โทรสาร ๐ ๔๒๑๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายอดุลย์ วรรณปะปะกะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๑๙๖ ๗๒๐๕

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๓๕๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิคม ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีโคตรบูรณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายอศุทธ์ วรรณปะปะกะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๖๑๒๒๕๑๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา นครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ปัทมา จันทพันธ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๖

ผู้ประสานงาน นายอศุทธ์ วรรณปะปะกะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๙๙๖ ๙๒๐๕

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๓๕๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิคโยย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมพัชรกิติยาภา ๑ นครพนม

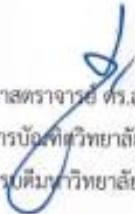
สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายอดุลย์ วรรณะปะกะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๔๑๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ปัทมา จันทพันธ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๐๗ ๐๒๒๔
โทรสาร ๐ ๔๒๐๗ ๐๐๒๖
ผู้ประสานงาน นายอดุลย์ วรรณะปะกะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๙๙๖ ๑๒๐๕

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๓๘๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๙ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายอดุลย์ วรรณปะกะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๕๑๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ปัทมา จันทพันธ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายอดุลย์ วรรณปะกะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๑๔๖ ๑๒๐๕

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๔๑๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิคมโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา
เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.โชยา ภาวະบุตร
สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายอดุลย์ วรรณะปะกะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๓๒๒๔๑๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พิทยา จันทพันธ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๓๐๗ ๐๖๒๔
โทรสาร ๐ ๔๖๐๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นายอดุลย์ วรรณะปะกะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๙๖๖ ๑๒๐๕

ที่ อว ๐๖๒๓.๓๒/ว ๔๓๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิคมโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.วิชชัย โพธิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายอตุลย์ วรรณปะปะกะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๕๑๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ปัทมา จันทพันธ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๗๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๖๗ ๐๐๓๖

ผู้ประสานงาน นายอตุลย์ วรรณปะปะกะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๙๖๖ ๘๒๐๕

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๐๙๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิคโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.สาธิต บุญใบ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายอดุลย์ วรรณะปะกะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๒๔๔๒๑๒๒๕๑๓๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พิพมา จันทร์พันธ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๖

ผู้ประสานงาน นายอดุลย์ วรรณะปะกะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๙๙๖ ๑๖๐๕

ที่ ยว ๐๖๒๓.๓๒/ว ๔๓๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๒๔๐ ถ.นิคมโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขออนุญาตกระทำการเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นายภคิน ลดาตจจิรานนท์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายอคุลย์ วรรณะปะกะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๒๔๔๒๑๒๒๔๓๓๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำเนินงานตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ปีพมา จันทพันธ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขออนุญาตกระทำการเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๗๗ ๐๒๒๗

โทรสาร ๐ ๔๒๐๗ ๐๐๒๒

ผู้ประสานงาน นายอคุลย์ วรรณะปะกะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๑๔๖ ๑๒๐๕

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๓๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ อ.นิคมโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นายชำนาญศิลป์ สุวรรณไตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายอคุลย์ วรรณปะปะกะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๘๑๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ปัทมา จันทร์พันธ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๐๖๗ ๐๒๒๐๔

โทรสาร ๐ ๔๒๕๖๗ ๐๐๓๒๐

ผู้ประสานงาน นายอคุลย์ วรรณปะปะกะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๙๙๖ ๑๒๐๕

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๑๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นายไกรศรี ภิรมย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายอดุลย์ วรรณะปะกะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๔๑๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำเนินการตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ปัทมา จันทร์พันธ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๐๔๗ ๐๒๒๐๔

โทรสาร ๐ ๔๒๐๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายอดุลย์ วรรณะปะกะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๙๙๖ ๓๒๐๕

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๑๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอบขออนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นายเฉลิมเกียรติ คำไพ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายอคุลย์ วรรณะปะกะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๔๑๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ปัทมา จันทร์พันธ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๐๗ ๐๒๒๑

โทรสาร ๐ ๔๓๐๗ ๐๐๒๖

ผู้ประสานงาน นายอคุลย์ วรรณะปะกะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๔๖ ๑๒๐๕

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๔๑๙๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๔๐ ถนนมิตรภาพ ตำบลเมืองเก่า
อำเภอเมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน ดร.ณัฐพล วรณศิริ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายอดุลย์ วรรณปะปะกะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๔๓๑๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พิชมา จันทพันธ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๙๙ ๐๒๒๐๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๙๙ ๐๐๙๒๖

ผู้ประสานงาน นายอดุลย์ วรรณปะปะกะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๑๙๖ ๑๒๐๕

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๑๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๖ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน นางสาวสาวิตรี ปารีพันธ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายอตุลย์ วรรณะปะกะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๔๓๓๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา นครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พิทมา จันทพันธ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา นครพนม ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๐๖๖ ๐๒๒๐๔

โทรสาร ๐ ๔๒๐๖๖ ๐๐๓๖

ผู้ประสานงาน นายอตุลย์ วรรณะปะกะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๓๗๖ ๑๒๐๕

ที่ อว ๐๖๒๓.๓๒/ว ๔๑๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๔๐ ถ.นิคมอุตสาหกรรม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอบขออนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นางอังสนา เข้มไคร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายอตุลย์ วรรณปะกะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๔๔๒๑๒๒๑๓๘ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ปัทมา จันทพันธ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอขอบขออนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๐๗ ๐๒๒๖

โทรสาร - โทรสาร ๐๒๒๖

นายอตุลย์ วรรณปะกะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๑๓๖ ๓๒๐๕

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการการวิจัย

รหัสชุดคำถาม : .....

แบบสอบถามประกอบการวิจัย
เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงาน
ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ใช้เพื่อสอบถามภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

2. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูที่ปรึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ข้อมูลที่ได้จะไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถาม แต่จะใช้เพื่อประโยชน์ต่อการบริหารจัดการศึกษาและพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อไป

3. เมื่อท่านตอบแบบสอบถามเสร็จสิ้นแล้วขอความกรุณาส่งคืนตามที่อยู่ซองเปล่า ติดแสตมป์ จ่าหน้าซองส่งถึงผู้วิจัย ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

นายอดุลคุลย์ วรรณปะกะ

นักศึกษานิเทศศาสตร์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่เห็นว่าตรงกับสภาพความเป็นจริง

1. สถานภาพ

- ผู้บริหารสถานศึกษา
- ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- ครูที่ปรึกษา

2. ประสบการณ์ในการทำงาน (กรณีครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา นับตั้งแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งทำหน้าที่จนถึงปัจจุบัน กรณีผู้บริหาร สถานศึกษานับตั้งแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการ โรงเรียน หรือรักษาราชการแทนจนถึงปัจจุบัน)

- น้อยกว่า 10 ปี
- 10-20 ปี
- มากกว่า 20 ปี

3. ขนาดของโรงเรียน

- โรงเรียนขนาดเล็ก (นักเรียนไม่เกิน จำนวน 499 คน)
- โรงเรียนขนาดกลาง (นักเรียน จำนวน 500-1,499 คน)
- โรงเรียนขนาดใหญ่ (นักเรียน จำนวน 1,500 คน ขึ้นไป)

ตอนที่ 2

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านแบบสอบถามแต่ละข้อให้ชัดเจน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในของระดับความคิดเห็น ที่ตรงกับความจริง เพียงข้อละ 1 เครื่องหมาย ตามเกณฑ์ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อ	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
00	ผู้บริหารสถานศึกษามีการกำหนดโครงสร้างการบริหารงานที่ชัดเจน	✓				

คำอธิบาย

ข้อ 00 ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น 5 แสดงว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีการกำหนดโครงสร้างการบริหารงานที่ชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อ	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านที่ 1 การมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล						
1	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถวางโครงสร้างของงานด้านดิจิทัลให้เห็นภาพที่ชัดเจน					
2	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างต่อเนื่อง					
3	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่และทันสมัยมาปรับใช้กับสถานศึกษาได้					
4	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาพัฒนางานวิชาการทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น					
5	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการใช้และผลิตนวัตกรรมทางเทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา					
ด้านที่ 2 การพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล						
6	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้บุคลากรเข้ารับการอบรม พัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัล					
7	ผู้บริหารสถานศึกษาจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา					
8	ผู้บริหารสถานศึกษาจัดให้มีครูแกนนำด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา					
9	ผู้บริหารสถานศึกษามีแผนพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา					
10	ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนตั้งคณะทำงาน การสร้างและการพัฒนาระบบสารสนเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว					

ข้อ	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านที่ 3 การบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล						
11	ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัยตอบสนองความต้องการของผู้เรียน					
12	ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมการจัดหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัลสอดคล้องกับบริบทสถานศึกษา					
13	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่น่าสนใจ					
14	สถานศึกษามีการวัดประเมินผลการเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับกระบวนการเรียนการสอน					
15	สถานศึกษามีการประเมินผลหลักสูตรการบูรณาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล					
ด้านที่ 4 การสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล						
16	ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมให้ใช้ระบบเทคโนโลยีดิจิทัลในการรวบรวมข้อมูลเพื่อวัดผลนักเรียน					
17	ผู้บริหารสถานศึกษามีการประเมินการสอนโดยใช้ระบบเทคโนโลยีดิจิทัล					
18	ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้ครูนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการวิเคราะห์แปลความหมายข้อมูล เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้					

ข้อ	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
19	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผลและประเมินผล การเรียนการสอน					
20	ผู้บริหารสถานศึกษามีการกำหนดมาตรฐาน การให้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการวัดผล และประเมินผลแก่ผู้รับบริการ					
ด้านที่ 5 จรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล						
21	ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดนโยบายเพื่อสร้าง ความตระหนักกับกฎหมาย และจรรยาบรรณ ให้ครู บุคลากรและนักเรียน					
22	ผู้บริหารศึกษามีการกำหนดประเด็นที่เกี่ยวข้อง กับความเป็นส่วนตัว					
23	ผู้บริหารศึกษามีการกำหนดนโยบายและ ข้อบังคับที่ชัดเจน ในการเคารพสิทธิในทรัพย์สิน ทางปัญญาและสิทธิ					
24	ผู้บริหารศึกษามีการสร้างความเท่าเทียมและ เปิดโอกาสให้ครู และนักเรียนทุกคนสามารถ เข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล					
25	ผู้บริหารศึกษาเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัล อย่างมีคุณธรรมและจริยธรรม					
ด้านที่ 6 การสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล						
26	ผู้บริหารสถานศึกษามีการคัดเลือกเทคโนโลยี ดิจิทัลที่มีความเหมาะสมกับครูและนักเรียน					
17	ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมการเรียนรู้ ทางเทคโนโลยีดิจิทัลของครูและนักเรียน โดยไม่ขัดต่อหลักกฎหมายและจริยธรรม					

ตอนที่ 3

ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านแบบสอบถามแต่ละข้อให้ชัดเจน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง
ระดับความคิดเห็น ที่ตรงกับความจริง เพียงข้อละ 1 เครื่องหมาย ตามเกณฑ์ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อ	ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
00	สถานศึกษามีการประชุมวางแผนการ ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	✓				

คำอธิบาย

จากตัวอย่างข้อ 00 ผู้ตอบทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหมายเลข 5 แสดงว่า
ท่านมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา
“สถานศึกษามีการประชุมวางแผนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน”
อยู่ในระดับมากที่สุด

ขอ	ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านที่ 1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล						
1	สถานศึกษามีการจัดเก็บข้อมูลด้านการเรียน ด้านความ สามารถพิเศษ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ของนักเรียน ทุกคน					
2	สถานศึกษามีการออกเยี่ยมบ้านของนักเรียน ครบทุกคน					
3	สถานศึกษามีการพูดคุยกับนักเรียน สัมภาษณ์ เพื่อนสนิท และแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้ปกครอง ของนักเรียน					
4	สถานศึกษามีการแลกเปลี่ยนข้อมูลนักเรียน ระหว่างครูที่ปรึกษากับครูผู้สอนในรายวิชา ที่เกี่ยวข้อง					
5	สถานศึกษามีการบันทึกและเก็บรวบรวมข้อมูล ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล อย่างเป็นระบบ					
6	สถานศึกษามีการนำข้อมูลมาใช้วิเคราะห์ เพื่อคัดกรอง นักเรียน การส่งเสริม การป้องกัน และการแก้ไขปัญหา นักเรียนได้อย่างถูกต้อง					
7	สถานศึกษามีการดำเนินงานด้านการรู้จัก นักเรียนเป็น รายบุคคลอย่างต่อเนื่องทุกปี การศึกษา					
ด้านที่ 2 ด้านการคัดกรองนักเรียน						
8	สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนโดยใช้แบบ ประเมิน SDQ (Strengths and Difficulties Questionnaire)					
9	สถานศึกษามีการใช้ระเบียนสะสมในการ คัดกรองนักเรียนด้านการเรียน					

ขอ	ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
10	สถานศึกษามีการคัดกรองความสามารถพิเศษ ของนักเรียน จากการสัมภาษณ์และแฟ้ม สะสมงาน					
11	สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนโดยใช้แบบ ประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ)					
12	สถานศึกษามีการคัดกรองสุขภาพของนักเรียน จากแบบบันทึกการตรวจสุขภาพประจำปี					
13	สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนจากการ เยี่ยมบ้านและการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน					
14	สถานศึกษามีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการ รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มาทำการคัดกรอง นักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ					
ด้านที่ 3 ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน						
15	สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมสอนเสริม แก่นักเรียนทุกคน					
16	สถานศึกษามีการส่งเสริมนักเรียนที่มี ความสามารถให้เข้าร่วมการแข่งขัน ในเวทีต่าง ๆ					
17	สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมชุมนุม ที่หลากหลาย ครอบคลุมความต้องการ ของนักเรียน					
18	สถานศึกษาจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้แก่ นักเรียน					
19	สถานศึกษามีการส่งเสริมให้มีกลุ่มนักเรียน แกนนำในระดับห้องเรียน/ระดับชั้นเรียน/ ระดับสถานศึกษา					

ข้อ	ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
20	สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้ พัฒนาทักษะความรู้ตามความสามารถของตนเอง					
21	สถานศึกษามีการบันทึกสรุปผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลัง การจัดกิจกรรมทุกครั้ง และมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมและจัดทำรายงาน เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินการส่งเสริมพัฒนานักเรียนของสถานศึกษา					
ด้านที่ 4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา						
22	สถานศึกษามีการตรวจหาสารเสพติดแก่นักเรียนอย่างน้อย ภาคเรียนละ 1 ครั้ง					
23	สถานศึกษามีการรณรงค์ให้ความรู้เรื่องเพศวิถี และการตั้งครรภ์ในวัยเรียน					
24	สถานศึกษามีการติดตามช่วยเหลือนักเรียนที่ติด 0 ร. มส. มพ. และนักเรียนที่ไม่จบตามหลักสูตรตามเวลาที่ กำหนด					
25	สถานศึกษามีการจัดหาทุนการศึกษาให้นักเรียนที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ					
26	สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมที่ช่วยเหลือและส่งเสริมให้กับนักเรียนที่มีผลการเรียนบกพร่อง					
27	สถานศึกษามีการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะชีวิต รู้เท่าทันภัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมและสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองได้					
28	สถานศึกษามีมาตรการพิจารณาลงโทษและการเสริมแรงพฤติกรรมที่เหมาะสมแก่นักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล					

ข้อ	ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านที่ 5 ด้านการส่งต่อนักเรียน						
29	ครูผู้สอนมีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหา ในชั้นเรียนไปยัง ครูที่ปรึกษา					
30	ครูที่ปรึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาเกิน ความสามารถที่จะแก้ไขได้ไปยังครูแนะแนว					
31	ครูที่ปรึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาด้าน พฤติกรรมไปยังครูฝ่ายปกครอง/กิจการนักเรียน					
32	สถานศึกษามีการดำเนินการส่งต่อนักเรียน ที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ไปยังหน่วยงาน ภายนอก					
33	สถานศึกษามีการชี้แจงเหตุผลแก่นักเรียน และผู้ปกครอง หากมีการส่งต่อนักเรียน ไปยังหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา					
34	สถานศึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่มี ความสามารถพิเศษ เด็กอัจฉริยะ เด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ ให้ได้รับการส่งเสริมพัฒนา อย่างถูกต้อง					
35	สถานศึกษามีการดำเนินการบันทึกข้อมูลการส่ง ต่อ รายงานผลการติดตามช่วยเหลือนักเรียน และ ประเมินผลการส่งต่อนักเรียนอย่างเป็น ระบบ					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย
เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงาน
ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

ผู้ประเมิน.....ตำแหน่ง.....
 สถานที่ทำงาน.....

คำชี้แจง

ขอให้ท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญโปรดอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ซึ่งเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ขอให้พิจารณา แบบสอบถาม โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งผู้วิจัยจะนำจากการประเมินของท่านมาพิจารณาปรับปรุงแบบสอบถามให้เกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ตัวเลขแต่ละช่องประเมินมีความหมาย ดังนี้

+ 1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าเครื่องมือ “ใช้ได้”

0 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าเครื่องมือ “ไม่แน่ใจว่าใช้ได้”

-1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าเครื่องมือ “ใช้ไม่ได้”

หรือท่านเห็นควรเพิ่มเติมประการใด กรุณาเขียนข้อมูลลงในช่องเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเพื่อผู้วิจัยจะได้ปรับปรุงให้เกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อว่าสอดคล้องกันกับนิยามศัพท์เฉพาะที่กำหนดไว้หรือไม่เพียงใด และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			
		+1	0	-1	ขอเสนอแนะ
1	สภาพการดำรงตำแหน่ง				
นิยามศัพท์	ตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง				
	1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา 1.2 ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 1.3 ครูที่ปรึกษา				
2	ประสบการณ์ทำงาน				
นิยามศัพท์	ช่วงเวลาปฏิบัติงานที่อยู่ในช่วงผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา หรือรักษาราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษาครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จนถึงเวลาปัจจุบัน				
	3.1 น้อยกว่า 10 ปี 3.2 ระหว่าง 10-20 ปี 3.3 มากกว่า 20 ปี				
3	ขนาดของโรงเรียน				
นิยามศัพท์	การกำหนดขนาดโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาโดยยึดเกณฑ์ตามมาตรฐานการบริหารงบประมาณและบริหารงานบุคคล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีพุทธศักราช 2549 ซึ่งจำแนกได้เป็น 3 ขนาด				
	2.1 ขนาดเล็ก (นักเรียนไม่เกิน 499 คน) 2.2 ขนาดกลาง (นักเรียน 500-1,499 คน) 2.3 ขนาดใหญ่ (นักเรียน 1,500 คน ขึ้นไป)				

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อว่าสอดคล้องกันกับนิยามศัพท์เฉพาะที่กำหนดไว้
หรือไม่เพียงใด และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
		+1	0	-1	ขอเสนอแนะ
ด้านที่ 1 การมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล					
นิยามศัพท์	การที่ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถสร้างภาพในอนาคตขององค์กร เรียนรู้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องและนำมาใช้ในการสถานศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ซึ่งจะเป็นเป้าหมายสุดท้ายของการพัฒนาที่ต้องการให้เกิดขึ้น เกิดจากการมีส่วนร่วมของบุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคน โดยให้ความสำคัญสูงสุดกับงานวิชาการ รวมถึงการรวมพลัง การจูงใจสมาชิกในสถานศึกษา การวางแผน การพัฒนา และการสร้างนวัตกรรมทางดิจิทัล				
1	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถวางโครงสร้างของงานด้านดิจิทัลให้เห็นภาพที่ชัดเจน				
2	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างต่อเนื่อง				
3	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่และทันสมัยมาปรับใช้กับสถานศึกษาได้				
4	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาพัฒนางานวิชาการทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น				
5	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการใช้และผลิตนวัตกรรมทางเทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา				

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
		+1	0	-1	ขอเสนอแนะ
ด้านที่ 2 การพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล					
นิยามศัพท์	ความสามารถของผู้บริหารในการพัฒนาความเข้าใจในการใช้เครื่องมือ การเตรียมบุคลากรให้พร้อมทั้งผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา ผ่านการฝึกอบรม สัมมนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ให้มีความรู้ ทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ โดยมีการวางแผน ตั้งคณะทำงานวางแผน การสร้าง และการพัฒนา ระบบสารสนเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว				
6	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้บุคลากรเข้ารับการอบรม พัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัล				
7	ผู้บริหารสถานศึกษาจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัล ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา				
8	ผู้บริหารสถานศึกษาจัดให้มีครูแกนนำด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา				
9	ผู้บริหารสถานศึกษามีแผนพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา				
10	ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผน ตั้งคณะทำงาน การสร้างและการพัฒนาระบบสารสนเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว				

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
		+1	0	-1	ขอเสนอแนะ
ด้านที่ 3 การบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล					
นิยามศัพท์	กระบวนการในการพัฒนา หลักสูตรให้มีความทันสมัยตอบสนองความต้องการของผู้เรียนเท่าทันยุคดิจิทัล สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ การวัดประเมินผลการเรียนรู้ และการประเมินผลหลักสูตร เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการบริหารจัดการ				
11	ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัยตอบสนองความต้องการของผู้เรียน				
12	ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมการจัดหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัล สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา				
13	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่น่าสนใจ				
14	สถานศึกษามีการวัดประเมินผลการเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับกระบวนการเรียนการสอน				
15	สถานศึกษามีการประเมินผลหลักสูตรการบูรณาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล				

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
		+1	0	-1	ขอเสนอแนะ
ด้านที่ 4 การสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล					
นิยามศัพท์	พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในกระบวนการวัดและประเมินผล ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การประเมินผล การให้บริการข้อมูล แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษารวมถึงผู้รับบริการ ได้แก่ นักเรียน ผู้ปกครอง				
16	ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมให้ใช้ระบบเทคโนโลยีดิจิทัลในการรวบรวมข้อมูลเพื่อวัดผลนักเรียน				
17	ผู้บริหารสถานศึกษามีการประเมินการสอนโดยใช้ระบบเทคโนโลยีดิจิทัล				
18	ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้ครูนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการวิเคราะห์แปลความหมายข้อมูล เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้				
19	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดผล ประเมินผล และประเมินผลการเรียนรู้การสอน				
20	ผู้บริหารสถานศึกษามีการกำหนดมาตรฐานการให้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการวัดผลและประเมินผลแก่ผู้รับบริการ				

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
		+1	0	-1	ขอเสนอแนะ
ด้านที่ 5 จรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล					
นิยาม ศัพท์	เป็นการแสดงออกของผู้บริหารที่เป็นต้นแบบในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ถูกต้องเหมาะสม มีการกำหนดนโยบายและจรรยาบรรณในการใช้ ทั้งการเป็น ส่วนตัวและส่วนรวม ส่งเสริมการใช้และบังคับมาตรการใช้เทคโนโลยีในการ ปฏิบัติงานด้วยความปลอดภัย และมีการจัดสภาพแวดล้อมอย่างปลอดภัย ในการใช้งานในสถานศึกษา				
21	ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดนโยบาย เพื่อสร้างความตระหนักกับกฎหมายและ จรรยาบรรณ ให้ครู บุคลากรและนักเรียน				
22	ผู้บริหารศึกษามีการกำหนดประเด็น ที่เกี่ยวข้องกับความเป็นส่วนตัว				
23	ผู้บริหารศึกษามีการกำหนดนโยบาย และข้อบังคับที่ชัดเจน ในการเคารพลิทธิ ในทรัพย์สินทางปัญญาและสิทธิ				
24	ผู้บริหารศึกษามีการสร้าง ความเท่าเทียม และเปิดโอกาสให้ครู และนักเรียนทุกคน สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล				
25	ผู้บริหารศึกษาเป็นแบบอย่างในการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัล อย่างมีคุณธรรม และจรรยาบรรณ				

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
		+1	0	-1	ขอเสนอแนะ
ด้านที่ 6 การสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล					
นิยามศัพท์	<p>การที่ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัล มีการส่งเสริมการเรียนรู้ การคัดเลือก การวัดและประเมินผลการทำงาน การกำกับติดตาม ทั้งนี้ในการทำงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศต้องไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารและจริยธรรม ด้วยความระมัดระวัง และมีความรับผิดชอบต่อสังคม และให้มีบรรยากาศการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างแพร่หลาย มีวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลที่ทันสมัย สามารถแก้ปัญหาความขัดแย้ง และสร้างจริยธรรมองค์การและเป็นสังคมดิจิทัล</p>				
26	ผู้บริหารสถานศึกษามีการคัดเลือกเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีความเหมาะสมกับครูและนักเรียน				
17	ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัลของครูและนักเรียน โดยไม่ขัดต่อหลักกฎหมายและจริยธรรม				
18	ผู้บริหารสถานศึกษามีการวัดและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอยู่เสมอ				
19	ผู้บริหารสถานศึกษามีการกำกับติดตามการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของครูและนักเรียน				
30	ผู้บริหารสถานศึกษาจัดให้มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อแก้ไขปัญหาในการทำงานของครูและปัญหาทางการเรียนของนักเรียน				

ขอเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม
ชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อว่าสอดคล้องกันกับนิยามศัพท์เฉพาะที่กำหนดไว้
หรือไม่เพียงใด และทำเครื่องหมาย $\checkmark$ ลงในช่องความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
		+1	0	-1	ขอเสนอแนะ
ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล					
นิยาม ศัพท์	สถานศึกษาสามารถทำได้โดยต้องมีการจัดเก็บข้อมูลด้านการเรียน ด้านความสามารถพิเศษ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ของนักเรียนทุกคน จัดให้มีกิจกรรมออกเยี่ยมบ้านของนักเรียน ผ่านการพูดคุยกับนักเรียน สัมภาษณ์ เพื่อนสนิท และแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้ปกครองของนักเรียน มีการแลกเปลี่ยน ข้อมูลนักเรียนระหว่างครูที่ปรึกษากับครูผู้สอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง มีการบันทึก และเก็บรวบรวมข้อมูลด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ มีการ นำข้อมูลมาใช้วิเคราะห์เพื่อคัดกรอง นักเรียน การส่งเสริมการป้องกันและการ แก้ไขปัญหา นักเรียนได้อย่างถูกต้องมีการดำเนินงานด้านการรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคลอย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษา				
1	สถานศึกษามีการจัดเก็บข้อมูลด้านการเรียน ด้านความสามารถพิเศษ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ของนักเรียน ทุกคน				
2	สถานศึกษามีการออกเยี่ยมบ้าน ของนักเรียนครบทุกคน				
3	สถานศึกษามีการพูดคุยกับนักเรียน สัมภาษณ์เพื่อนสนิท และแลกเปลี่ยนข้อมูล กับผู้ปกครองของนักเรียน				
4	สถานศึกษามีการแลกเปลี่ยนข้อมูลนักเรียน ระหว่างครูที่ปรึกษากับครูผู้สอนในรายวิชา ที่เกี่ยวข้อง				

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
		+1	0	-1	ขอเสนอแนะ
5	สถานศึกษามีการบันทึกและเก็บรวบรวมข้อมูลด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ				
6	สถานศึกษามีการนำข้อมูลมาใช้วิเคราะห์เพื่อคัดกรองนักเรียน การส่งเสริม การป้องกันและการแก้ไขปัญหา นักเรียนได้อย่างถูกต้อง				
7	สถานศึกษามีการดำเนินงานด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษา				
ด้านที่ 2 ด้านการคัดกรองนักเรียน					
นิยาม	การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล				
ศัพท์	โดยสถานศึกษามีการใช้แบบประเมิน SDQ ใช้ระเบียบวิธีที่เหมาะสมในการคัดกรองนักเรียนด้านการเรียน มีการคัดกรองความสามารถพิเศษของนักเรียน จากการสัมภาษณ์และแฟ้มสะสมงาน ใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) มีการคัดกรองสุขภาพของนักเรียนจากแบบบันทึกการตรวจสุขภาพประจำปี มีการคัดกรองนักเรียนจากการเยี่ยมบ้านและการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน มีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มาทำการคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ				
8	สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนโดยใช้แบบประเมิน SDQ (Strengths and Difficulties Questionnaire)				
9	สถานศึกษามีการใช้ระเบียบวิธีที่เหมาะสมในการคัดกรองนักเรียนด้านการเรียน				

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
		+1	0	-1	ขอเสนอแนะ
10	สถานศึกษามีการคัดกรองความสามารถพิเศษของนักเรียน จากการสัมภาษณ์ และแฟ้มสะสมงาน				
11	สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนโดยใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ)				
12	สถานศึกษามีการคัดกรองสุขภาพของนักเรียนจากแบบบันทึกการตรวจสุขภาพประจำปี				
13	สถานศึกษามีการคัดกรองนักเรียนจากการเยี่ยมบ้านและการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน				
14	สถานศึกษามีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มาทำการคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ				
ด้านที่ 3 การส่งเสริมพัฒนานักเรียน					
นิยามศัพท์เฉพาะ	<p>การสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพมีความภาคภูมิใจในตนเอง โดยสถานศึกษามีการจัดกิจกรรมสอนเสริม มีการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถให้เข้าร่วมการแข่งขันในเวทีต่าง ๆ มีการจัดกิจกรรมชุมนุมที่หลากหลาย ครอบคลุมความต้องการของนักเรียน จัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้แก่ นักเรียน มีการส่งเสริมให้มีกลุ่มนักเรียนแกนนำในระดับห้องเรียน/ระดับชั้นเรียน/ระดับสถานศึกษา มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้ พัฒนาทักษะความรู้ตามความสามารถของตนเอง มีการบันทึกสรุปผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลัง การจัดกิจกรรมทุกครั้ง และมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมและจัดทำรายงาน เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินงานการส่งเสริมพัฒนานักเรียนของสถานศึกษา</p>				

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
		+1	0	-1	ขอเสนอแนะ
15	สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมสอนเสริมแก่นักเรียนทุกคน				
16	สถานศึกษามีการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถให้เข้าร่วมการประกวดแข่งขันในเวทีต่าง ๆ				
17	สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมชุมนุมที่หลากหลาย ครอบคลุมความต้องการของนักเรียน				
18	สถานศึกษาจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้แก่ นักเรียน				
19	สถานศึกษามีการส่งเสริมให้มีกลุ่มนักเรียนแกนนำในระดับห้องเรียน/ระดับชั้นเรียน/ระดับสถานศึกษา				
20	สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้ พัฒนาทักษะความรู้ตามความสามารถของตนเอง				
21	สถานศึกษามีการบันทึกสรุปผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลัง การจัดกิจกรรมทุกครั้ง และมีการประเมินผลการจัดกิจกรรม และจัดทำรายงาน เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินงานการส่งเสริมพัฒนานักเรียนของสถานศึกษา				

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
		+1	0	-1	ขอเสนอแนะ
ด้าน 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา					
นิยาม ศัพท์ เฉพาะ	<p>ความสามารถของสถานศึกษาที่ทำโดยมีการตรวจหาสารเสพติดแก่นักเรียนอย่างน้อย ภาคเรียนละ 1 ครั้ง มีการรณรงค์ให้ความรู้เรื่องเพศวิถี และการตั้งครุฑในวัยเรียน มีการติดตามช่วยเหลือนักเรียนที่ติด 0 ร. มส. มผ. และนักเรียนที่ไม่จบตามหลักสูตรตามเวลาที่กำหนด มีการจัดหาทุนการศึกษาให้นักเรียนที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ มีการจัดกิจกรรมที่ช่วยเหลือและส่งเสริมให้กับนักเรียนที่มีผลการเรียนบกพร่อง มีการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะชีวิต รู้เท่าทันภัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมและสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้น มีมาตรการพิจารณาโทษและการเสริมแรงพฤติกรรมที่เหมาะสมแก่นักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล</p>				
22	สถานศึกษามีการตรวจหาสารเสพติดแก่นักเรียนอย่างน้อย ภาคเรียนละ 1 ครั้ง				
23	สถานศึกษามีการรณรงค์ให้ความรู้เรื่องเพศวิถี และการตั้งครุฑในวัยเรียน				
24	สถานศึกษามีการติดตามช่วยเหลือนักเรียนที่ติด 0 ร. มส. มผ. และนักเรียนที่ไม่จบตามหลักสูตรตามเวลาที่กำหนด				
25	สถานศึกษามีการจัดหาทุนการศึกษาให้นักเรียนที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ				
26	สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมที่ช่วยเหลือและส่งเสริมให้กับนักเรียนที่มีผลการเรียนบกพร่อง				
27	สถานศึกษามีการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะชีวิต รู้เท่าทัน ภัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมและสามารถจัดการกับ ปัญหาที่เกิดขึ้นขึ้นกับตนเองได้				

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
		+1	0	-1	ขอเสนอแนะ
28	สถานศึกษามีมาตรการพิจารณาลงโทษและการเสริมแรงพฤติกรรมที่เหมาะสมแก่นักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล				
ด้าน 5 การส่งต่อนักเรียน					
นิยามศัพท์เฉพาะ	<p>การดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอนของครูผู้สอนที่มีการส่งต่อนักเรียนมีปัญหาในชั้นเรียนไปยังครูที่ปรึกษา ครูที่ปรึกษาส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาเกินความสามารถที่จะแก้ไขได้ไปยังครูแนะแนว ครูที่ปรึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาด้าน พฤติกรรมไปยังครูฝ่ายปกครอง/กิจการนักเรียน สถานศึกษามีการดำเนินการส่งต่อนักเรียนที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ไปยังหน่วยงานภายนอก มีการชี้แจงเหตุผลแก่นักเรียนและผู้ปกครอง หากมีการส่งต่อนักเรียนไปยังหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา มีการส่งต่อนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ เด็กอัจฉริยะ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ให้ได้รับการส่งเสริมพัฒนาอย่างถูกต้อง มีการดำเนินการบันทึกข้อมูลการส่งต่อ รายงานผลการติดตามช่วยเหลือนักเรียน และประเมินผลการส่งต่อนักเรียนอย่างเป็นระบบ</p>				
29	ครูผู้สอนมีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาในชั้นเรียนไปยัง ครูที่ปรึกษา				
30	ครูที่ปรึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาเกิน ความสามารถที่จะแก้ไขได้ไปยังครูแนะแนว				
31	ครูที่ปรึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาด้านพฤติกรรมไปยังครูฝ่ายปกครอง/กิจการนักเรียน				
32	สถานศึกษามีการดำเนินการส่งต่อนักเรียนที่ไม่สามารถ แก้ไขปัญหาได้ไปยังหน่วยงานภายนอก				

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
		+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
33	สถานศึกษามีการชี้แจงเหตุผลแก่นักเรียนและผู้ปกครอง หากมีการส่งต่อนักเรียนไปยังหน่วยงานภายนอก สถานศึกษา				
34	สถานศึกษามีการส่งต่อนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ เด็กอัจฉริยะ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ให้ได้รับการส่งเสริมพัฒนาอย่างถูกต้อง				
35	สถานศึกษามีการดำเนินการบันทึกข้อมูลการส่งต่อ รายงานผลการติดตามช่วยเหลือนักเรียน และประเมินผลการส่งต่อนักเรียนอย่างเป็นระบบ				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

ภาคผนวก ง

คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตาราง 45 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำ
 ดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
 นักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

ตอนที่ ที่	ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคน ที่					ผลรวม	ค่า IOC	การแปล ผล
		1	2	3	4	5			
1	1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 45 (ต่อ)

ตอน ที่	ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่า IOC	การแปล ผล
		1	2	3	4	5			
2	21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 45 (ต่อ)

ตอนที่ ที่	ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคน ที่					ผลรวม	ค่า IOC	การแปล ผล
		1	2	3	4	5			
3	15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	31	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
33	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	

จากตาราง 45 พบว่า การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ
ในการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร
ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ
แบบสอบถาม ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร และประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียน มีความสอดคล้องทั้งหมด 68 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

ภาคผนวก จ

คำอธิบายจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตาราง 46 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร (X)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)
ด้านที่ 1 การมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X ₁) ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.777 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.477–0.633	1	.547
	2	.596
	3	.548
	4	.633
	5	.477
ด้านที่ 2 การพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X ₂) ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.780 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.358–0.757	6	.358
	7	.757
	8	.463
	9	.613
	10	.607
ด้านที่ 3 การบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X ₃) ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.733 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.421–0.602	11	.532
	12	.602
	13	.474
	14	.421
	15	.458
ด้านที่ 4 การสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X ₄) ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.826 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.490–0.697	16	.490
	17	.689
	18	.634
	19	.697
	20	.605
ด้านที่ 5 จรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X ₅) ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.808 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.483–0.760	21	.627
	22	.760
	23	.534
	24	.483
	25	.601

ตาราง 46 (ต่อ)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร (X)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)
ด้านที่ 6 การสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X ₆) ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.805 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.435-0.793	16	.435
	27	.573
	28	.662
	29	.793
	30	.528
ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.358 – 0.793		
ค่าความเชื่อมั่นโดยรวมเท่ากับ 0.949		

จากตาราง 46 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร (X) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นโดยรวมเท่ากับ 0.949 และค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.358 – 0.793 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับความเชื่อมั่นจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ดังนี้ คือ ด้านที่ 4 การสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X₄) ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.826 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.490-0.697, ด้านที่ 5 จรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X₅) ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.808 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.483-0.760 และ ด้านที่ 6 การสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X₆) ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.805 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.435-0.793

ตาราง 47 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ประสิทธิผลการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Y)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)
ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (Y ₁) ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.850 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.508-0.738	1	.510
	2	.630
	3	.517
	4	.738
	5	.713
	6	.661
	7	.508
ด้านที่ 2 ด้านการคัดกรองนักเรียน (Y ₂) ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.902 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.618-0.765	8	.693
	9	.736
	10	.764
	11	.618
	12	.674
	13	.728
	14	.765
ด้านที่ 3 ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน (Y ₃) ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.897 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.661-0.744	15	.700
	16	.744
	17	.661
	18	.721
	19	.699
	20	.705
	21	.739
ด้านที่ 4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา (Y ₄)	22	.696
	23	.642

ตาราง 47 (ต่อ)

ประสิทธิผลการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Y)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)
ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.889 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.639-0.734	24	.691
	25	.714
	26	.691
	27	.639
	28	.734
ด้านที่ 5 ด้านการส่งต่อนักเรียน (Y ₅) ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.901 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.588-0.787	29	.733
	30	.759
	31	.712
	32	.664
	33	.588
	34	.723
	35	.787
ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.341 - 0.810		
ค่าความเชื่อมั่นโดยรวมเท่ากับ 0.968		

จากตาราง 47 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Y) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นโดยรวมเท่ากับ 0.968 และค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.341 - 0.810 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรื่องลำดับความเชื่อมั่นจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ดังนี้ คือ ด้านที่ 2 ด้านการคัดกรองนักเรียน (Y₂) ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.902 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.618-0.765, ด้าน 5 การส่งต่อนักเรียน (Y₅) ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.901 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.588-0.787 และด้านที่ 3 การส่งเสริมพัฒนานักเรียน (Y₃) ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.897 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.661-0.744

จากตาราง 46-47 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.943 และค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.341 - 0.810 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับความเชื่อมั่นจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ดังนี้ คือ 1) ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านที่ 2 ด้านการคัดกรองนักเรียน (Y_2) ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.902 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.618-0.765 2) ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านที่ 5 การส่งต่อนักเรียน (Y_5) ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.901 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.588-0.787 และประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านที่ 3 การส่งเสริมพัฒนานักเรียน (Y_3) ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ 0.897 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.661-0.744

ภาคผนวก จ

ตัวอย่างการวิเคราะห์ผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
นครพนม

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
xt1	325	2.40	5.00	4.5003	.41384
xt2	325	2.40	5.00	4.4966	.38637
xt3	325	2.60	5.00	4.5262	.39623
xt4	325	2.00	5.00	4.5440	.39024
xt5	325	2.80	5.00	4.5563	.37143
xt6	325	2.20	5.00	4.5754	.39332
xt	325	2.50	5.00	4.5331	.30669
Valid N (listwise)	325				

ระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
yt1	325	3.14	5.00	4.5560	.33907
yt2	325	3.29	5.00	4.5560	.32074
yt3	325	2.71	5.00	4.5692	.34420
yt4	325	3.43	5.00	4.5745	.32673
yt5	325	2.57	5.00	4.5648	.34579
yt	325	3.49	5.00	4.5641	.27588
Valid N (listwise)	325				

xt5	Pearson Correlation	.772**	.582**	.541**	.532**	.520**	1	.471**	.668**	.508**	.564**	.572**	.510**	.594**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000		.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000
	N	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325
xt6	Pearson Correlation	.772**	.542**	.505**	.550**	.554**	.471**	1	.646**	.457**	.561**	.526**	.513**	.601**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000	.000		.000	.000	.000	.000	.000	.000
	N	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325
yt	Pearson Correlation	.845**	.693**	.643**	.653**	.662**	.668**	.646**	1	.809**	.816**	.854**	.799**	.834**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000		.000	.000	.000	.000	.000
	N	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325
yt1	Pearson Correlation	.658**	.586**	.501**	.516**	.517**	.508**	.457**	.809**	1	.585**	.630**	.525**	.581**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000		.000	.000	.000	.000
	N	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325
yt2	Pearson Correlation	.713**	.598**	.523**	.554**	.546**	.564**	.561**	.816**	.585**	1	.627**	.558**	.603**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000		.000	.000	.000
	N	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325
yt3	Pearson Correlation	.712**	.569**	.556**	.558**	.562**	.572**	.526**	.854**	.630**	.627**	1	.611**	.633**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000		.000	.000
	N	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325
yt4	Pearson Correlation	.650**	.534**	.491**	.492**	.512**	.510**	.513**	.799**	.525**	.558**	.611**	1	.602**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000		.000
	N	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325

	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000		.000
	N	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325
yt5	Pearson Correlation	.742**	.565**	.574**	.566**	.586**	.594**	.601**	.834**	.581**	.603**	.633**	.602**	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	
	N	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325	325

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

ค่าอำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบ
ดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Y) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
นครพนม R²

Model Summary^a

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics				
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change
1	.693 ^a	.481	.479	.19910	.481	299.096	1	32	.000
2	.783 ^b	.612	.610	.17231	.132	109.237	1	32	.000
3	.813 ^c	.662	.659	.16121	.049	46.864	1	321	.000
4	.829 ^d	.687	.683	.15530	.025	25.874	1	320	.000
5	.842 ^e	.708	.704	.15014	.021	23.384	1	319	.000
6	.847 ^f	.717	.711	.14824	.008	9.226	1	318	.003

a. Predictors: (Constant), xt1

b. Predictors: (Constant), xt1, xt2

c. Predictors: (Constant), xt1, xt2, xt3

d. Predictors: (Constant), xt1, xt2, xt3, xt5

e. Predictors: (Constant), xt1, xt2, xt3, xt5, xt6

f. Predictors: (Constant), xt1, xt2, xt3, xt5, xt6, xt4

g. Dependent Variable: yt

		Coefficients ^a				
Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	2.484	.121		20.565	.000
	xt1	.462	.027	.693	17.294	.000
2	(Constant)	1.740	.126		13.761	.000
	xt1	.335	.026	.503	12.831	.000
	xt2	.293	.028	.410	10.452	.000
3	(Constant)	1.468	.125		11.764	.000
	xt1	.254	.027	.382	9.373	.000
	xt2	.237	.027	.332	8.647	.000
	xt3	.196	.029	.281	6.846	.000
4	(Constant)	1.293	.125		10.343	.000
	xt1	.207	.028	.310	7.440	.000
	xt2	.193	.028	.270	6.926	.000
	xt3	.164	.028	.235	5.809	.000
	xt5	.161	.032	.216	5.087	.000
5	(Constant)	1.162	.124		9.382	.000
	xt1	.174	.028	.262	6.303	.000
	xt2	.161	.028	.226	5.827	.000
	xt3	.128	.028	.183	4.512	.000
	xt5	.152	.031	.205	4.982	.000
	xt6	.135	.028	.193	4.836	.000
6	(Constant)	1.116	.123		9.055	.000
	xt1	.152	.028	.228	5.384	.000
	xt2	.136	.028	.191	4.789	.000
	xt3	.114	.028	.164	4.043	.000
	xt5	.146	.030	.196	4.809	.000
	xt6	.120	.028	.171	4.273	.000
	xt4	.092	.030	.130	3.037	.003

a. Dependent Variable: yt

ภาคผนวก ช

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อเสนอแนวทางการพัฒนา

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น

ชื่อผู้วิจัย นายอดุลย์ วรรณะปะกะ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
 ภาควิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
 กรุงเทพมหานคร ดร.ปัทมา จันทพันธ์

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ .....

ตำแหน่ง .....

สถานที่ทำงาน .....

วันเดือนปีที่สัมภาษณ์ .....

เริ่มต้นสัมภาษณ์เวลา ..... สิ้นสุดการสัมภาษณ์เวลา.....

ผลการวิจัยจะพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารมีอำนาจพยากรณ์ต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล
2. ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล
3. ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล
4. ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
5. ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล
6. ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล

ประเด็นคำถาม

แนวทางการภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

1. ท่านมีแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล อย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

2. ท่านมีแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล อย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านเป็นอย่างสูงยิ่งที่ท่านได้สละเวลา
ให้ความอนุเคราะห์เสนอแนวทางในการภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้

นายอดุลย์ วรรณปะกะ
นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ซ

ภาพประกอบการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อเสนอแนวทาง
ในการพัฒนา

ภาพประกอบ 2 สัมภาษณ์ นายเฉลิมเกียรติ คำไพ วันที่ 17 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2566
 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงาน
 ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 มัธยมศึกษา นครพนม

ภาพประกอบ 3 สัมภาษณ์ ดร.ณัฐพล วรณศรี วันที่ 17 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2566
 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงาน
 ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 มัธยมศึกษา นครพนม

ภาพประกอบ 4 สัมภาษณ์ ดร.อังสนา เข้มไคร่ วันที่ 17 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2566
 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน
 ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 มัธยมศึกษาตอนครพนม

ภาพประกอบ 5 สัมภาษณ์ นายภคิน ลดาตกจิรานนท์ วันที่ 21 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2566
 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน
 ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 มัธยมศึกษาตอนครพนม

ภาพประกอบ 6 สัมภาษณ์ นายไกรศรี ภิรมย์ วันที่ 20 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2566
 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน
 ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ภาพประกอบ 7 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยา ภาวะบุตร วันที่ 22 เดือนมีนาคม
 พ.ศ. 2566 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ภาพประกอบ 8 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร. วัชชัย ไพโหล วันที่ 22 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2566 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

ภาพประกอบ 9 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ วันที่ 22 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2566 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

ภาพประกอบ 10 สัมภาษณ์ นายชำนาญศิลป์ สุวรรณไตร วันที่ 23 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2566 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

ภาพประกอบ 11 สัมภาษณ์ นางสาวสาวิตรี ปารีพันธ์ วันที่ 24 เดือนมีนาคม ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

ภาคผนวก ซ

ภาพประกอบการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อเสนอแนวทาง
ในการพัฒนา

ภาพประกอบ 2 สัมภาษณ์ นายเฉลิมเกียรติ คำไพ วันที่ 17 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2566
 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน
 ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 มัธยมศึกษา นครพนม

ภาพประกอบ 3 สัมภาษณ์ ดร.ณัฐพล วรรณศรี วันที่ 17 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2566
 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน
 ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 มัธยมศึกษา นครพนม

ภาพประกอบ 4 สัมภาษณ์ ดร.อังสนา เข้มไคร่ วันที่ 17 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2566
 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน
 ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 มัธยมศึกษาตอนต้น

ภาพประกอบ 5 สัมภาษณ์ นายภคิน ลดาตจจิรานนท์ วันที่ 21 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2566
 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน
 ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 มัธยมศึกษาตอนต้น

ภาพประกอบ 6 สัมภาษณ์ นายไกรศรี ภิรมย์ วันที่ 20 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2566
 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน
 ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ภาพประกอบ 7 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยา ภาวะบุตร วันที่ 22 เดือนมีนาคม
 พ.ศ. 2566 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ภาพประกอบ 8 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร. วัชชัย ไพไธล วันที่ 22 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2566 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

ภาพประกอบ 9 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ วันที่ 22 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2566 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

ภาพประกอบ 10 สัมภาษณ์ นายชำนาญศิลป์ สุวรรณไตร วันที่ 23 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2566 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

ภาพประกอบ 11 สัมภาษณ์ นางสาวสาวิตรี ปารีพันธ์ วันที่ 24 เดือนมีนาคม พ.ศ. ๖๖ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	นายอดุลย์ วรรณะปะกะ
วัน เดือน ปี เกิด	19 กุมภาพันธ์ 2523
ภูมิลำเนา	จังหวัดสระบุรี
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 107 หมู่ 4 ต.วังตามัว อ.เมือง จ.นครพนม
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครู
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนมหาชัยวิทยาคม ต.มหาชัย อ.ปลาปาก จ.นครพนม

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2533	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวังม่วงวิทยาคม อ.วังม่วง จ.สระบุรี
พ.ศ. 2546	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชาคณิตศาสตร์ สถาบันราชภัฏเทพสตรี จ.ลพบุรี
พ.ศ. 2566	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2548	ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย โรงเรียนบ้านหนองโป่ง อ.มวกเหล็ก จ.สระบุรี
พ.ศ. 2551	ตำแหน่ง ครู โรงเรียนบ้านคำสว่าง อ.เมือง จ.นครพนม
พ.ศ. 2554	ตำแหน่ง ครู โรงเรียนปลาปากวิทยา อ.ปลาปาก จ.นครพนม
พ.ศ. 2563	ตำแหน่ง ครู โรงเรียนมหาชัยวิทยาคม อ.ปลาปาก จ.นครพนม